

ವಿಷ್ಣುರೇವ ವಿಜಿಜ್ಞಾಸ್ಯ

एको देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतान्तरात्मा!
कर्माध्यक्षः सर्वलोकाधिवासः साक्षी चेता केवलो निर्गुणश्च॥

ಶ್ರೀ. ಭೀಮಸೇನ ರಾವ್ ವೈ

First Edition : 2016

Copy right reserved by author

copies

Price: Not for selling.

Printers :

ನಮ್ಮ ಕುಲದೈವ

ಶ್ರೀಮದ್ ಹನುಮ ಭೀಮ ಮಧ್ವಾಂತರ್ಗತ

ಶ್ರೀ ತಿರುಪತಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನ

ಅಡಿದಾವರೆಗಳಲ್ಲಿ

ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಸಮರ್ಪಿತ

ನನ್ನ ತಂದೆ ದಿ. ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತರಾವ್ ಮತ್ತು ತಾಯಿ ಶ್ರೀ ಸುಗುಣಬಾಯಿ ಅವರಿಗೆ ಸಾಷಾಂಗ
ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ -

ನನ್ನ ಜ್ಞಾನ ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿ, ಪಾಲ-ಅಧ್ಯಯನ ವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ ಪಂಡಿತ ಕಮಲಾಪುರ್
ಗುರುರಾಜಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪೂರ್ವಕ ಸಾಷಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

|| ಶ್ರೀ: ||

ಮುನ್ನುಡಿ

ವಿಷ್ಣುರೇವ ವಿಜಿಜ್ಞಾಸ್ಯ...

ವಿಷ್ಣು ಒಬ್ಬನೆ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ.

ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮೊದಲನೆಯ ಸೂತ್ರ | ಓಂ ಅಥಾತೋ ಬ್ರಹ್ಮ ಜಿಜ್ಞಾಸ ಓಂ | ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮ ಲಭ್ಯ. ಹಾಗಾದರೆ ಯಾರನ್ನು ಕುರಿತು ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಆಚಾರ್ಯರು ಅಣು ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ 'ವಿಷ್ಣುರೇವ ವಿಜಿಜ್ಞಾಸ್ಯ'. ವಿಷ್ಣುವಿನಲ್ಲಿಯೇ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಅಂದರೆ ಪಾರ, ಅಧ್ಯಯನ, ಪ್ರವಚನ ಅದರ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಮನನ ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರಿದೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಚಿಂತನೆ ನನ್ನ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ತಪ್ಪುಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ನನ್ನ ತಿದ್ದಬೇಕು ಅಂತ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು ಬರೆಯಿರಿ: raocan@yahoo.com

ನಾಹಮ್ ಕರ್ತಾ ಹರಿ:ಕರ್ತಾ

| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು |

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

1. ಗಣಪತಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ	8
2. ಯಮಧರ್ಮರಾಜ ನಚಿಕೇತನಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದು ತತ್ತ್ವವಾದವೇ?	9
3. ದೇವರು ಅಶುಭ ಏಕೆ ಭೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ದೇವರಿಗೆ ಶುಭ ಭೋಗ ಏಕೆ ಬೇಕು?	10
4. ಬಕಾಸುರನ ಸಂಹಾರ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತು?	12
5. ಮಾಧ್ವರು ಕೇದಾರಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಹೋಗಬಾರದು ಎನ್ನುತ್ತಾರ?	13
6. ದೇವರ ಸ್ವತ್ತು ಅಪಹರಣ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುವ (ರಾಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ) ಶ್ವಾನ ಸಂದೇಶ ಏನು?	14
7. ಧನ್ವಂತರಿ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನು?	15
8. ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿರುದ್ಧ ಧರ್ಮಗಳ ಉಪಾಸನೆ ಹೇಗೆ?	16
9. ಚಿಂತನೆ	24
10. ನಮಗೆ ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ದೇವರನ್ನ ಮೊರೆ ಇಡಬೇಕೋ ಅಥವಾ 'ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮ' ಏನು ಕೇಳಬಾರದು? ಅಥವಾ ಅವನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕೋ?	25
11. ದೇವತೆಗಳು ಹೇಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರ?	27
12. ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುಣಗಳ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ನಿಧಿಧ್ಯಾಸನ ಹೇಗೆ?	29
13. ಶ್ರೀಹರಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿತ್ವ (ಅನಂತ ರೂಪಗಳ) ಮತ್ತು ಅಚಿಂತ್ಯಾದ್ಯುತ ಶಕ್ತಿ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು?33	
14. 'ಶಿವೋಹಂ' ಅಂದರೆ ಅನರ್ಥ ಏನು?	35
15. ಅಸತೋಮ ಸತ್ ಗಮಯ ಎನ್ನುವ ಉಪನಿಷದ್ ಮಂತ್ರದ ಅರ್ಥ ಏನು?	36
16. ಕಲಿಯ ಸ್ಥಾನಗಳು ಯಾವುದು? ಎಲ್ಲಿ ಕಲಿ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಇರಬಾರದು?	38
17. ಅವತಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಹರಿಯ ದೇಹ ಪಂಚ ಭೌತಿಕವಾದದ್ದೋ ಅಥವಾ ಸ್ವರೂಪದೇಹವೋ?	39
18. ಭೂತರಾಜರು ಯಾರು? ಅವರ ಪರಿಚಯ ಏನು?	42
19. ಗಾಯತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷಸೂಕ್ತ ಹೇಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು?	44
20. ದೆಹಿಯು ನಿರಾಹಾರಿ ಯಾದರೆ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ ಕುಂದುತ್ತದೆಯೇ?	45
21. ಗಾಯತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗೀತಾನುಸಂಧಾನ ಹೇಗೆ?	47
22. ಗರ್ಭದಲ್ಲೇ ನೆನದು ಗರ್ಭ ದುಃಖ ಕಳೆದು ಕೊಂಡ ಜ್ಞಾನಿ ಯಾರು?	49
23. ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಅಸುರ ಬಾಲಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಕೃತಜ್ಞತೆ ವಿಚಾರ ಯಾವುದು?	50
24. ಬಿಂಬೋಪಾಸನ ಮತ್ತು ಉಪದೇಶ ದೊರೆತ ತರುಣಗಳ ಕೆಲವು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು ಯಾವುದು?	51
25. ಅನಂತ ಜೀವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವರು?	52
26. ಭೀಮಸೇನ ದೇವರು ಜೇವೋತ್ತಮರು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನ ಯಾವುದು?	54
27. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನ, ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರನ್ನ, ಅಣ್ಣನನ್ನ, ಗುರುಗಳನ್ನ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರನ್ನ ದೂರದರೆ ಆಗುವ ಅನರ್ಥ ಏನು?	55
28. ಸಾಲಗ್ರಾಮ ಶಿಲೆ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯಸಿಂಧು ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ?	57

29. ರುದ್ರ ದೇವರು ತುಂಬಾ ಎತ್ತರದ ದೇವತೆ: (ಸಂಗ್ರಹ)	58
30. ಸೂರ್ಯದೇವರು ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಸಂಗ್ರಹವಾದ ವಿಚಾರಗಳು:	61
31. ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಪುರುಷ ಸೂಕ್ತದ ಅಂಶಗಳು:	64
32. ಕಾಂತ, ಪ್ರಿಯಾರ್ಹ, ಪ್ರಿಯಕೃತ್, ಪ್ರೀತಿವರ್ಧನ ಗುಣಗಳ ಚಿಂತನೆ	68
33. ವೈಕುಂಠ ಹೇಗಿದೆ?	70
34. ಶುದ್ಧ ಸೃಷ್ಟಿ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ?	71
35. ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಾರುಣ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡೋಣ	72
36. ಆಚಾರ್ಯರು ನಾಸ್ತಿಕ್ಯವಾದ ನಿರಸನ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ?	74
37. ಗೀತಾಭಾಷ್ಯ ಮತ್ತು ತಾತ್ಪರ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಉದಾಹರಿಸಿದ ಕೂರ್ಮ ಪುರಾಣ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಯಾವುದು?	76
38. ರುದ್ರ ದೇವರಿಗೆ ಮೋಹ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡು ಎಂದು ವಿಷ್ಣು ಅಜ್ಜ ಇದೆಯಾ? 77	
39. ಯಾಕೆ ವಾಯುದೇವರನ್ನ ನಾವು ಶರಣು ಹೋಗಬೇಕು?	79
40. ಚಿಂತನೆ - ದುಷ್ಟ ಕಾಮ ತುಂಬಾ ಬಲಿಷ್ಠ.	81
41. ದೇವರು ಗಂಡೋ ಹೆಣ್ಣೋ? ಉಪಾಸನೆ ಹೇಗೆ?	83
42. ರಾಯರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಧ್ಯಾನದ ವಿಷಯಗಳು ಯಾವುದು?	86
43. ಕರ್ಮ ದಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಹೇಗೆ?	89
44. ಭಗವದ್ಗೀತೆ 15-ಅಧ್ಯಾಯ ಸಾರಾಂಶ ಏನು ?	89
45. ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ಪರಿಚಯ?	91
ಇನ್ನಷ್ಟು ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗಳು	92-175

ಗಣಪತಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ವಿಶೇಷ ಅನುಗ್ರಹ ಗಣಪತಿಮೇಲೆ ಇದೆ.
ಗಣಪತಿ ಪಂಚಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ
ಅಭಿಮಾನಿದೇವತೆ. ಈತನ ಪೂಜೆ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ.
ಎಲ್ಲಾ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿಗೆ ಆದಿ ನಮಸ್ಕಾರ.

ಅಂಬಿಕಾತನಯ ಭೂತಾಂಬರಾಧಿಪ ಸುರಕ-
ದಂಬಸಂಪೂಜ್ಯ ನಿರವದ್ಯ | ನಿರವದ್ಯ ನಿನ್ನ
ಪಾದಾಂಬುಜಗಳಮ್ಮ ಸಲಹಲಿ |

ಈ ಪದ್ಯ ತತ್ತ್ವಸುವ್ವಾಲಿ ಮೊದಲನೇ ಸ್ತುತಿ. ಇಲ್ಲಿ
ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು ವಿಘ್ನ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಆದಿಯಲಿ
ಗಣಪತಿಯನ್ನ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪಾರ್ವತಿ ಪುತ್ರ, ನೀನು ಭೂತಾಕಾಶದ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಯು. ದೋಷರಹಿತನು,
ದೇವಸಮೂಹದಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವನು, ನಿನ್ನ ಕಮಲ ಸದೃಶವಾದ ಪಾದಗಳು
ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ.

ಕಕುಭೀಶೆ ನಿನ್ನ ಸೇವಕನ ಭಿನ್ನಿಪವ ಚಿ-
ತ್ತಕ್ಕೆ ತಂದು ಹರಿಯ ನನವಂತೆ | ನನವಂತೆ ಕರುಣಿಸೋ
ಅಕುಟಿಲಾತ್ಮಕನೆ ಅನುಗಾಲ |

ಭೂತಾಕಾಶದ ಒಡೆಯನೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇವಿಸುವ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು, ನಿನ್ನ
ಮನಿಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು, ಎಂದಿಗೂ ಭಕ್ತರನ್ನ ವಂಚಿಸದೆ ಅವರ ಅಭೀಷ್ಟಗಳ ಕೊಡುವ
ನೀನು, ಶ್ರೀ ಹರಿಯನ್ನು ಸದಾ ನನವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸು.

ಸಾಧಕನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸಂತತ ಸ್ಮರಣೆ. ಅದು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ
ಸಾಗಲಿ ಎಂದು ಗಣಪತಿಯನ್ನು ನಾವು ಕೇಳೋಣ. ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಇಂದ ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿ
ಇರುವ ವಿಘ್ನಗಳೂ ನಿವಾರಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಗಣಪತಿ ಅಂತರ್ಗತ ಪ್ರಾಣಸ್ಥವಿಶ್ವಂಭರನಿಗೆ ನಮೋ ನಮ:

ಯಮಧರ್ಮರಾಜ ನಚಿಕೇತನಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದು ತತ್ತ ವಾದವೇ?

ಆಚಾರ್ಯರು,

ವೇದವ್ಯಾಸರಿಗೆ

ಸಮ್ಮತವಾದ

ತತ್ತ ವಾದವನ್ನು ಯಮ

ನಚಿಕೇತಗೆ ಉಪದೇಶ

ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಯಮದೇವರು ಹೀಗೆ ಮುಕ್ತ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಯಥೋದಕಮ್ ಶುದ್ಧೆ ಶುದ್ಧಮಾಸಿಕ್ತಂ ತಾದ್ಯುಗೇವ ಭವತಿ|

ಏವಂ ಮುನೇರ್ವಿಜಾನತ ಆತ್ಮಾ ಭವತಿ ಗೌತಮ|| - ಕಾರ.ಉ.

ಹೇ ಕಚಿಕೇತ, ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯ ಶುದ್ಧೋದಕವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶುದ್ಧೋದಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಸಾದೃಶವೇ ಆಯಿತೆ ಹೊರತು ಇಕ್ಕವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಕ್ಕವಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಉದಕ ವೃದ್ಧಿ ಆಗಬಾರದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ತಿಳಿದ ಮುನಿಗಳು ಮುಕ್ತ ಬ್ರಹ್ಮನು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸದೃಶವೇ ಹೊರತು ಇಕ್ಕ ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮದವರಿಗೆ ಇಕ್ಕ ಇಲ್ಲವಂದಮೇಲೆ ಇತರ ಜೀವರುಗಳು ಇಕ್ಕ ಹೇಗೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ?

ಮತ್ತೆ ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನವು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಯಮನ ಉಪದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಇಂದ್ರಿಯೇಭ್ಯಃ ಪರಂ ಮನೋ ಮನಸಃ ಸತ್ಯಮುತ್ತಮಂ |

ಸತ್ವಾದಧಿ ಮಹಾನಾತ್ಮ ಮಹತೋ ಅವ್ಯಕ್ತಮುತ್ತಮಂ || - ಕಾರ.ಉ

ಇಂದ್ರಿಯಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ವರುಣ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತ ಮನೋಭಿಮಾನಿ ರುದ್ರ ದೇವರು ಉತ್ತಮರು. ರುದ್ರ ದೇವರಿಗಿಂತ ಬುದ್ಧ್ಯಭಿಮಾನಿ ಸರಸ್ವತಿ ಉತ್ತಮಳು. ಅವಳಿಗಿಂತ ಮಹತ್ ತತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಉತ್ತಮರು. ಅವರಿಗಿಂತ ಅವ್ಯಕ್ತ ತತ್ತ ಅಭಿಮಾನಿ ಶ್ರೀದೇವಿ ಉತ್ತಮಳು.

ಅವ್ಯಕ್ತಾತ್ಮ ಪರ: ಪುರುಷೋ ವ್ಯಾಪಕೋಽಲಿಂಗ ಏವ ಚ |

ತಂ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಮುಚ್ಯತೆ ಜಂತುರಮೃತತ್ವಂ ಚ ಗಚ್ಛತಿ || - ಕಾರ.ಉ

ಶ್ರೀದೇವಿಗಿಂತ ದೇಶ ಕಾಲ ವ್ಯಾಪ್ತನಾದ ಪುರುಷಸೂಕ್ತ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಾದ ಪರಮಾತ್ಮ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ. ಇಂತಿಹ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಾರತಮ್ಯೋಪೇತನಾಗಿ ತಿಳಿದಂಥ ಜ್ಞಾನಿಯು ಈ ಭಾವಸಾಗರದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಮೋಕ್ಷ ವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಹೀಗೆ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವುದೇ ಯೋಗ ಎಂದು ಯಮದೇವರು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಬರೀ ಯೋಗಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗ ಮಾಡಿ ದಣಿದು ದೇವರ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಯೋಗ, ಯೋಗ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಕುಯೋಗ.

ತಂ ಯೋಗಮಿತಿ ಮನ್ಯಂತೆ ಸ್ಥಿರಾಮಿಂದ್ರಿಯಧಾರಣಾಂ|

ಅಪ್ರಮತ್ತಸ್ತದಾ ಭವತಿ ಯೋಗೋ ಹಿ ಪ್ರಭವಾಪ್ಯಯೌ ||

ಲೌಕಿಕ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಸೆಳೆದು, ತಾರತಮ್ಯವಾದ ಭಗವಂತನ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದೇ ಧ್ಯಾನಸಾಮಾಧಿ ಲಕ್ಷಣ. ಇದೆ ಯೋಗವೆಂದು ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮತ. ಭಗವಂತನೇ ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಲಯ ಕಾರಣನು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದೇ ಯೋಗವು

ಪ್ರಾಣದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಯಮ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ನ ಪ್ರಾಣೇನ ನಾಪಾನೇನ ಮರ್ತ್ಯೋ ಜೀವತಿ ಕಶ್ಚನ |

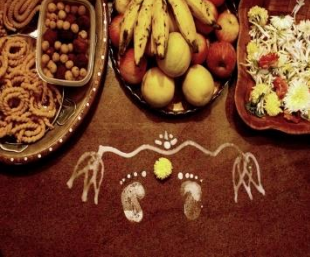
ಇತರಣ ತು ಜೀವಂತಿ ಯಸ್ಮಿನ್ನೇತಾವುಪಾಶ್ರಿತೌ ||

ಸಮಸ್ತ ಚೇತನರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಪ್ರೇರಕನಾಗಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಣರೂಪವಾದ ಪ್ರಾಣಾಪಾನಾದಿಗಳಿಗೂ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಪ್ರೇರಕನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ತಸ್ಮಾತ್ ಭಗವಂತನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾದ ಪ್ರಾಣದಿಂದಲೇ ಜಗತ್ತು ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಭಗವಂತನೊಬ್ಬನೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಉಳ್ಳವನು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಕಾರಕೊಪನಿಷದ್ದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೂರನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅತಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ದೇವರು ಅಶುಭ ಏಕೆ ಭೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ದೇವರಿಗೆ ಶುಭ ಭೋಗ ಏಕೆ ಬೇಕು?

ದೇವರು ಸರ್ವವನ್ನು ಭೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದರೆ ವಿರೋಧ ಬರುತ್ತಲ್ಲವೇ?

ಇಲ್ಲಿ ಭೋಗ ಅಂದರೆ ಏನು ಅಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಹರಿಯು ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತನು, ಪೂರ್ಣಕಾಮನು, ನಿತ್ಯ ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪಿ,

ಸ್ವತಂತ್ರನು ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಭೋಗದಿಂದ ಏನು ಆಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ತಾನು ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದು, ಭಕ್ತರು ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಂದ ಕೊಟ್ಟ ಶುಭವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

'ಶುಭಂ ಪಿಬತ್ಯಸೌ ನಿತ್ಯಂ ನಾಶುಭಂ ಸ ಹರಿ:

ಪಿಬೇತ್' ಎನ್ನುವ ಶ್ರುತಿ ವಾಕ್ಯ ಇದೆ. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸುಖ ಕೊಡಲು ಇಚ್ಛೆ ಇಂದ. ಅಶುಭ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಸ್ವೀಕರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡಲು ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಮತ್ತೆ 'ಸ ಸರ್ವ ಭೋಕ್ತ' ಎನ್ನುವ ಶ್ರುತಿ ಇದೆ ಅಲ್ಲವೇ ಅಂದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುವ ಭೋಗ ಅರ್ಥದಿಂದ ಅವನು ಸರ್ವ ಭೋಕ್ತ.

ಶ್ರೀಹರಿ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡುವುದು ನಾನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಸ್ವೀಕರ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮ ರುದ್ರ ದೇವರು ಅಥವಾ ಇಂದ್ರ ದೇವರು ಅರ್ಪಿತವಾದದ್ದು ಸ್ವೀಕರ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮ ಏಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ತಾರತಮ್ಯ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಮಾಡುವ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೂ, ಉತ್ತಮ ಪಂಡಿತರು ಮಾಡುವ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೂ, ಯತಿಗಳು ಮಾಡಿದ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೂ, ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮಾಡಿದ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೂ ಅಂತರ ಇದೆ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕರಾಮಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಹೇಗೆ ಅಂದರೆ, ರಾಜರಿಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ಫಲ ಪುಷ್ಪಗಳು ತಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ವೀಕರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಕೆಲವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಚಿತರು ಬಂದರೆ ಮುಟ್ಟಿ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಕೆಲವರು ಆಪ್ತರು ಬಂದರೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರ ಮಾಡಿ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ತಾನೇ ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ ಅಥವಾ ಹಣ್ಣನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ ಅಥವಾ ಆಭರಣವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆ ಅಂದರೆ, ಅದು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ, ಆಪ್ತರಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಉಂಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಷ್ಟೇ. ಇದೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಜೀವರ ಯೋಗ್ಯತಾನು ಸಾರವಾಗಿ ದೇವರು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಅನಂತ ಮಾಡಿ ಸುಖ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಭೋಗ್ಯ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಆರು ವಿಧ ವಾದ ರಸ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದೆ ಶ್ರೀ ಹರಿ ಇಚ್ಛೆ.

೧. ಸ್ವ'ರಸ' - ಸ್ವಾಖ್ಯ ರಸ ಎಂದು. ಇದು ಭಗವಂತನದೇ. ನಮ್ಮ ನೈವೇದ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

೨ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಭೋಗ್ಯ ರಸ - ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಗೆ ಮೀಸಲು.

೩.ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದ ಋಜು ಭೋಗ್ಯ ರಸ

೪. ತತ್ತಾ ಭಿಮಾನಿ ಭೋಗ್ಯ ರಸ

೫. ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಭೋಗ್ಯ ರಸ

೬. ದೇಹಾಭಿಮಾನಿ ಜೀವ ಭೋಗ್ಯ ರಸ.

ಇನ್ನಿತರ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರು ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಬಕಾಸುರನ ಸಂಹಾರ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತು?

ಬಕಾಸುರನ ಸಂಹಾರಕ್ಕಾಗಿ,
ಭೀಮಸೇನ ಉದಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಎದ್ದು ಅಭ್ಯಂಗ ಸ್ನಾನವನ್ನು
ಮಾಡಿ, ಗಂಧ ಮತ್ತು
ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ,
ಅನ್ನದಿಂದ ತುಂಬಿದ -

ಬಂಡಿಯನ್ನು ತಾನೇ ಹೊಡೆದು ಕೊಂಡು ಕಾಡಿಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಉಟ ಮಾಡುವಾಗ ರಾಕ್ಷಸರ ಸ್ಪರ್ಶ ಆಗಬಾರದು ಆದಕಾರಣ, ತಾನು ಕಾಡಿನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಆ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಇರುವ ಅನ್ನವನ್ನು ಉಣ್ಣಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಬಕಾಸುರ ಮರವನ್ನು ಕಿತ್ತಿ, ಭೀಮಸೇನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಹೊಡೆಯಲು ಬಂದಾಗ, ತನ್ನ ಎಡಗೈಯಿಂದ, ಮರವನ್ನು ತಡೆದ. ರಾಕ್ಷಸನ ಮುಖವನ್ನು ಸಹ ನೋಡದೆ, ಅನ್ನವನ್ನು ತಿಂದು, ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದು, ಹಸ್ತ ಪ್ರಕ್ಷಾಲವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆಚಮನೆ ಮಾಡಿ ವೈಶ್ವಾನರ ಯಜ್ಞ (ಉಟ ಮಾಡಿ) ಮಾಡಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಭೀಮಸೇನ ಎದ್ದ.

ಭೀಮಸೇನ ಬಕಾಸುರನ ಒಂದು ಕಾಲನ್ನು ತನ್ನ ಒಂದು ಕಾಲಿಂದ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕುತ್ತಿಗೆ ವರೆಗೂ ಸೀಳಿದ. ಬಕಾಸುರ ವಿಷ್ಣು ಧ್ವೇಷಿ ಆಗಿದ್ದ. ಆದಕಾರಣ ಅವನನ್ನು ಹೀಗೆ ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಸೀಳಿದ. ರಾಕ್ಷಸ ತಮಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿದ.

ಈ ರಾಕ್ಷಸ, ಜರಾಸಂಧನಿಗೂ, ನರಕಾಸುರನಿಗೂ ವಶನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದ. ಈ ಲೋಕಕಂಟಕ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಭೀಮ ತನ್ನ ಬಾಹುಗಳಿಂದ ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದ. ಭೀಮಸೇನ ಬಕನನ್ನು ನಗರ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಾನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಹೋರಟ.

ನಾಗರಿಕರು ಬಕನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಪ್ಪವನ್ನು ಭೀಮನಿಗೆ ಕೊಡಲು ಬಂದಾಗ, ಆ ಊರಿನ ನರಸಿಂಹ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಕೊಡಿದಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ನಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಾಧ್ವರು ಕೇದಾರಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಹೋಗಬಾರದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ?

ಒಂದು ಬಾರಿ ಕೇದಾರದಲ್ಲಿ, ಭೀಮಸೇನದೇವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಹಾರುದ್ರದೇವರಿಗೆ ವಾದ ನಡೆಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನ

ದೇವರದು ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವೋತ್ತಮ ವಾದವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ಭೀಮಸೇನದೇವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :

मया केदारे विप्ररूपि जितसुच

रुद्रोऽविशलिङ्गमेवासु भीतः|

ततः परं वेदविदामगम्यताम्

शापं प्रादाश्चहङ्करो ब्रीडितोऽत्र ||

ಕೇದಾರದಲ್ಲಿ ವಿಪ್ರ ರೂಪಿ ಶಿವ ನನ್ನೊಡನೆ ವಾದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋತು ಭಯ ಪಟ್ಟು ಬೇಗನೆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ. ಲಜ್ಜಿತನಾಗಿ ,ಈ ಕೇದಾರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ಜ್ಞಾನ ಬ್ರಹ್ಮರಾಗಲಿ ಎಂದು ಮಹಾರುದ್ರ ದೇವರೆ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟರು. ಇದರಿಂದ ರುದ್ರದೇವರಿಗಿಂತ ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಅತ್ಯಧಿಕ ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಿದ್ಧ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೆ ರೀತಿಯಿಂದ, ಹಿಂದೆ ಗೋಮತಿ ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನ ನಿಂದ ಪರಾಜಯಗೊಂಡು ಶಾರ್ದೂಲ ಲಿಂಗ ಯೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ದೇವರ ಸ್ವತ್ತು ಅಪಹರಣ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುವ (ರಾಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ) ಶ್ವಾನ ಸಂದೇಶ ಏನು? ಅಂದು ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರದೇವರು ರಾಜ್ಯ ಭಾರ ಮಾಡುವಾಗ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಲ್ಲದೇ, ಕ್ರಿಮಿ ಕೀಟ ಪಶು ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಅನ್ಯಾಯ ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ದಿನ. ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಏನು ತೊಂದರೆ ಆಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಅರಮನೆಯ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಅಣ್ಣ, ನಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಕುಶಲವೇ. ನನಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಕಿವಿಗೂ ಯಾವ ಅನ್ಯಾಯವೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ರಾಮ ಹೇಳಿದ 'ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬಾರಿ ನೋಡು. ಕೆಲವರು ನ್ಯಾಯಸದನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಹೊರಬಂದು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದಾಗ, ಒಂದು ನಾಯಿ ನರಳುತ್ತ ರಾಮ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ತಲೆಯಿಂದ ರಕ್ತ ಸೋರಿತಿತ್ತು. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಕನಿಕರದಿಂದ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ. ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರ ಉಳ್ಳ ನಾಯಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿತು.

'ಸ್ವಾಮೀ ನಾನಿಂದು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿ ಎಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಹೊಡೆದಿದ್ದಾನೆ.'

ಕೂಡಲೇ, ಶ್ರೀರಾಮ, ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕರೆಸಿದ. ಮತ್ತು ನಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿದ. 'ನಿನಗೆ ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಹೊಡೆದ ಈ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನೀನೇ ಶಿಕ್ಷೆ ಯನ್ನು ಕೊಡು.' ನಾಯಿ ಹೇಳಿತು, 'ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಕಾಲಂಜಗಿರಿಯ ದೊಡ್ಡ ದೇವಾಲಯದ ಕುಲಪತಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು' ಎಂದು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹಿರಿ ಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿ, ನಾಯಿಗೆ ಒಡೆದಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿತ್ತು ಅಂದುಕೊಂಡ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಈ ನಾಯಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣ ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಕೊಂಡರು. ಶ್ರೀರಾಮ ನಸುನಗುತ್ತ ಉತ್ತರಿಸಿದ. ನೀವು ತಿಳಿದಂತೆ ನಾಯಿ ಪೆದ್ದು ಅಲ್ಲ. ಇದರ ಕಾರಣವನ್ನು ನೀವೇ ನಾಯಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಅಂದ. ಆಗ ನಾಯಿ ವಿವರಿಸಿತು ' ನಾನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಆ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಕುಲಪತಿ ಆಗಿದ್ದೆ. ದೇವರ ಹಣವನ್ನು

ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸದಾಚಾರಿ ಆಗಿದ್ದೆ. ದೇವರ ಭಕ್ತ ನಾಗಿದ್ದೆ. ಆದರೆ , ಒಂದು ಬಾರಿ ಪ್ರಮಾದದಿಂದ ದೇವರ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಬಳಿಸಿದೆ. ಆ ಅಪರಾಧದಿಂದಾಗಿ ನನಿಗೆ ನಾಯಿ ಜನ್ಮ ಬಂದಿದೆ. '

ದೇವರ ಸೊತ್ತನ್ನು ಪ್ರಮಾದದಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ವಾನ ಜನ್ಮ ಬಂದರೆ, ಇನ್ನು ಪಾರಂಪರಿಕವಾಗಿ ಬಂದ ದೇವರ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಮಾರಿ ಅಥವಾ ಕೆಲವರು ಹುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಭಕ್ತರ ಹಣವನ್ನು ತಿಂದು, ಜಮೀನು ತೊಗಂಡು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ..ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವ ಇಂದಿನ ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ಜನ್ಮ ಬರಲು ಉಹಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯ ವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನೇ ಬಲ್ಲ.

ಧನ್ವಂತರಿ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನು?

ದಿನ ನಿತ್ಯ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮಾಡಿ 5 ನಿಮಿಷಗಾಳದರು ಧನ್ವಂತರಿಯ ಜಪ ಅಥವಾ ಈ ಸುಳಾದಿಯನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಯಾವ ರೋಗ ರುಜಿನ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರೋದಿಲ್ಲ.

 ಧನ್ವಂತರಿ ಧನ್ವಂತರಿ ಎಂದು |
 ಪ್ರಣವಪೂರ್ವಕದಿ ವಂದಿಸಿ |
 ನನೆಯಲು ವಿಜಯವಿಠಲ ಒಲಿವ ||

 ಪುರುಷರು- ಓಂ ಧಂ ಧನ್ವಂತರಯೇ ನಮಃ: ಓಂ - (108 times)
 ಹೆಂಗಸರು - 'ಶ್ರೀ ಧನ್ವಂತರಯೇ ನಮಃ: ' - (108 times)

 ಏಳುವಾಗಲಿ ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿ ತಿರುಗುವಾಗಲಿ | ಬೀಳುವಾಗಲಿ ನಿಂದು ಕುಳಿರುವಾಗಲಿ |
 ಬೀಳುವಾಗಲಿ ಮಾತು ಕೇಳುವಾಗಲಿ ಕರೆದು | ಹೇಳುವಾಗಲಿ ಹೋಗಿ ಸತ್ಕರ್ಮ
 ಮಾಡುವಾಗಲಿ | ಬಾಳುವಾಗಲಿ ಭೋಜನ ನಾನಾ ಷಡ್ರಸಾನ್ನ ಸ-
 ಮ್ಯೇಳವಾಗಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಪುತ್ರಾದಿಗಲೊಡನೆ | ಕೇಳಿ ಮಾಡಲಿ ಮನುಜ ಮರಿಯದೆ
 ತನ್ನಯ | ನಾಲಿಗೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಧನ್ವಂತರಿ ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ | ಕಾಲಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ

ಆವಾಗ | ವೇಳೆವೇಳೆಗೆ ಬಹು ಭವಬೀಜ ಪರಿಹಾರ | ನೀಲಮಘಶ್ಯಾಮ
ವಿಜಯವಿಠಲರೆಯ |

ಓಲಗ ಕೊಡುವನು ಮುಕ್ತರ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ||

ಶ್ರೀಗೋಪಾಲದಾಸರು ಧನ್ವಂತರಿ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಪದದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಹರಿ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಕಾಣಿಸವು ಎನ್ನ ಕಂಗಳಿಗೆ

ಹರಿಯ ಕೀರ್ತನೆ ಕೆಳಿಸದೆನ್ನ ಕಿವಿಗೆ

ಹರಿ ಮಂತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರ ಬಾರದು ಎನ್ನ ನಾಲಿಗೆಗೆ

ಹರಿ ಪ್ರಸಾಧವು ಜಿಹ್ವೆಗೆ ಸವಿಯಾಗದಯ್ಯ | 1 |

ಅವ ರೋಗವೋ ಎನಗೆ ದೇವ ಧನ್ವಂತರಿ | ಪಲ್ಲವಿ |

ಸಾವಧಾನದಿ ಕೈಯ ಪಿಡಿದು ನೀ ನೋಡಯ್ಯ | ಅನು ಪಲ್ಲವಿ |

ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿರುದ್ಧ ಧರ್ಮಗಳ ಉಪಾಸನೆ ಹೇಗೆ?

ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪ

ಇದಮಿಥಂ ಅಂತ

ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು

ಎಷ್ಟು ಸುಲಭನೋ ಅಷ್ಟೇ

ದುರ್ಗಮ.

ಅಣೋರಣಿಯಾನ್

ಮಹತೋ ಮಹೀಯಾನ್ - (Katha 1.2.20) [The Supreme Personality of

Godhead is smaller than the smallest and greater/larger than the infinite vast]

ಅವನು ಪರಿಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅಣುವಿಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕವನು ಆದರೆ
ಬೃಹತ್ ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡವನು. ಇದನ್ನೇ ವಿಷ್ಣು ಸಹಸ್ರನಾಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು | ಏಕೋ ವಿಷ್ಣುಃ
ಮಹತ್ ಭೂತಂ... ||

ಹಾಗೆ ಅವನು ಕರ್ತನು ಆಕರ್ತನು ಹೌದು. ಭಗವದ್ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ

.. ಕರ್ತಾರಮಪಿ ಮಾಂ ವಿದ್ಧಿ ಆಕರ್ತಾರಂ ಅವ್ಯಯಂ 2.14||

ವಿಷ್ಣುವು ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಾ ದಿಗಳಿಗೆ ಕರ್ತನು. ಆದರೆ ಆ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನ ಅವನಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅವನಿಗೆ ಕರ್ಮ ಲೆಪವಿಲ್ಲ ಅದರಿಂದ ಅವನು ಆಕರ್ತನು ಅಂತ ಒಂದು ಅರ್ಥ. ಅವನಿಗೆ ಬೇರೆಯಾರೂ ಕರ್ತರಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಅವನು ಸ್ವತಂತ್ರನು ಎಂಬುವುದು ಪ್ರಮಾಣ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವನು ಅಕರ್ತ. ಆಚಾರ್ಯರು ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟಿ ಪ್ರಮಾಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಕರ್ತಾಪಿ ಭಾಗವನ್ ವಿಷ್ಣುರಕರ್ತತಿ ಚ ಕಥ್ಯತೆ | ತಸ್ಯ ಕರ್ತಾ ಯತೋ ನಾನ್ಯಃ ಸ್ವತಂತ್ರಾತ್ ಪರಾತ್ಮನಃ

||

ಮತ್ತೆ ಅವನು ಸಾಕಾರನು, ನಿರಾಕಾರನು ಹೌದು. ಇಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಹಿಂದಿನ

ಮತಾಚಾರ್ಯರು ಯೆಡುವಿದ್ದರೆ. ಅವನು ಅವ್ಯಕ್ತ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು

ದೇಹವುಳ್ಳವನಾದರೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪುರುಷ ಸೂಕ್ತ ಹೇಳುತ್ತದೆ | ಸಹಸ್ರ ಶೀರ್ಷಾ

ಪುರುಷ : ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ ಸಹಸ್ರ ಪಾತ್ ...|| ಸಹಸ್ರ ಅನಂತ ವಾಚಿ. ಇಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರ ಅಂದರೆ

ಅನಂತ ಎಂದು. ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಅನಂತ ರೂಪಗಳು ಇವೆ. ಇದರಿಂದ ಅವನು ಸರ್ವ

ವ್ಯಾಪಿ ಆಗಿದ್ದಾನೆ, ಎಲ್ಲೆಡೆ ಇದ್ದಾನೆ. ಆಚಾರ್ಯರು ಪೈನ್ನಿ ಶ್ರುತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

| ಸದ್ಧೇಹಃ ಸುಖಗಂಧಶ್ಚ ಜ್ಞಾನಭಾಃ ಸತ್ಯರಾಕ್ರಮಃ | ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞಾನಃ ಸುಖಸುಖಃ ಸ ವಿಷ್ಣುಃ ಪರಮೋಽಕ್ಷರಃ ||

ಅರ್ಥ : ಛಿದಾದಿದೋಷಗಲಿಲ್ಲದಿರುವ ಸುಖಾತ್ಮಕವಾದ ಗಂಧವಿರುವ ಜ್ಞಾನಮಯ

ಪ್ರಕಾಶವಿರುವ ದೋಷರಹಿತ ಪರಕ್ರಮವಿರುವ ಅತಿಶಯವಾದ ಜ್ಞಾನ ಸುಖಗಳಿರುವ ಶ್ರೀ

ವಿಷ್ಣುವು ಸರ್ವೋತ್ತಮನು ನಾಶರಹಿತನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಶ್ರುತಿ ಇದೆ.

ಅವನು ಸಾಕಾರನು ಅಂದರೆ ಜ್ಞಾನಮಯ ವಾದ ಶರೀರ ಉಳ್ಳವನು. ನಿರಾಕಾರನು

ಅಂದರೆ ಅಪ್ರಾಕೃತ ಶರೀರ ಉಳ್ಳವನು. ಅವನು ನಮ್ಮಂತೆ ನಾಶವುಳ್ಳ, ವಿಕಾರವುಳ್ಳ

ಪ್ರತ್ಯತಿಗೆ ಕರ್ಮ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದ ಶರೀರ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸರ್ವಥಾ ಇಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕೆ ಆಚಾರ್ಯರು ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

| ಅದೇಹೋ ದೇಹವಾಂಶ್ಚೈಕಃ ಪೋಚ್ಯತೇ ಪರಮೇಶ್ವರಃ | ಅಪ್ರಾಕೃತಶರೀರತವಾದದೇಹ ಇತಿ

ಕಥಿಯತೆ ...|| - ಇತಿ ಪರಮಶ್ರುತಿಃ

ಅರ್ಥಃ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಶಿರಸ್ಸು ಚರಣಗಳು ಬಾಹುಗಳು ಸ್ವತಃ ತಾನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಲ್ಲಿ

ಅವಯವ-ಅವಯವಿ , ಗುಣ-ಗುಣಿ ಭೇದ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಂದ ಭಿನ್ನವಾದ ದೇಹ

ಅವನಿಗೆ ಇಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವನನ್ನ ಅದೇಹ ಎಂದು ಪ್ರಮಾಣ. ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನ

ಆನಂದಾದಿ ರೂಪವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವನಾದ್ದರಿಂದ ದೇಹ ಇದೆ ಎಂದು ಪ್ರಮಾಣ. ಸರ್ವತ್ರ

ಪಾಣಿಪಾದಂ - ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಪರಮ್ಪತ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಈಶಾವಾಸ್ಯ ಉಪನಿಷದ್ ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ| ಪೂರ್ಣಮದಃ (ಮೂಲ ರೂಪನೆ) ಪೂರ್ಣಮಿದಂ (ಅವತಾರ ರೂಪ) .....|| ಮೂಲರೂಪಕ್ಕೆ ಅವತಾರ ರೂಪಕ್ಕೆ ಭೇದ ಇಲ್ಲ.

ಅವನು ಚಿಂತ್ಯನೂ ಅಚಿಂತ್ಯನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ವ್ಯಕ್ತನೂ ಅವ್ಯಕ್ತನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಅಚಿಂತ್ಯಾದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿ ಇಂದ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಚಿಂತ್ಯನೂ , ವ್ಯಕ್ತನೂ ಆದರೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಚಿಂತ್ಯನೂ ಮತ್ತು ಅವ್ಯಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಅವನು ಕೂತಲ್ಲಿಯೇ ಬಹಳ ದೂರ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಬಲ್ಲನು - ಈಶಾವಾಸ್ಯ ಉಪನಿಷದ್ (4,5)

ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತನು , ಸಂಹಾರ ಕರ್ತನು ಹೌದು - | ಸಂಭುತಿಂ ಚ ವಿನಾಶಂ ಚ ..| ಈಶಾವಾಸ್ಯ ಉಪನಿಷದ್- (14)

ಅವನು ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತನು ಅಲ್ಲ ಎಂದವರಿಗೆ ನಿತ್ಯ ನರಕ ಎಂದು ಉಪನಿಷದ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ - ಅಂಧಂತಮಃ ಪ್ರವಿಶಂತಿ ಯೋ ಅಸಂಭೂತಿಮುಪಾಸತೆ | - ಈಶಾವಾಸ್ಯ ಉಪನಿಷದ್- (12)

ಅವನು ವಾಚ್ಯನು ಅವಾಚ್ಯನು ಹೌದು - | ಓಂ ಈಕ್ಷತೆ ನ ಆಶಬ್ಧಂ ಓಂ | ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ

ಸರ್ವ ಶಬ್ದ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನು ಆದ ನಾರಾಯಣ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ತಿಲಿಯಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಅವನು ಅವಾಚ್ಯನು. ಆದರೆ ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಜ್ಞಾನ ವನ್ನು ಪಡಿಯಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ ಅವನು ವಾಚ್ಯನು.

ಅವನು ಸಗುಣ ಹೌದು ನಿರ್ಗುಣನು ಹೌದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಹಿಂದಿನ ಆಚಾರ್ಯರು ಯೆಡವಿದ್ದರೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಾವು ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿರುದ್ಧ ಧರ್ಮಗಳು ಅವನ ಅಚಿಂತ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಭೇದ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಆಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಏಕೆ ಭೇದ ಹೇಳಬೇಕು. ಸಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮ ಬೇರೆ , ನಿರ್ಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮ ಬೇರೆ ಎನ್ನುವುದು ಮೂರ್ಖತನದ ಪರಮಾವದಿ.ಇಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ವೈತ ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧಿ ಆಗುತ್ತದೆ? ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಸಗುಣನಿಗೆ ಇಕ್ಕ ವಿಲ್ಲ, ನಿರ್ಗುಣನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಕ್ಕ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ.

ಸಗುಣ ನಿರ್ಗುಣ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ನೋಡೋಣ. ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಕೊಡುವ ಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿರ್ಗುಣ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಆಧಾರಗಳು ಹೀಗಿವೆ.

1. ಕೇವಲೋ ನಿರ್ಗುಣಶ್ಚ - ಶ್ವೇತಾಶ್ವೇತರೋಪನಿಶದ್ (6 -11)
2. ಅಸ್ಥೂಲಮನಣ್ಣುಕ್ರಸ್ವಮದೀರ್ಘಮಲೋಹಿತಮಸ್ನೇಹ ... ಬ್ರಹ್ಮದಾರಣ್ಯಕ (3 - 4 -4)
3. ಯತ್ತದದ್ರೇಶ್ಯಮಗ್ರಾಹ್ಯಮಗೋತ್ರಮವರ್ಣಮಚಕ್ಷುಃಶ್ವೋತ್ರಂ .. ಮುಂಡಕ (1 -1 -6)
4. ಯತೋ ವಾಚೋ ನಿವರ್ತಂತೆ ಅಪ್ರಾಪ್ಯ ಮನಸಾ ಸಹ -- ತೈತ್ತಿರೀಯ 9
5. ಆಶಬ್ದಮಸ್ಪರ್ಶಮರೂಪಮವ್ಯಯಂ - ಕಾರಕ (1 -3 -15)

ಮೊದಲನೆಯ ಶ್ಲೋಕ ಹೀಗಿದೆ:

| ಏಕೋದೇವಸರ್ವಭುತೇಷು ಗೂಡಃ | ಸರ್ವವ್ಯಾಪೀ ಸರ್ವಭೂತಾಂತರಾತ್ಮಾ |
ಕರ್ಮಾಧ್ಯಕ್ಷಃ ಸರ್ವಭೂತಾದಿವಾಸಃ 'ಸಾಕ್ಷಿಜೇತಾ ಕೇವಲೋ ನಿರ್ಗುಣಶ್ಚ' ||

ಇದರ ಅರ್ಥ ಒಬ್ಬನೇ ದೇವ (ಕ್ರೀಡಾದಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನು), ಸರ್ವವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡವನು, ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವವನು, ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವವನು, ಸರ್ವ ಭೂತಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡುವವನು, ಸರ್ವವನ್ನೂ ನೋಡುವವನು, ಶುದ್ಧನು, ನಿರ್ಗುಣನು (ಸತ್ತರಾಜಸ್ತಮೋಗುಣಗಳಿಂದ ರಹಿತನು) ಎಂದು ಅರ್ಥ.

ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳು ಈ ಶ್ಲೋಕ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕ್ರೀಡಾದಿ ಗುಣಗಳು, ನಿಯಾಮಕತ್ವ, ಕರ್ಮಫಲ ದಾತ್ರತ್ವ, ಸರ್ವಾಶ್ರಯತ್ವ ಎಂಬ ಧರ್ಮಗಳು ನಿಶ್ಚಯ ವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವನು ಗುಣ ರಹಿತನು ಎನ್ನಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ನಿರ್ಗುಣ ಶಬ್ದ ಅರ್ಥ ಹೇಗೆ? ಅಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸತ್ತ ರಾಜ ತಮೋ ಗುಣಗಳು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಗೀತ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ 13 ನೆ ಅಧ್ಯಾಯ 15 ನೆ ಶ್ಲೋಕ ದಲ್ಲಿ "ನಿರ್ಗುಣಂ ಗುಣಭೋಕ್ತುಂ ಚ" ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಿರ್ಗುಣ ಅಂದರೆ "ನಿರ್ಗುಣಂ ಸತ್ತ ರಜಸ್ತಮಾಂಸಿ ಗುಣಾಃ ತೈಃ ವರ್ಜಿತಂ" ಅಂತ ಭಾಷ್ಯ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಗೊಂದಲ ಶಂಕರಚರ್ಯರಿಂದಲೇನೆ

ಪರಿಹಾರವಾಯಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಮೊದಲನೆಯ ಶ್ಲೋಕ ನಿರ್ಗುಣ ಎಂದರೆ ಅಪ್ರಾಕೃತ ವಾದ ಗುಣಗಳು ಮತ್ತು ಧರ್ಮಗಳು ಎಂದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡೋಣ. ಈ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವಪಕ್ಷ ದಿಂದ ಅನುವಾದಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಾವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ.

★ಅಸ್ಥೂಲಮನಣ್ಣುಹ್ರಸ್ವಮದೀರ್ಘಮಲೋಹಿತಮಸ್ಥೇಹ ... ಬ್ರಹ್ಮದಾರಣ್ಯಕ (3 -4 -4)

ಈ ಶ್ರುತಿಯು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಸ್ಥೂಲನಲ್ಲ, ಹ್ರಸ್ವನಲ್ಲ, ದೀರ್ಘನಲ್ಲ, ರಕ್ತವರ್ಣಉಳ್ಳವನಲ್ಲ, ಸ್ನೇಹರೂಪನಲ್ಲ, ಚಕ್ಷುರೂಪನಲ್ಲ, ವಾಗೆಂದ್ರಿಯ ರೂಪನಲ್ಲ, ತೆಜೋರೂಪನಲ್ಲ, ವಾಯುರೂಪನಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಲ್ಲ, ಅಂತರಹಿತನು, ಬಾಹ್ಯರಹಿತನು, ಭಕ್ಷಿಸುವನುಅಲ್ಲ, ಜನರಿಂದ ಭಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವವನುಅಲ್ಲ, ಎಂದು ಎನೇಕ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತದೆ.

★ಯತ್ತದದ್ರೇಶ್ಯಮಗ್ರಾಹ್ಯಮಗೋತ್ರಮವರ್ಣಮಚಕ್ಷುಃಶೋತ್ರಂ .. ಮುಂಡಕ (1 -1 -6)

ಈ ಶ್ರುತಿಯು ಜ್ಞಾನೆಂದ್ರಿಯದಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದವನಲ್ಲ, ಕರ್ಮೆಂದ್ರಿಯದಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದವನಲ್ಲ, ಗೋತ್ರರಹಿತನಾದವನು, ಶುಕ್ಲತ್ವವು ಸ್ಥೂಲತ್ವವು ಮೊದಲಾದ ಧರ್ಮರಹಿತನಾದವನು, ಚಕ್ಷೋರಹಿತನು, ಶೋತ್ರರಹಿತನು, ಕರ್ಮೆಂದ್ರಿಯ ರಹಿತನು, ನಾಶರಹಿತನು, ಎಂಬ ದ್ರುಶ್ಯತ್ವಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತದೆ.

★ಯತೋ ವಾಚೋ ನಿವರ್ತಂತೆ ಅಪ್ರಾಪ್ಯ ಮನಸಾ ಸಹ -- ತೈತ್ತಿರೀಯ 9

ಈ ಶ್ರುತಿಯು ಬ್ರಹ್ಮನು ಅವಾಚ್ಯನು (ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡದವನು) ಎಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಧರ್ಮ ರಹಿತನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

★ಆಶಬ್ಧಮಸ್ವಶ್ವರೂಪಮವ್ಯಯಂ - ಕಾರಕ (1 -3 -15)

ಈ ಶ್ರುತಿಯು ಬ್ರಹ್ಮನು ಶಬ್ದಸ್ವರೂಪರಸಗಂಧ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳಿಂದ ರಹಿತನು ಎಂದು ಶಬ್ದಾದಿ ಗುಣಗಳ ನಿಷೇಧವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪೂರ್ವಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ:

ಶ್ರುತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ "ಸತ್ಯಂ ಜ್ಞಾನಮನಂತಂ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಜ್ಞಾನ ಮಾನಂದಂ ಬ್ರಹ್ಮ , ಯಃ ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಸರ್ವವಿತ್ ಯಸ್ಯ ಜ್ಞಾನಮಯಂ ತಪಃ , ಏತಾವಾಸಸ್ಯ ಮಹಿಮಾತೋ ಜ್ಯಾಯಾಂಶ್ಚ ಪೂರುಷಃ, ಪೂರ್ಣಮದಃ ಪೂರ್ಣಮಿದಂ ಪೂರ್ಣಾತ್ ಪೂರ್ಣಮುದಚ್ಯತೇ, ಸರ್ವಕರ್ಮಾ ಸರ್ವಕಾಮಃ ಸರ್ವ ಗಂಧಃ ಸರ್ವರಸಃ, ಅಷೋರ ಣೇಯಾನ್ ಮಹತೋ ಮಹೀಯಾನ್.... ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ.

ಹಾಗಾಗಿ ಪೂರ್ವಪಕ್ಷ ದಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಿದ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಧರ್ಮಗಳು ನಿಷೇಧಿಸಿದಂತೆ ತೋರಿದರೂ, ಸರ್ವಧರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿಷೇಧಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನಿಷೇಧವಾಕ್ಯಗಳು ನಮ್ಮಂತೆ ಪ್ರಾಕೃತ ಧರ್ಮಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ವ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು , ಅನಂತ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈ ಬಿಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಎರಡನ್ನು ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇದಕ್ಕೆ ಆಚಾರ್ಯರು ಅಪಹಾಸ್ಯ (ಕಾಮಿಡಿ) ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

'ಸತ್ಯಂ ಜ್ಞಾನಮನಂತಂ ಬ್ರಹ್ಮ' ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಧಾರಕತ್ಯ,ಜ್ಞೇಯತ್ಯ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಮತ್ತೆ ನೀವು 'ಅಸ್ಥೂಲಮನಣ್ಣಹ್ರಸ್ವ' ಎಂದು ಧರ್ಮಗಳು ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂದರೆ 'ಮೇ ಮಾತಾ ವಂದ್ಯಾ' (ನನ್ನ ತಾಯಿ ಬಂಜೆಯು) ಅಂತ ಹೇಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ತಾವೇ ಈ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯಕಡೆ ಒಪ್ಪಿ, ಈಗ ನಿಷೇಧಮಾಡುವುದ ಯುಕ್ತವಲ್ಲ.

ಕೆಸರನ್ನು ತುಳಿದು ಅದನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದರ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನು ಹೊನ್ನದಿರುವುದೇಮೇಲು.

ಬ್ರಹ್ಮ ನಿರ್ವಿಶೇಷ ಅಂದರೆ ಗುಣಇಲ್ಲದವನು ಆದರೆ, ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರದ ಮೊದಲನೆಯ ಸೂತ್ರ ಅಥಾತೋಬ್ರಹ್ಮಜಿಜ್ಞಾಸಾ (ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನ ಜಿಜ್ಞಾಸ ಮಾಡು) ನಿಷ್ಪಯೋಜಕವು ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಅಂದರೆ ಯಾರಲ್ಲಿ ಗುಣಇಲ್ಲ, ಸರ್ವ ಧರ್ಮಗಳು ಇಲ್ಲ, ಅವನಲ್ಲಿ ಜಿಜ್ಞಾಸ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದು? ಯಾಕೆ ಜಿಜ್ಞಾಸ ಮಾಡಬೇಕು? ಮುಂದಿನ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನ ' ಜನ್ಮಾದ್ಯಸ್ಯ ಯತಃ 'ಅವನು ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತನು ಮೊದಲಾದ ಅಷ್ಟ ಕರ್ತೃತ್ವ ಹೊಂದಿರುವವನು ಆದ್ದರಿಂದ... ಹೀಗೆ ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನನ್ನು ನಿರ್ವಿಶೇಷ ಅಂತ ಹೇಳುವಾಗಿಲ್ಲ.

ಆಚಾರ್ಯರು ಕೆಲವೊಂದು ಶ್ರುತಿಗಳು ಆಧಾರಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ವಿಷ್ಣೋರ್ನು ಕಂ ವಿಯಾಣಿ ಪ್ರ ವೋಚಂ |

ಯಃ ಪಾರ್ಥಿವಾನಿ ವಿಮಮೇ ರಜಾಂಸಿ ||

ಅರ್ಥ : ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಯಾರು ಪೂರ್ಣ ವರ್ಣಿಸಬಲ್ಲ ? ನೆಲದ ಮೇಲಿನ ಧೂಳಿನ ಕಣಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಬಲ್ಲವನೂ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯನಲ್ಲ.

...ನ ತೇ ವಿಷ್ಣು ಜಾಯಮಾನೋ ನ ಜಾತೋ .... |

ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ ಮಿತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುವ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಅಥವಾ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಯಾವನೋ ಅರಿಯಲಾರ.

ಯುಕ್ತಿಶ್ಚ | ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕ ಸರ್ವ ಕರ್ತೃತ್ವಾತ್ ಸರ್ವಜ್ಞಾತ್ವಾದಯೋ ಗುನಾ ಯುಕ್ತಾಃ | ' ಕರ್ತೃತ್ವಾತ್ ಸಗುಣಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪುರುಷಂ ಪುರುಷರ್ಷಭಂ ' ಇತಿ ಭಾಗವತೇ

ಅರ್ಥ : ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಯುಕ್ತಿಯು ಕೂಡ ಪರಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಸಗುಣ ಎಂದು ಗುಣ ಪೂರ್ಣ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಅಂದರೆ, ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂಬುದು ಇರುವುದರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೊಬ್ಬ ಇರಲೇಬೇಕೆಂಬ ಯುಕ್ತಿ. ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ್ದರಿಂದ ಅವನಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತಾದಿ ಸರ್ವ ಗುಣಗಳು ಯುಕ್ತಿಇಂದಲೇನೇ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವನು ಎಲ್ಲಕಡೆ ವ್ಯಪಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಸತ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪನು, ಸರ್ವ ಶಕ್ತನು, ಸರ್ವಜ್ಞನು ಆಗಿರಲೇಬೇಕು.

ಹೀಗೆ ಆಚಾರ್ಯರು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ, ಮುಂದೆ ಕರ್ಮನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ನ ಚ ನಿರ್ವಿಶೇಷಂ ನಾಮ ಕಿಂಚಿದಸ್ತಿ |

ಧರ್ಮವಿಲ್ಲದ ವಸ್ತು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಹೇಗೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ನಿರ್ಧರ್ಮ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯ? ಆಚಾರ್ಯರು ತುಂಬಾ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಬರೀ ಯುಕ್ತಿಇಂದ ತಿಳಿದದ್ದು ಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನ ಆಗಲೆಂದು ಆಚಾರ್ಯರ ಕಳಕಳಿ. ನಮಗೆ ಆಚಾರ್ಯರೇ ಮುಂದೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ನಮಗೋಸ್ಕರ ಶ್ರೀಹರಿ ಇಂದ ಬೇಡುವವರಿದ್ದರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ತಾವು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ವೇದವ್ಯಾಸರನ್ನ ಗುಣಪೂರ್ಣ ಎಂದು ನೋಡಿದ್ದರೆ, ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ಪರಮಾತ್ಮ

ಸಗುಣನು ಹೌದು ಮತ್ತು ನಿರ್ಗುಣನು ಹೌದು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಗುಣಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅದು ಅಂಧ:ತಮಸ್ಸಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ವಾದಿರಾಜರು ನರಸಿಂಹ ದೇವರ ವಿರುದ್ಧ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿರುದ್ಧಧರ್ಮ ಧರ್ಮಿತ್ವಂ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿತಾಂ ತಥಾ |
ನರಸಿಂಹೋಽದ್ಭುತ ಸ್ತಂಭ ಸಂಭೂತ: ಸ್ವಷ್ಟಯತ್ಯಯಂ ||

ನರಸಿಂಹ ದೇವರು ವಿರುದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಪ್ರತೀಕ. ಕಂಠದ ವರೆಗು ಸಿಂಹಾಕಾರ ಮತ್ತು ಕಂಠದ ಕಳಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಆಕಾರ ಹೊಂದಿ

ನರತ್ವ ಮತ್ತು ನರಸಿಂಹತ್ವ ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ ವಿರುದ್ಧ ಧರ್ಮಗಳು ತೋರಿಸುವ ಅಘಟಿತ ಘಟನಾ ಪಟುವೆಂದು ವಾದಿರಾಜರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಎಷ್ಟು ಕ್ರೌರ್ಯ ರೂಪ ತೋರಿದರು, ಅವನು ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಸೌಮ್ಯನೆ. ಇವೆ ವಿರುದ್ಧಗುಣಗಳು. ಮತ್ತು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವದು ಅಲಕ್ಷಣ/ದೋಷ, ಅವು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಣ. ಮನುಷ್ಯಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕೈಗಳು ಇದ್ದರೆ, ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್ ಕೆರೆಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ಅದು ಅಲಕ್ಷಣ. ಆದರೆ ಅದು ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸುಂದರ ಮತ್ತು ಉಪಾಸನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ. ಆ ರೂಪ ನಮಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೇ ಕೊಡಬಲ್ಲದ್ದು. ಹೀಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಲಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಅವನು ವಿರುದ್ಧ ಹೌದು.

ಶ್ರೀಆದಿತ್ಯ ಪುರಾಣ ವೆಂಕಟೇಶಮಹಾತ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ವಿರುದ್ಧ ಧರ್ಮಗಳು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಮೋಽತರ್ಕಾಯ ತರ್ಕಾಯ ಸಗುಣಾಯಾಗುಣಾಯಚಿ |

ನಮೋಽನಂತಾಯಾಂತಕಾಯ ವೇದವೇದ್ಯ ಸ್ವರೋಷಿಣಿ || - ವೆಂಕಟೇಶ ಮಹಾತ್ಮೆ

ಅವನು ತರ್ಕಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದವನು. (ನೈಷಾ ತರ್ಕಣ ಮತಿರಾಪನೆಯ - ಕಾರ.ಉ). ಮತ್ತು ವೇದಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅನುಮಾನಗಳಿಂದ ತರ್ಕಕ್ಕೆ ಜ್ಞೇಯನು. ಅವನು ಗುಣಪೂರ್ಣನು ಹೌದು ಮತ್ತು ಸತ್ಯ ರಾಜನ ತಮೋ ಗುಣಗಳು ಇಲ್ಲದ ನಿರ್ಗುಣನು (ಅಗುಣ) ಹೌದು. ಜಗತ್ತಿನ ನಾಶಕನು. ಯೋಗ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರ ತಿಲಿಯಲ್ಪಡುವವನು ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಾರಿಂದಲೂ (ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇಂದಲೂ ಸಹ) ತಿಲಿಯಲ್ಪಡದ ಸ್ವರೂಪ ಉಳ್ಳ ಶ್ರೀನಿವಾಸಗೆ ನಮೋ ನಮ:

ಗುಣಾಃ ಶ್ರುತಾಃ ಸುವಿರುದ್ಧಸ್ಯ ದೇವೇ
 ಸಂತ್ಯಶ್ರುತಾ ಅಪಿ ನೈವಾತ್ರ ಶಂಕಾ |
 ಚಿಂತ್ಯಾ ಅಚಿಂತ್ಯಾಸ್ಯ ತಥೈವ ದೋಷಾಃ|
 ಶ್ರುತಾಸ್ಯ ನಾಜ್ಞೈರ್ಹಿ ತಥಾ ಪ್ರತೀತಾಃ - ಭಾ.ಉಪ

ಅಚಿಂತ ಶಕ್ತಿತ್ವಾತ್ | ಯಸ್ಮಿನ್ ವಿರುದ್ಧಗತಯೋಽವ್ಯನಿಶಂ ಪತಂತಿ | - ಭಾಷ್ಯ
 ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಚಿಂತ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿರುದ್ಧ ಧರ್ಮಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಚಿಂತನೆ

ಗುರುಗಳ ಮೂಲಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಓದುವುದು,
 ಶ್ರವಣ ಮಾಡುವುದು, ಹಾಡು ಹೇಳುವುದು,
 ದೇವರ ದಾಸರ ಕಥೆಗಳು ಓದುವುದು,
 ಯತಿಗಳ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಅವಲೋಕನೆ
 ಮಾಡುವುದು, ಜಪ ಮಾಡುವುದು, ವಿಹಿತ
 ಕರ್ಮಗಳು ಮಾಡುವುದು, ವ್ರತಗಳ
 ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುವುದು, ಜ್ಞಾನಿಗಳ

ಸಂದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದು, ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ... ಎಲ್ಲವೂ
 ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಕರ್ಮಗಳ ಆಚರಣೆ ಇಂದ ಅಂತಃಕರಣ ಶುದ್ಧಿ .. ಅದರಿಂದ ಮಾಡಿದ
 ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ ಬಂದ ಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನ ದಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಬಂದ ವೈರಾಗ್ಯ ..... ಇದು
 ಅಪರೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹಾದಿ. ಆದರೆ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಬರಿ ಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾಠ, ಬಾಹ್ಯ
 ಶ್ರವಣ ಬಾಹ್ಯ ದೇವರ ನಾಮ, ಬಾಹ್ಯ ತೋರುವಿಕೆ. ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು
 ಯಾಂತ್ರಿಕವಾದ ಬದುಕು, ಅದರ ಮಧ್ಯೆ ಏನೋ ಮನನ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.
 ಲೌಕಿಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದರು ಅಥವಾ ವೈದಿಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದರು ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣ ಮನನ ಇಲ್ಲ ಅಂತಾದರೆ
 ವೈರಾಗ್ಯ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಆದರು, ಸಂಸಾರ/ಜಗತ್ತು ಅಸಾರ ಎಂದು
 ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಅದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಡೆ ಹೋಗಲು ಮೊದಲನೆಯ ಹಂತ.

ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

ತೇಷಾಂ ಜ್ಞಾನಿ ನಿತ್ಯ ಯುಕ್ತ ಏಕಭಕ್ತಿರಿವಿಶೀಶ್ಯತ |
 ಪ್ರಿಯೋ ಹಿ ಜ್ಞಾನಿನೋಽತ್ಯರ್ಥಮಹಂ ಸ ಚ ಮಮ ಪ್ರಿಯಃ ||

ಆಚಾರ್ಯರ ಭಾಷ್ಯ:

'ಮಯ್ಯೈವ ಭಕ್ತಿನಾನ್ಯತ್ರ ಏಕಭಕ್ತಿಃ ಸ ಉಚ್ಚತೆ' - ಇತಿ ಗಾರುದೆ

ನನ್ನೊಬ್ಬನಲ್ಲೆ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವವನು ಏಕಭಕ್ತಿ. ಅವನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತ್ತು ನನಗೆ ಪ್ರಿಯ. ಅಂದರೆ, ಈ ಭಕ್ತಿ ಮನನ ನಿಧಿ ಧ್ಯಾನನ ದಿಂದ ಬಂದ ಭಕ್ತಿ, ಅಂತರಂಗ ಭಕ್ತಿ. ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲ ಎಂದು ಕುಳಿತು ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಿ ಅಲ್ಲ. ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಜಂಗುಳಿ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೂ ಬರುವ ನೈಜ ಭಕ್ತಿ, ನೈಜ ವೈರಾಗ್ಯ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ದೇವರನ್ನು ಕಾಣುವ ಮನಸ್ಸಿತಿ. ಬಾಹ್ಯ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ ತತ್ತ್ವ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೇಗೆ ,

ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ತೀರಿ ಹೋದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ. ಸಂಕಟ. ಎಲ್ಲರ ಗಮನ ತೀರಿಹೋದ ಮನುಷ್ಯನ ಗುಣಗಾನ ಅಥವಾ ಮುಂದೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳ ಚರ್ಚೆ ಇಷ್ಟೇ . ಆದರೆ, ನಮಗೆ ತೋಚಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ಅದು ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಯಮ ದೂತರು ಬಂದು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲವೇ. ನಮಗೆ ಅದರ ಯೋಚನೆ ಬಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ದೇವತೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಕೂತು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಸತ್ಯ. ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲೂ, ಆಫೀಸುನಲ್ಲೂ, ಮನೆಯಲ್ಲೂ 'ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುವೇ ನಮಃ!' 'ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುವೇ ನಮಃ!' ಎನ್ನುವ ಮಂತ್ರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರ ವಾಗುತ್ತದೆ. ವೇದವ್ಯಾಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ವೈರಾಗ್ಯ ಇಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲ ಎಂದು. ಇದು ಅರ್ಥ ಗರ್ಭಿತ ವಾದ ಮಾತು.

ನಮಗೆ ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ದೇವರನ್ನ ಮೊರೆ ಇಡಬೇಕೋ ಅಥವಾ 'ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮ' ಏನು ಕೇಳ ಬಾರದು? ಅಥವಾ ಅವನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕೋ?

ಚಿಂತನ :

ಪ್ರಹ್ಲಾದ ತಾನು, ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ ವರವನ್ನು ಕೇಳಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು, ವರವನ್ನು ಕೇಳುವ ಮನಸ್ಸು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕೊಡಬೇಡ ಎಂದ.

ನಾವು ಪ್ರಹ್ಲಾದರಷ್ಟು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ ಮಾನಸಿಕ ಪಕ್ವತೆನು ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ತರಹದ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಕಷ್ಟ ನೀಗಿಸೆಂದು ದೇವರಿಗೆ ಹರಿಕೆ ಬೇಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು, ಹರಿಕೆ ಎನ್ನುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾಮಸಿಕ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ಎನ್ನುವುದು ಕೆಲವರ ಮಾತು. ಆಯಿತು, ಹರಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ದೇವರನ್ನ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಬೇಡುವುದು ಸರಿಯೇ?.. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಆ ಹುಡುಗಗೆ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದೇ ಕೊರಗು. ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ವಿಷಯವೇ ಅಥವಾ ದೇವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಲೇ ಬೇಕಾದ ವಿಷಯವೇ? ಅಥವಾ ದೇವರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಗುವುದೇ ? ಯಾವುದು ಸರಿ?

ಸುಧಾಮ (ಕುಚೇಲ) ಗೆ ಬಡತನ ಇದ್ದದ್ದು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತೆ, ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಹೋದ ಸುಧಾಮ, ತಾನು ಕೇಳಲು ಬಂದ ವಿಷಯ ಮರೆತರು, ಬಯಸಿದ ಸಂಪತ್ತು ಕೃಷ್ಣ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಇಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕೃಷ್ಣನ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆ, ವಿಶ್ವಾಸ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವುದೇ ಒಂದು ಯಜ್ಞ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲ ಇಹ-ಇರಬಹುದು , ಅಥವಾ ಪರ-ಇರಬಹುದು ಆದರೆ ಫಲ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಅವನ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ.

ಗಜರಾಜ ತಾನು ಮೊಸಳೆ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡದ್ದು ದೇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಗಜರಾಜ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಬಾಂಧವರನ್ನ ಕೂಗಿ ತನ್ನನು ಬಿಡಿಸಲು ಮೊರೆಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಬಿಡಿಸಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬಿಡಿಸುವ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದ ಗಜರಾಜ, ಇನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಅಶಕ್ಯ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದಮೇಲೆ ಗರುಡವಾಹನಾದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕು ತನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸು ಎಂದು

ಒಂದು ಕಮಲ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ ತಕ್ಷಣ ದೇವರು ಬಂದು ಬಿಡಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ದೇವರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ?

ದ್ರೌಪದಿ ಮಾನ ಹೋಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಎಂದು ಕೂಗಿದ ತಕ್ಷಣ ದೇವರು ಅವಳ ಮಾನ ಉಳಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ನಡೆದ ಜೂಜು ವಿಷಯಗಳು, ರಾಜ್ಯ ಸೋತಿದ್ದು ಎಲ್ಲವೂ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾರು ಕೃಷ್ಣನನ್ನ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಕೂಗಲಿಲ್ಲ.

ರಕ್ಷಿತಿತ್ಯೇವ ವಿಶ್ವಾಸ: - ಅವನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸದ ಜೊತೆಗೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಮೊರೆ ಹೋಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಶ್ರದ್ಧ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ತೋರಿಸಬೇಕು.

ದ್ರವ್ಯಂ ಕರ್ಮಚ ಕಾಲಸ್ಯ .....ನ ಸಂತಿ ಯದುಪೇಕ್ಷಯ | - ಭಾಗವತ
ಜೀವರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಮುನಿದರೆ ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನ ದಾಸರಾಗುವುದೊಂದೇ ದಾರಿ. ಅವನ ಕಾರುಣ್ಯ ಸವಿಯಲು ಅವನ ಕಿಂಕರನಾಗಬೇಕು.

ಅಂತರ್ಬಹಿಷ್ಟ ತತ್ ಸರ್ವಂ ವ್ಯಾಪ್ಯನಾರಾಯಣ: ಸ್ಥಿತ: - ಅವನು ನಮ್ಮ ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ಇದ್ದು, ಕಾರ್ಯ ಕಾರಣ ಜಗತ್ತನ್ನು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಶರೀರದ (ಪಿನ್ನಾಂಡದ) ಆಗು ಹೋಗುಗಳನ್ನು ನಿಯಮನ ಮಾಡುವನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳು ನಮ್ಮ ಕರ್ಮದ ಆಗುಹೋಗುಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ, ನಾವು ಭಕ್ತಿ, ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಅವನಲ್ಲಿ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ , ದಾಸ ಭಾವ ಎಲ್ಲವೂ ಮಾಡುವುದು ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವನನ್ನ ಕೇಳಬೇಕು, ಮೊರೆ ಇಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದು ಬರೀ ಲೌಕಿಕದಲ್ಲೇ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ವಾಗಿ, ಗುರುಗಳನ್ನು ಕೊಡು, ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನ ಮಾಡಿಸು, ಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚಿಸು.. ಎಂದು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಾತ್ವಿಕ ಕಾಮನೆ ಕೇಳಬೇಕು. ಬರಿ ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ವೆಂಕಟರಮಣ ಅನ್ನದೆ, ಎಂದಿಗೂ ಅವನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು.

ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

ನಾನಿನ್ನ ಮರೆತರೂ ನೀನೆನ್ನ ಮರೆಯದಲೇ

ಸಾನುರಾಗದಿ ಸಲಹುವಿ | ಸಲಹುವಿ ಸರ್ವಜ್ಞ ಯೇನೆಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಕರುಣಕ್ಕೆ||

ನೀನು ಸರ್ವಜ್ಞ. ಸ್ಮರಣೆ , ವಿಸ್ಮರಣೆ ಎನ್ನುವ ದೋಷ ನನಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ವಿಸ್ಮರಣೆ ನನಿಗೆ ಬಂದರೂ, ನಿರ್ದೋಷನಾದ(ಮರೆಯುವ ದೋಷ ನಿನಗೆ ಇಲ್ಲ) ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಮರೆಯಬೇಡ. ನನ್ನ ಸಲಹುವುದು ನಿನ್ನ ಕಾರುಣ್ಯ ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು ಅಂತಾರೆ ದಾಸರು.

ದೇವತೆಗಳು ಹೇಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?

ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತೃಣ ಜೀವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರ ಪರ್ಯಂತ ಭಗವಂತನ ಉಪಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ಭೇದ ಇದೆ ಮತ್ತು ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತಾರತಮ್ಯ ಇದೆ.

ಉಪಾಸ್ಯಾ: ಶ್ವಸುರತ್ನೇನ ದೇವಸ್ತ್ರೀಣಾಮ್ ಜನಾರ್ದನ: |
 ಜಾರತ್ಯನಾಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಣಾಮ್ ಕಾಸಾಂಚಿದಿತಿ ಯೋಗ್ಯತಾ |
 ಯೋಗ್ಯೋಪಾಸಾನಾ ವಿನಾನ್ಯವ ಮೋಕ್ಷ: ಕಸ್ಯಾಪಿ ಸೇತ್ಸ್ಯತಿ |
 ಅಯೋಗ್ಯೋಪಾಸನಾ ಕರ್ತುರನರ್ಹಸ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತಿ || (ಭಾ.ತಾ)

ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸರಸ್ವತಿ, ಭಾರತೀಯರು ಹರಿಯನ್ನು ಮಾವ ಎಂದು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹರಿಯ ಅಂಗ ಸಂಗ ಯೋಗ್ಯತೆ ಉಳ್ಳ ಅಪ್ಸರಾಸ್ತ್ರೀಯರು ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿ ವಿಶೇಷ ಸನ್ನಿಧಾನ ಇರುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಜಾರ ನೆಂದು ಹರಿಯನ್ನು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಪಾಸನೆ ಕ್ರಮ ಅಯೋಗ್ಯವಾದರೆ ಅನರ್ಥ ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪತಿತ್ವೇನ ಶ್ರೀಯೋಪಾಸ್ಯೋ ...ನಾನ್ಯಥಾ ತು ಕಥಂಚನ ||

ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿ ಹರಿಯನ್ನು ಪತಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಗುರುವಾಗಿ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಚತುರ್ಮುಖ ಮತ್ತು ವಾಯು ಇವರಿಬ್ಬರು ತಂದೆ ಎಂದು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದ ದೇವತೆಗಳು ಅಜ್ಜ ಎಂದು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವಜನರು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ ಪ್ರಸಿದ್ಧತಾಮಹ (ಮುತ್ತಜ್ಜ) ಎಂದು ಭಗವಂತನನ್ನ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಜ್ಞಾನದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ಗುರು ಎಂದು ಕೂಡ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇತರ ದೇವತೆಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ 'ಗುರುವಿನ ಗುರು'

ಎಂದು ಉಪಾಸನೆ ಇದೆ. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರು ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಗುರು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಸರ್ವಜನರಿಗೆ ಮೂಲಗುರು ಎಂದು ಉಪಾಸನೆ ಕ್ರಮ.

ಶ್ರುತಿ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ 'ನ ಚ ರಮಂತ್ಯಹೋ ಅಸದುಪಾಸನಯಾಽಽತ್ಯಾಹನಃ' ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅನ್ಯಥಾ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ (ಜೀವ - ಪರಮಾತ್ಮ ಇತ್ಯ ಉಪಾಸನೆ, ಅವನು ಮನುಷ್ಯ ಎಂದು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವುದು, ಅವನ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದ ಮಾಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ) ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಹತ್ಯೆ ಎಸಗುವುದರಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾದ ಪಾಪ ಬರುತ್ತದೆ ಅದು ಅಂಥ:ತಮಸ್ಸಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೀವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಪರ್ಯಂತ ಯೋಗ್ಯ ಉಪಾಸನ ಮಾಡಿ ಮೋಕ್ಷ ಪಡಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥರು ನಮಗೆ ಬೆಳಕು ತೋರಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ವಾಯು ದೇವರ ಉಪಾಸನೆ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಆಚಾರ್ಯರು ಬೃ.ಉಪ ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಾಯು ದೇವರು ಮೂರು ರೂಪಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದಿತ್ಯ, ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತು ವಾಯು ಎಂದು. ವಾಯು ದೇವರು ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಈ ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಳೆ ಬರುವುದು, ಸಮುದ್ರದ ಚೌಕಟ್ಟು, ಯಾವ ನದಿಯ ನೀರು ಆ ನದಿಗೆ ಮೋಡಗಳಿಂದ ಸೇರಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ. ಋಷಿಗಳು ಮತ್ತು ಯೋಗ್ಯತೆ ಉಳ್ಳವರು ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ವಾಯುವಿನ ಅಧಿಷ್ಠಾನ ಮತ್ತು ಉಪಾಸನೆ ಹಾಗೂ ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಭಾರತಿದೇವಿ ಅಧಿಷ್ಠಾನ ಹಾಗೂ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಷಟ್.ಉಪ ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಮ ಹವನಗಳಿಂದ ವಾಯುದೇವರ ಅಧಿಷ್ಠಾನ ಮತ್ತು ಉಪಾಸನೆ. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ವಾಯು ಗುರುವಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಗುರು ಅಧಿಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಾಯುದೇವರ ಮೂರು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುಣಗಳ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ನಿಧಿಧ್ಯಾಸನ ಹೇಗೆ?

ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ ಮತ್ತು ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪ್ತಿತ್ವ
ಎಂಬ ಗುಣಗಳ ಚಿಂತನೆ:

ಶಾಸ್ತ್ರ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಅಥವಾ
ಶ್ರವಣ ಅಥವಾ ಪಠದಿಂದ ಬಂದ
ಜ್ಞಾನ ದೃಢವಾಗಿ ಮನನ
ಮಾಡಿದಾಗ ಪರಮಾತ್ಮನ
ಗುಣಗಳ ಚಿಂತನೆ ಅವರವರ

ಯೋಗ್ಯತೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಾಧ್ಯ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗುರುವು ಪುಸ್ತಕ ಇಲ್ಲದೆ, ಶಿಷ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಇಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುವ ಪಾಠದಿಂದ ಬರುವುದು ಜ್ಞಾನ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಗುರುವು ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದು, ಶಿಷ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಶ್ರವಣ ಎಂದು, ಗುರು ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯ ಇಬ್ಬರೂ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಪಠಣ ಎಂದು ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಶ್ರವಣ ಮತ್ತು ವೀಕೆಂಡ್ ಪಾಠ ಅಥವಾ ಗುರುಗಳ ಸೂಚನೆ ಎಂತೆ ಸ್ವಂತ ಓದುವುದು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಪ ಜ್ಞಾನ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಗುರುಗಳ ಸುಸ್ತುಷೆ ಮಾಡಿ ಓದುವುದು, ಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ಉತ್ತಮ ಜ್ಞಾನ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ಇರುವುದು ಮಹಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಯ ಜ್ಞಾನ. ಹಾಗಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುಣ ಚಿಂತನೆ ಕಷ್ಟ. ಆದರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ ಮತ್ತು ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪ್ತಿತ್ವ ಎಂಬ ಗುಣಗಳ ಚಿಂತನೆ.

ಯ: ಸರ್ವಜ್ಞ: ಸರ್ವವಿತ್ ಎನ್ನುವ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿದಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ. ಹೇಗೆ ಅಂದರೆ, ಅವನು 'ಜಾತವೇದ' ಅಂದರೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿಒಂದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಅಂದರೆ ಅವನೇ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ 'ಅಹಂ ಸರ್ವಸ್ಯ ಪ್ರಭಾವ:' - 10.8 ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ನನ್ನಿಂದಲೇನೆ ಸೃಷ್ಟಿ. ಸೂತ್ರ 'ಜನ್ಮಾದ್ಯಸ್ಯ ಯತ:' ಯಾರಿಂದ ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅಷ್ಟ ಕೃತ್ಯ ಇದೆಯೋ ಅವನೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಥವಾ ನಾರಾಯಣ.

ವಿಷ್ಣು: ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿತ್ವಪ್ರವೇಶಿತ್ವಾದೇ: ... ಗೀ.ಭಾ ದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 'ಈಶಾವಾಶ್ಯಮಿದಮ್ ಸರ್ವಂ' ಈಶಸ್ಯ ಆವಾಶ್ಯಂ ಎಂದು ರಾಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅವನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವುದು ಅಲ್ಲದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ತಾನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಸರ್ವಜ್ಞನು ಮತ್ತು ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪನು. ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪ್ತಿತ್ವ ಇಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ಆಗಲಾರ. ಅವನ ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪ್ತಿತ್ವ ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪುವುದು ಅಂದರೆ,

ಗತಿಸ್ವ ಸರ್ವ ಭೂತಾನಾಂ ಪ್ರಜನಾಂ ಚಾಪಿ ಭಾರತ |

ವ್ಯಾಪ್ತೌ ಮೇ ರೋದಸಿ ಪಾರ್ಥ ಕಾಂತಿಸ್ಮಾಭ್ಯಾಧಿಕಾ ಮಮ || .....ಇತಿ ಮೋಕ್ಷ ಧರ್ಮ

'ಸಕಲ ಚೇತನರ ಮತ್ತು ಪಂಚಭೂತಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ನಾನು ಕಾರಣ. ನನ್ನಿಂದ ಭೂಮಿ ಆಕಾಶಗಳು ವ್ಯಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಸೌಂದರ್ಯ ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ. ಅಧಿಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮಾದಿಗಳನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ರೂಪದಿಂದ ತ್ರಿಲೋಕವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಆರು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನನಿಗೆ ವಿಷ್ಣು ಎಂದು ಹೆಸರಿದೆ.' ಎಂದು ಮೋಕ್ಷ ಧರ್ಮ ದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಗೀ.ಭಾ ದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಅವನ ಭಗವದ್ರೂಪಗಳು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಒಂದು ಕಣದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಇದು ಅವನ ಸ್ವಭಾವ ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಆಯಾಸ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಅವನಿಗೆ 'ಇಚ್ಛಾ ಮಾತ್ರಂ ಪ್ರಭೋ ಸೃಷ್ಟಿ'. ಅವನು ತೊರೆದ ಕ್ಷಣ ಆ ದೇಹ/ಪ್ರದೇಶ/ಸ್ಥಾನ/ಮಾನ ಎಲ್ಲವೂ ನಾಶ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಅವನು ಇರುವದರಿಂದಲೇನೆ ಆ ದೇಹಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ ಮತ್ತು ಪಾವಿತ್ರ್ಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನ 'ಪವಿತ್ರಾನಾಂ ಪವಿತ್ರಯೋ ಮಂಗಲಾನಾಂಚ ಮಗಳಂ' ಎಂದು ಭೀಷ್ಮರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇರುವ ನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ (ಇಡ, ಪಿನ್ಗಳ), ರಕ್ತದಲ್ಲಿ, ರಕ್ತಶುದ್ಧಿಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಆಹಾರ ಪಚನದಲ್ಲಿ, ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರೇರಣೆಯಲ್ಲಿ, ಮಜ್ಜೆ, ಮಾಂಸ, ಯೆಲುಬಗಲಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತೊರೆದ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶ ಅಂದರೆ ರಕ್ತಪ್ರಸರಣ ಅಥವಾ ಆಹಾರ ಪಚನದಲ್ಲಿ ನಿರತವಾದ ಭಗವದ್ ರೂಪ ತೊರೆದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದೇಹದ ಆರೋಗ್ಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತಕ್ಷಣ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದು ಅವರವರ ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ದೇಹದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ (ಕಪಿಲ), ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ (ನರಹರಿ), ಬಾಯಿನಲ್ಲಿ (ಭಾರ್ಗವ), ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ (ಮತ್ಸ್ಯ) ಹಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ(ಹಂಸ), ವಾಕ್ಯಿನಲ್ಲಿ (ಹಯಗ್ರೀವ) ಇತ್ಯಾದಿ ರೂಪಗಳಿಂದ ಆ ಆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ವ್ಯಾಪಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

ಅನ್ನಮಯ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಅನಿರುದ್ಧ 8251 ರೂಪಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಾಣಮಯ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ 5543 ರೂಪಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮನೋಮಯ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಸಂಕರ್ಷಣ 562107 ರೂಪಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ವಿಜ್ಞಾನಮಯ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ವಾಸುದೇವ 4374 ರೂಪಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆನಂದಮಯ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣ 5125 ರೂಪಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಭಗವದ್ರೂಪಗಳು ಇದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ರಸ ರುಚಿ ಕೊಡುವ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ನದ್ಯಭಿಮಾನಿದೇವತೆಗಳಿಗೆ, ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪದಿ ಇದ್ದು ಬೆಟ್ಟದ ಅಭಿಮಾನಿದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕ್ರಿಯಾ ಶಕ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪದಿ ಇದ್ದು, ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು, ಮೆಘಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದು, ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ದಿನನಿತ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆ ಆ ಅಭಿಮಾನಿದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಇದ್ದು ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಸಸ್ಯಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ. ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನೀರಿನ ಒಳಗೆ ಇರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮತ್ತು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ, ಮೃಗಗಳ, ಇನ್ನು ಇತರ ಕೀಟಕಾದಿ ಅನಂತ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಲಯ ಎಲ್ಲವೂ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳಿಂದ ದಿನ ನಿತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾಣಿ ಇಲ್ಲದ ಕಲ್ಲು ಮುಂತಾದ ಜಂಗಮ ಅಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಜೀವ ಇರುತ್ತದೆ ಅಂತೆ. ಅದರ ಕರ್ಮಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ, ಎಲ್ಲವೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನ ಕರ್ತುಂ ಆಕರ್ತುಂ ಅನ್ಯತಾ ಕರ್ತುಂ ಇತಿ ಸಮರ್ಥ: ಎಂದು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಮಂತ್ರಗಳ ಅಧಿಸ್ತಾನ ದೇವತೆ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪಗಳು ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಕರ್ಮಗಳ ಫಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ, ಕರ್ಮಗಳ ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳು.

ರೋಗಗಳ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಧನ್ವಂತರಿ ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳು. ಜ್ಞಾನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ, ಜ್ಞಾನ ಹ್ರಾಸ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ರೂಪಗಳು. ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದು

(ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರ ರೂಪ) ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ರೂಪಗಳು. ನಾದದಲ್ಲಿ, ತಾಳದಲ್ಲಿ, ರಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ರೂಪಗಳು. ವೇದಗಳಲ್ಲಿ, ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ರೂಪಗಳು. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳಿದ ಅನೇಕ ವಿಭೂತಿ ರೂಪಗಳು. ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಜಲದಲ್ಲಿ ಇರುವ ರೂಪಗಳು. ಕೊಪಗಳಲ್ಲಿ, ಸರೋವರಗಳಲ್ಲಿ, ತಟಾಕಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ರೂಪಗಳು. ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ, ವ್ಯಾಕರಣಗಳಲ್ಲಿ, ಸಂಧಿ, ಸಮಾಸ ಇರುವ ರೂಪಗಳು. ತೈತ್ತಿರಿಯೋಪನಿಷದ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ 'ಅಧಿಲೋಕ, ಅಧಿಜ್ಯೋತಿಷ, ಅಧಿವಿದ್ಯ ಅಧಿಪ್ರಜ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಂ' ನಲ್ಲಿ ಬರುವ ರೂಪಗಳು. ಎಚ್ಚರ ಕನಸು ನಿದ್ರೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವ ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿಶ್ವ ತೈಜಸ ಪ್ರಾಜ್ಞ ರೂಪಗಳು. ಮುಕ್ತ, ಅಮುಕ್ತ ನಿಯಾಮಕನಾದ ರೂಪಗಳು. ಯಜ್ಞಗಳ ಅಧಿಸ್ಥಾನ ರೂಪಗಳು ಮತ್ತು ಹವಿಸ್ಸು ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡುವ ರೂಪಗಳು. ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳ ರೂಪಗಳು. ಅಷ್ಟ ಕತ್ರತ್ವದ ನಿಯಾಮಕ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪಗಳು. ಅಡುಗೆ ಮತ್ತು ಪಾಕಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ರೂಪಗಳು. ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ, ವಾರಗಳಲ್ಲಿ, ನಕ್ಷತ್ರ, ತಿಥಿಗಳಲ್ಲಿ, ಯೋಗ ಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ರೂಪಗಳು. ಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪಗಳು.ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ರೂಪಗಳು. ಅವನ ಸ್ತ್ರೀರೂಪಗಳು. ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ, ದ್ವಜಸ್ತಂಬದಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ರೂಪಗಳು. ಮೋಹಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಮತ್ತು ಅಸುರರನ್ನು ದಮನ ಮಾಡುವ ರೂಪಗಳು.

ಅವನ ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪ್ತಿತ್ವ, ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ ತೋರಿಸುವ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ. ಈ ಎಲ್ಲಾರೂಪಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಚಿಂತನೆ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ವಾಯು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ವಾಯು, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಅನಂತ ವೇದದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅನಂತ ರೂಪಗಳ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿಗೆ ವೇದಗಳಲ್ಲದೆ, ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ಅನಂತ ರಹಸ್ಯ ರೂಪಗಳ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಹರಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿತ್ವ (ಅನಂತ ರೂಪಗಳ) ಮತ್ತು ಅಚಿಂತ್ಯಾದ್ಯುತ ಶಕ್ತಿ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು?

ಹಿಂದೆ ಪರಮಾತ್ಮನ
ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು
ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ
ಮಾಡಿದ್ದಿ. ಇಂದು ಅದನ್ನು
ಮುಂದೆವರಿಸಿ

ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಚಿಂತ್ಯ ಶಕ್ತಿ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ತಿಳಿಯೋಣ.

ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರ ಮಥನ: ದೇವೇಂದ್ರ, ದುರ್ವಾಸರ ಶಾಪದಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಇಶ್ವರ್ಯ ಚ್ಯುತನಾದ. ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಮೊರೆಹೋದರು. ಮಂದರ ಪರ್ವತವನ್ನು ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಮಥನ ಮಾಡಿ ಅಮೃತವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಯೋಜನೆ ಪರಮಾತ್ಮ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ದೈತ್ಯರು ಬಲಶಾಲಿಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸಹ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅಂತ ಪರಮಾತ್ಮ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ದೈತ್ಯರು ಸೇರಿ ಮಂದರಗಿರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಲು ಯತ್ನಿಸಿದರು ಆದರೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಂದರ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಶಿವ ವರ ಇದೆ. ಯಾರಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಾರದು ಎಂದು. ಆಗ ಪರಮಾತ್ಮ ತನ್ನ ಎಡಗೈ ಇಂದ (ಅವನ ಎಡ ಬಲ ಎಲ್ಲವೂ ಸಮ) ಪರ್ವತವನ್ನು ಕಿತ್ತಿ ಅನಂತನ (ಗರುಡ) ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಇಡುತ್ತಾನೆ. ಪುನಃ ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ದೈತ್ಯರು ತಮ್‌ಮ ಬಲ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆ ಮಂದರ ಪರ್ವತವನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಇಡಬೇಕು ಎಂದು ಗರುಡನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗರುಡ ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಪರ್ವತವನ್ನು ದೇವತೆಗಳ ದೈತ್ಯರ ಮೇಲೆ ಇಡಲು, ಅವರಲ್ಲ ಬಿದ್ದು ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಯಾದರು. ಮತ್ತೆ ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಮೊದಲಿನಂತೆಮಾಡಿದ. ಗರುಡನಿಗೆ ಕೂಡ ಮಂದರ ಪರ್ವತ ಎತ್ತಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ದೇವರು ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಗರುಡನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ.

ಮುಂದೆ, ಮಂದರ ಪರ್ವತವನ್ನು ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು, ವಾಸುಕಿನ ಹಗ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ದೈತ್ಯರು ಹಾವಿನ ಮುಖವನ್ನು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಡೆದರು.

ಮಂದರ ಪರ್ವತ ಆ ಭಾರಕ್ಕೆ ಕುಸಿದು ಹೋಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಕೂರ್ಮರೂಪದಿಂದ ಪರ್ವತ ಕುಸಿಯದಹಾಗೆ ಹಿಡಿದು ನಿಂತ. ಆಗ ಬರುವ ಘರ್ಷಣ

ದಿಂದ ಪರ್ವತ ಮೇಲೆ ಹಾರ ತೊಡಗಿತು. ಆಗ ದೇವರು ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪದಿಂದ ಅವ್ಯಕ್ತನಾಗಿ ಪರ್ವತವನ್ನು ಮೇಲೆ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದನು. ಮತ್ತೆ ಆ ಪರ್ವತ ಪುಡಿ ಆಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆಗ ಹರಿ ಮತ್ತೆ ಬೆಟ್ಟದಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಪುಡಿ ಆಗದಂತೆ ಮಾಡಿದ. ವಾಸುಕಿಗೆ ಶ್ರಮವಾಗ ತೊಡಗಿತು. ಹರಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ರೂಪದಿಂದ ವಾಸುಕಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಶಕ್ತಿ ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ. ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ದೈತ್ಯರು ಶ್ರಮ ಗೊಂಡರು. ಆಗ ಮಥನ ನಿಲ್ಲಬಾರದೆಂದು ಹರಿ ಮತ್ತೆ ಅವರೊಳಗೆ ಇದ್ದು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟ.

ದೇವರು ಎಲ್ಲವನ್ನು 'ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸುವನು' ಎಂಬ ದಾಸರ ಪದ ಎಷ್ಟು ಸಮುಚಿತ. ಸಮುದ್ರಮಥನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಹರಿ ಆಜ್ಞೆ. ಮತ್ತೆ ತಾನೇ ಅನಂತ ರೂಪಗಳಿಂದ ನಿಂತು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಇದು ಅವನ ಅನಂತ ರೂಪದ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಸರ್ವ ಕರ್ತೃತ್ವ, ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪ್ತಿತ್ವ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮುಂದೆ ವಿಷ ಬಂತು. ವಾಯುದೇವರು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಷವನ್ನು ನಿಃಸಾರ ಮಾಡಿ ರುದ್ರ ದೇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾನ ಮಾಡಿದರು. ಅದು ಹೊಟ್ಟೆಯವರೆಗೂ ಹೋಗುವಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಂಠದಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿತು. ರುದ್ರದೇವರಿಗೆ ಮೂರ್ಚೆ ಬಂತು. ಅವನು ವಿಷ ಕಂಠನಾದ. ರುದ್ರದೇವರಿಗೆ ತಲೆನೋವು ಉಂಟಾಯಿತು. ಉಳಿದ ವಿಷ ಕಯ್ಯಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಕಲಿ ಶರೀರವಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾಕಡೆ ಹಬ್ಬಿದ. ಕಲಿ ಶರೀರದಿಂದ ದುಷ್ಟ ಸರ್ಪಗಳು, ಚೇಳುಗಳು, ತೋಳ, ಹುಲಿ ಮತ್ತು ರಾಕ್ಷಸರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅವನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ. ಇಲ್ಲಿ ರುದ್ರ ದೇವರು, ತಲೆಯಮೇಲೆ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಚಂದ್ರಮೌಲಿ ಯಾದ ಮತ್ತು ಅಭಿಷೇಕಪ್ರಿಯ ಎನಿಸಿದ. ವಾಯುದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷವನ್ನು ಕುಡಿದು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಂಡ.

ಮುಂದೆ, ದೇವರು ಅಮೃತವನ್ನು ಕೂಡ ತನ್ನ ಮೋಹಿನಿ ರೂಪದಿಂದ ಬಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಿದ. ತನ್ನದೇ ಆದ ದನ್ವಂತರಿ ರೂಪ ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿದ.

'ಶಿವೋಹಂ' ಅಂದರೆ ಅನರ್ಥ ಏನು?

ಇಲ್ಲಿ ದಾಸರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ನೀನು ಶಿವನಾದರೆ, ಶಿವನ ಪತ್ನಿ ಪಾರ್ವತೀ ನಿನಗೆ ಪತ್ನಿ ಆಗಬೇಕಲ್ಲವೆ ? ಎಂತಹ ಅನರ್ಥದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ.. ಇಂತಹ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಲೌಡ್ speakernalli ಹಾಕಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಅವಿದ್ಯಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಯ್ಯುವ ಮಾರ್ಗ. ಇನ್ನು

ಕೆಲವರು, ಇಲ್ಲಿ ಶಿವ ಅಂದರೆ ಅದು ಇದು ಎಂದು ಏನೇನೂ ಹೇಳಿ ಅವರು confuse ಆಗಿ ಕೆಳವರನ್ನು confuse ಮಾಡಿ ಇದೆ ಶಿವ ತತ್ತ್ವ ಎಂದು illusion ನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಇತೀಚ್ಛೆಗೆ ಒಂದು ಹಾಡನ್ನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಹಾಡಿಸಿದರು. ಆ ಹಾಡು ಕೇಳಿ ಕಿವಿ ಮುಚ್ಚು ಕೊಂಡೆ. ಆ ಹಾಡಿನ ಪದಗಳು ಹೀಗಿವೆ.

"ಶಿವೋಹಂ ಶಿವೋಹಂ ಶಿವಸ್ವರೂಪೋಹಂ
ನಿತ್ಯೋಹಂ ಶುದ್ಧೋಹಂ ಬುದ್ಧೋಹಂ ಮುಕ್ತೋಹಂ
ಅದ್ವೈತಾನಂದ ರೂಪಂ-ಅರೂಪಂ
ಬ್ರಹ್ಮೋಹಂ ಬ್ರಹ್ಮೋಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವಾರೂಪೋಹಂ"

ಇಲ್ಲಿ ಶಿವ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮ ಒಂದೇ, ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ವರೂಪನು ನಾನೇ ಎನ್ನುವ ಹಾಡು. ಏನು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಅಂಥ:ತಮಸ್ಸಿಗೆ ಕಳಿಸುವ ಶಾಲೆಗಳು. ಇವರಿಗೆ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

“ಶಿವನು ನೀನಾದರೆ ಶಿವರಾಣಿ
ನಿನಗೇನು? ಅವಿವೇಕಿ ಮನುಜ ಈ ಮಾತು
ಕೇಳಿದರೆ ಕವಿ ಜನರು ನಗರೇ ಕೈ ಹೊಡೆದು.”

ಹಿಂದೆ ರಾಮ ಒಬ್ಬ ಶೂದ್ರ ತಪಸ್ವಿಯನ್ನ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಕೊಂದುಹಾಕಿದ. ಯಾಕೆ? ಆ ತಪಸ್ವಿ ತಾನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಒಡೆಯನಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಪತಿ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದುರಾಲೋಚನ ಹೊಂದಿದ್ದ. ಅದು ಅಯೋಗ್ಯದ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲದ ರಾಕ್ಷಸ. ರಾಮ ಅವನನ್ನ ಸಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಅಷ್ಟೇ, ರಾಮದೇವರು ಇಂತಹ ಹಾಡುಗಳನ್ನ ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲರ ಸ್ವರೂಪನೂ ಒಂದೇ ಎನ್ನುವ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತಿಗೆ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಎಲ್ಲ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಋಲ್ಲಮಾನವ ನಿನ್ನ
ವಲ್ಲಭೆಯ ಬೆರೆದು ಸಂತಾನ ಪಡೆವೆಕೆ
ಇಲ್ಲವೇ ಜನನಿ ಭಗಿನೇರು |

ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಸ್ವರೂಪ ಆದರೆ ಹೆಂಡತಿ, ಭಗಿನಿ, ತಾಯಿ ಎಂದು ಭೇದಭಾವ ಯಾಕೆ? ಇದೆ ತಾನೇ ಅವರ ಅಪರೋಕ್ಷ? ಎಂತಹ ದುಃಸ್ಥಿತಿ.

ಅಸತೋಮ ಸತ್ ಗಮಯ ಎನ್ನುವ ಉಪನಿಷತ್ ಮಂತ್ರದ ಅರ್ಥ ಏನು?

ಈ ಮಂತ್ರದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಆಚಾರ್ಯರು ಪ್ರಮಾಣ ಸಹಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಂತ್ರ ಬೃ.ಉಪ ನಲ್ಲಿ ಬರುವಂತದ್ದು. ಇದು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ರೂಪವಾದ ಮಂತ್ರ. ಈ ಸಾಮಗಾನ ಸ್ವರಕ್ಕೆ, ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಣನೆ ಸ್ವಾಮೀ. ಸಾಮಗಾನಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು

ಎಂದರೆ ವಾಯುದೇವರೆ. ಈ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ಪದವಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರಾದವರನ್ನು ಪವಮಾನ ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಾಯು ಪದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ ಋಜು ಸಾಮಗಾನವನ್ನು ವಿಷ್ಣು ಸ್ಮರಣ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

अथातः पवमानानामेवाभ्यारोहः | स वै खलु प्रस्तोता साम प्रस्तोति | स यत्र प्रस्तूयात् तदेतानि जपेत् -

| असतोम सद्गमय

तमसोम ज्योतिर्गमय

मृत्योर्मा अमृतन्गमय | इति .....

ಉಪನಿಷತ್ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇದು ಪವಮಾನನು ಮಾಡುವ (ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಪೂರ್ವಕವಾದ) ಮೂರು ಮಂತ್ರಗಳು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

असतोम सद्गमय : 'असत्' ಎಂದರೆ ದುಃಖ ರೂಪವಾದ ಮೃತ್ಯು. 'ಸತ್' ಎಂದರೆ ಆನಂದಾತ್ಮಕ ಅಮೃತ. ದುಃಖವನ್ನು ಕಳೆದು ಅನಂದಾತ್ಮಕವಾದ ಅಮೃತವನ್ನು ಉಣಿಸು ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಮಾಡುವ ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

तमसोम ज्योतिर्गमय : ತಮಸ್ಸು ಅಂದರೆ ಅಜ್ಞಾನ ರೂಪವಾದ ಮೃತ್ಯು. ಜ್ಯೋತಿ ಅಂದರೆ ಜ್ಞಾನ ರೂಪವಾದ ಆನಂದ. ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಜ್ಞಾನದ ಕಡೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಮಾಡುವ ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

मृत्योर्मा अमृतमगमय: ಮೃತ್ಯು ಅಂದರೆ ಜನನ ಮರಣ ಉಳ್ಳ ಸಂಸಾರ. ಅಮೃತ ಎಂದರೆ ಮೃತ ಇಲ್ಲದ್ದು ಮೋಕ್ಷ. ಎಂದಿಗೂ ಮೃತ್ಯು ಬಾರದ, ಜನನ ಇಲ್ಲದ ಲೋಕ ಅಂದರೆ ಅದು ಮೋಕ್ಷ. ಸಂಸಾರದಿಂದ ಮೋಕ್ಷದ ಕಡೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡು ಹೋಗು ಎನ್ನುವ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಇಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಯಾಕೆ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಬೇರೆ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲ ಅಂದರೆ, ಈ ಮಂತ್ರದ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಪವಮಾನರಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಉಪನಿಷದ್ ಸೃಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಲ್ಲದೆ, ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಾರಾಯಣಿಗೆ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮಾತನ್ನ ರುದ್ರದವರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇದು ವಿಷ್ಣು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಈ ಸಾಮಗಾನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಜೊತೆಯಲಿ ಸಾಮನಾಮಕ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣದವರನ್ನು ಯಾರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನನ್ನು ಯಾವ ಶತ್ರುಗಳು ಏನು ಮಾಡಲಾರರು ಮತ್ತು ಅವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ವಿಷ್ಣು ಪ್ರಸಾದ ಲಭ್ಯ. ಈ ಸಾಮ ಶಬ್ದ ವಾಚ್ಯನಾದ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ಅರ್ಥನಾರಿ ನರಾಕಾರದ ರೂಪ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪ್ರಾಣನಿಗೆ ಉದ್ಧೀಢ ಎನ್ನುವ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರಿದೆ. ಪ್ರಾಣನಿಗೆ ಉತ್ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಅವನಿಂದ ಜಗತ್ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಭಾರತಿದೇವಿಗೆ 'ಸಾ' ಎಂದು ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಸಾಮವೇದಾಭಿಮಾನಿಯಾದ್ದರಿಂದ 'ಗೀಠಾ' ಎಂದು ಕೂಡ ಹೆಸರಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳ ಜೊತೆ ವಾಯು ಅರ್ಧ ನಾರೀ ನಾರ ರೂಪದಿಂದ ಕೆಲವುಕಡೆ ಸಾಮ ಶಬ್ದದಿಂದ ಕೆಲವುಕಡೆ ಉದ್ಧೀಢ ಶಬ್ದದಿಂದಳು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ಕಲಿಯ ಸ್ಥಾನಗಳು ಯಾವುದು? ಎಲ್ಲಿ ಕಲಿ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಇರಬಾರದು?

ಪರಿಕ್ಷಿತ್ ಕಲಿಯನ್ನು
ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದಾಗ ಕಲಿ
ಶರಣಾಗತನಾದ. ಅವನಿಗೆ
ಅಭಯವಿತ್ತು ಎಲ್ಲಿ
ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ
ಇರಬಾರದು ಎಂದು

ಕಲಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ನ ವರ್ತಿತವ್ಯಂ ತದಧರ್ಮಬಂಧೋ
ಧರ್ಮಣ ಸತ್ಯೇನ ಚ ವರ್ತಿತವ್ಯೇ |
ಬ್ರಹ್ಮಾವರ್ತೇ ಯತ್ರ ಯಜಂತಿ ಯಜ್ಞೇ -
ರ್ಯಜ್ಞೇಶ್ವರಮ್ ಬ್ರಹ್ಮವಿತಾನಯಜ್ಞಾಃ |

ಹೇ ಅಧರ್ಮ ಬಂಧುವಾದ ಕಲಿಯೇ, ಎಲ್ಲಿ ವೇದ ಅಧ್ಯಯನ, ದೇವತೆಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು
ಲಯ ಚಿಂತನ, ಹೋಮ ಹವನಗಳಿಂದ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು
ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ಮುನಿಗಳು ಇರುವ ಆರ್ಯಾವರ್ತದಲ್ಲಿ ನೀನು ಇರಕೂಡದು.

ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿ ಕಲಿ ಇರುವ ಸ್ಥಾನಗಳು?

- 1.ಜೂಜು (Stock Trading, lottery ಇನ್ನಿತರ ಹಣದಿಂದ ಆಡುವ ಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿ)
- 2.ಮದ್ಯ ಪಾನ (ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೆ ಇದು ವಿಹಿತ, ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಇತರರಿಗೆ ಅವಿಹಿತ)
- 3.ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಗ (ಇಲ್ಲಿ ಪರ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಗ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಬೇಕು)
- 4.ಹಿಂಸೆ
- 5.ಬಂಗಾರ (ಶಾಸ್ತ್ರ ಅವಿಹಿತ ವಾದ ಭೋಗ , gold trading ...)

ಪರಿಕ್ಷಿತ್ ಮಹಾರಾಜ ಕಿರೀಟ ಬಂಗಾರ ಹಾಗಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಕಲಿ ಪ್ರವೇಶವಾಯಿತು
ಎನ್ನುವುದು ಶುದ್ಧ ಅಪದ್ಧ. ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೆ ಕಿರೀಟ ಧಾರಣೆ ವಿಹಿತ. ಇಲ್ಲಿ ಕಲಿ ಪ್ರವೇಶ
ಇರುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರತು ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ.

ಅವತಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಹರಿಯ ದೇಹ ಪಂಚ ಭೌತಿಕವಾದದ್ದೋ ಅಥವಾ ಸ್ವರೂಪ ದೇಹವೋ?

ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಉಪದೇಶಮಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣ ತನ್ನ ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಎಲ್ಲವೂ ತನ್ನ ಅಧೀನ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕೃಷ್ಣನ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಸಂಶಯಗಳು, ಅನುಮಾನಗಳು (ಕಲಿ ಅವೇಶ ದಿಂದ ಬಂದ ಮೋಹ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು) ದೂರವಾಗಿ, ಕೃಷ್ಣ

ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಭಗವಂತ ಎಂದು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಂಡ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಅರ್ಜುನ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ದ್ರುಷ್ಟ್ವದಂ ಮಾನುಷಂ ರೂಪಂ ತವ ಸೌಮ್ಯಂ ಜನಾರ್ಥನ |
ಇದಾನೀಮಸ್ಮಿ ಸಂವೃತ್ತಃ ಸಚೇತಾಃ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಗತಃ

ಹೇ ಕೃಷ್ಣ, ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಕಾಣುವ ನಿನ್ನ ಈ ಸೌಮ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಕಂಡ ಬಳಿಕ ಈಗ ನಾನು ಮೊದಲಿನಂತಾದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು 'ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಕಾಣುವ' ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದದಿಂದ 'ಮನುಷ್ಯ ಅಲ್ಲ' ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಮನುಷ್ಯ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಪ್ರಯೋಗ ಇದೆ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದರೆ, ಆಚಾರ್ಯರು ತಾತ್ಪರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

- ಕಿಂಚಿತ್ ಮನುಷ್ಯವದ್ ದೃಶ್ಯಮಾನತ್ವಾತ್ ಮಾನುಷಂ ||

ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಕಿಂಚಿತ್ ಕಾಣುವದರಿಂದ ಮಾನುಷಂ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಪಂಚ ಭೌತಿಕ ಶರೀರ ಅವತಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಜುನನ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಕಂದದಲ್ಲಿ ಸೋತರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಏತ ಸ್ತಾಂಶಕಲಾಃ ಪುಂಸಃ ಕೃಷ್ಣಸ್ತು ಭಗವಾನ್ ಸ್ವಯಂ

ಇಂದ್ರಾಠಿವ್ಯಾಕುಲಂ ಲೋಕಂ ಮೃಡಯಂತಿ ಯುಗೇಯುಗೇ - ೨೮

ಹರಿಯ ಈ ಅವತಾರರೂಪಗಳು (ಕೃಷ್ಣ ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳು..) ಮೂಲ ರೂಪಗಳೇ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಸ್ವರೋಪಾಂಶಗಳು. ಯುಗಯುಗದಲ್ಲಿ ಅಸುರರಿಂದ ಪೀಡಿತವಾದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಈ ಅವತಾರಗಳು ನಮ್ಮದಿ ತರುತ್ತವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ಪ್ರಕಾರ ಕೃಷ್ಣ ಅವತಾರ ರೂಪವಲ್ಲ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳು ಅವತಾರ ರೂಪಗಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭೇದ ಇದೆ. ಕೃಷ್ಣ ಒಂದೇ ಮೂಲ ರೂಪ ಎನ್ನುವ ಕೆಲವು ಮತೀಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಆಚಾರ್ಯರ ನಿರ್ಣಯ ಈ ಶ್ಲೋಕಕ್ಕೆ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಏತ ಪೋಕ್ತಾ ಅವತಾರಾ ಮೂಲರೂಪಿ ಕೃಷ್ಣಾಃ ಸ್ವಯಮೇವ |

ಜೀವಾಸ್ತತ್ಪ್ರತಿಬಿಂಬಾಂಶಾ ವರಾಹಾದ್ಯಾಃ ಸ್ವಯಂ ಹರಿಃ |

ದೃಶ್ಯತೆ ಬಹುಧಾ ವಿಷ್ಣುರೈಶ್ಚರ್ಯಾದೇಕ ಏವ ತು | - ಇತಿ ಬ್ರಹ್ಮವೈವರ್ತ

ಬ್ರಹ್ಮ ವೈವರ್ತ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಋಷಿಗಳು, ದೇವತೆಗಳು ಮುಂತಾದ ಜೀವರು ಭಗವಂತನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ರೂಪವಾದ ಭಿನ್ನಾಂಶರು. ವರಾಹಾದಿ ಅವತಾರಗಳು ಸ್ವಯಂ ಭಗವಂತನಿಂದ ಅಭಿನ್ನ ವಾಗಿವೆ. ಅಂದರೆ ಭೇದ ಇಲ್ಲ ಎಂದು. ಒಬ್ಬನೇ ವಿಷ್ಣು ಅಚಿಂತ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅನೇಕರೂಪಗಳಿಂದ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಹಾಗಾದರೆ, ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೂ ವೇದ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಜನನವನ್ನು ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲವೆ ? ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಆಚಾರ್ಯರು VTVN ಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಉತ್ಪತ್ತಿವಾಸುದೆವಸ್ಯ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವೋ ನ ಚಾಪರಃ |

ದೇಹೋತ್ಪತ್ತಿಸ್ತದನ್ಯೇಷಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಾದೀನಾಂ ತದೀರಣಾತ್ | .... ಇತಿ ಪರಮಶ್ರುತಿ

ಪರಮಾತ್ಮನ ಜನನ ಎಂದರೆ ಅವಿರ್ಭಾವ. ನಮ್ಮಂತೆ ಹುಟ್ಟುವುದಲ್ಲ. ಇತರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ದೇಹದಿಂದ ಜನನ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಪ್ರಾಕೃತ ದೇಹವು ಅನಾದಿ ನಿತ್ಯ. ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ದೇಹ ಅನಿತ್ಯ. ಮತ್ತೆ ಅವನಿಗೆ ನಮ್ಮಂತೆ ದೇಹ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ನ ತಸ್ಯ ಪ್ರಾಕೃತಾ ಮೂರ್ತಿರ್ಮಾಂಸ ಮೇದೋಽಸ್ಥಿಸಂಭವಾಃ |

ನ ಯೋಗಿತಾದೀಶ್ವರತ್ವಾತ್ ಸತ್ಯರೋಪಾಚ್ಛ್ಯೋತೋ ವಿಭುಃ - ಇತಿ ವಾರಾಹ

ಭಗವಂತನ ದೇಹ ಪಂಚ ಭೌತಿಕ ಅಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಆ ದೇಹ, ಮಾಂಸ ಅಸ್ತಿ ಮಜ್ಜೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಆ ದೇಹ ಅಪ್ರಾಕೃತ. ಇದು ಅವನ ಯೋಗ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಅಲ್ಲ , ಅದು ಅವನದೇ ಆದ ಅಚಿಂತ್ಯಾದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡುತ್ತದೆ.

ಅಹೇಯಮನುಷಾದೇಯಮ್ ಯದ್ರೂಪಂ ನಿತ್ಯಮವ್ಯಯಂ |

ಸ ಏವಾಪೇಕ್ಷ್ಯ ರೂಪಾಣಾಂ ವ್ಯಕ್ತಿಮೇವ ಜನಾರ್ದನಃ |

ಅಗ್ನಿಹೃದ್ ವ್ಯಸುಜಚ್ಚೀತಿ ಕೃಷ್ಣರಾಮಾದಿಕಾಂ ತನುಂ |

ಪಟ್ಟತೇ ಭಗವಾನೀಶೂ ಮೂಢಬುದ್ಧಿವ್ಯಪೇಕ್ಷಯಾ |

ತಮಸಾ ಹ್ಯುಪಗೂಢಸ್ಯ ಯತ್ರಮಃಪಾನಮೀಸಿತುಃ |

ಏತತ್ ಪುರುಷ ರೂಪಸ್ಯ ಗ್ರಹಣಂ ಸಮುದೇರ್ಯತೇ |

ಕೃಷ್ಣರಾಮಾದಿರೂಪಾಣಾಂ ಲೋಕವ್ಯಕ್ತಿವ್ಯಪೇಕ್ಷಯ || - ಇತಿ ತಂತ್ರಭಾಗವತ (ಭಾ.ತಾ.ನಿ)

ಶ್ರೀ ಹರಿ ಎಂದು ದೇಹ ಬಿಡುವುದು ಇಲ್ಲ ಅಥವಾ ತೊಗಳುವುದು ಇಲ್ಲ. ಅವನ ದೇಹ ಆನಂದ ರೂಪ ಮತ್ತು ನಿತ್ಯ. ರಾಮ ಕೃಷ್ಣ ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳು ದೇಹವನ್ನು ಪಡೆದವು ಮತ್ತು ತೋರೆದವು ಎಂದು ಮೂಢರು ಅಲ್ಲ ಜ್ಞಾನ ಉಳ್ಳವರು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಪುರುಷ ರೂಪ ಅವನ ಮೊದಲನೆಯ ರೂಪ. ಅಲ್ಲಿ ಅವಿಭಾವನೆ ಹೊರತು ಹುಟ್ಟು ಅಲ್ಲ. ಅದೇ ತರಹ ರಾಮ ಕೃಷ್ಣ ಮೊದಲಾದ ಅವತಾರಗಳು ಅವಿಭಾವ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಕೃಷ್ಣ ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಾಲಕನಾಗುತ್ತಾನೆ. 'ತ್ವಮದ್ಭೂತಂ ಬಾಲಕ ಅಮ್ಬುಜೈಕ್ಷನಂ' ಇಲ್ಲಿ ಬಾಲಕ ಪ್ರಯೋಗ ಇದೆ. ಅಂದರೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದು ನಮ್ಮಂತೆ ಹುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ಅಳುವ ಮಗು ಅಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಅಳುವನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಅವಿಭವಿಸುವ ಮಗು. ಅವನಿಗೆ ಅನಂತ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು. ಮತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ದೇಹ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲಾ ? ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಆಚಾರ್ಯರು ಮಹಾ.ಐತ.ಭಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಕೃಷ್ಣೋ ಹ್ಯತ್ಯಕ್ತದೇಹೋಽಪಿ ..... ಇತಿ ಸ್ಮಾಂದೆ

ಸ್ಮಾಂದಪುರಾಣ ಈ ಗುಹ್ಯವಾದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕೃಷ್ಣನು ಅವತಾರ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶರೀರ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲಿಲ್. ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದೇಕೆ ಸಮಾನ ಅಕಾರ ಉಳ್ಳ ಒಂದು ಮೃತದೇಹವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಶರೀರ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದವನಂತೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡ. ಈ ಶವದ ಆಕೃತಿ ನಿರ್ಮಾಣದಿಂದ ಜನರು ಕೃಷ್ಣ ಶರೀರ

ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದನು ಎಂಬ ಬ್ರಾಂತಿಗೆ ಒಳಗಾದರು. ಕೃಷ್ಣ ಅಂತರ್ಧಾನನಾದನು. ತಾನು ಯಾವ ದೇಹದಿಂದ ಕಂಸಾದಿಗಳನ್ನ ಕೊಂದಿದ್ದನೋ ಅದೇ ದೇಹದಿಂದ ರುದ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಇಂದಿಗೂ ಪೂಜಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ವಿಷಯನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಭಾಗವತ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕೂಡ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರದಸ್ಯಾತಪ್ರತಪಸಾಂ .....ಇತಿ ಚ ಭಾಗವತೆ

ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಅವತಾರ ಸಮಾಪ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಇಂತಿಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಯಾವ ಮತಾಚಾರ್ಯರೂ ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆಯೇ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪೂರಕವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿ ಯನ್ನು ಪ್ರಮಾಣ ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರೆದಿಟ್ಟರು.

|| ಆಚಾರ್ಯಾ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯಾ ಸಂತುಮೆ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮನಿ ||

ಭೂತರಾಜರು ಯಾರು? ಅವರ ಪರಿಚಯ ಏನು?

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಾರಳ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯ ಎಂಬುವರು ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರ ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಮಠದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಸಂಗವಶಾತ್ ಆಚಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಹೋರಟ ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯರ

ಜಿಜ್ಞಾಸೆ, ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆ ಪ್ರಸಂಗ ಯಾವುದು ಅಂದರೆ. ಒಮ್ಮೆ ಸಾಧನ ದ್ವಾದಸಿ ದಿವಸ ವ್ಯಾಸರಾಜರು ಮತ್ತು ಇತರರು ವಾದಿರಾಜರಿಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದರೆ. ಅಂದು ರಾಜರು ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾಗಿ ಇರುವದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಯಿತು. ಅವರು ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಇಲ್ಲಿದ್ದರಿಂದ ಪಾರಣೆ ಮುಗಿಸಿದರು. ಆದಮೇಲೆ, ಅವರು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ದೂರ

ಯಾರು ಇಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಯೋಗಶಕ್ತಿಯಿನ್ದ ಎಲ್ಲ ಆಹಾರವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದು, ಬಾಲೆದಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟರು. ಆದಮೇಲೆ ಸ್ನಾನ ದೇವರಪೂಜೆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ದೂರದಿಂದ ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯರು ಗಿಡದ ಹಿಂದಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪರೀಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದ ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಶಾಪಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿದರು. ತಮ್ಮ ಅಕೃತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ ಯಾರು "ಆ ಕಾ ಮ ವೈ ಕೋ ನ ಸ್ನಾಥಹ" ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅವರೇ ಶಾಪವಿಮೋಚನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಕೆಲ ಸಮಯ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿದ್ದ ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ, ಒಂದು ದಿನ ತಾನು ಇದ್ದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಜರು ಹಾದಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರನ್ನು ತಡೆದು ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿತು. ರಾಜರಿಗೆ ಈ ರಾಕ್ಷಸ ವಿಷಯ ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಬಂತು. ಆಗ ರಾಜರು ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ 'ಯಾರು ಆಷಾಡ ಕಾರ್ತೀಕ ಮಾಘ ಮತ್ತು ವೈಶಾಖ ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಉದಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಜನ್ಮ ಬರುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಗುರುಗಳಿಂದಲೇ ಶಾಪವಿಮೋಚನ ಆಯಿತು. ಅವರು ಶಾಪ ವಿಮೋಚನ ಆದೊಡನೆ ದಿವ್ಯ ರೂಪ ಧರಿಸಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತರು. ಅವರ ಸ್ವರೂಪದ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಅರಿವಿತ್ತು. ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರು ದಿವ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಹೀಗೆ ನುಡಿದರು. ಮುಂದಿನ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ರುದ್ರದೇವರ ಪದವಿಗೆ ಹೋಗುವವರೆಗೂ ಭೂತರಾಜ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಗುರುಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ಮುಂದೆ ಶ್ರೀರಾಜರು ಬೃಂದಾವನ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವವರೆಗೂ ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರು. ತದನಂತರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪಾಲಕರಾಗಿ ಶ್ರೀಸೋದಾಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು, ಇಂದಿಗೂ ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿ ಗುರುಗಳ ನಿರಂತರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಂದ ಭಕ್ತರ ಭೂತಪ್ರೇತಗಳ ಭಾಧೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭೂತಪ್ರೇತಗಳು ತಾವಾಗಿಯೇ ವಿದಾಯ ಹೇಳುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಶ್ರೀಸೋದಕ್ಷೇತ್ರ.

ತೀರ್ಥಪ್ರಬಂಧ ಸಂಗ್ರಹ:

ಸೋದೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ದೇವರು ತಂತ್ರ ಸಾರೋತ್ತ ಲಕ್ಷಣಉಳ್ಳ ಸುಂದರ ವಿಗ್ರಹ. ಇದು ಗಂಗಾತೀರದ ಕಾಶಿ ಇಂದ ಬಂದ ವಿಗ್ರಹ ಎಂದು ಶಿಲಾ ಶಾಶನ ಇದೆ ಮತ್ತು

ರಥಾ ರೂಢವಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಇದನ್ನು ವಾದಿರಾಜರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಭೂತರಾಜರಿಂದ ತರಿಸಿದರೆಂದು ಇತಿಹಾಸ ಇದೆ.

ರಥಾ ಸಮೇತರಾಗಿ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಭೂತರಾಜರು ತರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೈತ್ಯಬಂದು ಅಡ್ಡಿಮಾಡಿದನೆಂದು, ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಯ ಮುಹೂರ್ತವು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿತೆಂಬ

ಯೋಚನೆ ಇಂದ ಭೂತರಾಜರು ಅ ರಥದ ಒಂದು ಗಾಲಿಯಿಂದ ಆ ದೈತ್ಯನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದರೆಂದು, ಆದಕಾರಣ ಈ ರಥಕ್ಕೆ ಮೂರು ಚಕ್ರಗಳು ಇರುವುದು ದೇಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಗಾಯತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷಸೂಕ್ತ ಹೇಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು?

ಗಾಯತ್ರಿಯಲ್ಲಿರುವ 'ದೇವಸ್ಯ' ಹಾಗೂ 'ಸವಿತು:' ಎನ್ನುವ ಎರಡು ಪದಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಿಕೊಂಡಾಗ 'ದೇವ ಸಮೂಹದ ಸೃಷ್ಟಾರ' ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಲಾಭವಾಗುವುದು.

ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ -

ಸೃಷ್ಟಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಯೋದೇವಾ ನಿಹತಾ ಯನ ದಾನವಾ: |

ತಸ್ಮೈ ದೇವಾಧಿದೇವಾಯ ನಮಸ್ತೆ ಶಾಂಗ ಧನ್ವಿನೆ | |

ಎಂದು ಭಗವಂತನನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನು ಎಲ್ಲ ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತಾ. ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳ ಸೃಷ್ಟಾರ ನೂ ಹೌದು. ಇಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳ ಸೃಷ್ಟಾರ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅದರ ಅರ್ಥ, ದೈವಿ ಸಂಪತ್ತು ಉಳ್ಳ ಎಲ್ಲ ಸಜ್ಜನರ ಸೃಷ್ಟಾರ (ಮುಕ್ತಿ ದಾತನು) ಎಂದು.

ಪುರುಷಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ:

'ಚಂದ್ರಮಾ ಮನಸೋ ಜಾತಶ್ಚಕ್ಷೋಃ ಸೂರ್ಯೋಽಜಾಯಾತ

ಮುಖಾದಿಂದ್ರಶ್ಚಾಗ್ನಿಶ್ಚ ಪ್ರಾಣಾದ್ಧಾಯಿರಜಾಯಾತ ನಾಭ್ಯಾಸೀದಂತರಿಕ್ಷಂ'

ॐ भूर्भुवः स्वः
तत्सवितुर्वरेण्यं
भर्गो देवस्य धीमहि
धियो यो नः प्रचोदयात्

ಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಮಯಜಂತ ದೇವಾ: ಎನ್ನುವ ಪುರುಷಸೂಕ್ತ ಹೇಳುತ್ತದೆ, ದೇವತೆಗಳು ಯಜ್ಞನಾಮಕನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಯಜ್ಞದಿಂದ ಆರಾಧಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾದರು ಎಂದು. ಗಾಯತ್ರಿಯಲ್ಲಿ 'ದೇವಸ್ಯಯ ವರೇಣ್ಯಂ' ಎಂದು ಸಂಯೋಜಿಸಿದಾಗ

'ದೇವಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಭಜನೀಯ' ಎಂಬ ಭಾವವು ದೃನಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ 'ದೇವಸ್ಯ ಸವಿತು:' ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಗಾಯತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾದ ದೇವತೆಗಳ ಮುಕ್ತಿಕಾರಣತ್ವವನ್ನೇ

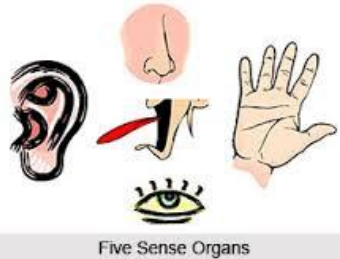
'ತಹ ನಾಕಂ ಮಹಿಮಾನಃ ಸಚಂತ' ಎನ್ನುವ ಋಕ್ ನಿಂದ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಅಂದರೆ ಆಚಾರ್ಯರು ಸೃಷ್ಟಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ ' ಸೃಷ್ಟಿತ್ವಂ ದೇವಾನಂ ಮುಕ್ತಿ ಸೃಷ್ಟುತ್ವ ಮುಚ್ಯತ ನಾನ್ಯತ್' ದೇವತೆಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ದೇವತೆಗಳ ಮುಕ್ತಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ 'ದೇವಸ್ಯ ಸವಿತು:' ಎಂಬ ವಚನದ ಭಾವ-ದೇವ ಸಮೂಹದ ಮುಕ್ತಿಯ ಸೃಷ್ಟಾರ ಅಂದರೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ನೀಡುವವನು ಎಂದು.

ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿಷ್ಣುಪೂಜೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಿರವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯು ಇರುತ್ತದೆಂದು ವಾಮನ ಪುರಾಣ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ' ದೇವಾನಂ ಪರಮೋಧರ್ಮಃ ವಿಷ್ಣು ಪೂಜಾರತಿಃ ಸ್ಮೃತಿಃ'. ಹೀಗಾಗಿ 'ದೇವ ವರೇಣ್ಯ' ಎಂದು ಶ್ರೀ ಹರಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತಿಲ್ಲ.

ಸಂಗ್ರಹ : ಗಾಯತ್ರಿ ಹೃದಯ - ಭಂಡಾರಿಕೇರಿ ಶ್ರೀಗಳು (ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯೇಶ ತೀರ್ಥರು)

ದೆಹಿಯು ನಿರಾಹಾರಿ ಯಾದರೆ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ ಕುಂದುತ್ತದೆಯೇ?

ಆಚಾರ್ಯರು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ
ಎರಡನೆ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ
ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.
ನಿರಾಹಾರದಿಂದ
ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ಅಡಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಭೋಗದ

ಅಭಿಲಾಷೆ ಸುಪ್ತವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ, ನಾಲಿಗೆ ರುಚಿಯನ್ನು ಸವಿದಿರುವ ಸ್ಮರಣೆ ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ.

ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಜಯಂತ್ಯಾಸು ನಿರಾಹಾರಾ ಮನೀಷಿಣಃ |
ವರ್ಜಯಿತ್ಯಾ ಚ ರಸನಾಮ್ ಅಸೌ ರಸ್ಯೇ ತು ವರ್ಧತೆ || ಇತಿ ಭಾಗವತೆ ಕೆಲವು

ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದರೂ, ನಾಲಿಗೆ ಯನ್ನು ಜಯಿಸಲಾರರು. ನಾಲಿಗೆಯು ವಿಷಯಗಳ ಭೋಗದ ಆಸಕ್ತಿ ಇದ್ದೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಭಾಗವತದ ವಚನ.

ಮುಂದೆ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅಪರೋಕ್ಷ ದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪೂರ್ಣ ಇಂದ್ರಿಯ ಜಯ ಇದೆ ಎಂದು. ಅಪರೋಕ್ಷವು ಸುಲಭವಾದದ್ದಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಆಚಾರ್ಯರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಮೋಕ್ಷ ಎನ್ನುವುದು ಅಪರೋಕ್ಷವಾದಮೇಲೂನೂ ಹಲವಾರು ಜನ್ಮಗಳ ಸಾಧನೆ ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಕಮುತ್ಯಸಿದ್ಧ.

ಅಪರೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯ ಹಂತ ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ. ಮನಸ್ಸು ಒಂದು ಇಂದ್ರಿಯ. ಅದರ ನಿರ್ಗಂಧ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಅದು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ತ ಚಾಂಚಲ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನ ದಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯ ಜಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಧ್ಯಾಯತೋ ವಿಷಯಾನ್ ಪುನಃ: ... ಎಂಬಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಅಭಿಲಾಷೆ ಅಭಿಮಾನ ಎಂಬುದಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಚಾಂಚಲ್ಯದಿಂದ ಭಗವಂತನ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕಾಗ್ರತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಧ್ಯಾನ ಇಲ್ಲ, ಧ್ಯಾನ ಇಲ್ಲದೆ ಅಪರೋಕ್ಷವಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷ ಇಲ್ಲ ಸುಖವು ಇಲ್ಲ.

ಕೃಷ್ಣ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಮನಃ ಪ್ರಸಾದ ಬೇಕು ಎಂದು. ಇದು ಶ್ರವಣದಿಂದ ಬಂದ ಮನನ, ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತ ಶಾಂತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ತಶಾಂತಿ ಯಿಂದ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಏಕಾಗ್ರತೆ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಜ್ಞಾನ ಅಪರೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂದ್ರಿಯಾಣಾಮ್ ಹಿ ಚರತಾಂ ..... ಎನ್ನುವ ಭಗವಂತನ ವಚನ ಹೇಳುವ ತಾತ್ಪರ್ಯ, ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹವಿಲ್ಲದವನು ಮಾಡಿದ ಶ್ರವಣ ಮನನಗಳು ತತ್ತ್ವ ನಿಶ್ಚಯ ಉಂಟು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಧ್ಯಾನ ಅಸಾಧ್ಯ ಬರಿ ಶ್ರವವಷ್ಟೇ ಎಂದು.

ಇದು ಮಹಾ ಪ್ರಯತ್ನ ದಿಂದ ಮಾಡುವ ಸಾಧನೆ ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಟೀಕಾರಾಯರು ಇದನ್ನೇ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಮೋಕ್ಷ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಸ್ವಂತ ಸಾಧನೆ, ಶ್ರಮ, ಜಿಜ್ಞಾಸೆ , ಶಾಸ್ತ್ರ ಪರಿಪಾಲನೆ ಎಲ್ಲವೂ ನಿಷ್ಕಾಮದಿಂದ

ತನ್ನ ಜೀವ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾಡಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆಯುವುದೇ ಮೋಕ್ಷ ಎಂದು. ಇದು ಒಬ್ಬರು ಕೊಡುವುದಲ್ಲ ಅಥವಾ ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಇಲ್ಲದೆ ಕೇಳುವ ವಸ್ತು ಅಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ. ಗೀತೆ ಎರಡನೆ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದರೂ, ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಮುಂದೆ ವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಇಂದ್ರಿಯಜಯ, ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ತತ್ತ್ವಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

1. ಪರಮಾತ್ಮನ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ
2. ನಾನು ಎನ್ನುವ ಅಹಂಕಾರ ವರ್ಜ್ಯ
3. ಜೀವ ಭೋಗಮಾಡಿದರೂ ಅದರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಸಮರ್ಪಣೆ
4. ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ದೋಷಗಳ ಚಿಂತನೆ
5. ಸತತ ಶ್ರವಣ, ಮನನ. ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನ
6. ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳಿಗೂ ದೇಹತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ ತಪ್ಪಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಮತ್ತು ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮಗಳ ಜ್ಞಾನ. ಮತ್ತು ಅವನ ಅನುಗ್ರಹ ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯ
7. ಪರಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಶರೀರವಿದೆ. ಅದು ಆನಂದಮಯ ಎನ್ನುವ ಜ್ಞಾನ.
8. ಅವನ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಅಭೇದ ಚಿಂತನೆ.
9. ಅವನ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಭೇದ ಚಿಂತನೆ
10. ಭಗವಂತ ಕೆಲವು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಅಸುರ ಮೋಹ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿದ ಲೀಲೆಗಳ ಜ್ಞಾನ.

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷ ಯಾರಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

'ಬ್ರಾಹ್ಮಿ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷಯ .....ತತೋ ಮೋಕ್ಷಸ್ಯ | ಯಂ ಯಂ ವಾಪಿ ಸ್ಮರಣ ಭಾವಂ'
....| ಬಾಣಂ ಶರೀರಂ|

ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ಯಮನಸ್ಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನು ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರದಿಂದ ಉಳಿದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅಪರೋಕ್ಷ ಬಂದಮೇಲೂ ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಹೊಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ತನಕ ಮೋಕ್ಷ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನೇ ಚರಮ ದೇಹ ಎಂದು ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಿರಾಹಾರ ಎನ್ನುವುದು ಭಗವಂತನ ಕಡೆ ಹೋಗುವ ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆ. ಕೃಷ್ಣ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯ ಜಯ ಅದರಿಂದ ಅಪರೋಕ್ಷ, ಮತ್ತೆ ಮೋಕ್ಷ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ

ಗಾಯತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗೀತಾನುಸಂಧಾನ ಹೇಗೆ?

ॐ भूर्भुवः स्वः
तत्सवितुर्वरेण्यं
भर्गो देवस्य धीमहि
धियो यो नः प्रचोदयात्

ಸಂಗ್ರಹ : ಗಾಯತ್ರಿದರ್ಶನ

ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಭಗವಂತನ ವಚನ. ಗಾಯತ್ರಿಯ ಮೊದಲ ಅಕ್ಷರ 'ಓಂ' ಅದು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ಭಗವಂತ ಕೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಉಪದೇಶ. ಹಾಗಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಮನ್ವಯ

ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ತತ್ - ವ್ಯಾಪ್ತಿತ್ವ - ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಗೀತೆಯ ಹನ್ನೊಂದನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮ ತನ್ನ ವಿಶ್ವರೂಪ ತೋರಿಸುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಗುಣಗಳ, ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಹಾಗೂ ರೂಪಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಸವಿತು : ಅವನು ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತಾ

ಭಗವಂತ ತಾನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೂಲಕ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದಾಗಿ 'ಮಯಾದ್ಯಕ್ಷಣ ಪ್ರಕೃತಿ:' ಎನ್ನುವ ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ವರೇಣ್ಯಂ - ಅವನು ಶ್ರೇಷ್ಠನು

ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ 'ಮತ್ತ: ಪರತರಂ ನಾಸ್ತಿ' ಎಂದು ನನಗಿಂತ ಉತ್ತಮನು ಯಾರು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ವಯಂ ಭಗವಂತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಹದನೈದನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ತಾನು ಕ್ಷರ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಮೀರಿದವನು ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ವೇದಗಳು ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತವೆ . ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಭರ್ಗ: ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾಗಿದ್ದಾನೆ

ಸಾವಿರ ಸೂರ್ಯಗಳು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಉದಯಿಸಿದಾಗ ಆಗುವ ಬೆಳಕು ವಿಶ್ವರೂಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ದಿವ್ಯ ಚಕ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿಶ್ವರೂಪ ತೋರಿಸಿದ. ಮತ್ತೆ ವಿಶ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಹಾರ ಚಿತ್ರಣ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಭಾಂದವರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸಾಯುವಂತದ್ದು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ.

ದೇವಸ್ಯ : ಅವನು ಎಲ್ಲರಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು, ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡುವವನು

ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡಿ ಕೌರವಸೇನೆಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ವಿಶ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳೇ ಮೊದಲಾದವರು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದರು.

ಧೀಮಹಿ : ಅವನು ಧ್ಯಾನಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದವನು

ಎಂಟನೆ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ತಾನು ಎಲ್ಲರಿಂದ ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದವನು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಧಿಯೋ ಯೋ ನ: ಪ್ರಚೋದಯಾತ್ : ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಸತ್ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚೋದನೆ ಮಾಡಲಿ. ಹದಿನೈದನೆ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ 'ಸರ್ವಸ್ಯ ಚಾಹಂ' ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯದೊಳಗಿದ್ದು ಅವರ ಸ್ಮರಣೆ-ವಿಸ್ಮರಣೆ, ಜ್ಞಾನ - ಅಜ್ಞಾನಗಳನ್ನೂ ನೀಡುವವನು ಭಗವಂತ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಗರ್ಭದಲ್ಲೇ ನೆನೆದು ಗರ್ಭ ದು:ಖ ಕಳೆದು ಕೊಂಡ ಜ್ಞಾನಿ ಯಾರು?

ದೇವರ ಅವತಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ತಾವು ಭುವಿಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲೂ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸೇವೆ ಪರೋಕ್ಷ ಅಥವಾ ಅಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕ ಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಜೀವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಜೀವನ ಜೊತೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಪರಮಾತ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಂದ

ತಕ್ಷಣ ವಾಯುದೇವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ತದನಂತರ ಇಂದ್ರಿಯಾಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳು, ಅರ್ಥಾಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳು ಒಬ್ಬಬ್ಬರೇ ಬರುತ್ತಾರೆ.ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ವಾಯುದೇವರು ಪ್ರತಿದಿನ ಜೀವನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮಾಡಿಸಿದ ಉಸಿರಾಟ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಜೀವನ ಯೋಗ್ಯತೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಕರ್ಮಗಳು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅವರ ಸೇವೆ.

ಐತರೆಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಾಮದೇವ ಎಂಬ ಜ್ಞಾನಿ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖ ಇದೆ. ಅವರು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪರಮಾತ್ಮನ ವ್ಯಾಪರಾಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ವಾಮದೇವ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನಂತೆ. ಅವರ ಜನ್ಮ ದೋಷ ರಹಿತ ಎಂದು ತಿಳಿದನಂತೆ. ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳು ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಅಧೀನವೆಂದು ತಿಳಿದನಂತೆ. ಅವನೇ ಪರಮಾತ್ಮ ಎಂದು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಿದನಂತೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆ ವಾಮದೇವ ತಿಳಿದಿದ್ದು ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ನಾರಾಯಣ ಎಲ್ಲರ ನಿಯಾಮಕ ಎಂದು. ಹೀಗೆ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಿ ವಾಮದೇವ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆದ ಎಂದು ಉಪನಿಷತ್ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಅಂದರೆ, ಜೀವ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮ ಬೇರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಉಪನಿಷತ್ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಅಸುರ ಬಾಲಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಕೃತಜ್ಞತೆ ವಿಚಾರ ಯಾವುದು?

ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಅಸುರಬಾಲಕರಿಗೆ ಭೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಒಂದು ಕಡೆ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ, ಪ್ರಾಣನಿಗೆ ಹೇಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಮೊದಲು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದದ್ದು ಮೂರು ತರಹದ ಪ್ರಾಣ ಇದೆ. ಉತ್ತಮ ಪ್ರಾಣ, ಮಧ್ಯಮ ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತು ಅಧಮ ಪ್ರಾಣ.

ಉತ್ತಮ ಪ್ರಾಣ ಅದು ಪರಮಾತ್ಮನೆ. ಅವನು ಪ್ರಾಣನಿಗೆ ಕೂಡ ಪ್ರಾಣ ಕೊಡುವವನು. ಮಧ್ಯಮ ಪ್ರಾಣ ವಾಯು ದೇವರು. ಅವರು ಜೀವರಿಗೆ, ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ನಮಗೆ ಉಸಿರು ಕೊಟ್ಟು ಚೇಷ್ಟೆ ಕೊಡುವವನು. ಅಧಮ ಪ್ರಾಣ ಅಂದರೆ ಜೀವರು. ಉಸಿರು ಇರುವವರೆಗೂ ಪ್ರಾಣ. ಇಲ್ಲಿ ವಾಯುದೇವರ ಪಂಚ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಪರಮಾತ್ಮ ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನೆನೆದು ಕೃತಜ್ಞತಾ ಭಾವದಿಂದ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

1. ಪ್ರಾಣನಲ್ಲಿ (ವಾಯು) ನಿಂತು ಉಸಿರಾಡಿಸುವವನು ನೀನೆ (ಪರಮಾತ್ಮ).
2. ಅಪಾನ (ವಾಯು) ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಮಲ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಿಸಿ ಸುಖ ಕೊಡುವವನು ನೀನೆ.
3. ನಮ್ಮ ಸರ್ವ ನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಇಂದ್ರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಸುವ ವ್ಯಾನ (ವಾಯು) ನಿಯಾಮಕನು ನೀನೆ.
4. ಉತ್ಪ್ರಾಂತಿ ಅಂದರೆ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಪ್ರಾಣ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಉದಾನ (ವಾಯು) ಅಂತರ್ಗತನು ನೀನೆ.
5. ತಿಂದ ಅನ್ನವನ್ನು ಪಚನೆ ಮಾಡಿ, ಅದರ ಅಂಶವನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ದೇಹಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಕೊಡುವ ಸಮಾನ(ವಾಯು) ಅಂತರ್ಗತ ಪರಮಾತ್ಮನು ನೀನೆ.
6. ಮಹಾರುದ್ರಾಂತರ್ಗತ ನಾಗಿ ಸ್ವಪ್ನ ಕೊಡುವವನು ನೀನೆ. ಹೀಗೆ ಈ ದೇಹ, ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅವರು ಮಾಡುವ ನಿರಂತರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆನೆದು, ನಮ್ಮ ಅಹಂ ಕಳೆದು ಕೊಂಡು, ಭಕ್ತಿ ಇಂದ ದಾಸನ ಮಾಡಿಕೊ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ, ಅವನ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ನಿಷ್ಕಾಮ ದಿಂದ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಭಾವನೆ ಇಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಬಿಂಬೋಪಾಸನ ಮತ್ತು ಉಪದೇಶ ದೊರೆತ ತರುಣಗಳ ಕೆಲವು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು ಯಾವುದು?

1. ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜರಿಗೆ ಮಾತೃ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ನಾರದರಿಂದ ಉಪಾಸನೆ ದೊರೆಯಿತು.
2. ಧ್ರುವನಿಗೆ ಐದು ವರ್ಷದ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾರದರಿಂದಲೇನೇ ಉಪದೇಶ

ದೊರೆಯಿತು.

3. ಶ್ರೀ ದೇವಹೂತಿ ದೇವಿಗೆ ಶ್ರೀ ಕಪಿಲನಿಂದ ದೊರೆದಿದ್ದು ಬಿಂಬೋಪಾಸನೆಯೇ.
4. ರಾಜಪುತ್ರರಾದ ಪ್ರಚೇತಸಿರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಮಹಾರುದ್ರ ದೇವರು ತಾವಾಗಿ ಬಂದು ಬಿಂಬೋಪಾಸನೆ ಬೊಧಿಸಿದ್ದು.
5. ಬಹುಕಾಲ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದಮೇಲೆ ಪುಷ್ಪ ರಾಜನಿಗೆ ಶ್ರೀಸನಕಾದಿಗಳಿಂದ ಬಿಂಬೋಪಾಸನೆ ದೊರೆಯಿತು.
6. ಋಷಭ ನಿಂದ ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪದೇಶ.
7. ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ದೊರೆತ ಉಪದೇಶ
8. ಶ್ರೀ ಸೂತರು ಶವನಕಾದಿಗಳಿಗೆ ಇದೆ ಉಪಾಸನೆ ಬಗ್ಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.
9. ಪರೀಕ್ಷಿತಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಶುಕ ದಿಂದ ಉಪಾಸನೆ ದೊರೆಯಿತು
10. ಉದ್ಧವನಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮಾಡಿದ್ದು ಬಿಂಬೋಪಸನೆ
11. ವಿದುರನಿಗೆ ಮೈತ್ರೆಯಿರು ಉಪದೇಶಮಾಡಿದ್ದು.

ಅನಂತ ಜೀವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವರು?

ಅನಂತ ಜೀವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವರು.

ಆಚಾರ್ಯರು ಗೀತ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ
अनन्तानां तु जीवानां यतन्ते केचदेव तु |
मुक्तै तेषु मुच्यन्ते केचुन्मुक्तेषु च स्पृष्टम् | -
इति पादमे

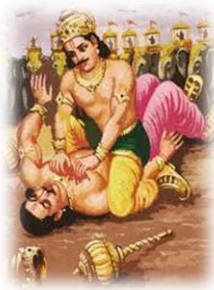
ಅನಂತ ಜೀವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಜ್ಞಾನ ಸಾಧನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣ ,ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ ಕೆಲವು ಪಡೆಯಲೇ ಬೇಕಾದ ಮಹತ್ವದ ಜ್ಞಾನದ ಮೇಲ್ನೋಟ.

1. ಪರತತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ . ಅಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಗೆ ಅಭಿಮಾನಿ ಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿ.

2. ಚೇತನ ಪ್ರಕೃತಿ , ಅಚೇತನ ಪ್ರಕೃತಿ. ಮತ್ತು ಇವೆರಡು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಧೀನ
3. ಪರ ಅಪರ ತತ್ತ್ವಗಳ ಮೀರಿ ನಿಂತ ಪರಮಾತ್ಮ ಪರತರ ತತ್ತ್ವ ಯೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ.
4. ಜಗತ್ತಿನ ಅಷ್ಟ ಕರ್ತೃತ್ವ (ಸೃಷ್ಟಿ , ಸ್ಥಿತಿ ಸಂಹಾರ ನಿಯಮನ ಜ್ಞಾನ ಅಜ್ಞಾನ ಬಂಧ ಮೋಕ್ಷ) ಮೊದಲಾದವು ಪರಮಾತ್ಮ ನಿಂದಲೇನೆ.
5. ಮುಕ್ತರಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯ ಇದೆ.ಅದರಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಮುಖ ಶ್ರೇಷ್ಠನು.
6. ಜ್ಞಾನ ವಿಜ್ಞಾನ. ವಿಷ್ಣುವೇ ಮುಖ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನಿ. ಕಿಂಚಿತ್ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಂದರೆ ಅದು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು.
7. ಸರ್ವ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಸಾರ ಯೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ತಾನು ಸಾರ ಬೆಟ್ಟಕ ಯೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ.
8. ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೂ ಶುಭವಾದ ಭೋಗ ಇದೆ.
9. ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೂ, ಬೀಜದ ಶಕ್ತಿಗೂ , ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೂ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಪ್ರೇರಣ.
10. ಸತ್ಯ ರಾಜ ತಮಸ್ ಅವನ ಅಧೀನ.
11. ನಾಲ್ಕು ತರಹದ ಜೀವಿಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ ಭಜಿಸುತ್ತಾರೆ.
  - a. ರೋಗಾದಿಗಳಿಂದ ಸಂಕಟ ಪಡುವವರು
  - b. ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ ಬಯಸುವರು
  - c. ಇಶ್ವರ್ಯ ಬಯಸುವರು
  - d. ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿ . ಇದರಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿ ತನಗೆ ಅತಿ ಪ್ರಿಯ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.
12. ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳು ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಕೊನೆಗೆ ಸಾಧಕ 'ಎಲ್ಲವೂ ವಾಸುದೇವನ ಅಧೀನ' ಎಂದು ಮನೆವರಿಕೆ ಆಗಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದು, ಪಡೆದ ಮರು ಕ್ಷಣವೇ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.
13. ಯಾವುದೇ ದೇವತೆಯನ್ನ ಆರಾಧಿಸುವುದರಿಂದ, ಆ ದೇವತೆ ಮೂಲಕ ತಾನು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು , ಅದೇ ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅನ್ಯ ದೇವತೆಗಳ ಆರಾಧನೆ ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

14. ಶ್ರೀ ಹರಿಯಲ್ಲೇ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು.
15. 'ವಾಸುದೇವ: ಸರ್ವಮಿತಿ ' ಎಂಬ ಸ್ತಿತವಾದ ಜ್ಞಾನ ಬಂದಾಕ್ಷಣ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.
16. ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ದೇಹ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಆನಂದಮಯ. ಜಡ ದೇಹ ಅಲ್ಲ.
17. ಪರಮಾತ್ಮ ಅವ್ಯಕ್ತ, ಜೀವ ವ್ಯಕ್ತ, ಇವರಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕ ಭಾವಿಸುದರಿಂದ ಅಂಧ:ತಮಸ್ಸು ಖಂಡಿತ.
18. ಜನರಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಬಗ್ಗೆ ಬ್ರಾಂತಿ, ಅದು ಅವನ ಇಚ್ಛೆ ಇಂದಲೇನೆ.
19. ದುರ್ಗಾ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಮೋಹ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಅವಳ ಮೋಹ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಧೀನ. ಅವಳಿಗೂ ಮೋಹ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.
- 20 . ಸಂಸಾರ ಬೇಡ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಇರುವುದು ಒಂದೇ ದಾರಿ. ಅದು ವಿಷಯಭೋಗ ಬಿಟ್ಟು ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ. ಇದು ಮಧ್ಯಮ ಭಕ್ತರು ಮಾಡುವ ರೀತಿ. ಏಕಾಂತ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವೂ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಯೋಜನ ಬೇಡ. ಅವರಿಗೆ ಭಗವಂತನೇ ಬೇಕು.

ಭೀಮಸೇನ ದೇವರು ಜೇವೋತ್ತಮರು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನ ಯಾವುದು?

ಮನ್ಯು ವಿಸಂ ಇಂಜ್ಞೇ ಮಾನುಭೀಯಾಃ ಪಾಲಿ ನೌ ಮನ್ಯೌ ತಪಸಾ ಸುಜೌಘಾಃ	2
ಅಭಿಂಹಿ ಮನ್ಯೌ ತವಸುಸ್ತವಿಂಶ್ಚಾನ್ ತಪಸಾ ಯುಜಾ ವಿ ಜಿಹ್ವಿ ಶಶ್ವನ್	
ಅಮಿತ್ರಣಾ ವೃತ್ತಣಾ ದಸ್ಯುಣಾ ಚ ವಿಶ್ವಾ ವಸುನ್ಯಾ ಭಂಗಾ ತ್ವಂ ನಃ	3
ತ್ವಂ ಹಿ ಮನ್ಯೌ ಅಭಿಭೃತ್ಯೌಜಾಃ ಸ್ವಯಂಭೂಮಿಂ ಅಭಿಮಾತಿಪಾಹಃ	
ವಿಶ್ವಚರ್ಮಿಣಿಃ ಸಹೃದಿಃ ಸಹಾಬಾನ್ಸುಸಾಸ್ವೌಜಃ ಪುತನಾಸು ಥೇಹಿ	4
ಅಭಾಗಃ ಸಜ್ಞಂ ಪರೇತೌ ಅಸ್ಮಿ ತವ ಕ್ರತ್ಯಾ ತವಿಷಸ್ಯಂ ಪ್ರಚೇತಃ	
ತಂ ತ್ವಾ ಮನ್ಯೌ ಅಕ್ರತುರ್ಜಿಹಿಷಾಹಂ ಸ್ಯಾ ತನ್ವಬಲದೇಯಾಪ್ತು ಮೇಹಿ	5
ಅಯಂ ತೇ ಅಸ್ಮಯುಪ್ ಮೇಹ್ಯವಾಙ್ ಪ್ರತೀಶೀನಃ ಸಂಹುರೇ ವಿಶ್ವಧಾಯಃ	
ಮನ್ಯೌ ವಜ್ರಿಷ್ಠಿಮಿ ಮಾಮಾ ವೆವುಲ್ವು ಹನಾಂವು ದಸ್ಯೈಸ್ತು ಬೌಧ್ಯಾಪೇಃ	6
ಅಭಿಮಿ ಪ್ರೇಹಿ ದಕ್ಷಿಣತೌ ಭವಾ ಮೇಽಥಾ ವೃತ್ರಾಣಿ ಜಹ್ನನಾಶ್ಚ ಭುರಿ	
ಜೂಲಿಮಿ ತೇ ಧುರಣಂ ಮಖ್ಯಂ ಅಗ್ರಮುಖಾ ತಪಾಶು ಪ್ರಥಮಾ ಪಿಬಾವ	7

ಮುಷಿಗಳು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕುಳಿತಾಗ ಅವರ ತಪಃ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ವೇದ ಮಂತ್ರಗಳ ದ್ರಷ್ಟಾರ ವಾಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಅಧ್ಯಯನ ತಪಸ್ಸು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಭೀಮಸೇನ ದೇವರು ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲ. ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ದ್ವೇಷಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಾನವಾದ ರಣರಂಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಷಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ದು:ಶಾಸನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಾಗ ಭೀಮಸೇನ ದೇವರು ಮನ್ಯುಸೂಕ್ತ ದ್ರಷ್ಟಾರರಾಗಿ ಜೇವೋತ್ತಮತ್ರರು ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮನ್ಯು ಸೂಕ್ತ ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದು ಮತ್ತು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿಯ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಭೀಮಸೇನ ದೇವರು ದು:ಶಾಸನ ಎದೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಸೀಳಿ, ಅದನ್ನು ರಕ್ತದ ಮಾಡುವು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹೇಗೆ ಸೋಮರಸ ತೆಗೆಯುವಾಗ ಸೋಮ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಜಜ್ಜುತ್ತಾರೋ, ಹಾಗೆಯೇ, ದು:ಶಾಸನ ನಾಡಿಗಳನ್ನು ಸೋಮಲತೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅದರನ್ನು ತನ್ನ ಗಂಧಿಯಿಂದ ಜಜ್ಜಿದ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನ ದೇವರು ನರಸಿಂಹ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಮನ್ಯು ಸೂಕ್ತವನ್ನು ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದು:ಶಾಸನ ರಕ್ತವನ್ನು ಕುಡಿದಂತೆ ತೋರಿದ ಆದರೆ ಕುಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ರಕ್ತವೆಂಬ ಸೋಮರಸವನ್ನು ಯುಧ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಹೋಮಿಸಿದ್ದರೆ. ದು:ಶಾಸನ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ಭೀಮಸೇನನ ಅವನಿಗೆ ಮೃತ್ಯು ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಒದಗಿಸಲಿಲ್ಲ. ದು:ಶಾಸನ ಹಲ್ಲನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದು ಅವನ ಕರಳನ್ನು ತನ್ನ ಮಡದಿಗೆ ಹುವಿನಂತೆ ಮೂಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹದಂತೆ ಭೀಮಸೇನ ದೇವರು ಮತ್ತು ಎಡತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ದ್ರೌಪದಿದೇವಿಯನ್ನು ಕಂಡರಂತೆ. ಇದು ಶುದ್ಧ ಭಾಗವತ ಧರ್ಮ ಮಾಡುವ ಜೇವೋತ್ತಮರಿಗಲ್ಲದೆ ಇತರರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನಿಂದ ಮನ್ಯು ಸೂಕ್ತ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಂತು.

ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನ, ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರನ್ನ, ಅಣ್ಣನನ್ನ, ಗುರುಗಳನ್ನ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರನ್ನ ದೂರದರೆ ಆಗುವ ಅನರ್ಥ ಏನು?

ಹಿರಿಯರನ್ನ ಬಯ್ಯುವುದರಿಂದ, ಅವಮಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಅವರನ್ನ ಕೀಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟಮಾತುಗಳಿಂದ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗುವ ಅನರ್ಥದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಇರಲಿ.

ಇದನ್ನ ಕೃಷ್ಣ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ, ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದಮೇಲೆ, ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಅರ್ಜುನ ಧರ್ಮರಾಜನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅರ್ಜುನ ಕರ್ಣನನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು

ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ, ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಅರ್ಜುನನನ್ನ ಹೊಗಳಿದ. ಆದರೆ ಅರ್ಜುನ ಕರ್ಣನನ್ನ ಇನ್ನು ಕೊಂದಿಲ್ಲ. ತಾನು ಕರ್ಣನನ್ನ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕುಪಿತ ಗೊಂಡ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ, ಅರ್ಜುನ! ನೀನು ಗಾಂಡೀವ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕೊಡು. ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ನಿನಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನುಡಿದ. ಅರ್ಜುನನ ಒಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಇದೆ. ಯಾರಾದರು ಗಾಂಡೀವವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಯಾರಾದರು ಹೇಳಿದರೆ, ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವೆ ಎಂದು. ಹಾಗಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನೇ ಕೊಳ್ಳಲು ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿ, ಅರ್ಜುನನನ್ನ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನನ್ನ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿ ಬಯ್ಯಲು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

'ತ್ವಮಿತ್ಯಕ್ತೋ ಹಿ ನಿಹತೋ ಗುರುರ್ಭವತಿ ಭಾರತ' - ಏಕ ವಚನದಿಂದ 'ನೀನು' ಎಂಬುದಾಗಿ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಕಿರಿಯರು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಮಾಡುವ ವಧೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಕೊಂದಷ್ಟೇ ಪಾಪ.

'ಅವಧೇನ ವಧಃ ಪ್ರೋಕ್ತೋ ಯಾದ್ ಗುರುಸ್ತ್ವಮಿತಿ ಪ್ರಭುಃ' - ಎಂದು ಅಥರ್ವಣ ವೇದ ವಚನವಿದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಹಿರಿಯರನ್ನ ಕೊಂದ ಪಾಪ ಬಯ್ಯುವುದರಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಅರ್ಜುನ ಯುಧಿಷ್ಠನನ್ನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿಂದಿಸಿದ. ಇದರಿಂದ ಅವನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ನೆರವೇರಿತು. ಆದರೆ ನಿಂದಿಸಿದರಿಂದ ಬಂದ ಪಾಪ ಹೋಗಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ದೇಹತ್ಯಾಗ.

ಕೃಷ್ಣ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ, 'ಅರ್ಜುನ! ಇವಾಗ ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು, ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳಿಂದ ಹೊಗಳಿಕೋ'. ಆತ್ಮ ಪ್ರಶಂಸೆ ದೇಹತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಸಮ. ಅರ್ಜುನ ಹಾಗೆ ಅಹಂಕಾರ ದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳಿಕೊಂಡ.

ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡು ಆಪತ್ತು ತೊಲಗಿತು. ಅವನು ತೋರಿಕೊಟ್ಟ ಮಾರ್ಗ ನಮಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಅಲ್ಲವೇ. ?

ಭಾಗವತ ಸಾರೋದ್ಧಾರದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ತೀರ್ಥರು ಎರಡು ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು 'ಮಹಾನ್ನಿಂದಾವರ್ಜನ ಪ್ರಕರಣಂ' ಮತ್ತು 'ಆತ್ಮಪ್ರಶಂಸಾವರ್ಜನ ಪ್ರಕರಣಂ'. ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನ ನಿಂದೆ ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಅನರ್ಥಕಾರಿಯೋ ಅಷ್ಟೇ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಹೋಗುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಅನರ್ಥಕಾರಿ.

ಪುರಂದರ ದಾಸರು ನಿಂದ'ನೆ ಬರಿ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಅಲ್ಲದೆ, ಯಾರಿಗೂ ನಿಂದೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

'ಹಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ ಕೆರೆ ಹ್ಯಾಂಗೆ ಶುದ್ಧಿಯೋ ಹಾಂಗೆ, ನಿಂದಕರು ಇರಬೇಕು'

'ಅಂದಂದು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ವೆಂಬ ಮಲ ತಿಂದು ಹೋಗುವರಯ್ಯ ನಿಂದಕರು'

'ಮಾಡಿದವನ ಪಾಪ ಆಡಿದವನ ಮೇಲೆ' ಎಂಬ ಗಾಥೆನು ದಾಸರು ಹೇಳಿದಷ್ಟೇ ನಿಜ.

ಗರುಡ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ. ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಉವಾಚ : 'ಗುರುನಿಂದ ವೇದನಿನ್ನ

ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯ ಸಮೇ ..| - 105. ಅಧ್ಯಾಯ

ಯಾರು ಗುರುನಿಂದ ಮತ್ತು ವೇದ ನಿಂದೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮ ಹತ್ಯ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸೊಸೆ ತನ್ನ ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರ ಜೊತೆ ಜಗಳ ಮಾಡುತ್ತಾಳೋ, ಅವರಿಗೆ ಕಠೋರವಾಗಿ ಬಯ್ಯುತ್ತಾಳೋ ಅವಳು ಜಿಗಣಿ ಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಗಂಡನನ್ನು

ಬಯ್ಯುವುದರಿಂದ ಹೇನು ಅಥವಾ ಉಣ್ಣಿ ಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ - ಅಧ್ಯಾಯ ೫ ೨೭

ಶ್ಲೋಕ

ಸಾಲಗ್ರಾಮ ಶಿಲೆ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಂಧು ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ?

ನಿರ್ಣಯಿಸಿಂಧು'ವಿ ನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ವಿಚಾರಗಳು.

★....ಶಾಲಗ್ರಾಮ: ಸಮಾ: ಪೂಜ್ಯಾ: ಸಮೆಷು ದ್ವಿತಿಯಂ ನ ಹಿ | ವಿಷಮಾನೈವ ಪೂಜ್ಯಾಸ್ತು ವಿಶಮಷ್ಟೇಕ ಏವಹಿ , ಶಾಲಗ್ರಾಮ ಶಿಲಾಭಾಗ್ನಾ ಪೂಜನೀಯಾಸು ಚಕ್ರಕಾ , ಖಂಡಿತ ಸ್ಪಟಿತಾವಾಪಿ ಶಾಲಗ್ರಾಮ ಶಿಲಾಶುಭಾ - .....

★ಶಾಲಗ್ರಾಮ ಸಮಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ (even) ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕು ಆದರೆ ಎರಡು ಸಾಲಗ್ರಾಮ ಸಲ್ಲದು. ವಿಷಮ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ (odd) ಇರಕೂಡದು ಆದರೆ ಒಂದು ಶಿಲೆಯನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬಹುದು. ಸಾಲಗ್ರಾಮ ಭಗ್ನೆ(ಭಿನ್ನ)ವಾದರೂ ಚಕ್ರ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಮಾಡಬಹುದು. ಶಿಲಾ ತುಂಡಾದರೂ ಪೂಜೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಆಶುಭ ಅಲ್ಲ.

★ಸಾಲಗ್ರಾಮ ಜೊತೆಗೆ ಸುವರ್ಣವನ್ನು ಯಾರು ದಾನ ಮಾಡುವರೋ ಅವರು ಪುಣ್ಯವಿನ್ನೇ ದಾನಮಾಡಿದ ಫಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ. 100 ಸಾಲಗ್ರಮಗಳನ್ನು ಯಾರು ಪೂಜೆ

ಮಾಡುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುವ ಪುಣ್ಯ ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಹೇಳಲು ಅಸಾಧ್ಯ.

ಅಂದರೆ ಪುಣ್ಯ ಅನಂತ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಉದ್ದೇಶ್ಯ. - ವರಾಹ ಪುರಾಣ

★ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ದಿನನಿತ್ಯ ಚಿತ್ರ ಹೊಂದಿದ ಸಾಲಗ್ರಾಮ ಶಿಲೆಯನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ ಶೂದ್ರರು, ಉಪನಯನ ಆಗದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮುಟ್ಟಬಾರದು. ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಘೋರವಾದ ನರಕವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ವಿಷ್ಣು ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಸ್ಕಂದ ಪುರಾಣ ದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯ ಸಿಂಧು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವರು ದೂರದಿಂದ ಮುಟ್ಟದೆ, ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು ವರಾಹ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಇದೆ.

★ತತ್ತ್ವವ ಪಾದ್ಮೈ ಶಾಲಿಗ್ರಾಮಂ ಪ್ರಕ್ರಮ್ಯ - ತತ್ರಾಪ್ಯಾಮಲ ಕೀತುಲ್ಯಾ ಪೂಜ್ಯಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಯಾ ಭವೇತ್ , ಯಥಾ ಯಥಾ ಶಿಲಾಸೂಕ್ಷ್ಮತಥಾಸ್ಯಾತ್ನು ಮಹತ್ವಲಂ
.....

★ಶಿಲಾಗ್ರಾಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಥವಾ ಚಿಕ್ಕದಿದ್ದಷ್ಟು ಪೂಜೆಗೆ ಮಹಾ ಫಲ. ಶಾಲಿಗ್ರಾಮದಿಂದ ಮೂರು ಯೋಜನ ಅದು ವಾರಣಾಶಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಧಿಕವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಶಾಲಿಗ್ರಾಮ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಹರಿಪಾದ ಸೇರಿದರೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

★ಎರಡು ಚಕ್ರಾಕಿತ (Always Even) ಒಂದು ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ.

★ಮ್ಲೆಚ್ಚ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆದರು ಶಾಲಿಗ್ರಾಮ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಯೋಜನ ಅದು ಕ್ಷೇತ್ರ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

★ಶಾಲಿಗ್ರಾಮ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದರೆ ಅಥವಾ ಗುರುಮೂಲಕ ಸ್ವೀಕರ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಖರೀದಿಸಿದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ಮಧ್ಯಮ. ಒಬ್ಬರನ್ನು ಯಾಚನೆ ಮಾಡಿ ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಅಧಮ ಎಂದು ವರಾಹ ಪುರಾಣ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ರುದ್ರ ದೇವರು ತುಂಬಾ ಎತ್ತರದ ದೇವತೆ: (ಸಂಗ್ರಹ)

ಋಜುಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ದೇವತೆ ಅಂದರೆ ಅದು ರುದ್ರ ದೇವರು. ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಸಿಗದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವರು ರುದ್ರದೇವರು. ನಮ್ಮ ಸಾಧನೆಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ಆಯುಷ್ಯ, ಸ್ತಿರವಾದ ಮನಸ್ಸು, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕಡಿಮೆನೆ. ರುದ್ರ ದೇವರು ಅಪಮೃತ್ಯು ಕಳೆಯುವರು. ಅವರು ವೈರಾಗ್ಯ ನಿಧಿಗಳು.

ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು. ವೈಷ್ಣವ ದೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಸರರು. ಅಹಂಕಾರ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸದಾ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವರು.

1.ವೈರಾಗ್ಯ ಇಲ್ಲದೆ ಸಾಧನೆಗೆ ಬೆಲೆ/ಫಲ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾಗವತ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ವೈರಾಗ್ಯ ಕೊಡಲು ಇವರಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಾರು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ.

2.ಹರಿ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ನಿರತರು

3.ರುದ್ರ ದೇವರು ಶೇಷದೇವರಿಂದ ಸಮರಾದರು, ಪದವಿ ನಿಮಿತ್ತ, ಶೇಷಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ನ್ಯೂನತೆ ಉಳ್ಳವರು.

4.ಇವರು ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ, ಮನುಷ್ಯರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಅಹಂ (ನಾನು) ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಸದಾ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುವರು.

5.ಮಹಾರುದ್ರದೇವರು ಶ್ರೀ ವಾಯುಮತಾನುಗಾಮಿಗಳು

6.ದೇವತೆಗಳು ರುದ್ರದೇವರನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದು ರುದ್ರದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ.

7.ರುದ್ರದೇವರು ಇಂದ್ರನನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ.

8.ರುದ್ರದೇವರ ಉಪಾಸನೆ ಇಂದ್ರಿಯ ಜಯ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

9.ಇವನು ನೀಲ ಕಂಠ, ರುಂಡಗಳನ್ನ ಮಾಲೆಯಾಗಿ ಇರುವವನು. ರುದ್ರ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಶ್ರೀಹರಿ ಆಜ್ಞೆ ಎಂದು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

10.ಪಂಚ ಮುಖ ಉಳ್ಳವನು. ಎಂಟು ಮುಖ ಎಂದುನು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರ ಲಲಾಟದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನು.

11.ತಪ, ಶುಕ, ದೂರ್ವಾಸ , ಅಶ್ವತ್ತಾಮ, ವಾಮದೇವ, ಅಘೋರ, ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮತ್ತು ಔರ್ವ. ಇವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅವತಾರಗಳು.

12.ರುದ್ರ ದೇವರು ಬ್ರಹ್ಮ ದ್ವೇಷಿಅಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಹರಿ ಆಜ್ಞೆ ಯಂತೆ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಐದನೇ ಮುಖವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದ.

13.ವಿಷ್ಣು ಪ್ರೇರಣೆಯ ವಿಷ್ಣು ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥಂ ಎನ್ನುವ ಅನುಸಂಧಾನ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಸದಾ ಕೊಡುವರು. ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಅವರವತ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಕ್ಕಂತೆ. ಅಸುರರಿಗೆ ತಾವೇ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯರು , ತಾವೇ ಎಲ್ಲವೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಎಂಬ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡುವರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರು.

14.ಹತ್ತು ಕಲ್ಪಗಳು ಲವಣ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಈತನಿಗೆ 'ತಪ' ಎಂದು

ನಾಮ ಉಂಟಾಯಿತು ಎಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಗರುಡನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಘೋರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ 'ಉಗ್ರತಪ' ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು.

15.ವೈಕಾರಿಕ ತೈಜಸ ತಾಮಸ ಎಂಬ ಮೂರು ರೂಪಗಳು ಉಳ್ಳವನು.

16.ಜಟಿಯಲ್ಲಿ ಜಲ (ವಿಷ್ಣು ಪಾದೋದಕ ಗಂಗೆ)ವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವುದರಿಂದ 'ವ್ಯೋಮಕೇಶ' ಎಂದು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

17.ಭೂತಗಣಕ್ಕೆ ಒಡೆಯ.

18.ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ, ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದ ರುದ್ರ ದೇವರ ಸ್ತೋತ್ರ ಪಠನೆ ಉತ್ತಮ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದು.

19.ಲಯ ಕರ್ತ.

20.ರುದ್ರಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳು ವಿಷ್ಣು ಪ್ರಿಯರೆನಿಸಿದ್ದರು, ಅವರ ನೈವೇದ್ಯ ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ನಿಷಿದ್ಧ ಎಂದು ಆಗ್ನೇಯ ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಪಾದ್ಮ ಪುರಾಣಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಸಮ್ಮತವಾದ ಪ್ರಮಾಣ.

(ವಿಷ್ಣು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಾಯುದೇವಾನ್ ವಿನ ದೇವಾಃ ಶಿವಾದಯಃ | ಅನ್ಯದೇವಾ ಇತಿ ಪ್ರೋಕ್ತಾಸ್ತ ಯೇ ವಿಷ್ಣುಪ್ರಿಯಾ ಅಪಿ.....||)

21.ಬಿಲ್ವಪತ್ರ ಪೂಜೆ ಯಿಂದ, ಜಲ ಅಭಿಷೇಕದಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುತ್ತಾನೆ

22.ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚಂಚಲಗೊಳಿಸುವ ಮನ್ಮಥನನ್ನೇ ತನ್ನ ಮೂರನೇ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿ ಕಣ್ಣಿಂದ ಭಸ್ಮಗೊಳಿಸಿದ. ಇದು ಅವನ ವೈರಾಗ್ಯ ಪ್ರತೀತಿ.

23.ಹುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ಸ್ನಾನ ಕೊಡು ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಮುಂದೆ ಅತ್ತನಂತೆ. ರೊಡನೆ ಮಾಡಿದರಿಂದ ರುದ್ರ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಾದ

24.ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಮೊದಲು ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ರುದ್ರದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರಂತೆ.

ಮಹಾದೇವರು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ರುದ್ರತಾಂಡವ ಮಾಡಿದರಂತೆ. ಅವಾಗ ಭುತಗಣಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವಂತೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಬೇಡ ಲಯ ಕರ್ತ ಆಗು ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರಂತೆ.

25.ಗಜಾಸುರ ಶಿವನಿಂದ ಸಾಯುವಾಗ ತನ್ನ ಚರ್ಮವನ್ನೇ ವಸ್ತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಧರಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ಉದ್ದರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಶಿವ ಗಜಚರ್ಮಾಂಬರ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ.

26.ಬೇಗ ವರವನ್ನು ಕರುಣಿಸೋ ದೇವತೆ.

27.ಅವನ ಮೂರು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿಗಳು ನೆಲೆಸಿವೆ.

28.ಇವರ ಮೈಬಣ್ಣ ಬಿಳಿ. ಇವರ ದೇಹ 28 ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಸುಂದರನೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ.

29.ಕಾಲಕೂಟ ವಿಷ(ಸ್ವಲ್ಪ) ಪಾನಮಾಡಿ ನೀಲಕಂಠ ಯೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ.

30.ಶಿವರಾತ್ರಿ ದಿವಸ ಮಹಾದೇವರನ್ನು ವಿಷ್ಣು ಪರಿವಾರತಯ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸ ಬೇಕು. ಅಂದು ವೈಷ್ಣವರು ಉಪವಾಸ ಮತ್ತು ಜಾಗರಣೆ ಮಾಡಬಾರದು.

31.ರುದ್ರ ದೇವರ ನಿರ್ಮಲ್ಯ ದಾಟ ಬಾರದು. ಮಹಾ ಅನರ್ಥಕಾರಿ.

ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು ರುದ್ರದೇವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಆಗಬೇಕು.

ಮೃಡದೇವ ಎನ್ನ ಕೈಪಿಡಿಯೂ ನಿನ್ನವನೆಂದು
ಬಡವ ನಿನ್ನಡಿಗೆ ಬಿನ್ನೈಪೆ | ಬಿನ್ನೈಪೆನೆನ್ನ ಮನ-
ದೃಢವಾಗಿ ಇರಲಿ ಹರಿಯಲ್ಲಿ ||

ಹೇ ಮಹಾದೇವ, ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಇಲ್ಲದ ಬಡವ ನಾನು. ನಿನ್ನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನವನೆಂದು ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡುದು ಉದ್ಧರಿಸು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಶ್ರೀ ಹರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಿ.

ಸೂರ್ಯದೇವರು ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಸಂಗ್ರಹವಾದ ವಿಚಾರಗಳು :

1.ಭಗವಂತ ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ
ರವಿನಾಮಕ ವಿಭೂತಿ
ರೂಪದಿಂದ ಇದ್ದು ಶ್ರೇಷ್ಠ
ಯೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ - ಗೀತೆ 10
.21

2.ಸುಡುವ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ, ಬೆಳಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಯೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ. - ಭಾಗವತ 11-16-17

3.ಓಂ ಘೃಣಿ: ಸೂರ್ಯ ಆದಿತ್ಯ: - ಸೂರ್ಯ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಓಂಕಾರ ವಾಚ್ಯದಿಂದ ನಾರಾಯಣ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನೇ ಚಕ್ರಾಭ್ಯ ಮಂಡಲದ ಮಧ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ.

4.ಜೀವಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪೂರ್ವದ್ವಾರಪಾಲಕ ಸೂರ್ಯ - ಛಾ.ಉ 3 .2 .4

5.ಸೂರ್ಯನು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಗಾಯತ್ರಿಯ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. - ಮ.ಭಾ.ಉದ್ಯೋಗ

6.ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರು ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಯಜುರ್ವೇದದ ಉಪದೇಶ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

7.ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಕರ್ಮ ಯೋಗವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ - ಗೀತೆ 4 .೧

8.ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಪಂಚರಾತ್ರಾತ್ಮಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. - ಗೀತಾಭಾ 4 .೧

9.ಭಗವಂತನ ಭಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಸೂರ್ಯ ನಿಯತವಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪ ಇಲ್ಲದೆ ಬೆಳುಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ- ಗೀತೆ

10.ಸೂರ್ಯನ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಿರಣಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸುದೇವ ರೂಪಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿದ್ದಾನೆ. ಅವು ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಸೂರ್ಯನ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನ ಕಿರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಕರ್ಷಣ ಇದ್ದಾನೆ. ಆ ಕಿರಣಗಳು ಬಿಳಿಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಛಾ.ಉ 3 -1 -2

11.ಸೂರ್ಯನ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಿರಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಇದ್ದಾನೆ.ಆ ಕಿರಣಗಳು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಛಾ.ಉ 3 -1 -3

12.ಸೂರ್ಯನ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಿರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅನಿರುದ್ಧ ಇದ್ದಾನೆ. ಆ ಕಿರಣಗಳು ಗಾಢವಾದ ಕಪ್ಪು. ಛಾ.ಉ 3 -1 -4

13.ಸೂರ್ಯನ ಉರ್ಧ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಕಿರಣಗಳಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣರೂಪಿ ಭಗವಂತ ಇದ್ದಾನೆ.ಉದಯಿಸುವ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಭೆ ಇರುತ್ತದೆ.ಛಾ.ಉ 3 -1 -5

14.ಸೂರ್ಯನು ಮೋಕ್ಷಗೋಸ್ಕರ (ಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರೀತಿ ಗೋಸ್ಕರ) ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಕಾಲ ತಲೆಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. - ಅ.ವ್ಯಾ 3 -4 -38

15. ಸೂರ್ಯ ಮರಣ ಸೂಚಕ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾರು ಸಾವಿನ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸೂರ್ಯ ಭಿದ್ರ ವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಐ.ಉ ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
16. ಸೂರ್ಯಮಂದಲದಲ್ಲಿ ವಾಯುದೇವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇದ್ದು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಮಾಡಲು ಆಶಕ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಾನು ನಿಂತು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.
17. ಧೌಮ್ಯರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರಿಗೆ ಸೂರ್ಯನ (ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ನಾರಾಯಣ) ನೂರ ಎಂಟು ನಾಮಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
18. ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣ ಮಂದೇಹ ರಾಕ್ಷಸರು ಸೂರ್ಯ ವಿರುದ್ಧ ಕಾದಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಾಲಖಿಲ್ಯರು ಕೊಟ್ಟ ಅರ್ಗ್ಯದಿಂದ ಸೂರ್ಯ ಜಯಿಸುತ್ತಾನೆ .
19. ಸೂರ್ಯನು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಆಯುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಮುಂತಾದ ಕಾಲದಿಂದ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ.
12. ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಸೂರ್ಯನ ಸೃಷ್ಟಿ, ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.
13. ಸೂರ್ಯನ ಚಲನೆಗಾಗಿ ಗಗನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಕೂಡ ಸೂರ್ಯ ಚಲಿಸುತ್ತಾನೆ.
14. ರಾಮಾವತರದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನಾಗಿ (ಚತುರ್ಮುಖ ಆವೇಶ) ಅವತಾರ.
15. ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನಾಗಿ (ನರಕಾಸುರ ಆವೇಶ) ಅವತಾರ.
16. ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಣದವರು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ತ್ರಿಕಾಲ ಅರ್ಘ್ಯ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆ.
17. ಸತ್ರಾಜಿತ್ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಸ್ಯಮಂತಕ ಮಣಿ ಯನ್ನು ಪಡೆದ.
18. ಸೂರ್ಯನ ರಥ 15 ಘಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ 2 ಕೋಟಿ 37 ಲಕ್ಷ 50 ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಸಾಗುವಷ್ಟು ವೇಗ ಪರಮಾತ್ಮ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದಾನೆ - ಭಾಗವತ

19. ಆದಿತ್ಯಹೃದಯವನ್ನು ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳು ರಾಮನಿಗೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಅದು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಕೀರ್ತಿ ಕೊಡುವದಕೊಸ್ಕರ.
20. ಸೂರ್ಯ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ. ಕಣ್ಣು ತೊಂದರೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯಹೃದಯ ಪಠನದಿಂದ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ.
21. ಪರಮಾತ್ಮ ಆದಿತ್ಯ ರೂಪದಿಂದ ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಧೈಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ.
22. ಪುರುಷರ ರೇತಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯಾನ್ತರ್ಗತ ವಿಷ್ಣು ಇರುವನು.
23. ಜೀವರಿಗೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಜ್ಞಾನ , ಕಣ್ಣಿನ ಒಳಗಿರುವ ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ.
24. ದ್ರೌಪದಿ ಸೂರ್ಯ ಆರಾಧನೆ ಇಂದ ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.
25. ಸೂರ್ಯ ನಾರಾಯಣ ಗಾಯತ್ರಿ ಮಂತ್ರದ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ದೇವತೆ. ಅವನಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ (ಮಳೆ ಬೆಳೆ) ಸೃಷ್ಟಿ.ಅದಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನ ಸವಿತೃ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ.
26. ಅದಿತಿ ಕಶ್ಯಪರಲ್ಲಿ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಒಬ್ಬ.
27. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಎಂಟು ಜನ ಮಕ್ಕಳು. ವೈವಸ್ವತ ಮನು, ಯಮ, ಯಮುನೆ, ಅಶ್ವಿನಿ,ಕುಮಾರರು, ಶನೈಸ್ವರ, ಸಾವರ್ನಿಮನು ಮತ್ತು ತಪತಿ.
28. ಗ್ರಹಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರನ್ನು ಅವರ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮದಿಂದ ರಾಹು ಕಬಳಿಸುತ್ತಾನೆ.ಆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ರಾಹುವಿಗೆ ದೊರಕಿದ್ದು ಚತುರ್ಮುಖ ವರ ಮತ್ತು ಭಗವಂತ ರಾಹುವಿಗೆ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಬಲಕೊಡುತ್ತಾನೆ.
- 29.ರಾಹುವಿಗೆ ಸೂರ್ಯನ ಮೇಲೆ ಧ್ವೇಷ. ಯಾಕೆ ಎಂದರೆ, ಅಮೃತ ಪಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ, ಮೋಹಿನಿಗೆ ರಾಹು ಅಸುರ ಎಂದು ಕಣ್ಣು ಸೊನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ದೇವರು ಅವನನ್ನ ಛಿದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.
- 30.ನಾವು ಧರಿಸುವ ಯಜ್ಞೋಪವೀತ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

31. ಜೀವರು ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಸೂರ್ಯ ಕರ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿ. ಅಗತ್ಯ ಇದ್ದರೆ ಯಮಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕರೆದ ತಕ್ಷಣ ಬಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

32. ಸೂರ್ಯನ ರಥಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಚಕ್ರ.

ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಪುರುಷ ಸೂಕ್ತದ ಅಂಶಗಳು :

- ಪುರುಷ ಸೂಕ್ತ ಋಷಿ : ನಾರಾಯಣ
- ಪುರುಷ ಸೂಕ್ತ ದೇವತೆ : ಪುರುಷ ನಾಮಕ ನಾರಾಯಣ
- ಛಂದಸ್ಸು : ಮೊದಲ 15 ಮಂತ್ರಗಳು ಅನುಷ್ಠುಪ್ , ಕೊನೆಯ ಮಂತ್ರ ತ್ರಿಷ್ಠುಪ್

ಯಾರು ಪುರುಷ?

ಕೃಷ್ಣ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಾಗ ಉತ್ತಮವಾದ ಪುರುಷ ಇದ್ದಾನೆ, ಅವನು ಕ್ಷರ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಮೀರಿನಿಂತಿದ್ದಾನೆ.

ಯೋಗೋಪನಿಷತ್
ಜಾನಾತಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮಂ
ಸ ಸರ್ವ ವಿಘ್ನಜತಿ ಮಾಂ
ಸರ್ವಭಾವೇನ ಭಾರತ ||

ಅನ್ಯ ಪುರುಷ ಯಾರು ಅಲ್ಲ, ಅದು ನಾನೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಯಾರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮೂಢ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನು ಎಲ್ಲವನ್ನು ತಿಳಿದವನು ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಸೇವಿಸುವಂತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಆಚಾರ್ಯರು ಭಾ.ತಾ ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೊದಲ ರೂಪ ಅದು ಪುರುಷ ರೂಪ. ಪುರುಷನ ಮೂರು ರೂಪಗಳು ನಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

1. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೊದಲು ಇರುವ ರೂಪ. ಆ ರೂಪ ಮಹತ್ತರ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿತು.
1. ಅವನೇ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

2. ಅವನೇ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ 'ಹೃದಯ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಮೂರು ರೂಪಗಳನ್ನು ಯಾರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮತ್ಸ್ಯಪುರಾಣ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಅವನು ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ಕಮಲದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿಸಿ ಶಾಶ್ವತನಾದ ಮತ್ತು ಪುರಾಣ ಪುರುಷನಾದ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪದ್ಮ, ವರಾಹ, ನಾರಸಿಂಹ, ವಿಷ್ಣುವಾಮನ ಮತ್ತು ಮತ್ಸ್ಯ ಗರುಡ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖ ವಾಗಿದೆ.

ಪುರುಷ ಸೂಕ್ತ ಸಾರಾಂಶ:

★ಸಹಸ್ರಶೀರ್ಷಾ..... ಪುರುಷನಾಮಕನಾದ ವಿಷ್ಣು ಅನಂತವಾದ ತಲೆ,ಕಣ್ಣು, ಕಾಲು ಉಳ್ಳವನು. ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಾಕಡೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವನು.. ಎಲ್ಲರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇರುವವನು. ಭೂಮಿ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಗೆ ಮೀರಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ.

★ಪುರುಷ ಯೇವದಮ್ ಸರ್ವಂ .... ಹಿಂದೆ ಇದ್ದದ್ದು , ಈಗ ಇರುವುದು ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಬರುವಂತದ್ದು ಎಲ್ಲವೂ ಪುರುಷನಾಮಕ ನಾರಾಯಣ ಅಧೀನ. ಅವನು ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೂ ಮುಕ್ತಿಗೂ ಒಡೆಯ.

★ಏತಾವಾನಸ್ಯ ....ಅವನು ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ವೇತದ್ವೀಪ , ಅನಂತಾಸನ ಮತ್ತು ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಮೂರು ರೂಪಗಳಿಂದ ನಾರಾಯಣ , ವಾಸುದೇವ, ವೈಕುಂಠ,

ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಮಹಿಮೆ ಜೀವರಾಶಿಗಳು ಅಲ್ಪವಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ ಮಹಿಮೆ ಅಪಾರ ಅಸಾಮಾನ್ಯ.

★ತ್ರಿಪಾದಾರ್ಧ ...ಅವನು ಮೇರು ಪರ್ವತ, ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರ ಸದನಕ್ಕಿಂತ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪ ವೈಶ್ವಾನರ ಲೋಕ, ಧ್ರುವ ಲೋಕ ಮೊದಲಾದ ಲೋಕಗಳ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ.

★ತಸ್ಮಾದ್ ವಿರಾಳ... ಈ ಪುರುಷನಿಂದ ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಹುಟ್ಟಿತು. ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ನಾಭಿಯಿಂದ ಜನಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಜನಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಗಳಾದರು.

★ಯತ್ ಪುರುಶೇಣ ... ದೇವತೆಗಳು ಮಾನಸ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದರು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಚಿಂತಿಸಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಯಜ್ಞ ಪಶುವಾಗಿ, ಆ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ವಸಂತ ಋತು ತುಪ್ಪವಾಗಲಿ, ಗ್ರೀಷ್ಮ ಋತು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಯಾಗಲಿ, ಶರತ್ಋತು ಹವಿಸ್ಸಾಗಲಿ ಎಂದು ಮಾನಸ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದರು. ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರು ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಯಜ್ಞ ದ್ರವ್ಯಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಪರಮಾತ್ಮ ತೃಪ್ತನಾಗಿ ಯಜ್ಞಸಾಧನ ಸಾಮಾಗ್ರಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಿತು

★ಸಪ್ತಸ್ಯಾಸನ್ .. ಆ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಗಾಯತ್ರಿ ಮೊದಲಾದ ಛಂದಸ್ಸು ಏಳು ಪರಿಧಿಗಳಾದವು. ಹನ್ನೆರಡು ಮಾಸಗಳು, ಐದು ಋತುಗಳು ಮೂರು ಲೋಕಗಳು , ಸೂರ್ಯ ಸಮಿಧಿಗಳಾದರು

★ತಮ್ ಯಜ್ಞಮ್ .... , ತಸ್ಮಾದ್ಯಜ್ಞಾತ್ ...

★ಮಾನಸಿಕ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿತನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ದಧಿ ಮಿಶ್ರಿತ ಆಜ್ಯದ್ರವ್ಯ ಹುಟ್ಟಿತು. ಜಿಂಕೆ, ಅಶ್ವ ಮೊದಲಾದ ಪಶುಗಳನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ.

★ತಸ್ಮಾದ್ ಯಜ್ಞಾತ್ ....ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಋಗ್ವೇದ, ಯಜುರ್ವೇದ ಸಾಮವೇದ ಮತ್ತು ಗಾಯತ್ರಿ ಮೊದಲಾದ ಚದಸ್ಸುಗಳು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾದವು.

★ತಸ್ಮಾದಶ್ಚಾ ....ಪುರುಷ ನಾಮಕ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಕುದುರೆಗಳು, ಹೆಸರೆಗತ್ತೆ ಮತ್ತು ಕತ್ತೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು. ಹಸುಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು. ಆಡು ಕುರಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು.

★ಯತ್ಪುರುಷಂ ವ್ಯದುಧು:.... ಆ ದೇವತೆಗಳು ಮಾನಸ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ ಚಿಂತಿಸಿದರು. ? ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

★ಬ್ರಹ್ಮಣೋಸ್ಯ ಮುಖಮಾಸೀದ್....., ಚಂದ್ರಮಾ ಮನಸೋ.... , ನಾಭ್ಯಾ ... ,ಸಪ್ತಸ್ಯಾಸಿನ್ ...

★ಪುರುಷನ ಮುಖದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರು (ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜಾತಿ ಅಭಿಮಾನಿ) ಹುಟ್ಟಿದರು. ಕೈಗಳಿಂದ ವಾಯುದೇವರು (ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಜಾತಿ ಅಭಿಮಾನಿ) ಹುಟ್ಟಿದರು. ತೊಡೆಗಳಿಂದ ನಾಸಿಕೈ ವಾಯು (ವೈಶ್ಯ ಜಾತಿ ಅಭಿಮಾನಿ) ಹುಟ್ಟಿದನು. ಕಾಲುಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮತಿಯು (ಶೂದ್ರ ಜಾತಿ ಅಭಿಮಾನಿ) ಹುಟ್ಟಿದನು. ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಚಂದ್ರ, ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಸೂರ್ಯ, ಮುಖದಿಂದ ಇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತು ಹುಸಿರಿನಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಯು ಹುಟ್ಟಿದರು.

★ನಾಭಿಯಿಂದ ಅಂತರಿಕ್ಷ ಲೋಕ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ , ತಲೆಯಿಂದ ಸ್ವರ್ಗ ಲೋಕ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಕಿವಿಯಿಂದ ದಿಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ದಿಕ್ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದರು.

★ಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಮಯಜಂತ .... ದೇವತೆಗಳು ಹೀಗೆ ಯಜ್ಞನಾಮಕ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಅಂದರೆ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದು, ಮಳೆ ಸುರಿಸುವುದು ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯ. ಮುಂದೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಪಡೆದು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು.

★ಈ ಸೂಕ್ತದಿಂದ ಯಾರು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ ತಿಳಿದು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ನಿಶ್ಚಿತ ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

★ಪುರುಷ ಸೂಕ್ತದಿಂದ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪೂಜೆ, ಗೋಕುಲಾಷ್ಟಮಿ ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಪೂಜೆಗಳು ಮಾಡುವುದುಂಟು. ಅಲ್ಲಿ ಷೋಡಶೋಪಚಾರ ಅರ್ಘ್ಯ ಪಾದ್ಯ ಮುಂತಾದ ಅವಾಹನದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

★ಪುರುಷಸೂಕ್ತದಿಂದ ಶ್ರಾದ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಪಿಂಡ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಗರುಡ ಪುರಾಣ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ದಿನನಿತ್ಯ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಪುರುಷಸೂಕ್ತದಿಂದ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಬಿಂಬ ರೂಪ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕರೀತ್ಯ ತಲೆಗೆ ಸ್ನಾನ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರದಲ್ಲಿ ಚೇತನರಲ್ಲಿದ್ದು ಅನ್ನದಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಶ್ರೀಹರಿಯ ರೂಪಕ್ಕೆ 'ಸಾಶನ' ರೂಪವೆಂದು ಪ್ರತಿಮಾದಿ ಜಡದಲ್ಲಿ ಅನ್ನದಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡುವ ರೂಪಕ್ಕೆ 'ಅನಶನ' ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಕಾಂತ, ಪ್ರಿಯಾರ್ಹ, ಪ್ರಿಯಕೃತ್, ಪ್ರೀತಿವರ್ಧನ ಗುಣಗಳ ಚಿಂತನೆ

★ಪರಮಾತ್ಮನ ಈ ಗುಣಗಳ ಚಿಂತನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂಸಾರ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮ, ಪ್ರಣಯ, ವಿಚ್ಛೇದನ , ವಿರಸ ಎಲ್ಲವೂ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದಲೇನೇ. ಹೇಗೆ?

★ '... ನ ವಾ ಅರ ಪತ್ಯು: ಕಾಮಾಯ ಪತಿ: ಪ್ರಿಯೋ ಭವತ್ಯಾತ್ಮನಸ್ತು ಕಾಮಾಯ ಪತಿ: ಪ್ರಿಯೋ ಭವತಿ .....ಬೃ.ಉ

ಪತಿ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಬಯಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಪತ್ನಿಗೆ ಪ್ರಿಯ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಭಗವದಿಚ್ಛೆ ಆಗಿರಬೇಕು. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ಪ್ರಿಯತ್ವವು ಭಗವಂತನ ಅಧೀನ. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಪುತ್ರ ಮೋಹ,ಪ್ರೀತಿ ಅದು ಭಗವದಿಚ್ಛೆ. ಮಾದುವೆ ಬೇಡ ಎನ್ನುವ ಭೀಷ್ಮನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಭಗವಂತನ ಇಚ್ಛೆ.

★ ಪರಮಾತ್ಮ ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅವನ ಅಧೀನ.

★ ಜೀವಾತ್ಮ ತನ್ನ ಮೇಲೇನೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಿ ತನ್ನ ಹತ್ಯೆಯನ್ನು ತಾನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ/ಳೆ. ಅಂದರೆ ತನಗೆ ತಾನೇ ಅಪ್ರಿಯವನ್ನಾಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಿಳುತ್ತಾನೆ/ಳೆ.

★ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವನು. ದುರ್ಜನರಿಗೆ ಭಗವಂತನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಹುಟ್ಟದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸಹಜವಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕರುಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸರ್ವಪ್ರಿಯ ಎಂದು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಾಯುದೇವರು, 'ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ ಬೆಳೆಯಲಿ (ಪ್ರವರ್ಧತಾಂ ಭಕ್ತಿರಲಂ ಕ್ಷಣೇ ಕ್ಷಣೇ ತ್ವಯೀಶ ಮೇ ಹ್ರಾಸವಿವರ್ಜಿತಾ ಸದಾ:). ಇದು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯ.

★ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ದುರ್ಜನರಿಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಬೆಳೆಯದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ದುರ್ಜನರಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

★ ಹಾಗಾದರೆ, ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ವೈಷಮ್ಯ ಇದೆಯಾ ಅಂದರೆ, ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಋಣಾನುಬಂಧನುಸಾರಾರೇಣ ವ್ಯಕ್ತಿಷು ಪರಸ್ಪರಂ ಪ್ರೀತಿ ವರ್ಧಯತಿ ಛಿನ್ನತ್ತೀತಿ ವಾ ಪ್ರೀತಿವರ್ಧನಃ|| - ಅವರವರ ಋಣಾನುಬಂಧನ ಕರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಪ್ರೀತಿ ವಿರಸ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

★ ಮತ್ತೆ ಯಾರನ್ನು ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು?

ಭೀಷ್ಮರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ 'ಪ್ರಿಯಾರ್ಹ'. ಪರಮಾತ್ಮ ಒಬ್ಬನೇ ಪ್ರೀತಿ ಅರ್ಹನಾಗಿರುವನು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಅನಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಇರುವವನು. ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು, ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಅಣ್ಣ ತಂಗಿ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲವೂ ಈ ದೇಹಕ್ಕೆ ಒದಗಿರುವ ಬಂಧನಗಳು. ಆದರೆ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸದಾ ಅವಿಜ್ಞಾತ ಸಖ ಅವನು ಪರಮಾತ್ಮನೇ.

★ ದೇವರಲ್ಲೂ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ, ಸಂಸಾರದಲ್ಲೂ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ ಅಂದರೆ ಅದು ಎರಡು ದೋಷಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟಂತೆ. ಒಂದೋ ಧುರ್ಯೋಧನನಂತೆ ಇರಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಪಾಂಡವರಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಕಡಿಮೆ ಯಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ವರ್ಧನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಸದಾ ನಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ವೈಕುಂಠ ಹೇಗಿದೆ?

ವಾದಿರಾಜರು ಭೂಗೋಳ ವರ್ಣನ ಮತ್ತು ವೈಕುಂಠ ವರ್ಣನೆ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶುಭ್ರ ಮತ್ತು ಕುಂಠರ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದವ ವೈಕುಂಠ ಎಂದು ಹೆಸರು. ವೈಕುಂಠ ಎಂಬುವುದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಹೆಸರು. ಅವನ ಹೆಸರನ್ನೇ ಆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ವೈಕುಂಠ ಎಂಬ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ವೈಕುಂಠ ಎಂಬ ಪರಮಾತ್ಮ. ಕುಂಠ ಅಂದರೆ ಚ್ಯುತಿ. ಚ್ಯುತಿ ಇಲ್ಲದವ ವಿಕುಂಠ.

ವೈಕುಂಠ ಲೋಕ ಭೂಲೋಕದಿಂದ 16, 25, 00000 ಯೋಜನದ ಮೇಲಿರುವುದು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನ ಲೋಕವಾದ ಸತ್ಯ ಲೋಕದಿಂದ ಮೇಲೆ ಇರುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೋಜನ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 8 miles. ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದ ವಿಸ್ತಾರ. ಮುಕ್ತರಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾದ ಲೋಕ. ಎಂದೂ ತುಂಬದಿರುವ ಲೋಕ.

ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತ ಪ್ರಕಾರಗಳು (ಏಳು ಕೋಟೆಗಳು) ಇವೆ. ಏಳು ಬಾಗಿಲಗಳು. ಅದರ ಒಳಗೆ ವಿರಾಜ ನದಿ. ಆ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿದರೆ ಅಯೋಧ್ಯ ಎಂಬ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಂತರ್ನಗರಿ (ಅವನ ಮಂದಿರ). ಅವನ ಹೆಸರು ಕೂಡ ಅಯೋಧ್ಯ. ಅಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರವೇಶವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಥಾನವು ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಗೋಪುರಗಳುಳ್ಳ ಪ್ರಾಸಾದಗಳ ಅಂದರೆ ಪ್ರಾಕಾರಗಳ ಬೆಳಗುತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಅಯೋಧ್ಯನಗರಿಯ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ 'ಪರಮವ್ಯೋಮ' ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು ವಿರಜಾ ಎಂಬ ಮಹಾ ನದಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ.

ಜಡ ಪ್ರಕೃತಿ ಏಳನೆಯ ಕೋಟೆ, ಏಳನೆಯ ಬಾಗಿಲವರೆಗೂ ಇರುತ್ತದೆ. ವಿರಜಾನದಿ ದಾಟಿದ ಮೇಲೆ ಜಡ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಬಂಧ ಇರೋದಿಲ್ಲ. ಆದ ಕಾರಣ ರಜೋಗುಣ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೇ ವಿ-ರಜ. ಈ ನದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿಯ ಸ್ವರೂಪ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಬೆವರಿನ ಒಂದು ಬಿಂದು ಇಂದ ಹಿಟ್ಟಿದ ನದಿ. ಅವನಿಗೆ ಶ್ರಮ ಇಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಬೆವರು ಏಕೆ ಬಂತು? ವಾದಿರಾಜರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿನೇ ಬೆವರಿನ ರೂಪ ದಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಳಂತೆ, ಯಾಕೆ ಎಂದರೆ, ಅನಂತ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಲಿಂಗ

ದೇಹ ಭಂಗಮಾಡ ಬೇಕಂದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಗೋಸ್ಕರ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಂಗ ಸಂಗ ಮಾಡಿದಳು. ಎಂತ ಸೊಗಸಾದ ಉತ್ತರ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಮಿಂದವರಿಗೆ ಲಿಂಗ ದೇಹಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವವು. ನಾವು ಒಂದಲ್ಲಾವೊಂದು ದಿವಸ ಈ ನದಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲೇ ಮಿಂದು ಲಿಂಗ ದೇಹ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂಬುವ ನಿಯಮ ಇಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲೂ ತಾರತಮ್ಯ ಇದೆ. ಉತ್ತಮರಲ್ಲದ ಮುಕ್ತಿ ಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ವಾಯು ದೇವರ ಹೂಂಕಾರ ದಿಂದ, ಗಢಾ ಪ್ರಹಾರ ದಿಂದ ಲಿಂಗ ದೇಹ ಭಂಗ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಮುಕ್ತರು ಈ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಲಾರರು. ಇವರಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಗೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮ ತನ್ನ ೧೦೦ ವರ್ಷ ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರನ್ನು ವಿರಜಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಅವಗಾಹನ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ, ಅಂತರ್ನಗರಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಲಿಂಗ ದೇಹ ಭಂಗ (ಅಮುಕ್ತ ಸ್ನಾನ) ಆಗದೆ ಇರುವವರು ಏಳು ಕೋಟೆಗಳವರೆಗೂ ಸಂಚಾರ ಇರುತ್ತದೆ. ಪರಮಾತ್ಮ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ದರ್ಶನ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲರು ಜೈ ಜೈ ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಜಯ ವಿಜಯ ಎಂಬ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ಕೋಟೆಯ ಏಳನೆಯ ಬಾಗಿಲ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು.

ಹೀಗೆ ಇಂದು ವೈಕುಂಠನ (ನಾರಾಯಣನ) ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುವುದೇ ನಮ್ಮ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆ ಭಗವಂತನ ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯಗಳು ದಿನ ದಿನಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶುದ್ಧ ಸೃಷ್ಟಿ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ?

ಆಚಾರ್ಯರು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಾತ್ಪರ್ಯ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅದನ್ನ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ಗ್ರಾಫಿಕಲ್ (Graphical representation) ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಾರುಣ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡೋಣ

ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಾರುಣ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡೋಣ.

ನಮಗೆ ದೇಹ, ಬುದ್ಧಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭಗವಂತನಿಗೆ ನಾವು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇಇಲ್ಲ. ದಾಸತ್ವಒಂದೇ ದಾರಿ. ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರು ಮಂಗಲಾಚರಣ ಸಂಧಿ ಆದಮೇಲೆ ಅವರು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದು ಕರುಣಾ ಸಂಧಿ. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ, ಅದು ನಾವು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮುಖ್ಯವಾದ ಗುಣ. ಆ ಗುಣವೇ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಲಹುವದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಲಾಭವೂ ಇಲ್ಲ ಅಥವಾ ಬಯಸುವ ಹೊಸ ಆನಂದವೂ ಇಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುತ್ತದೆ ಅವನು ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತ, ಸರ್ವಜ್ಞ ಮತ್ತು ಸದಾ ಆನಂದಮಯಿ. ಅವನು ನಿರ್ದೋಷ ಮತ್ತು ಅನಂತ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಉಳ್ಳವನು. ಅವನ ಕರುಣೆಗೆ, ಪುಂಡರೀಕ, ಕುಚೇಲ, ಶಿಶುಪಾಲ, ಭೀಷ್ಮ, ವೃಹಾದ, ಧ್ರುವ, ಪಾಂಡವರು, ವಿದುರ, ವಿಭೀಷಣ,ಗಜೇಂದ್ರ ಮೋಕ್ಷ, ಅಜಾಮಿಳ, ಅಂಬರೀಷ, ಬಲಿ, ಸಾಂದೀಪ,ಗೊರಕ್ಷಣ ವಿಶೇಷವಾದರೂ, ಅವನ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅನಂತ ಉಪಕಾರಗಳು, ಶಾಪವಿಮೋಚನಗಳು,ದುಷ್ಟ ಸಂಹಾರ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಉದ್ಧರಮಾಡಿರುವ ಕಥೆಗಳು ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣ ದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ದೈತ್ಯರಿಗೆ, ತಾಮಸರಿಗೆ, ಹರಿದ್ವೇಷಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದೂ ಒಂದು ಕರುಣೆಯೇ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಂದ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಪೀಡೆಆಗುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ.

ಅಕ್ಷಯಂ ಕರ್ಮ ಯಸ್ಮಿನ್ ಪರೇ ಸ್ವರ್ಪಿತಂ - ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಅವನು ನಮಗೆ ಅನಂತಪಟ್ಟು ಮಾಡಿ ನಮಗೆ ಸುಖ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನೇ ಕೃಷ್ಣ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ | ಪತ್ರಂ ಪುಷ್ಪಂ ಫಲಂ ತೋಯಂ.. | ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಂತ ಕರುಣಾಳು

ಅಲ್ಲೇ. ನಮಗೆ ಯಾರಾದರು ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ, ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಹತ್ತು ಬೇಡ, ಎರಡು ಬೇಡ, ಕೊನೆ ಪಕ್ಷ ಅದನ್ನೇ ವಾಪಾಸು ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ.ನಾವೆಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಅವನೆಲ್ಲಿ?. ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವುದು, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯ ಮಾಡುವುದು ಇದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರುಣ್ಯನೆ ಸರಿ. ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನ ಕೊಟ್ಟು ಮೋಕ್ಷದ ಹಾದಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸಜ್ಜನರನ್ನು, ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವ, ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಉಪದೇಶಮಾಡುವ ಗುರುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಕಾರುಣ್ಯ. ಶ್ರೀಹರಿ ನಮಗೆ ಇದು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮ ನಾಶ ನಿಶ್ಚಿತವೇ ಸರಿ.

ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕೇಳಿದರೆ ನಮಗೆ ಅವನ ಕಾರುಣ್ಯದ ಗುಣ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು ಅಂತ ತಿಳಿಯಲೂ ಅಸಾಧ್ಯ. ಮನಸಿನಲ್ಲೂ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು 'ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವೇನು' ಎಂದು ಅರ್ಪಿಸಿದರೂ ಸರಿ ಅವುಗಳನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಕರುಣಾಳು ಅವನು. ಇನ್ನು ಸ್ವತವಾಗಿ ಬಾಹ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ ಸಮರ್ಪಿಸದರೆ ಅವನು ಖಂಡಿತ ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅನಂತ ಪಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನೆ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಚೋರ ಅಂತ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ನೆನೆಯುವರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಅವನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಡಿಯುವನು ಅಂದರೆ ಪರಿಹರಿಸುವನು. ಇದು ಶ್ರೀಹರಿ ಕಾರುಣ್ಯವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನು.

ಅನಂತ ಜೀವರಾಶಿ ದೇಹದೊಳಗೆ ಬಿಂಬ ರೂಪದಿಂದ ಇದ್ದು, ಅವರವ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ನಾಮಕನಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸದಾ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಕಾರುಣ್ಯ ನಾವು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬದಿಕ್ಕಿದ್ದರೂ ವೃಥಾ.

ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು ಅಂದರೆ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ರೆವ್ವೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವಂತೆ, ಶ್ರೀಹರಿ ಭಕ್ತರಜೋತೆಗೆ ಸನ್ನಿಹಿತ ರಾಗಿದ್ದು ರಕ್ಷಿಸುವನು.

ಚಕ್ರಾಬ್ಜಮಂಡಲದಲ್ಲಿ, ಘ್ರಣಿ ನಾಮಕ ಪರಮಾತ್ಮ ಚಕ್ರದಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಷ್ಠಾನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಘ್ರಣಿ ಅಂದರೆ ಪರಮ ಕರುಣಾಳು ಅಂತ. ಇದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಾರುಣ್ಯ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದು ಉಪಾಸನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಗುಣ.

ನಾವು ಭೂಮಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಸೃಷ್ಟಿ ಕ್ರಮ ಅಚಿಂತ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವರ್ಗ ಅಥವಾ ನರಕದಿಂದ ಜೀವ ಭೂಮಿಗೆ ಮಳೆಇಂದ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿರುವ ಬತ್ತ, ಗೋಧಿ ಮುಂತಾದ ಧಾನ್ಯದಲಿ ಸೇರುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಅಚಿಂತ್ಯಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಇಂದ, ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವ ಹುಟ್ಟಬೇಕೋ, ಆ ಮನೆಯಜಮಾನನಲ್ಲಿ ಆ ಧನ್ಯ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ಧಾನ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಜೀವನು ಅನ್ನದೊಂದಿಗೆ ರೇತಸ್ಸೇಚನ ಮಾಡುವ ತಂದೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಪ್ರವೇಶಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮೂರು ತಿಂಗಳು ತಂದೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ರೇತಸ್ಸು ಮೂಲಕ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರಿಸಿ. ಅನಂತ ಜೀವರಾಶಿಗಳು, ಅನಂತ ಧಾನ್ಯಗಳು, ಅನಂತ ದೇಶಗಳು, ಹೇಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ, ಯಾರು ಎಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಅತಿ ಕ್ಲಿಷ್ಟಕರವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಅನಂತ ಕಾಲದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅವನ ಕಾರುಣ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಹೇಳಲು ಅಸಾಧ್ಯ.

| ರಂಗ ನಿನ್ನ ಕೊಂಡಾಡುವ ಮಂಗಳಾತ್ಮರ, ಸಂಗ ಸುಖವಿತ್ತು ಕಾಯೋ ಕರುಣಾ ಸಾಗರ ||

ಆಚಾರ್ಯರು ನಾಸ್ತಿಕವಾದ ನಿರಸನ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ?

ನಾವು ಆಸ್ತಿಕರಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಏಕಾದಶಿ , ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮ , ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇಲ್ಲ ವಾದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬದುಕೇ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಆತ್ಮ ನಾಶ ಅಂದರೆ ತಮಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಅಚಿಂತ್ಯದ್ಭುತ ಧರ್ಮಗಳು ನಾವು ಹಿಂದಿನ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆಸ್ತಿಕರಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ಅದರಲ್ಲೂ ವೈಷ್ಣವ ನಾಗಿ ಆಸ್ತಿಕನಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಕೃಪೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ, ಶಾಸ್ತ್ರಯೋನಿತ್ಯಾಧಿಕರಣದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು ನಾಸ್ತಿಕ ವಾದವನ್ನು ನಿರಸನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ರೇತೋ ಧಾತುರ್ವಟಕಣಿಕಾ ಘೃತಧೂಮಾಧಿವಾಸನಮ್ |

ಜಾತಿಸ್ತುತಿರಾಯಸ್ಕಾಂತಃ ಸೂರ್ಯಕಾಂತೋಽಂಬುಜಾಕ್ಷಣಂ |

ಪ್ರೇತ್ಯಭೋತಾಪ್ಯಯಶೈವ ದೇವತಾಭ್ಯುಪಯಾಚನಮ್ |

ಮೃತ ಕರ್ಮ ನಿವೃತ್ತಿಸ್ತಪ್ರಮಾಣಮಿತಿ ನಿಶ್ಚಯಃ || ಇತಿ ಮೋಕ್ಷಧರ್ಮಪರ್ವಃ

ಪುರುಷನ ರೇತಸ್ಸು ಹೆಣ್ಣಿನ ಗರ್ಭಧಾರಣೆಗೆ ಕಾರಣ ಅಂತ ಅನ್ನುವುದಾದರೆ ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಕ್ಕಳು ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲರಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಧಾರಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಧಾರಣೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳು ಮಾತು ಈಶ್ವರನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.ನಾಸ್ತಿಕರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಅರ್ಥವಾಗದು. ಇದು ಶ್ರೀಹರಿ ಇಚ್ಛೆ. ಇಂದಿನ ವೈದ್ಯರು ಹೇಳುವಂತದ್ದು - unexplained infertility. ಇನ್ನು ವಿವರಗಳಿಗೆ ಕೆಳಗಿನ ಲಿಂಕ್ ನೋಡಬಹುದು.

http://en.wikipedia.org/wiki/Unexplained_infertility

ವಾತ ಪಿತ್ತ ಕಫಗಳು ತ್ರಿಧಾತುಗಳು. ಇವುಗಳು ಅಪಘ್ಯದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುವಂತದ್ದು. ಇವುಗಳು ಮೃತಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗಾಗಿ ಜೀವ ತತ್ತ್ವ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಇವುಗಳು ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಇರ್ಪಡುವ ಕಂಡಿದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುವುದು ಕಂಡಿದೆ. ಇದು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಅವರ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳು, ಅದೃಷ್ಟಿ ವಾದ ಅಂದರೆ ಕಾಣದ ದೇವರನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಆಲದ ಬೀಜದಿಂದ ಗಿಡ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಹುರಿದ ಬೀಜದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಹುರಿಯದ ಎಲ್ಲಾ ಬೀಜಗಳಿಂದಲೂ ಗಿಡ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೂಡ ಅವ್ಯಕ್ತನಾದ ಈಶ್ವರನ ಚಿತ್ತ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ತುಪ್ಪದಿಂದ ದೇಹ ಕೊಬ್ಬುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ತಿಂದರೂ ದೇಹ ಕೊಬ್ಬುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಮೃತಶರೀರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ತುಪ್ಪ ಕೊಟ್ಟರೂ ದೇಹ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಣದ ಜೀವ ತತ್ತ್ವ ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವು ಮರಗಳಿಗೆ ಹೊಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಹೂವು ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಒಣಗಿದ ಮರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಒಣಗಿದ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹೋಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಹೂವು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವರಿಗೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸ್ಮೃತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಂಟಾಗದೇ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಗುವುದು ಈಶ್ವರನ ಇಚ್ಛೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಕಾಣದ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳೂ ಕೂಡ ಕಾರಣ.

ಅಯಸ್ಕಾಂತ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಅಚೇತನದಲ್ಲಿ ಇಂತ ವಿಚಿತ್ರ ಕ್ರಿಯೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅದ್ಭುತ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸೂರ್ಯಕಾಂತ ಶಿಲೆಗೆ ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳು ಬಿದ್ದಾಗ ಬೆಂಕಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಇದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅದ್ಭುತ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನೀರು ಕುಡಿದರೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ತಣಿಯುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಬದಿಕಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಿಯಮ ಇಲ್ಲ.

ಮೃತಶರೀರ ಮಣ್ಣಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬಯಸಿದರು ಅದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ದೇವತಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಇಂದ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಅವನ ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳು.

ಹೀಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಒಂದೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಮಾಣ , ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾಣುವುದೊಂದೇ ಸತ್ಯ ಎನ್ನುವ ನಾಸ್ತಿಕ ವಾದವನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಮೋಕ್ಷಧರ್ಮ ಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಅಸ್ತಿತ್ವವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು ಎಂದು ನಮಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಗೀತಾಭಾಷ್ಯ ಮತ್ತು ತಾತ್ಪರ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಉದಾಹರಿಸಿದ ಕೂರ್ಮ ಪುರಾಣ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಯಾವುದು?

ಗೀತಾಭಾಷ್ಯ ಮತ್ತು ತಾತ್ಪರ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಕೂರ್ಮ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನಗಳ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಭಾರತಂ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರೇಷು ಭಾರತೆ ಗೀತಿಕಾ ವರಾ |

ವಿಷ್ಣೋಃ ಸಹಸ್ರನಾಮಾಪಿ ಜೈಯಂ ಪಾರ್ಥ೦ ಚ ತದ್ವಯಂ || - ಇತಿ ಮಹಾಕೌರ್ಮಃ BG 1 Bhashya

ಅರ್ಥ: ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಮಹಾಭಾರತ. ಅದರಲ್ಲೂ ಭಗವದ್ಗೀತೆಗೆ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುಸಹಸ್ರನಾಮಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವೆರಡನ್ನು ತಿಳಿದು, ಪರಿಸರಬೇಕು. ಈ ಶ್ಲೋಕ ಶ್ರೀಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಉಪೋದ್ಭೂತದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಯತಃ ಕರ್ಷಸಿ ದೇವೇಶ ನಿಯಮ್ಯ ಸಕಲಂ ಜಗತ್ |

ಅತೋ ವದಂತಿ ಮನಯಃ ಕೃಷ್ಣಂ ತ್ವಾಂ ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನಃ || - ಇತಿ ಮಹಾಕೌರ್ಮ BG 5.1 Bhashya

ಅರ್ಥ: ದೇವೇಶ! ನೀನು ಸಕಲ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಮುನಿಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ಎನ್ನುವರು.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಂ ದೇಹಪರ್ಯಂತಂ ಕವಲಾತ್ಮೂಪಕಾರಕಂ : |

ಸದೇಹಜೇವಭೋತಾನಿ ಯತ್ರವಾಮುಪಕಾರಕೃತ್ |

ಅಧಿಭೂತಂ ತು ಮಾಯಾಂತಂ ದೇವಾನಾಮಾಧಿದೈವತಂ || - ಇತಿ ಮಹಾಕೌರ್ಮ : BG 8.4 Bhashya

ಅರ್ಥ: ಆತ್ಮನಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾದ , ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ದೇಹಪರ್ಯಂತವಾದ ವಸ್ತುಗಳು, ಅಂದರೆ ಅಂತಃಕರಣ , ಇಂದ್ರಿಯ, ದೇಹ ಇವುಗಳು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗಳು ದೇಹಸಹಿತ ಜೀವರೆ ಭೂತಗಳು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾದ ಜಡಪ್ರಕೃತಿ ಪರ್ಯಂತ ವಸ್ತುಗಳು ಅಧಿಭೂತಗಳು. ಇಂದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ ಉಪಕಾರಿಗಳಾದ ಶೇಷ , ಚತುರ್ಮುಖರು ಅಧಿದೈವತರು.

ರುದ್ರ ದೇವರಿಗೆ ಮೋಹ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡು ಎಂದು ವಿಷ್ಣು ಆಜ್ಞೆ ಇದೆಯಾ?

ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ರುದ್ರ ದೇವರು ಜಗತ್ತನ್ನ ಮೋಹಗೊಳಿಸಿದರು.

ಇದನ್ನು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತತ್ತ್ವ ನಿಶ್ಚಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಸರ್ಜಾಗ್ರೇಽಧತಾಮಿಸ್ರಥಾಮಿಸ್ರಮಾದಿಕ್ರುತ್ | ಮಹಾಮೋಹಂ ಚ ಮೋಹಂ ಚ

ತಮಸ್ವಾಜ್ಞಾನವೃತ್ತಯೇ ||

ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭವಾದಾಗ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮ ತಮಸ್, ಮೋಹ, ಮಹಾಮೋಹ,

ತಾಮಿಸ್ರ ಮತ್ತು ಅಂಧತಾಮಿಸ್ರ ಎಂಬ ಐದು ತರಹದ ಅವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ.

ಇದನ್ನು ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಈ ಐದರ ಅವಿದ್ಯೆಬಗ್ಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಹರಿವಂಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ.

ತಮಸ್ತು ಶಾರ್ವರಂ ವೋಕ್ತವ್, ಮೋಹಶ್ಚೈವ ವಿಪರ್ಯಯಃ |

ತದಾಗ್ರಹೋ ಮಹಾಮೋಹಸ್ತಾಮಿಸ್ರಃ ಕ್ರೋಧಉಚ್ಯತೇ |

ಮರಣಂ ತ್ವಂಧತಾಮಿಸ್ರವಿದ್ಯಾಪಂಚವರ್ವಿಕಾ || - ಭಾರತ

ತಮೋಽಲಿವೇಕೋ ಮೋಹಃಸ್ಯಾದಂತಃಕರಣವಿಬ್ರಮಃ | ಮಹಾಮೋಹಸ್ತು ವಿಜ್ಞೇಯೋ

ಗ್ರಾಮ್ಯಭೋಗಸುಖಶಿಶಾ |

ಮರಣಂ ತ್ವಂಧತಾಮಿಸ್ರಂ ತಾಮಿಸ್ರಃ ಕ್ರೋಧ ಉಚ್ಯತೇ || - ವಿಷ್ಣುಪುರಾಣ

ತಮಸ್ಸು ಎಂದರೆ ಕತ್ತಲಿನಂಥ ಅಜ್ಞಾನ, ಮೋಹವೆಂದರೆ ತಾನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಎನ್ನುವ
 ಬ್ರಮೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಆಗ್ರಹವೇ ಮಹಾಮೋಹ, ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರು ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದರೆ
 ಕ್ರೋಧವೇ ತಾಮಿಸ್ರ. ಈ ಕ್ರೋಧವು ಅತಿಯಾದಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಪರವಶತೆ,
 ಮರಣದಂಥ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ ಅಂಥತಾಮಿಸ್ರ.

ಮೋಹ ಅಂದರೆ ಏನು?

ಸರ್ವದೋಷವಿಹೀನತ್ವಮ್ ಗುಣೈ ಸರ್ವೈರುದೇರ್ಣತಾ | ಅಬೇದಃ ಸರ್ವರೂಪಮ ಜೀವಭೇದಃ ಸದ್ಯವ ಹಿ
 | ವಿಷ್ಣೋರುಕ್ತಾನಿ ಸೂತ್ರೇಷು ಸರ್ವವೇದೇಡ್ಯತಾ ತಥಾ | ತಾರತಮ್ಯಂ ಚ ಮುಕ್ತಾನಾಂ
 ವಿಮುಕ್ತಿವಿದ್ಯಯಾ ತಥಾ || ತಸ್ಮಾದೇತದ್ವಿರುದ್ಧಂ ಯನ್ಮೋಹಾಯ ತದುದಾಹೃತಂ | ತಸ್ಮಾದ್ಯೇ ಯೇ
 ಗುಣಾ ವಿಷ್ಣೋರ್ಗ್ರಾಹ್ಯಾಸ್ತ ಸರ್ವ ಏವ ತು | - ಇತ್ಯಾದುಕ್ತಂ ಭಗವತಾ ಭಾವಿಷ್ಯತ್ಪರ್ವಣಿ ಸ್ಕುಟಂ
 - ಇದನ್ನ ಆಚಾರ್ಯರು ಮಹಾಭಾರತತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಅರ್ಥ: ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸರ್ವದೋಷರಹಿತತ್ವ, ಸರ್ವಗುಣಪೂರ್ಣತ್ವ, ಸರ್ವ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ
 ಅಭೇದ, ಸರ್ವದಾ ಜೀವರಿಂದ ಭೇದ, ಸರ್ವವೇದಪ್ರತಿಪಾದತ್ವ, ಮುಕ್ತರ ತಾರತಮ್ಯ,
 ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಮೋಕ್ಷ, ಇವುಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ
 ವಚನಕಂಡುಬಂದರೆ 'ಮೋಹ' ವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ವರಾಹ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಹೀಗೆ ರುದ್ರನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಏಷ ಮೋಹಂ ಸ್ತುಜಾಮ್ಯಾಶು ಯೋ ಜನಾನ್ಽಒಹಯಿಶ್ಯತಿ | ತ್ವಂ ಚ ರುದ್ರ ಮಹಾಬಾಹೋ
 ಮೋಹಶಾಸ್ತ್ರಾಣಿ ಕಾರಯ ಅತಥ್ಯಾನಿ ವಿತಥ್ಯಾನಿ ದರ್ಶಯಸ್ವ ಮಹಾಭುಜ | ಪ್ರಕಾಶಂ ಕುರು
 ಚಾತ್ಮಾನಮಪ್ರಕಾಶಮ್ ಚ ಮಾಂ ಕುರು ||

ಅರ್ಥ : ಮಹಾ ಬಾಹುಶಾಲಿಯಾದ ಶಿವನೇ, ನಾನು ಅಯೋಗ್ಯ ಜನರನ್ನು
 ಮೋಹಗೊಳಿಸುವ ಬೌದ್ಧಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬೇಗನೆ ರಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀನು
 ಮೋಹಕಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡು. ಇತರರಿಂದಲೂ ಮಾಡಿಸು. ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಮತ್ತು
 ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳು. ನಿನ್ನನು ಮೆರಸು ಮತ್ತು
 ನನ್ನು ಮೆರಸು.' ಎಂದು ವರಾಹ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ (೭೦-೩೬) ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ವಿಷ್ಣು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಶಿವನೇ ಒಂದುಕಡೆ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಪದ್ಮಪುರಾಣ ದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ತ್ವಮಾರಾಧ್ಯ ತಥಾ ಶಂಭೋ ಗ್ರಹಿಷ್ಯಾಮಿ ವರಂ ಸದಾ | ದ್ವಾಪರಾದೌ ಯುಗೇ ಭೂತವ ಕಲಯಾ
ಮಾನುಷಾದಿಷು ಸ್ಯಾಗಮೈಃ ಕಲ್ಪಿತೈಸ್ತಂ ಚ ಜನಾನ್ ಮದ್ವಿಮುಖಾನ್ ಕುರು | ಮಾಂ ಚ ಗೋಪಯ ಏನ
ಸ್ಯಾತ್ ಸೃಷ್ಟಿರೇಷೋತ್ತರಾಧರಾ ||

ಅರ್ಥ: ಶಿವನೇ, ಕೃತ ತ್ರೇತಾದ್ವಾಪರ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಅಂಶದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಮುಂತಾದವರ ನಡುವೆ ಅವತರಿಸಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸದಾ ಆರಾಧಿಸಿ ವರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವೇನು. ನೀನೂ ಕಲ್ಪಿತವಾದ ನಿನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಜನರನ್ನು ನನಗೆ ವಿಮುಖರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು.ನನ್ನನ್ನು ಮರೆಮಾಡು.ಆದ್ದರಿಂದ ಉತ್ತಮಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದ ಅಧಮರು ಅಧಮಮಾರ್ಗ.

ಹೀಗೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಐದು ಅವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ, ಮೋಹ ಎಂಬ ಅಜ್ಞಾನ ರುದ್ರದೇವರಿಂದ ಆಗಿದೆ.

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮ, ದೇವರಿಗೆ ಗುಣಗಲಿಲ್ಲ, ನಿರಾಕಾರ ಎಂದು ಅಪಸಿದ್ಧಂತ ಮಾಡಿರುವುದು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಆದೇಶ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಆ ಪರಮವೈಷ್ಣವನಾದ ರುದ್ರನನ್ನು ಇಂದು ನೆನೆದು, ನಮಗೆ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು, ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಸ್ತಿರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಯಾಕೆ ವಾಯುದೇವರನ್ನ ನಾವು ಶರಣು ಹೋಗಬೇಕು ?

ಹನು ಅಂದರೆ ಜ್ಞಾನ. ಹನುಮಂತನ ಅರ್ಥಾತ್ ಮೂಲರೂಪ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನ ಚಿಂತನ ಜ್ಞಾನ ಸಲುವಾಗಿ. ವಾಯುಸ್ತುತಿ ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ 'ಮೂರ್ಧನಿ ಯೇಷೋಂ ಅಂಜಲಿಮೇಫ' ನಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದು ತಲೆಯಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ನಿನಗೆ ಶರಣುಹೊಂದುತ್ತೇನೆ ಅಂತ ವಾಯುದೇವರನ್ನ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡೋಣ. ವಾಯುದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ರುದ್ರದೇವರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಅಲ್ಪ ಮತಿಗಳು, ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ.

ಐತಾರೆಯೋಪನಿಷತ್ ನಲ್ಲಿ 'ತಮಶಮನಾಪಿಪಾಸೆ ....' ದ್ವಿತೀಯ ಅರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಥ ಅಧ್ಯಾಯ ದಲ್ಲಿ ವಾಯುದೇವರ ಮಹಿಮೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆಚಾರ್ಯರು ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಆಶನಾಪಿಪಾಸೆ ಎಂಬ ಎರಡು ವಾಯು ರೂಪಗಳು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರು. 'ನಾವು ನಿರಂತರ ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸದಾ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುವಂತೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸು' ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. ಭಗವಂತ ಹೇಳಿದ, 'ನೀವು ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳ ಹವಿರ್ಭಾಗವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ' ಎಂದ.

ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನೊಬ್ಬನೆ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳ ಹವಿರ್ಭಾಗವನ್ನು ಭುಂಜಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಆಶನ ಪಿಪಾಸೆ ಅಂದರೆ ಹಸಿವು ಮತ್ತು ನೀರಡಿಕೆ. ನಮಗೆ ದಿನನಿತ್ಯ ಇವೆರಡರ ಅನುಭವ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಎಂಬ ಅನುಭವ ಇಲ್ಲ. ಇವೆರಡು ಆಗದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಹ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಮತ್ತೆ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ನಮ್ಮ ಉಸಿರಲಿ ನಿಂತು ಜೀವ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ,ಹಸಿವು ನೀರಡಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ದೇಹ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಇರಲು ಮಾಡಿ, ಅಪಾನ ನಾಮಕ ವಾಯು ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಕಲ್ಮಶವನ್ನ ಹೊರಗೆ ಹಾಕುತ್ತ ,ಸಮಾನ ನಾಮಕ ವಾಯು ತಿಂದ ಆಹಾರವನ್ನು ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಜೀವ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮೃತ್ಯು ಎಂಬ ವಾಯು ನಮಕ ರೂಪ ನಮಗೆ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದ ನಂತರ ಜೀವನನ್ನು , ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ದೇಹದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು , ಮುಂದಿನ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವ , ಆ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಣನನ್ನ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲೂ ನಾವು ನೆನೆಯ ಬೇಕು. ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು. ವಾಯುದೇವರು ಮಾಡುವ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನಾವು ಅವರಿಗೆ ತೀರಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಅಂದರೆ ಆಚಾರ್ಯರ ಸರ್ವಮೂಲಗ್ರಂಥಗಳ ಪರಿಚಯ, ಅಧ್ಯಯನ, ಶ್ರವಣ, ಮನನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆ ಅಂದರೆ, ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ವಾಯು ಜೀವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಚಿಂತನೆ - ದುಷ್ಟ ಕಾಮ ತುಂಬಾ ಬಲಿಷ್ಠ.

ಗೀತೆ - ಮೂರನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲಿ ಹಲವು ಮಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡೋಣ. ಕಾಮ (ಅಭಿಮಾನಿ ಕಾಲನೇಮಿ ಅಸುರ) ಜಾನಿಗಳ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕಾತುರ ನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಪಾಡೇನು.

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ :

ಅಥ ಕೇನ ಪ್ರಯುಕ್ತೋಽಯಂ ಪಾಪಂ ಚರತಿ ಪೂರುಷಃ |

ಅನಿಚ್ಛಿನ್ನಪಿ ವಾಷ್ಠಯ ಬಲಾದಿವ ನಿಯೋಜಿತಃ || BG(2-36)

ಅರ್ಜುನ ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆ ! ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪಾಪ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬಲಾತ್ಕಾರ ದಿಂದ ಯಾರೋ ತೊಡಗಿಸುವಂತೆ ಪಾಪವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?.

ಅಂದರೆ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಬಲಿಷ್ಠ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ, ಭಗವಂತನ ಉತ್ತರ : ಕಾಮವೇ ಪ್ರಬಲವಾದದ್ದು. ಈ ಕಾಮವನ್ನು ವೈರಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಕಾಮವು ಮೋಕ್ಷ ವಿರೋಧಿ. ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೋಗಿ ಆವರಿಸುವಂತೆ(ಉತ್ತಮ ಜೀವರಿಗೆ), ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಕೊಳೆ ಮುಚ್ಚುವಂತೆ (ಮಧ್ಯಮ ಜೀವರಿಗೆ), ಗರ್ಭವನ್ನು ಸುತ್ತರಿಯುವಂತೆ(ಅಧಮ ಜೀವರಿಗೆ) , ಈ ಕಾಮದಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ ದಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದರೂ ಕೂಡ ಈ ಕಾಮವು ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಡಿಯುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೆ ಈ ಕಾಮಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯ ಯಾವುದು? ಹೇಗೆ ಈ ಕಾಮ ಪ್ರಬಲ.

ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಈ ಕಾಮಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯ. ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಪರ್ಕ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಮ ಎಂಬ ಶತ್ರು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅವಿವೇಕಿಯಗಿಸುತ್ತದೆ.

ರಾಯರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಬುದ್ಧಿ (ಮನಸ್ಸಿನ ಒಂದು ಪ್ರಭೇದ) ಮುಖ್ಯವಾಸಸ್ಥಾನ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಇಂದ ಬರುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿದಂತೆ ಈ ಕಾಮ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅವಿವೇಕಿಯಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ವಿಷಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಅಂದರೆ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನ ಅಂದರೆ, ಇಂದ್ರಿಯಾಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಅಭಿಮಾನಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಂತ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅಂದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೇ ಕೆಡಿಸುವಂತ ಈ ಕಾಮ ತುಂಬಾ ಪ್ರಬಲ ಅಂತ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಸೌಭರೀ ಋಷಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ : ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ತಪೋಬಲವು , ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳ ಮಿಥುನವನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದ ನಾಶಯಾಯಿತು. ಅಹೋ ! ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಅದೆಷ್ಟು ಪ್ರಬಲ! ಏನು ಅನರ್ಥವಿದು. (ವೈರಾಗ್ಯ ಪ್ರಕರಣ - ಭಾ.ಸಾರೋ)

ಮತ್ತೆ ಕಾಮ ದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೇಗೆ ?

ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇನೆ ಕಾಮದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ. ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನ , ನಾರಾಯಣ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವಾದಿಗುಣಗಳ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತೆ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ (ದೇಹೆನ್ನಿಯಾಧಿಪತೆ) ಭಗವಂತನೇ ಒಡೆಯ ಎಂಬ ಜ್ಞಾನ.

ಇಷ್ಟು ಜ್ಞಾನ ಸಾಕೆ?

ಭಗವದ್ಗೀತೆ 15 ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ - "ಅಸಂಗ ಶಸ್ತ್ರೇನ ಧ್ರುಡನ ಛಿತ್ತಾ"

ವೈರಾಗ್ಯ ಸಹಿತವಾದ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು. ನಿರಂತರ ಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರವಣದಿಂದ ಅನ್ವೇಷಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಅನಾದಿ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಪ್ರವರ್ತಕರಾದ ಆ ಆದಿಪುರುಷನನ್ನು ಶರಣು ಹೊಂದಬೇಕು. ಅವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇನೆ ಈ ಕಾಮ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವದು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ನಾರಾಯಣ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕು.

ವೈರಾಗ್ಯ ಹೇಗೆ?

ಜೀವ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ದಮ ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಮದಮಾದಿಗುನಗಳು ನಾವು ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು. ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ದೋಷಗಳನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು ಅಂದರೆ ಮಾತ್ರ ವೈರಾಗ್ಯ ಸಿದ್ಧ. ಲೌಕಿಕದಲ್ಲೇ ಮಗ್ನರಾಗಿ ಹಣಗಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಬುದ್ಧಿ ಇಟ್ಟವರಿಗೆ ನಾರಾಯಣ ಎಂದಿಗೂ ಬರಲಾರನು. ಕೌರವರನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕಾದರೆ ಪಾಂಡವರು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಹಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ವಿಷಯ ಸುಖ ಮತ್ತು ಕಾಮ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸರ ಗೆಲ್ಲಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಬೇಕು. ಚಿತ್ತಶುದ್ಧ ಇದ್ದರೆ ಅವನು ಬಂದ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ತಾನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಕರ್ತಾ ಅಲ್ಲ, ಈ ಸತ್ಯ ರಾಜನ ತಾಮಸ ಗುಣಗಳು, ವಿಷಯಗಳು, ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಪ್ರೇರಣೆ ಭಗವಾದಧೀನ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ತನ್ನ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಭಗವಂತ ಕರ್ತ, ತಾನು ಅಸ್ವತಂತ್ರ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಅಂತ ತಳಿದು ತನ್ನ ಎಲ್ಲಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗ/ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಈ ಸಂಸಾರ ಜೀವನನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವ ಶುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪ. ಸಂಸಾರ ಬಂಧನ, ಜೀವನ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಜೀವನ ಬಾಹ್ಯ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಅದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇನೆ ಸಾಧ್ಯ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡಬೇಕಾದರೆ, ಈ ವಿಷಯಗಳು ದೇವರ ಅಧಿನ ಅಂತ ಸದಾ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಸತ್ಯರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಬೇಕು.

ದೇವರು ಗಂಡೋ ಹೆಣ್ಣೋ ? ಉಪಾಸನೆ ಹೇಗೆ ?

ಇಂತಿಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾವು ನೇರವಾಗಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ, ದೆವತೆಗಳ, ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ ವಾಗಿದೆ.

ಮಹೈತರೆಯ ಉಪನಿಷತ್ ನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಉಪನಿಷತ್:

ನೈನಂ ವಾಚಾ ಸ್ತ್ರೀಯಂ ಬ್ರುವನ್ |
ನೈನಮಸ್ತ್ರೀಪುಮಾನ್ ಬ್ರುವನ್ |
ಪುಮಾಂಸಂ ನ ಬ್ರುವನ್ನೇನಂ |
ವದನ್ ವದತಿ ಕಶ್ಚನ ||

ನೇರ ಅರ್ಥ :

"ಯಾರು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರಮಾಣದ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಸ್ತ್ರೀ ಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ನಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಪರಮಾತ್ಮ ಕೇವಲ ಪುರುಷ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಅವನನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ಮತ್ತು ಪುರುಷನನ್ನಾಗಿಯು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ."

ಇದನ್ನು ಒಬ್ಬಬ್ಬ ಮತಾಚಾರ್ಯರು ಅವರವರ ಮತಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಇದಕ್ಕೆ ಭಾಷ್ಯ ಬರಿಯುವಾಗ ಗರುಡ ಪುರಾಣ ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾರಾಯಣನು ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪನೂ ಪುರುಷ ರೂಪನೂ ಹೌದು. ಆದರೆ ಲೌಕಿಕ ಸ್ತ್ರೀ ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ಲೌಕಿಕ ಪುರುಷ ಅಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ನಪುಂಸಕ ರೂಪ ಇಲ್ಲ ಹಾಗಾಗಿ ಅವನು ನಪುಂಸಕ ಸರ್ವಥಾ ಅಲ್. ಆದರೆ ನಪುಂಸಕ ಶಬ್ದಗಳು ಅವನ್ನು ಕರಿಯುತ್ತೆ. ಯಾಕೆ ಎಂದರೆ ಅವನು ಕೇವಲ "ನ ಪುಂ" , ಮತ್ತು ಕೇವಲ "ನ ಸ್ತ್ರೀ" ಆದ್ದರಿಂದ. ನಪುಂಸಕ ಶಬ್ದಗಳು ಪ್ರಯೋಗ ಯಾಕೆ ಎಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಯಾವ ಶಬ್ದಗಳಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ (ಓಂ ಈಕ್ಷತೇರ್ನಶಬ್ದಮ್ ಓಂ .. ಬ್ರಹ್ಮ.ಸೂತ್ರ). ಅವನು ಸರ್ವ ಶಬ್ದ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಾದ್ದರಿಂದ ನಪುಂಸಕ ಶಬ್ದಗಳು ಕೂಡುತ್ತವೆ. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪಗಳು ಅವನ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದ್ಭುತವಾದ ಎಲ್ಲ ಪುರುಷ ರೂಪಗಳು ಅವನ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿ ಸಮೇತರಾಗಿ ದೇವರ ಅರ್ಧನಾರಿ ರೂಪವನ್ನು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೇ ಆಚಾರ್ಯರು ಮುಂದೆ ಬೃಹತಿ ಸಹಸ್ರ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಪುಂ ರೂಪಗಳು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅವನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಐತರೆಯುಉಪನಿಷತ್ ಮಂತ್ರಾರ್ತದಲ್ಲಿ

ಪರಮಾತ್ಮನ ಪಂಚರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ನಾರಾಯಣ ವಾಸುದೇವ ಸಂಕರ್ಷಣ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ನಲ್ಲಿ ಅದೇ ಹೆಸರುಗಳುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪಗಳು ಇದ್ದು, ಪರಮಾತ್ಮ ಅರ್ಧನಾರಿ ಆಕರದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಇರುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಛಾಂದೋಗ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ನಲ್ಲಿ ೭ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮರತಿ: ಆತ್ಮಕ್ರೀಡಃ, ಆತ್ಮಮಿಥುನ: ಉಲ್ಲೇಖ ಇದೆ. ಅವನು ಅವನದೇ ಆದ ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪ ದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು ನಾಡಿ ಪ್ರಕರಣ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಯರು ಬರೆದ "ಮಾನುಷ ದೇಹೇವಿದ್ಯಮಾನ ಭಗವದ್ರೋಪಸಂಖ್ಯಾವಿಚಾರ:" ನಲ್ಲಿ ಇಡ (ಎಡದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪ , ೩೬೦೦೦) ಮತ್ತು ಪಿನ್ನಳ (ಬಲದಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ರೂಪ ೩೬೦೦೦) ಮನುಷ್ಯನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಪರಮಾತ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಅಂತ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ವಿಸ್ತಾರ ವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರು ಓದಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯ ಮತ್ತು ಅಚಿಂತ್ಯಾದ್ಯುತವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರ ಕೃತ "ಫಲವಿದು ಬಾಳ್ವದಕೆ" ಎಂಬ ಪದ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ವೇದ ವ್ಯಾಸರ ಮತ್ತು ಆಚಾರ್ಯರ ಸಮ್ಮತ ವಾಗಿರುವುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಸಂಕರ್ಷಣ ವೋಡಯರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಕುಂಟೋಜಿದಾಸರ ಶಿಷ್ಯರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಪ್ರಚಲಿತ. ಇದನ್ನು ಸಂಕರ್ಷಣ ವೋಡಯರು ಹೇಳಿದ್ದು ಆಚಾರ್ಯರ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಎಂಬೋದು ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಪುರುಷರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಪುರುಷ ರೂಪ ಹಾಗು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿಯ ರನ್ನು ಉಪಾಸನೆ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವನ ರೂಪಗಳು, ಗುಣಗಳು ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಅಭೇದ ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಅವನ ಅಚಿಂತಾದ್ಯುತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ.

ಇನ್ನು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಸಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿ, ನಿರ್ಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಆಕಾರವೇ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ೧೩ ಅಧ್ಯಾಯ ನಲ್ಲಿ ೧೪ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ "ಸರ್ವತಃ ಪಾಣಿಪಾದಂ", ಪುರುಷ ಸೂಕ್ತ "ಸಹಸ್ರ ಶೀರ್ಷಾ ಪುರುಷಃ" ಮೊದಲಾದ ವಾಕ್ಯಗಳು ತೋರಿಸಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಾಕೃತ ಶರೀರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ರಾಯರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಧ್ಯಾನದ ವಿಷಯಗಳು ಯಾವುವು?

ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ:

ರಾಯರು ಬರೆದ (ಸ್ವತಂತ್ರಗ್ರಂಥ) ಮಾನುಷ ದೇಹೇವಿದ್ಯಮಾನ ಭಗವದ್ರೋಪಸಂಖ್ಯಾವಿಚಾರಃ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಈ ವಿಷಯಗಳು ನಿತ್ಯ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ಅನುಸಂಧಾನಗಳು. ಇದರಿಂದ ಬರುವ

ಪುಣ್ಯ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುವುದು. ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಿಕಾ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬರೂಪಿ ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀ ಹರಿ ಜೀವನಲ್ಲಿ ಜೀವಾನ್ಮುಷ್ಣ ಪರಿಮಿತಿ ರೂಪನಾಗಿ ಮತ್ತು ದೇಹದಲ್ಲಿ ದೇಹಾನ್ಮುಷ್ಣ ಪರಿಮಿತಿ ರೂಪನಾಗಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಇವನು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಮೂಲೇಶ ಅಂತ ಹೆಸರು. ಕರ್ಣಿಕಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಜ್ಞ ("ವಿಶ್ವ", "ತೈಜಸ" ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ರೂಪ "ಪ್ರಾಜ್ಞ") ರೂಪವಿದೆ. ಮೂಲೇಶನ ಪಾದವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ಪಾದವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಜೀವ ಸದಾ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಾಜ್ಞನ ಅಲಿಂಗನದಿಂದ ಜೀವಕ್ಕೆ ಸುಷುಪ್ತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತೆ.

ನಮ್ಮ ಪಿಂಡಾಂಡದ ಒಳಗೆ ಅನುಸಂಧಾನ:

★ಇಡೀ ಶರೀರ: ಭಗವಂತನ ಪುರುಷ ರೂಪ

★ಪಾದಅಂಗುಷ್ಠ - ಉಪೇಂದ್ರ ರೂಪ

★ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ: ವಾಮನ ರೂಪ

★ವಾಗೀನ್ದ್ರಿಯ: ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪ

★ಉಂಡ ಅನ್ನವನ್ನು ಅರಿಗಿಸುವ ಅಗ್ನಿ: ವೈಶ್ವಾನರ ರೂಪ (ಅಹಂ ವೈಶ್ವಾನರೋ ಭೂತ್ವ - ಭಗವದ್ಗತೆ)

★ಪಂಚಕೋಶಗಳು: ಅನ್ನಮಯ, ಪ್ರಾಣಮಯ, ಮನೋಮಯ, ವಿಜ್ಞಾನಮಯ, ಆನಂದಮಯ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅನಿರುದ್ಧ ,ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ , ಸಂಕರ್ಷಣ , ವಾಸುದೇವ , ನಾರಾಯಣ ಎಂಬ ರೂಪಗಳಿವೆ.

★ಬಾಯಿ ಹಲ್ಲು: ಕೇಶವಾದಿ ೨೪ ರೂಪಗಳು.

★ತಲೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ: ಅಜ ಆನಂದ ಮುಂತಾದ ೫೧ ರೂಪಗಳು.

★ಶರೀರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂಲಾಧಾರದಿಂದ ತಲೆಯ ವರಿಗೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸುಶುಮ್ಮ ನಾಡಿ.

★ಮೂಲಾಧಾರದಿಂದ ತಲೆಯ ವರಿಗೂ ಷಟ್ಪತ್ರಗಳು. ಪೂರ್ತಿ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಗ್ರಂಥ ಓದಿ.

★ದೇಹದಲ್ಲಿ ೭೨ ಸಹಸ್ರ ನಾಡಿಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ೩೬ ಸಹಸ್ರ ನಾಡಿಗಳು ಎಡಕ್ಕೆ (ಈಡ ರೂಪ) , ೩೬ ಸಹಸ್ರ ನಾಡಿಗಳು ಬಲಕ್ಕೆ (ಪಿನ್ನಳ ರೂಪ) ಹರಿದಿವೆ. ಹೀಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ೩೬ ಸಾವಿರ ಹಗಲು ಮತ್ತು ೩೬ ಸಾವಿರ ರಾತ್ರಿಗಳ ನಿಯಾಮಕನಾಗಿರುವ ಭಗವಂತನ ಚಿಂತನೆ.

★ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ೩.೫ ಕೋಟಿ ರೋಮಗಲಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಂಕಾರ ನಾಮಕ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ರೂಪವಿದೆ.

★ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾವ ನಾಮಕ ವಾಸುದೇವ ರೂಪ.

★ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಉದ್ದೀತನಾಮಕ ನಾರಾಯಣ ರೂಪ.

★ಅಸ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಧನ ನಾಮಕ ಸಂಕರ್ಷಣ ರೂಪ.

★ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹಂಸ ರೂಪ.

★ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತರ್ಗತ ಕಪಿಲ ರೂಪ.

★ರೇತಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಪುರುಷನಾಮಕ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ರೂಪ ಮತ್ತು ಪರುಶುರಾಮ ರೂಪ.

★ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹ ರೂಪ.

★ತಾಲುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ರೂಪ.

★ಮನುಷ್ಯನ ಬಲಗಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವ ಎಂಬ ರೂಪ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ೧೯ ಮುಖಗಳಿವೆ. ಮಧ್ಯ ಮುಖ ->ಆನೆಯ ಮುಖ ಗಜಾನನ ಎನಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಕೈಗಳು ಏಳು ಅಂಗಗಳು. ಜೀವರ ಜಾಗೃತ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ನಿಯಾಮಕನಾದ ಈ ರೂಪ ಸಕಲ ಶುಭ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಾರ ಭೋಕ್ತೃವಾಗಿದೆ.

★ಪ್ರಾಣ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಯೋಗ ರೂಪ.

★ಅಪಾನ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇಮ ರೂಪ.

★ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಮನಾಮಕ ರೂಪ ಇದೆ.

★ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಗತಿ ನಾಮಕ ರೂಪ ಇದೆ.

★ಪಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಮಲವಿಸರ್ಜನಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಕವಾಗಿ ವಿಮುಕ್ತನಾಮಕ ರೂಪ ಇದೆ.

★ಚಿತ್ತ ಪ್ರೇರಕ ವಿಷ್ಣು ರೂಪ ಇದೆ. ರಸನೆಂದ್ರಿಯದಲ್ಲಿ ವರುಣನಾಮಕ ರೂಪ ಇದೆ.

★ವಾಗ್ನಿಯದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಅಂತರ್ಗತ ಪರುಶುರಾಮ ರೂಪ ಇದೆ.

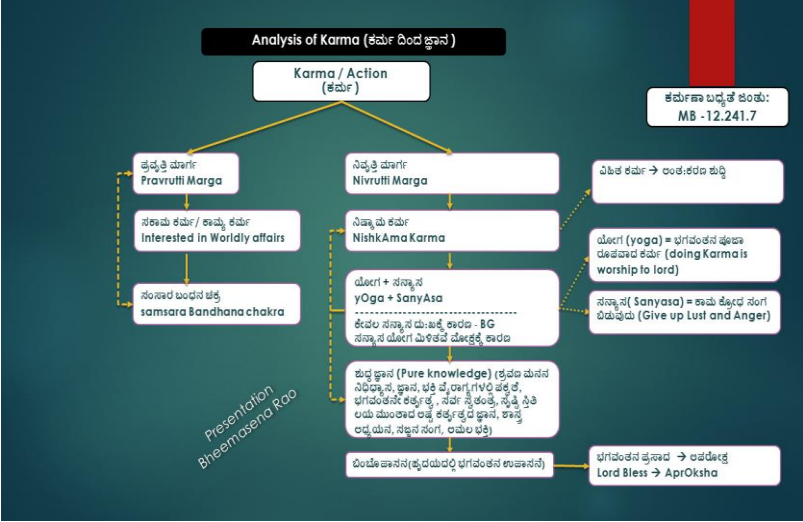
★ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಷನಾಮಕ ರೂಪ ಇದೆ.

★ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಜಯಂತ ನಾಮಕ ರೂಪ ಇದೆ.

★ಗುಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುಹ್ಯನಾಮಕ ರೂಪ ಇದೆ.

★ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುವ ವಿಷಯ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕರ್ತೃತ್ವ ಮತ್ತು ಜೀವ ಅಸ್ವತಂತ್ರತೆ.

ಕರ್ಮ ದಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಹೇಗೆ?

ಭಗವದ್ಗೀತೆ 15-ಅಧ್ಯಾಯ ಸಾರಾಂಶ ಏನು ?

ಇದು ಒಂದು ಅಶ್ವಥ ವೃಕ್ಷದ ಕಥೆ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಜಗತ್ತಿನ ವಿವರಣೆ. ಮತ್ತು ಈ ಜಡವಾದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಚಲನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮಹತ್ ಭೂತ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಗುಣಗಾನ. ಯಾರು ಈ ಜಗತ್ತಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅವರು ಸಂಸಾರದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ.

25 ತತ್ವಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡ ಈ ಜಗತ್ತು ಒಂದು ವೃಕ್ಷ. 'ಊರ್ಧ್ವ ಮೂಲಂ' ಎಂಬಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, 'ಊರ್ಧ್ವ' ಎಂದರೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹೆಸರು ಎಂದು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಯಾವ ಆಚಾರ್ಯರು ಕೂಡ ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಅಂದರೆ, ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ ವಿಷ್ಣು ಎಂದು

ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಶ್ವಥ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ.ಅ+ಶ್ವ+ಥ ಒಂದೇ ತರಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಯಾಕಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗುವಂತದು ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುವುದು.

ಯಾಕೆ ವೃಕ್ಷದಮೂಲ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಕೊಂಬೆಗಳು ಕಳಗೆ ಇದೆ ಅಂದರೆ, ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ 'ಅಧಃಶಾಖಂ' - ಅಧಃ ನಿಕ್ರುಷ್ಟಂ | ಶಾಖಾ ಭೂತಾನಿ |. ಈ ಕೊಂಬೆಗಳು ಪಂಚ ಭೂತಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣ ವಾಗಿವೆ. ಮತ್ತು ಸತ್ಯ ರಾಜಸ ತಮಾಸ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರಕೃತಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ನಿಕ್ರುಷ್ಟ ವಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳು ಕಳಗೆ ಇವೆ. ಈ ವೃಕ್ಷದ ಚಿಗುರು ಎಲೆಗಳು ಭೋಗ್ಯ ವಸ್ತುವುಗಳು. ಇವು ಸತ್ಯ ರಾಜಸ ತಮೋ ಗುಣಗಳಿಂದ ಬೆಳೆದಿವೆ. ರೆಂಬೆಗಳು ಪಂಚಭೂತಗಳು. ಎಲೆಗಳು ವೇದಗಳು. ಕಳಗೆ ಇರುವ ಶಾಖೆಗಳು ಉಪಶಾಖೆಗಳು ಮನುಷ್ಯರು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಚಿಗುರಲೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಹಣ್ಣು ಬರುವುದು. ಅಂದರೆ ವೇದಗಳಿಂದ ಇಹಿಕವಾಗಿ (ಯಜ್ಞ ,ಯಾಗ...) ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟುವುದು ಸ್ವರ್ಗ ಎಂಬ ಫಲ. ಅದೇ ವೇದಗಳಿಂದ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ (ತತ್ತ್ವ ಜ್ಞಾನ) ವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಮೋಕ್ಷ ಎಂಬ ಫಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಈ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗವೂ ಇದೆ ಮೋಕ್ಷವೂ ಇದೆ ಆದರೆ ಹೇಗೆ ಜೀವ ವೇದಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆಯೋ ಅದೇ ತರಹದ ಫಲ. ಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮಗಳು ಮಾಡಿದರೆ ಈ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲೇ ನಿತ್ಯ ಸಂಸಾರಿಯಾಗಿ ಇರುತ್ತಾನೆ ಇಲ್ಲ ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮದಿಂದ ಈ ಜಗತ್ತು ಅಸಾರ ಎಂದು ಉದ್ಧರ ಗಮನದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಉದ್ಧರ ಎಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಬಾರಿ ಉದ್ಧರಕ್ಕೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೆ ಉದ್ಧರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು. ?

'..ಯಸ್ಮಾತ್ ಕ್ಷರಮತೀತೋಽಹಮಕ್ಷರಾದಪಿ ಉತ್ತಮ :!.. '

ಕ್ಷರ (ದೇಹ ಉಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ತೃಣ ಜೀವರು) ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರ (ನಿತ್ಯಕಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಗಿಂತಲೂ) ಎಂಬ ಈ ಪುರುಷರಿಗೆ ಉತ್ತಮನಾದವನು ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರನಾದವನು ಪುರುಷೋತ್ತಮ ನಾದ ನಾರಾಯಣ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಎಲ್ಲ ವೇದಗಳಿಂದ ಕೃಷ್ಣನೇ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ವೇದವ್ಯಾಸರನ್ನು ವಿಷ್ಣುವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವನು ಮತ್ತು ಅವನಿಂದಲೇ ಸ್ಮರಣೆ

ಅನುಭವ ಬ್ರಹ್ಮಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಎಲ್ಲ ಜೀವರ ಒಳಗೆ ಜಠರಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿನ ನಿಂತು ವೈಶ್ವಾನರ ರೂಪದಿಂದ ತಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಆಹಾರಗಳನ್ನು (ಭಕ್ಷ್ಯ, ಭೋಜ್ಯ, ಲೇಹ್ಯ ಮತ್ತು ಪೇಯ) ಜೀರ್ಣಗೊಳಿಸುವನು ಆ ನಾರಾಯಣ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಎಲ್ಲ ಜೀವರನ್ನು ಧರಿಸುವನು ಎಂದು, ಸೋಮ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಬೆಳೆಸುವನು ಎಂದು, ಚಂದ್ರ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಸೌಮ್ಯ ರೂಪದಿಂದ ಇರುವವನು ಎಂದು, ಅವನು ಕಿವಿ ಕಣ್ಣು ತ್ವಕ್ ನಾಲಿಗೆ ಘ್ರಾಣ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಪ್ರೇರಿಸುವನು ಎಂದು ಯಾರು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೋ, ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಈ ಜಗತ್ ವೃಕ್ಷದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳಿದ ರಹಸ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು, ಕೃಷ್ಣನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ತಿಳಿದ ಆಚಾರ್ಯರು ಪ್ರಮಾಣ ಸಮೇತ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ಪರಿಚಯ?

ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳು

- ಅಧ್ಯಾಯ(Chapter)
- ಪಾದ(PAda)
- ಅಧಿಕರಣ(Adhikarana)
- ಸೂತ್ರ(Sutra)

1. ಸಮನ್ವಯಾಧ್ಯಾಯ(samanvyAdhyAya)

pAda	Adhikarana	Sutra
ಅನ್ಯತ್ವಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ	12	31
ಅನ್ಯತ್ವಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಿಂಗವಾದ	7	32
ಉಪಯುಕ್ತ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಮ ರಿಂಗವಾದ	14	43
ಅನ್ಯತ್ವದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಮ ರಿಂಗವಾದ	6	29

2. ಅವಿರೋಧಾಧ್ಯಾಯ (avirOdhadhyaya)

pAda	Adhikarana	Sutra
ಯುಕ್ತಿವಾದ	11	38
ಸಮಯವಾದ	12	45
ಪದಸ್ಮರ ಕೃತ್ಯವಿರೋಧವಾದ	19	53
ನ್ಯಾಯೋಪೇಶ ಕೃತ್ಯವಿರೋಧವಾದ	13	23

3. ಸಾಧನಾಧ್ಯಾಯ(saadhanaadhyaya)

pAda	Adhikarana	Sutra
ಪ್ಯಾರಾಗ್ಯವಾದ	20	29
ಭಕ್ತಿವಾದ	20	42
ಉಪಾಸನಾ ವಾದ	42	68
ಜ್ಞಾನವಾದ	11	51

4. ಫಲಾಧ್ಯಾಯ (phalaadhyaya)

pAda	Adhikarana	Sutra
ಕರ್ಮ ಕ್ರಿಯವಾದ	8	19
ಉತ್ಕಾಂತಿವಾದ	10	22
ಮಾರ್ಗವಾದ	6	16
ಭೋಗವಾದ	11	23

Total Adhyaya : 4
Total Padas : 16
Total Adhikaranas : 222
Total Sutras : 564

Presentation by
Bheemasena Rao

ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮನುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯ ಅವತಾರವಾದ ಮನುವಿನ ಹೆಸರೇನು?

ತಾಪಸ (ತಾಮಸ) ಮನು.

ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಯಾವ ನಮಸ್ಕಾರ ವಿಹಿತ?

ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮವು ವಿಹಿತ ವಾಗಿದ್ದರೂ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಅದು ವಿಹಿತವಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಪಂಚಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ. ಕಾಲುಗಳು, ಕೈಗಳು, ಮೊಣಗಂಟುಗಳು, ತಲೆ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸು.

ಪದ್ಮಾಂ ಕರಾಭ್ಯಾಂ ಜಾನುಭ್ಯಾಂ ಮೂರ್ಧ್ವಚ ಮನಸಾ ಸಹ |

ಪಂಚಾಂಗೈಃ ಕಥಿತಃ ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ಪ್ರಣಾಮಃ ಪಾಪಹಿಂಸಕಃ ||(ಸ್ಮೃತಿ ಸಂದರ್ಭ)

ಭಗವಂತನ ಆಭರಣಾಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳು ಯಾರು?

ವನಮಾಲಾ- ಶ್ರೀದೇವಿ

ಚೂಡಾಮಣಿ - ಪ್ರಾಣದೇವರು

ಶ್ರೀವತ್ಸ - ಲಕ್ಷ್ಮಿ

ಕೌಸ್ತುಭ - ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು

ವಿಷ್ಣುವಿನ ದಶಾವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುಳ್ಳ ರೂಪ ಯಾವುದು?

ಮತ್ಸ್ಯ ರೂಪ. ವಿಷ್ಣುಸಹಸ್ರನಾಮದಲಿ ನೈಕಶೃಂಗಃ ಎಂಬ ನಾಮ ಮತ್ಸ್ಯ ರೂಪ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಕೊಡು ಉಳ್ಳವನು ಎಂದು ಅರ್ಥ.

ಉರ್ಧ್ವ ಪುಂಡ್ರವನ್ನ ಎಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಧರಿಸಬೇಕು?

ನಾಲ್ಕು ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಧರಿಸಬೇಕು. ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತ ನೀರಿನಿಂದ, ಸ್ನಾನ ಆದಮೇಲೆ ಗೋಪಿಚಂದನ ದಿಂದ, ಪೂಜೆ ಆದಮೇಲೆ ಗಂಧ ದಿಂದ, ಹೋಮ ಆದಮೇಲೆ ಭಸ್ಮ ದಿಂದ - ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪುರಾಣ

ಗರ್ಭ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಯಾರು ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ? ಈ ಸ್ತುತಿ ಎಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ?

ಕೃಷ್ಣ ದೇವರು ದೇವಕಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ, ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರು (ಜೊತೆಗೆ ಇತರ ದೇವತೆಗಳು) ಮಾಡಿದ ಸ್ತುತಿ ಗರ್ಭ ಸ್ತುತಿ. ಇದು ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರು ಅರ್ಥಾತ್ ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯ ಮಧ್ವರು ಮಾಡಿದ ಸ್ತುತಿ ಅಂದರೂ ಒಂದೇ. ಈ ಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರು ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ನವವಿಧ ಭಕ್ತಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ. ಆದರೆ ನವವಿಧ ಧ್ಯೇಷಗಳು ಯಾವುದು?

1. ನಾನೇ ದೇವರು ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು 2. ದೇವರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುಣಗಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು 3. ದೇವರಿಗೆ ನಮ್ಮಂತೆ ಕೆಲವು ಗುಣಗಳಿವೆ. 4. ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರರು ಸಮಾನರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಭೇದ ಇಲ್ಲ. 5. ರುದ್ರ, ಶಕ್ತಿ, ಗಣಪತಿ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಶ್ರೀಹರಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠರು. 6. ಶ್ರೀಹರಿಯ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಾಣುವುದು. ಕೆಲವು ರೂಪಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎನ್ನವುದು. 7. ಅವತಾರ ಅಂಶ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ. 8. ಶ್ರೀಹರಿಯ ಭಕ್ತರನ್ನು ಅವಮಾನಿಸುವುದು 9. ವೇದಗಳನ್ನು ನಿಂದಿಸುವುದು.

ಈ ತರಹದ ಚಿಂತನೆ ಯಿಂದ ನಿತ್ಯ ನರಕ (ತಮಸ್ಸು) ಮತ್ತು ಇದೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸ ಬೇಕಾದ ಪಾಪ ಸಂಚಯ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಇದನ್ನು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯ ದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಗರೋಲ್ಲಂಘನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂಜನೇಯ ಯಾವ ಪರ್ವತದಿಂದ ಹಾರಿ ಯಾವ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಇಳಿದ?

ಮಹೇಂದ್ರ ಪರ್ವತದಿಂದ ಹಾರಿ ತ್ರಿಕೂಟ ಪರ್ವತದ ಲಂಬಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಇಳಿದ.

ಶಂಬೂಕನೆಂಬ ಶೂದ್ರ ತಪಸ್ವಿ ಯನ್ನು ಶ್ರೀ ರಾಮನು ಸಂಹರಿಸಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಶಂಬೂಕನು ತಾನು ಕೈಲಾಸ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಪಾರ್ವತೀ ಪತಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಯೋಗ್ಯನಾದ ಶಂಬೂಕನ ದುರುದ್ದೇಶವು ಲೋಕಕಂಟಕ ರಾಧರಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮ ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದರು.

ಜೀವ ನ ಮೇಲೆ ಆಚ್ಛಾದಿತವಾದ ದೇಹಗಳು ಯಾವವು?
ಸ್ವರೂಪದೇಹ, ಲಿಂಗ ದೇಹ, ಅನಿರುದ್ಧ ಮತ್ತು ಸ್ಥೂಲ ದೇಹ.

ಗಯಾ ಶ್ರಾದ್ಧ ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕು?

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರು ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಪರಮಾತ್ಮ ಹೇಳುವ ಮಾತನ್ನ ನಾರದರಿಗೆ ಸನತ್ತುಮಾರರು ಹೇಳುವ ಮಾತು. "ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಪಿತೃಗಳನ್ನು ಉದ್ಧೇಶಿಸಿ ಶ್ರಾದ್ಧ ಪಿಂಡಾದಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಕುಲ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಳು ಕುಲಗಳು ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಪುಣ್ಯ ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಿಲಯುಕ್ತ ಪಿಂಡದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಪಿತೃಗಳ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಷ್ಟ ಎಳೆನಿಂದ ತರ್ಪಣ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ರಾಕ್ಷಸರ ಬಾಧೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಿಂಡದಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಜ್ಞದ ಫಲ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ದೀರ್ಘಕಾಲೀನವಾದ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಗಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ, ದಾನ, ಜಪ, ಹೋಮ, ಪಿತೃ ಯಜ್ಞಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಪುಣ್ಯ ಬರುವುದಲ್ಲದೇ ಅಕ್ಷಯ ಲೋಕಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. "

ಧ್ಯಾನ ದೊಡ್ಡದೋ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಮರ್ಶೆ ದೊಡ್ಡದೋ?

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಆಚಾರ್ಯರು ತಂತ್ರ ಸಾರ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ-ವಿಮರ್ಶೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದು ಅಂತ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಮರ್ಶೆ ಎಂಬುದು ಶ್ರವಣ, ಮನನ -ನಿಧಿ ಧ್ಯಾನಕ್ಕಿಂತ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ದೊಡ್ಡದು. ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಿಂತಲೂ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದು ನೂರು ಪಟ್ಟು ದೊಡ್ಡದು. ಇದನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ 'ಯ ಇಮಂ ಪರಮಂ ಗುಹ್ಯಂ ....' ಮತ್ತು ನ ಚ ತಸ್ಮಾತ್ ಮನುಷ್ಯೇಶು ...' ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯರ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹೇಗೆ? ಶಾಸ್ತ್ರ ಆಧಾರವೇನು?

ಪತಿಯ ಪುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಸತಿಗೆ ಪಾಲು. ಆದರೆ ಪಾಪ ಸತಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪತಿಯ ಪುಣ್ಯ ಪತಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ಪಾಪ ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಪತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಪತಿಯನ್ನು ಯಜಮಾನ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು. ಅವನು ಧರ್ಮನನ್ನು ಆಚರಣೆ

ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಯ್ಯುವುದು ಅವನ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಈ ವಿಷಯ ಶತಾತಾಪ ಶೃತಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇದನ್ನ ದಾಸರು ಹೇಳಿದರು:

ಗಂಡ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಹೆಂಡತಿಗಿಲ್ಲ

ಹೆಂಡತಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಗಂಡಗುಂಟು

ಹೆಂಡತಿ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯ ಗಂಡಗಿಲ್ಲ

ಗಂಡ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯ ಹೆಂಡತಿಗುಂಟು

ಜೀವ ಜೀವರ ಭೇದ ನೀನೆ ಉದ್ಧರಿಸಯ್ಯ ಪುರಂದರ ವಿಠಲ

ವರ್ಣಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ಕ್ರಮ ಹೇಗೆ? ಭೋಜನ ಮಾಡುವಾಗ ಮನಸ್ಸು ಏನು ಚಿಂತನ ಬೇಕು. ?

ಭೋಜನ ರೀತಿಯನ್ನು ಮನುಶ್ರುತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು - ಅಮಿತವಾದ ತುತ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದು. ವಿಪರೀತ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಅಲ್ಲ.

ಗೃಹಸ್ಥರು - 32 ಮೂವತ್ತೆರಡು ತುತ್ತುಗಳು.

ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು - 8 ಎಂಟು ತುತ್ತು.

ವಾನಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮ - 16 ಹದಿನಾರು ತುತ್ತುಗಳು.

ಊಟ ಮಾಡುವಾಗ ಚಿಂತನ ಕ್ರಮ: ' ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ ಅನಂತ ಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ನನ್ನನ್ನು ಪೋಷಣೆ ಮಾಡಿರುವ ಕರುಣಾಳು, ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಈಗಲೂ ನನಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪೋಷಣೆ ಮಾಡುವ ನಿನಗೆ ಅನಂತ ನಮನಗಳು.' ಊಟ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಕರ್ಮವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು.

ಬೇರೆ ಲೋಕಗಳ ಕುದರೆಗಳು ಯಾವು? ಸೂರ್ಯನ ಕುದರೆಗಳ ಹೆಸರು ಏನು?

ದೇವತೆಗಳ ಕುದರೆಗೆ ಹೆಸರು 'ಹಯ'.

ಗಂಧರ್ವಗಳ ಕುದರೆಗೆ ಹೆಸರು ವಾಜಿ.

ದೈತ್ಯರ ಕುದರೆಗೆ ಅವರ ಅಂತ ಹೆಸರು.

ಮನುಷ್ಯರ ಕುದರೆಗೆ ಅಶ್ವ ಅಂತ ಹೆಸರು.

ಸೂರ್ಯನ ಏಳು ಕುದರೆಗಳ ಹೆಸರು: ಜಯ, ಅಜಯ, ವಿಜಯ, ಜಿತಪ್ರಣ , ಜಿತಕ್ರಮ,
ಮನೋ ಜಪ, ಜಿತ ಕ್ರೋಧ - ಭವಿಷ್ಯ ಪುರಾಣ

ಅಶ್ವಥ (ಅರಳಿ ಗಿಡ) ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಸೇವೆಗೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾದ ದಿನಗಳು ಯಾವುದು?

ಮಂಗಳವಾರ, ಶುಕ್ರವಾರ, ಭಾನುವಾರಗಳು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ರಾತ್ರಿ, ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಸೇವೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಲಕ್ಷಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಮಾಣ: ಭೌಮೇ ಶುಕ್ರ ತಥಾ ಭಾನೌ ಮಧ್ಯಾಹ್ನೇ ನಿಶಿ ಸಂಧ್ಯಾಯೋಃ |

ನಾಶ್ಚತ್ವಂಸೇವನಮ್ ಕುರ್ಯಾತ್ ಕುಲಕ್ಷಯಕರಂ ಹಿ ತತ್ || - ಸ್ಮೃತಿ ರತ್ನ

ಬೇರೆ ಪ್ರಮಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಡ್ಯ, ಬೀದಿಗೆ, ತದಿಗೆ, ಷಷ್ಠಿ, ಸಪ್ತಮಿ, ಅಷ್ಟಮಿ, ಏಕಾದಶಿ,
ದ್ವಾದಶಿ ಮತ್ತು ತ್ರಯೋದಶಿ ತಿಥಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠಿದ್ ಅಂತ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ನಾವು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಗಾಯತ್ರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಜಪಿಸಬೇಕು?

ಉದಯ ಕಾಲದ ಜಪ ನಾಭಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ

ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಿ

ವದನಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯ

ಪದುಮನಾಭ ತಂದೆ ಪುರಂದರ ವಿಠಲಗೆ

ಇದೆ ಗಾಯತ್ರಿಯಿಂದ ಜಪಿಸಬೇಕೊ ||

ವಿನಾಯಕ ದ್ವಾಪರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದನೆ?

ವಿನಾಯಕ ದ್ವಾಪರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ರುಕ್ಮಿಣಿ ಅವರಿಗೆ ಚಾರುದೇಷ್ಠನಾಗಿ ಅವತಾರ ಮಾಡಿ ವಿವಿನ್ಯಯ ಎಂಬ ಅಸುರನ ಸಂಹಾರಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಆಕಾಶರಾಜ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸುವರ್ಣ ಕಿರೀಟ ಎಷ್ಟು ತೂಕ ಇತ್ತು?

ಎರಡು ಸಾವಿರ ತೂಲ. ಅಂದರೆ ಇವತ್ತಿನ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೂಲ ಅಂದರೆ 11.66 grams. ಅಂದರೆ 23.32 KG ತೂಕ ಇತ್ತು.

ಪ್ರಜಾಪತಿ ಅಂದರೆ?

ಪ್ರಕೃಷ್ಣವಾದ ಜ್ಞಾನ ಉಳ್ಳವನು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ ಅವನ ಅಧೀನ. ಅದು ಅವನ ಇಚ್ಛೆ ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಜ್ಞಾನ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದೈತ್ಯರಿಗೂ ಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಅದು ಹೇಗೆ? ತ್ರಿಪುರಾಸರಗೆ ಜ್ಞಾನ ಬಂತಲ್ಲ ವೇ?

ಜ್ಞಾನ ಎರಡು ತರಹ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತೊಂದು ಔಪಾಧಿಕ ಜ್ಞಾನ. ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಜ್ಞಾನ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಅವರ ಜೊತೆ ಇರುವ ಕಾರಣದಿಂದಾದ ಬಂದಿರುವ ಜ್ಞಾನ ಔಪಾಧಿಕ ಜ್ಞಾನ. ಅವರ ಸಂಗ ತೊರೆದಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿತಂಡ ವಾದ ಅಂದರೆ ಏನು?

ಚರ್ಚೆಗಳು ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿ ಇದೆ. 1. ವಾದ 2. ಜಲ್ಲ 3. ವಿತಂಡ.

1.ವಾದದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ತತ್ತ್ವ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾಡುವ ಚರ್ಚೆ ವಾದ.

2.ಜಲ್ಲ ದಲ್ಲಿ ಸ್ವಪಕ್ಷ ಸಾಧನೆ, ಪರಪಕ್ಷ ನಿರಾಕರಣೆ. ಈ ಎರಡು ಚರ್ಚೆದಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನರು ಆಸಕ್ತಿ ತೋರುತ್ತಾರೆ.

3.ವಿತಂಡವಾದ ಅಂದರೆ ಸಜ್ಜನರು ಮತ್ತು ಅಸಜ್ಜನರ ನಡುವೆ ಆಗುವ ಚರ್ಚೆ. ಹಾಗಾದರೆ, ಅಸಜ್ಜನ ಅಂತ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ, ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುವಾಗ ಪರಪಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ಕೇಳದೇ, ಪಾಷಂಡ ವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವಾಗಿ ಮಾಡುವ ವಾದ ವಿತಂಡ. ಆಚಾರ್ಯರು ಕಥಾ ಲಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, '...ತತ್ತ್ವಮೇಷು ನಿಗೂಹಿತಂ' ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಅಸಜ್ಜನರ ಮುಂದೆ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡಬೇಕು

ಅಂತ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ ೩-೪-೪೯ ವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅನಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಬಾರದು ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಈ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರ.

ಶರಭಂಗ ಋಷಿಗಳು ಅಗ್ನಿ ಪ್ರವೇಶ ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು?

ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ತೇಜಸ್ವಿ ಮುನಿ ಶರಭಂಗ ಋಷಿ. ಅವರು ವಾನಪ್ರಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರ ದೇಹ ವಾರ್ಧಕ್ಯದಿಂದ ಬಳಲಿಹೋಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀರಾಮ ದಂಡಕಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಮುನಿಗಳು ಶ್ರೀರಾಮನ ಮುಂದೆ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಋಷಿಗಳು ತಮ್ಮ ದೇಹಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳು ಮಾಡಲು ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಹಾನಿಯಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಆರಾಧನೆ ಸಲ್ಲದ ವ್ಯರ್ಥಜೀವನವನ್ನು ಒಲ್ಲರು. ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಯಜ್ಞ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಹುತಿ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀರಾಮ ಅವರಿಗೆ ವೈಕುಂಠ ಲೋಕವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥಹ ಋಷಿಗಳ ಸ್ಮರಣೆ ನಾವು ದಿನನಿತ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು.

ಭಗವಂತನ ಪ್ರೀತಿಪಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆ?

ದೇವತೆಗಳ ತಾರತಮ್ಯ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಮತ್ತು ಅವರ ಭಗವಂತನ ಗುಣಗಳ ಉಪಾಸನೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುಣಗಳ ಉಪಾಸನೆ ಅವನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಸೌಪರ್ಣಿ ಶ್ರುತಿಯನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ "ನ ತಾದ್ರಶೀ ಪ್ರೀತಿ ರೀಡ್ಯಸ್ಯ ವಿಷ್ಟೋ ..." ವಿಷ್ಟುವಿಗೆ ತನ್ನ ಗುಣಮಹಿಮೆಗಳ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಆಗುವಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯು ಬೇರೆ ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದಲೇನೇ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡಿಯುತ್ತಾರೆ.ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ವೇದಗಳು ವಿಷ್ಟವನ್ನೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಸೌಪರ್ಣಿಶ್ರುತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕುರಿತು ಆಚಾರ್ಯರು ಒಂದು ಲೋಕನೀತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಜನ ಗುಣಗಳನ್ನು

ತಿಳಿದು ವರ್ಣಿಸುವವನನ್ನು ರಾಜನು ಪುರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ತಾನೇ ರಾಜನೆಂದು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಗುಣಗಳು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ರಾಜನು ಸಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತ ದಿಂದ ಭಗವತ್ತೀತಿಗೆ ಅವನ ಗುಣಗಳ ಪರಿಜ್ಞಾನವೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವಾಗ ದೇವರ ಚಿಂತನೆ ಹೇಗೆ?

ನಾವು ಯಾವುದೇ ವ್ರತ, ದಾನ, ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವಾಗ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇದೆ ತರಹ, ನಾವು ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಬೇಕು ಮಲಗುವಾಗ ಸಮರ್ಪಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನೇ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರಾತಃಸಂಕಲ್ಪ ಗದ್ಯ ಎಂದು, ಮಲಗುವಾಗ ಸರ್ವಸಮರ್ಪಣ ಗದ್ಯ ಎಂದು ನಮಗೆ ರಚಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವು ಮಾನಸಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು. ನಾವು ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮಗಳು ಶುಭ ಮತ್ತು ಅಶುಭ ಎರಡು ತರಹದ ವರ್ಗೀಕರಣ ಆಗುತ್ತದೆ. ದೈನಂದಿನ ವರ್ಣಾಶರ್ಮ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮಾಚರಣೆ ಮತ್ತು ಗುರು ಹಿರಿಯರ ಸೇವೆ ಶುಭ ಕರ್ಮಗಳು. ಕರ್ಮ ದೋಷಗಳು ಅಂದರೆ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮಗಳ ಲೋಪಗಳು, ಹಿರಿಯರ, ಭಗವದ್ ಭಕ್ತರ ನಿಂದನೆ, ನಾನೆ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಎನ್ನುವ ಅಹಂಕಾರ, ಕೆಲಸದ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಭಗವಂತನ ವಿಸ್ಮರಣೆ, ವಿಷಯಗಳ ಮಾನಸಿಕ ಚಾಂಚಲ್ಯ ಎಲ್ಲವೂ ಅಶುಭ ಕರ್ಮಗಳು. ಅಶುಭ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದು ಕಲಿ ಮೊದಲಾದ ದೈತ್ಯರು ಭಗವದ್ ಧ್ವೇಷವೆಂಬ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವ ಕರ್ಮ ಕತ್ಯ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲೇ ಈ ಶುಭ ಅಶುಭ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಅಶುಭ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ ಮಲಗ ಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಮತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಸತ್ಯ ಅಂದರೆ ಏನು?

ಜಗತ್ತು ಸುಳ್ಳು ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಸತ್ಯ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಾಗುವುದು. ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಸತ್ಯ ಅಂದರೆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ತೋರುವ ಸರ್ಪ ದಂತೆ. ಅಂದರೆ ಎಂದಿಗೂ ಸತ್ಯ ವಾಗಲಾರದನ್ನು ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಸತ್ಯ ಅಂತ ಹೇಳುವುದು. ಅಂದರೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಮಿಥ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪದ್ಧತಿ. ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ಅಂಶ ಸೊನ್ನೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ನಾಸ್ತಿಕರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರಿಸಿ ಈ ಮತದ ಅವಾಂತರ.

ಅದ್ವೈತಿಗಳು ವೇದವು ಪ್ರಮಾಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಜಗತ್ತು ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಪರಲೋಕಗಳು, ದೇವತೆಗಳು, ಯಜ್ಞ, ಗಂಗಾದಿ ತೀರ್ಥ, ಕರ್ಮಗಳು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ ವರ್ಣಗಳು, ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ, ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಸತ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವೇದ ಮಿಥ್ಯನೂ ಹೌದು, ಪ್ರಮಾಣ ಹೌದು ...ಎಂಥ ವಿಪರ್ಯಾಸ, ಗೊಂದಲ. ನಿಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲವೂ ಮಿಥ್ಯ. ವೇದದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಎದುರಿಸಲಾರದೆ ಸಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಆದಮೇಲೆ ಅವನೂ ಕೂಡ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಸತ್ಯ ಅಂದರೆ ಮಿಥ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲವೂ ಕಲ್ಪಿತ ಎಂದು ಅಪಸಿದ್ಧಂತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾನೇ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನ ಪ್ರೇರಿಸುವರ್ಯಾರು?

ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಾಣಾಮ್ ವ್ಯಪಾರಾನ್ ಪ್ರಾಣ ಏವ ಕರೋತ್ಯಯಮ್ - ಚಾಂದ್ರೋ ಉಪನಿಷದ್

ಎಲ್ಲ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಅಭಿಮಾನಿದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ ವಾಯುದೇವರೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿಷ್ಣುಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅಗ್ನಿ ಪುರಾಣ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೆ?

ಪ್ರಾರಂಭಮಾತ್ರಮಿಚ್ಛ ವಾ ವಿಷ್ಣುಧರ್ಮೇ ನ ನಿಷ್ಠಲಾ |

ನ ಚಾನ್ಯಧರ್ಮಾಕರಣಾತ್ ದೋಷವಾನ್ ವಿಷ್ಣುಧರ್ಮಕೃತ್ - ಅಗ್ನಿ ಪುರಾಣ

ವೈಷ್ಣವಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆ ಪಡೆಯುವುದು ಕೂಡ ನಿಷ್ಠಲವಲ್ಲ. ವಿಷ್ಣು ಧರ್ಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಬೇರೆ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದಾರೆ ದೋಷಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಗ್ನೇಯ ಪುರಾಣ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಧ್ಯಾನಯೋಗ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅನರ್ಥವಿದಿಯೇ? ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಫಲ?

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ (6 ನೆ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ) ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅರ್ಜುನ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಭಗವಂತ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರದ್ಧೆ ಇದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಾಂಚಲ್ಯ ದಿಂದ ಧ್ಯಾನಯೋಗ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅನರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಪುಣ್ಯ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿ ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರ

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮತ್ತು ಯೋಗಿಗಳ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಈ ಎರಡು ರೀತಿಯ ದುರ್ಲಭವಾದ ಜನ್ಮಗಳು ಧ್ಯಾನಯೋಗದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದ ಫಲದಿಂದ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಭಗವಂತನ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ. ಅದರಿಂದ ಶ್ರವಣ, ಅದರಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಯಾದ ಜ್ಞಾನ , ಅದರಿಂದ ಬಂದ ಪಕ್ಷ ಭಕ್ತಿ, ಅದರಿಂದ ತತ್ತ್ವದ ನಿಶ್ಚಯ, ಅದರಿಂದ ಮಾಡುವ ಧ್ಯಾನ ಅದರಿಂದ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ಲೌಕಿಕ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಧ್ಯಾನ ಇಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅದು ಒಂದು ಮಾರ್ಗವೇ ಹೊರತು ಅದರ ಧ್ಯಾನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಗುರುಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಪಡೆಯಬೇಕು.

ತಮೋಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ಅವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಯಾರು?

ವಾಯುದೇವರು ಐದು ರೂಪಗಳಿಂದ ತಮೋಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನಾದಿ ಐದು ಅವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡುವರು.

೧. ನಾಗ ರೂಪದಿಂದ ತಮಸ್ಸು(ಅಜ್ಞಾನ ಕಾರ್ಯ). ಇದನ್ನು ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡೋ ಹರಿ ರೂಪ ಕ್ರುದ್ಧೋಲ್ಕ

೨. ಕೃಕಲ ರೂಪದಿಂದ ಮೋಹದಿಂದ ಬ್ರಾಂತಿ ಕಾರ್ಯ. ಇದನ್ನು ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡುವ ಹರಿ ರೂಪ ಮಹೋಲ್ಕ

೩. ಕೂರ್ಮ ರೂಪದಿಂದ ಮಹಾ ಮೋಹದಿಂದ ಮಹಾಬ್ರಾಂತಿ.ಇದನ್ನು ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡುವ ಹರಿ ರೂಪ ವೀರೋಲ್ಕ.

೪. ದೇವದತ್ತ ರೂಪದಿಂದ ತಾಮಿಸ್ರ, ಕ್ರೋಧ.ಇದನ್ನು ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡುವ ಹರಿ ರೂಪ ದ್ಯುಲ್ಕ.

೫. ಧನಂಜಯ ರೂಪದಿಂದ ಅಂಧತಾಮಿಸ್ರ (ಮಹಾ ಕ್ರೋಧ ಮರಣ).ಇದನ್ನು ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡುವ ಹರಿ ರೂಪ ಸಹಸ್ರೋಲ್ಕ.

ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಮಾಡುವ ಅನುಸಂಧಾನ ಏನು?

ಭಗವಂತನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಮೊದಲು ಪಾದ ದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕು.ಭಗವಂತನ ಎಡ ಪಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಬಲ ಪಾದ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ ಎಂದು, ಅವನ ಪಾದ ದಿಂದ ದೈತ್ಯರ ಸಂಹಾರ, ಗಂಗಾದೇವಿಯ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ, ಬಲಿ ನಿಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಅವನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ರಸಾತಲ, ಪಾತಾಳ ಲೋಕಗಳು ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ

ಎಂದು, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನ ಈ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಬಳಿತ್ಥಾ ಸೂಕ್ತ ವಾಯುದೇವರ ಪರ ಅಲ್ಲ , ಅಗ್ನಿ ಪರ ಎಂದು ಇತರ ಮತೀಯರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಾಯು ಪರ ಎಂದು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?

ವಾಯುವಾಯಾಹಿ ದರ್ಶತ ..' ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಸೂಕ್ತ, ವಾಯು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಒಪ್ಪಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವಾಯುದೇವರಿಗೆ 'ದರ್ಶತ' ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಬಳಿತ್ಥಾ ಸೂಕ್ತ ದಲ್ಲಿ 'ಧಾಯಿ ದರ್ಶತಮ್' - ಎಂದು ಪ್ರಯುಕ್ತ ವಾಗಿದೆ. ಅಗ್ನಿಗೆ 'ದರ್ಶತ' ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣ ಎಲ್ಲೂ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬಳಿತ್ಥಾ ಸೂಕ್ತವು ಸರ್ವಜ್ಞ ಎಂಬ ಅರ್ಥದ 'ದರ್ಶತ' ಎನಿಸುವ ವಾಯುಪರ ಹೊರತು ಅಗ್ನಿ ಪರ ಅಲ್ಲ.

ಆಚಾರ್ಯ ಮಧ್ವರ ದಿನಚರ್ಯ ಹೇಗಿತ್ತು?

ಆಚಾರ್ಯರು ಅರುಣೋದಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ನಿತ್ಯಾಹ್ನಿಕಗಳು ಪೂರೈಸಿ ಸೂರ್ಯೋದಯ ಸಮಯದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದವರೆಗೂ ಭಾಷ್ಯಾದಿ ವೇದಾಂತಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಚಾರ್ಯರು ಶಾಲಿಗ್ರಾಮ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಶಿಲೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೇವರಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವಾಗ ದೇವತೆಗಳು ಆ ಶಾಲಿಗ್ರಾಮಶಿಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಮೃತವನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮರುದಿವಸ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ಪುಷ್ಪ ತುಳಸಿಗಳಿಂದ ಅಮೃತವು ಸುರುಯುತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿಷ್ಯರು ಅದು ತುಪ್ಪವಿರಬಹುದೆಂದು ಬ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಹಿರಿಯರಾದ, ಆಚಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಗುರುಗಳು ಇದು ತುಪ್ಪವಲ್ಲ, ದೇವತೆಗಳು ಸುರಿಸಿದ ಅಮೃತ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವರಪೂಜೆ ಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾದ ತುಳಸಿಯನ್ನು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಗಂಧಾದಿಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಆಚಾರ್ಯರು ಪರಮಸುಂದರರಾಗಿ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ಹರಿವ್ರಸಾದ ರೂಪವಾದ ನೈವೇದ್ಯ ಭಿಕ್ಷಯೇನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೋಜನಾನಂತರ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದ ಜನರಿಗೆ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಪುನಃ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಸ್ನಾನಧ್ಯಾನಾದಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ರಾತ್ರಿ ಬಹುಳ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಲೀಲಾಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಭಾಗವತದ

ಶ್ಲೋಕಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಸಹಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಿಷ್ಯರು ತನ್ಮಯದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವತೆಗಳು ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಬಂದು ಶ್ರವಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. -ಮಧ್ವವಿಜಯ

ವಾಯುದೇವರನ್ನು ಅಮೃತ ಎಂದು ಏಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ?

ಅತಿರೋಹಿತವಿಜ್ಞಾನಾತ್ ವಾಯುರಪ್ಯಮೃತಃ ಸ್ಮೃತಃ ಮುಖ್ಯಾಮೃತಃ ಸ್ವಯಂ ರಾಮಃ ಪರಮಾತ್ಮಾ ಸನಾತನಃ ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಂತೆ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಮಾತ್ಮವಿಷಯದ ಜ್ಞಾನವು ತಿರೋಧಾನವಾಗದಿರುವುದರಿಂದ ವಾಯುವನ್ನು ಅಮೃತ ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಕರೆಯುತ್ತದೆ. ಏತೇನ ಮಾತರಿಶ್ವಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಃ (ಬ್ರಹ್ಮ.ಸೂತ್ರ ೧-೨-೮). ಈ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭಾಷ್ಯಟೀಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ತಿರೋಧಾನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಈಶಾವಾಸ್ಯೋಪನಿಶಾದ್ ನಲ್ಲಿ 'ವಾಯುರನಿಲಮಮೃತಮಥೇದಂ ಭಾಸ್ಮಾಂತ ಶರೀರಂ' ವಾಯುದೇವರನ್ನು ಅಮೃತ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇದೆ ಕಾರಣ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಅವರ ಸರ್ವಮೂಲ ಅಮೃತ ಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳು ಈ ಅಮೃತ ವೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಓದಿ ಅಮೃತ (ಮೃತ ಇಲ್ಲದ) ವೆಂಬ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೇ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಂಖ್ಯರು ಹೇಳುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಒಂದೇ ವಿಶ್ವದ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಾಕು. ಈಶ್ವರನೂ ಬೇಡ. ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಈಶ್ವರನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮರಗಳು ತಾನಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದಿವೆ. ಅಂತೆಯೇ ಪ್ರಕೃತಿ ಇಂದ ವಿಶ್ವವು ತಾನಾಗಿಯೇ ಯಾಕೆ ಹುಟ್ಟಬಾರದು?

ನೂಲು ಮಾತ್ರದಿಂದ ವಸ್ತ್ರ ಆದದ್ದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ನೂಲು ಜಡ. ನೂಲಿನಿಂದ ವಸ್ತ್ರ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ನೇಕಾರನು ಬೇಕು. ನೇಕಾರನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು. ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮರಗಳು ಬೀಜಗಳೇ ಇಲ್ಲದೆ ಹುಟ್ಟಿರುವುದೆಂದು ಯಾರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಮರಗಳು ಹುಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಜಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಕಾಣದೆ ಇದ್ದರೂ ಒಪ್ಪುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿನಿ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿಯರನ್ನು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಬಹುದೇ ?

ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿ ಸಮಸ್ತ ವೇದಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಅಭಿಮಾನಿ. ಪರಮಾತ್ಮ ಅನೇಕ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು, ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು, ಯಾರೂ ಎಂದಿಗೂ ನೋಡದ ರೂಪಗಳನ್ನು, ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿಗೆ ಉಪದೇಶಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬರೀ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಲ್ಲದೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿದ್ಯೆಗಾಗಿ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ. ಆದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿ ದೇವಿ ಯನ್ನು ವಿದ್ಯೆಗಾಗಿ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವುದು ಕಂಡಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯೆಗಾಗಿ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅಥವಾ ಸರಸ್ವತಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಮಗೆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಳು ಎಂಬ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಏಳು ದ್ವೀಪಗಳು ಏಳು ಸಾಗರಗಳು ಇವೆ ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸಾರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಏಕೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ ?

ಸಪ್ತದ್ವೀಪಾದಿಗಳಿಗೆ ದೃಷ್ಟ್ಯತ್ವ ಹಾಗೂ ಅದೃಷ್ಟ್ಯತ್ವ ಇರುವುದು. ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿನವರು ಸಿಂಹಳದ್ವೀಪ (ಸಿಲೋನ್) ವನ್ನೇ ಲಂಕಾ ಎನ್ನುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಳದ್ವೀಪ ಆದಮೇಲೆ ಲಂಕಾ ಇರುವುದೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿಯೇ ಸಪ್ತ ದ್ವೀಪಗಳು , ಸಪ್ತ ಸಾಗರಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಅವುಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ - ಸಂಗ್ರಹ 'ಸ್ತವಿಷ್ಟ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ'

ದೇವತೆಗಳು ಪರಮವಿರಕ್ತರು ಮತ್ತು ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸುವರ್ಣ ಅಲಂಕೃತರಾಗಿ ಇರುವರು. ಇದರ ಅಂತರಾರ್ಥವೇನು?

ದೇವತೆಗಳು ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಮೆರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ್ಯದಿಂದ ಉಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನ ರಥವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ತಮ್‌ಮ ಶರೀರವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ದೇವತೆಗಳು ಗೌರವದಿಂದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಏಕೆ ಅಂದರೆ ಅದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಇಚ್ಛೆನೋ ಹೌದು. ದೇವತೆಗಳು ವೈಷ್ಣವರಾದ್ದರಿಂದ ಶಂಖ ಚಕ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸುವರ್ಣದ ಅಲಂಕಾರ ದೇವತೆಗಳ ವಿರಕ್ತಿಗೆ ಭಾದಕವಲ್ಲ.

ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿ ಅಂದರೆ ಏನು?

ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಸ್ಥೂಲ ಸೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲ. ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರ ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿ ಬೇಕು. ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಅನಿರುದ್ಧನಾಮಕ ಪರಮಾತ್ಮ ಸುಷುಪ್ತಾ (ಗಾಢವಾದ ನಿದ್ರೆ) ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಜೀವನಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಜೀವಕ್ಕೆ ವಾಯುವೆ ಆಹಾರ. ಮನಸ್ಸು ಜಾಗೃತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆ ಜೀವ ಮಾನಸಿಕ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ಜೀವ ಸ್ವಭಾವದ ತಕ್ಕಂತೆ ಕರ್ಮಗಳು ಅನುಸರಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಕರ್ಮಗಳು ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಯಾವಾಗ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದೋ ಆಗ ಸ್ಥೂಲ ಸೃಷ್ಟಿ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಥೂಲ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅನಿರುದ್ಧ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹ ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕರುಣಾಸಾಗರನಾದ ನಾರಾಯಣನ ಹೊಂದುವ ಮನುಷ್ಯನ ಗುರಿ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕು ?

ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ತನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗನಾದ ಅಥರ್ವನಿಗೆ (ಅಥರ್ವಣೋಪನಿಷದ್) ಸುಂದರವಾಗಿ ಉಪದೇಶಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಸರ್ವವೇದಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ಬೀಜವಾದ ಓಂಕಾರ ಎಂಬ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಶ್ರವಣ-ಮನನಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಏರಿಸಬೇಕು. ಬಳಿಕ ಎಕಾಗ್ರವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಎಳೆದು ಆ ಅವಿನಾಶಿಯಾದ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂಬ ಗುರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಓಂಕಾರ - ಬಿಲ್ಲು

ಮನಸ್ಸು - ಬಾಣ

ಪರಬ್ರಹ್ಮ - ಗುರಿ

ಏಕಾಗ್ರತೆ - ಧ್ಯಾನ

ದೀಪವನ್ನು ಆರಿಸಿದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ?

ನೈವ ನಿರ್ವಾಪಯೇತ್ ದೀಪಂ ಕದಾಚಿದಪಿ ಯತ್ನತಃ |

ಸತತಂ ಲಕ್ಷಣೋಪೇತಮ್ ದೇವಾರ್ಥಮುಕಲ್ಪಿತಂ ||

ದೇವರಿಗಾಗಿ ಹಚ್ಚಿದ ದೀಪವನ್ನು ಎಂದೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆರಿಸಬಾರದು. ಪುರುಷರು ದೀಪವನ್ನು ಆರಿಸಿದರೆ ತಮ್ಮ ವಂಶವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದಂತೆ.

ದೀಪ ಪ್ರಲೋಪನಂ ಪುಂಸಾಂ ಕುಶ್ಮಾಂಡಚ್ಚಿದನಂ ಸ್ತ್ರಿಯಾಃ |

ಆಚರಣಿವ ಕಾಲೇನ ವಂಶಭೆದೋ ಭವೇದ್ ಧ್ರುವಂ ||

ವಂಶವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ದೀಪದಾನ ವಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ದೀಪವನ್ನು ಆರಿಸಿದ ಪುರುಷನು ತನಗೆ ಕುಲದೀಪಕ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ. ಹಾಗೆ ಕುಶ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಒಡೆದ ಸ್ತ್ರಿಯು ತನಗೆ ಗರ್ಭವು ನಿಲ್ಲುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ.

ನ ಹರೇತ್ ಅಜ್ಞಾನತೋ ದೀಪಂ ತಥಾ ಲೋಭಾದಿನಾ ನಾರಃ ಸ ಕುಷ್ಟಿ ಜಾಯತೇ ಮೂಡ್ಲೋ

ದೀಪವನ್ನು ಅಥವಾ ದೀಪದ ಎಣ್ಣೆ ಕದ್ದವನು ಕುಷ್ಟರೋಗಿಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ.

ತತ್ತ್ವ ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ತತ್ತ್ವ ಸಂಖ್ಯಾನ ಗ್ರಂಥಗಳು ಪುನರುಕ್ತಿ ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲವೇ ?

ತತ್ತ್ವ ವಿವೇಕ ಎನ್ನುವ ಗ್ರಂಥ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಭಗವಾನ್ ರಚಿಸಿದ ಗ್ರಂಥ. ಆಚಾರ್ಯರು ಅವತಾರ ಮಾಡುವ ವರೆಗೂ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ಗ್ರಂಥ. ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಂದವರು ಆಚಾರ್ಯರು. ಆಚಾರ್ಯರು ಹೊಸತಾಗಿ ತಮ್ಮ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಆರೋಪ ಬಾರದಂತೆ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಮಾತ್ಮ ರಚಿಸಿದ ತತ್ತ್ವದ ಗ್ರಂಥದ ಆಧಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತತ್ತ್ವಸಂಖ್ಯಾನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿ ನಮಗೆ ದೊಡ್ಡದಾದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ತತ್ತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಆಚಾರ್ಯರು ತತ್ತ್ವ ಸಂಖ್ಯಾನ ಎಂಬೋ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ 'ತತ್ತ್ವಂ ಅನಾರೋಪಿತಮ್' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿವರೆಗೂ ಬಂದಿರುವ ತತ್ತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ದೋಷಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತತ್ತ್ವಗಳು ಎರಡು ಸ್ವತಂತ್ರ ಮತ್ತು ಅಸ್ವತಂತ್ರ ಅಂತ ಹೇಳಿ 'ಸ್ವಾತಂತ್ರೋ ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣು' ಎನ್ನುವ ಮೊದಲೇ ಇರುವ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದವರು ಆಚಾರ್ಯ ಮಧ್ವರು.

ಯಾರಾದರು ತತ್ತ್ವವಾದವನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ನಾರಾಯಣನ ತತ್ತ್ವವನ್ನೇ ಆಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿದಂತೆ.

ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಮೊದಲನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿಷಾದ (ಯೋಗ) ಅಂದರೆ ಏನು?

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರು ವಿಷಾದ ಎಂದರೆ ಏನು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

'ವಿಷಾದೋನಾಮ ಮೋಹನಿಮಿತ್ತಕಾತ್ ಶೋಕಾತ್ ಯನ್ಮನೋದೌರ್ಭಲ್ಯಂ, ತಸ್ಮಿನ್ ಸತಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಾರೋಪರಮಃ ಭವತಿ| ... ಅರ್ಜುನಸ್ಯ ಜ್ಞಾನಿತ್ವಾತ್ ಮೋಹಜಾಲಸಂವೃತತ್ವಾ ದಿಕಮಪಿ ಈಷದೇವ ಇತಿ ಮಂತವ್ಯಂ |

ವಿಷಾದ ಅಂದರೆ ಅಜ್ಞಾನ ಮೂಲಕ ಉಂಟಾಗುವ ದುಃಖದಿಂದ ಆಗುವ ಮನೋದೌರ್ಭಲ್ಯ. ವಿಷಾದವಾದೊಡನೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಅರ್ಜುನ ಜ್ಞಾನಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಅಜ್ಞಾನ ಮೋಹಜಾಲ ಅಲ್ಪಕಾಲದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

'ಅರ್ಜುನ ನಿಮಿತ್ತೀಕೃತ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತ ಲೋಕೋಪಕಾರಾರ್ಥಮ್ ಹಿ ಭಗವತೋಪದೇಶಃ ಕ್ರಿಯತೇ |

ಅರ್ಜುನನನ್ನು ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಲೋಕೋಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಭಾಗವನ್ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಗೀತೋಪದೇಶ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರಾದ ನಾರದರು ಮೂಲ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಇರುತ್ತಾರೆ?

ಹಣೆಯಲಿ ತಿಲಕ, ಕೊರಳಲಿ ತುಳಸಿ ಮಣಿಗಳು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಹತೀ (ವೀಣೆಯ ಹೆಸರು), ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹರಿಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ, ರೋಮಾಂಚನಿಂದ ಕುಣಿಯುವ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಗ ಮತ್ತು ವಾಯು ದೇವರ ಪರಮ ಶಿಷ್ಯ.
- ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ

ಇವರು ಎಂಥಹ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಂದರೆ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ 'ದೇವರ್ಷಿಣಾಮ್ ಚ ನಾರದಃ' ಅಂತ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಅಂತರ್ಯಾಮಿತ್ಯ ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಅನೇಕ ದೇವತೆಗಳು ಅವರವರ ಉಪಾಸನ ಧ್ಯೇಯವಾದ ಭಗವಂತನ ರೂಪವನ್ನು ಜೇವೋತ್ತಮರಾದ ವಾಯುದೇವರ ಮೂಲಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಸ್ಮರಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವ ದೇವತಾ ಪೂಜೆ ತಾಮಸ ಪೂಜೆ ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

' ಸರ್ವದೇವ ನಮಸ್ಕಾರ: ಕೇಶವಂ ಪ್ರತಿಗಚ್ಛತಿ' ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇಶವ ಶಬ್ದ ಯಾಕೆ ಬೇಕು. ನಾರಾಯಣ ಅಂತ ಹೇಳಬಹುದು ಅಲ್ಲೇ. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ, ಕೇಶವ - ಕ - ಬ್ರಹ್ಮ, ಈಶ - ರುದ್ರ ವ- ನಿಯಮನ ಮಾಡುವನು ಅಂತ. ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮದ ಅನುಸಂಧಾನವೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಪೂಜೆ ದೇವತೆಗಳು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಿತ್ಯ ವಾದ ಫಲಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯಾಮಿತ್ವದ ಸನ್ನಿವೇಶ ಇದೆ. ನಾರದರು ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಉಪಾಸನಮಾಡುವ ರೂಪಗಳನ್ನು ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಯಮ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಮ ರಾಮನ ರೂಪವನ್ನು, ಇಂದ್ರ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರ ಉಪೇಂದ್ರ(ವಾಮನ) ರೂಪವನ್ನು, ವರುಣ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವರುಣ ಮತ್ಸ್ಯ ರೂಪವನ್ನು, ಕುಬೇರ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕುಬೇರ ಕಲ್ಪಿ ರೂಪವನ್ನು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ದೇವತೆಗಳ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪಗಳನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶ್ಯ ನಾರದರಿಗೂ ಇದೆ.

ಬಿಂಬ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಅಂದರೆ ಏನು?

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಎರಡೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ರಾಯರು ಗೀತಾವಿವೃತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಅಂದರೆ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಅಲ್ಲ. ಜೀವನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸದೃಶವೇ ಪ್ರತಿಬಿಂಬತ್ವ. ಪರಮಾತ್ಮನು ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವನ ಕಿಂಚಿತ್ ಸಾದೃಶ್ಯ ಜೀವನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನೇ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಎನ್ನುವುದು. ನಿತ್ಯೋ ಪರ: ನಿತ್ಯೋ ಜೀವ: ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಜೀವ ಪರಮಾತ್ಮನತೆಯೇ ನಿತ್ಯವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ದೇವದತ್ತನು ಸಿಂಹದಂತೆ ಪರಾಕ್ರಮ ಉಳ್ಳವನು ಅಂದರೆ, ದೇವದತ್ತನಿಗೆ ಪರಾಕ್ರಮ ಸಾದೃಶ್ಯವೇ ಹೊರತು, ಸಿಂಹದಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಗುಣಗಳು ಇಲ್ಲ. ಇವರಲ್ಲಿ ಭೇದ ಇದ್ದೆ ಇದೆ.

ಹೇಗೆ ಮೋಟಾರ್ ಪುಲ್ಲಿಂಗ್ ಎನರ್ಜಿ - ಹಾರ್ನ್ ಪವರ್ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ಯ ಕಿಂಚಿತ್.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯುವುದು ತುಂಬಾ ಇದೆ, ಆದರೆ ಇದು ಎರಡು ಮಾತು ಅಷ್ಟೇ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕೊನೆಯ ಜೀವನ ಹೇಗಿತ್ತು ?

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಇನ್ನು ವೈರಾಗ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ. ವಿದುರ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಬಳಿ ಬಂದು, ಅವನಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಬರಲು ಹೀಗೆ ನುಡಿಯುತ್ತಾನೆ.

' ಇನ್ನೂ ನಿನಗೆ ಬದುಕುವ ಆಶೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೆ ? ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಸತ್ತರು. ನಿನಗೆ ಕಣ್ಣು ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯ ಹೋಯಿತು. ಶರೀರವು ಕೃಶವಾಯಿತು. ಭೀಮಸೇನ ನಿನಗೆ ಪಿಂಡದಂತೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟು ಅಮರ್ಯಾದೆ ಆದರೂ ನಿನಗೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲವೇ? '.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಗಾಂಧಾರಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬದರಿಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹಿಮವತ್ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಷ್ಠ ಸದೃಶವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಲಯ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟನು. ಮರು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಾರಿ ಪತಿ ಅಂತರ್ಗತ ನಾರಾಯಣ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಹಗಮನ ಹೊಂದಿದಳು.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾರದರು ಧರ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು

ಗಾಯತ್ರಿ ಜಪದ ಫಲವೇನು?

ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು ಅಂದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ. ಮೂರು ದಿವಸ ಜಪ ಮಾಡದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣತ್ವ ನಶಿಸಿ ಹೋಗುವುದೆಂದು ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರೂ, ಯಾವುದೇ ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಿದರೂ, ಯಾವ ಹೋಮಾದಿಗಳು ಮಾಡಿದರು, ಯಾವ ಪುನಶ್ಚರಣೆ ಮಾಡಿದರೂ ಫಲ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪರಾಶರ ಶ್ರುತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಗಳ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಗಾಯತ್ರಿ ಜಪವೇ ಪರಿಹಾರ ಎಂದು ಅಗ್ನಿಪುರಾಣ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಜಪದ ಸಂಖ್ಯೆ ಹತ್ತು, ನೂರು, ಸಾವಿರ ..ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜಪ ಅನುಸಂಧಾನದಿಂದ ಪಾಪಪರಿಹಾರನು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪಾಪಕಳೆದ ಮೇಲೆ, ನಿಂತ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ, ಜ್ಞಾನ ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ, ಈ ಮಂತ್ರ ಓಂಕಾರದ

ದಿಂದ ಬಂದ ವ್ಯಾಹೃತಿಯ ವಿಸ್ತಾರ ಮತ್ತು ವೇದಗಳ ಸಾರ. ಇಹ-ಪರಕ್ಕೂ ಸುಖವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವ ಗಾಯತ್ರಿ ಎನ್ನುವ ಕಾಮಧೇನು ಬಿಟ್ಟವನು ಮೂರ್ಖನೆ ಸರಿ ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತವೆ

ನಾಸ್ತಿ ಗಂಗಾ ಸಮಮ್ ತೀರ್ಥಂ ನ ದೇವ ಕೇಶವಾತ್ ಪರ: |

ಗಾಯತ್ರಾಸ್ತು ಪರಮ್ ಜಪ್ಯಂ ನ ಭೂತಂ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||

-ಗಾಯತ್ರಿದರ್ಶನ ಸಂಗ್ರಹ

ಕೃಷ್ಣನ ಚೋರತ್ವದಲ್ಲಿ ತತ್ತ ಏನು ?

ಕೃಷ್ಣ ನವನೀತ ಚೋರ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಆಚಾರ್ಯರು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಗೋಕುಲದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಮೀರಿ ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಮನೆಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಹೋಗಿ ಬೆಣ್ಣೆ ತಿಂದಾಗ, ಅವರನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿ ಗದುರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅಧಿಕ ಪುಣ್ಯ ಕದಿತಿದ್ದ. ಇನ್ನೂ ಪುಣ್ಯ ಗಳಿಸಬೇಕಾದವರಿಗೆ ತಾನೇ ಕದ್ದು ತಿಂದು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣ ಬುದ್ಧಿಕೊಟ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಮುಚ್ಚಿ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ತಾನು ತಿನ್ನದೇ ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ತಿನ್ನುಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಎಲ್ಲವೂ ಅವನದ್ದೇ, ಆದರೆ ನಾವು ಅವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡದೇ ನಾವು ಭೋಗಿಸಿದರೆ ಕಳ್ಳರಾಗುತ್ತೇವೆ.ನಮಗೆ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಸಂಪತ್ತಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಜ್ಞಾನ/ದೇವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಅಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ತಲುಪುಸುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಅವನದ್ದೇ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವನು ಚೋರ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಅವನು ನಮ್ಮಪಾಪಗಳನ್ನು ಕದಿಯುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚೋರ.

ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಿಸದೆ ಸ್ನಾನ ಜಪ ಹೋ|

ಮಾನ್ನ ವಸ್ತ್ರ ಗಜಾಶ್ವಭೂಧನ |

ಧಾನ್ಯ ಮೊದಲಾದಖ್ವಿಳ ಧರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಫಲವೇನು|| - ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರು

ಎಲ್ಲವೂ 'ಬ್ರಹ್ಮಮಯ' ಅಂದರೆ ಏನು ?

ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜರು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನೀರಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ಹಾಕಿದಾಗ 'ನೀರೆಲ್ಲಾ ಉಪ್ಪು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಉಪ್ಪಿನಂತೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಕಣ ಕಣದಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ

ಭಗವಂತನನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲವೂ ನೀನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಉಪ್ಪು ಬೇರೆ ನೀರು ಬೇರೆ ಹೇಗೋ, ಪ್ರಪಂಚ ಬೇರೆ ಮತ್ತು ಭಗವಂತ ಬೇರೆ.

ಈಶಾವಸ್ಯಮಿದಂ ಸರ್ವಂ ಎಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾಕಡೆ ವಾಸಿಸುವ ಭಗವಂತನ ಮನೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚ ಎಂದು. ಇದನ್ನೇ ಅರ್ಜುನ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ 'ಸರ್ವಂ ಸಮಾಪ್ನೋಷಿ ತತೋಸಿ ಸರ್ವಃ (11 :40) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ನಿನ್ನ ವಿಶ್ವರೂಪ ಎಲ್ಲಾಕಡೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ನೀನೆ. ಪುರುಷಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಕೂಡ 'ಪುರುಷ ಎವೇದಂ ಸರ್ವಂ ' ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇದನ್ನು ಅದ್ವೈತಿಗಳು ಈ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಬ್ರಹ್ಮ, ಮಿಥ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲ.

ಇದನ್ನು ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜರು ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ವಿಷ್ಣು ಸಹಸ್ರನಾಮದಲ್ಲಿ 'ವಿಶ್ವಂ' ಅಂದರೆ ವಿಶ್ವ ಅವನ ಅಧೀನ ಎಂದು. ನಾವು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ 'ಅಟೋ' ಎಂದು ಆಟೋನ ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ಆಟೋ ಅವನ ಅಧೀನ ಎಂದು. ಅವನೇ ಆಟೋ ಅಲ್ಲ.

ರಾಮ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ರುದ್ರದೇವರ ಆಶ್ರಯಿತ್ವ ಇದಿಯೇ ?

ರಾಮಃ - ಮಃ ರುದ್ರಃ , ಆ : ಸಮ್ಯಕ್ ಯತ್ರ , ರಃ ರಮತೆ ಇತಿ ರಾಮಃ |
ರುದ್ರರಮಣಾಶ್ರಯಃ |

ಶ್ರೀರಾಮ ರಾಮ ರಾಮೇತಿ .....ರಾಮ ನಾಮ ವರಾನನೇ |

ಹೇ ವರಾನನೇ | ಈ ರಾಮನಾಮವು ವಿಷ್ಣುಸಹಸ್ರನಾಮಕ್ಕೆ ಸಮವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮನೋಹರವಾದ ರಾಮ ನಾಮ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ರುದ್ರದೇವರು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

- ಶ್ರೀಸತ್ಯಪರಾಯಣತೀರ್ಥ ವಿರಚಿತ ರಾಮಶಬ್ದಾರ್ಥ ರತ್ನಮಾಲ

ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು ?

'ಧ್ಯಾಯೇದ್ ಗದಾಭಯಂಕರಂ ಸುಕೃತಾಂಜಲಿಮ್ ತಮ್' ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕೈಗಳು. ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಗದಾ ಹಾಗೂ ಅಭಯಮುದ್ರೆ. ಇನ್ನೆರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ.

ಜೀವನಿಗೆ ಕರ್ತೃತ್ವ ಇದೆಯೇ?

ಜೀವನಿಗೆ ಕರ್ತೃತ್ವ ಇದೆ. ಜ್ಞಾನ, ಇಚ್ಛೆ, ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಗಳೇ ಕರ್ತೃತ್ವ. ಈ ಶಕ್ತಿಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಜ್ಞಾನ ಬಂದಮೇಲೆ ಇಚ್ಛೆ, ಇಚ್ಛೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವುದು ಕ್ರಿಯೆ. ಆದರೆ ಜ್ಞಾನ ಇಚ್ಛೆ ಕ್ರಿಯೆ ಶಕ್ತಿಗಳು ಜೀವ ಜೀವಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಲ್ಪ ಜ್ಞಾನ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಧಿಕವಾದ ಕ್ರಿಯೆ ಶಕ್ತಿ ಹೀಗೆ ಭಿನ್ನ ಜೀವರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಕ್ಕಂತೆ. ಈ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ, ಜೀವ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಬಿಂಬರೂಪಿ ಪರಮಾತ್ಮ ಅಷ್ಟೇ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನೇ ನಾವು ದತ್ತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ರಾಘವೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ 'ಜೀವಸ್ಯ ಸ್ವತಃ ಕರ್ತೃತ್ವಾದಿಮತ್ತ್ವೇನಿತಿ ತಸ್ಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬುಧಿಃ ಬ್ರಹ್ಮಃ' ಅಂದರೆ ಜೀವನಿಗೆ ಕರ್ತೃತ್ವ ಇದೆ. ಆದರೆ ತಾನೇ ಸ್ವತಂತ್ರಕರ್ತೃ ಎನ್ನುವ ಜ್ಞಾನ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮಗು, ತಾಯಿಯ ಬೆರಳು ಹಿಡಿದು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುವಾಗ, ತಾನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹಾಗೆ.

ಪ್ರಚೇತಸರು ಯಾರು ? ಇವರನ್ನ ದೇವರಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ನೆನೆಯ ಬೇಕು ?

ಪ್ರಾಚೀನ ಬರ್ಹಿ ಎಂಬ ರಾಜನಿಗೆ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು. ಅವರನ್ನು ಒಂದೇ ಹೆಸರಿಂದ ಕರೆಯುವುದು ಪ್ರಚೇತಸರು ಅಂತ. ದೇವರ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಪಾರಸ್ತವನನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕು. ಅದು ಕಂಡು ಋಷಿ ಕಂಡ ಸ್ತುತಿ. ಈ ಸ್ತುತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಚೇತಸರು ಸೋಮನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಬ್ರಹ್ಮಪಾರ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ದೇವರಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಿಸಿದರು. ಕಾರಣ, ಈ ಸ್ತವನವನ್ನು ಪಠಿಸುವದರಿಂದ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅಪಾರ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಇದೆ. ಈ ಸ್ತುತಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ರಾಗ, ದ್ವೇಷ, ಅಸೂಯೆ , ಅಹಂಕಾರ, ಮೋಹ ಮಮತೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಪಠನೆ ಮಾಡದೆ ದೇವರ ಪೂಜೆಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಆಚಾರ್ಯರು ತಂತ್ರಸಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಜಪಿಸಿ ಪೂಜೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊಷಮುಕ್ತನಾಗಬೇಕು ಯೆನ್ನುವುದು ತತ್ವವ. ಈ ಸ್ತೋತ್ರದ ಅರ್ಥ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಯೋಣ.

ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು ತತ್ತ ಸುವ್ವಾಲೇ ಪದಗಳನ್ನು ಯಾರ ಸಲುವಾಗಿ ರಚಿಸಿದರು ?

ಅವರ ಸೊಸೆಯಾದ ಗೋಪಮ್ಮ ಅವರಿಗೆ. ಇದು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜಾನಪದ ಗಾಯನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ತಲುಪಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶ್ಯ ದಿಂದ ತತ್ತ ಸುವ್ವಾಲೇ ಪದಗಳನ್ನು ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರು ರಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪರಿಚಯ ಇದೆ ?

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮೋಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಜಗತ್ತನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಜಗತ್ತಲ್ಲಿ ಏನು ಸಾರ ಇಲ್ಲ, ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಲ್ಲ ?

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಅಂದರೆ ಜಗತ್ತನ್ನು ಒಬ್ಬ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಅಲ್ಲ. ತತ್ತ ಸಂಖ್ಯಾನ ಜಯತೀರ್ಥರ ಟೀಕಾದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸೃಷ್ಟಿರಕ್ಷಾಹೃತಿಜ್ಞಾನನಿಯತ್ಯಜ್ಞಾನಬಂಧನ್ | ಮೋಕ್ಷಂ ಚ ವಿಷ್ಣುತಸ್ತ್ವೇವ ಜ್ಞಾತ್ಯ ಮುಕ್ತೀರ್ನ ಚಾನ್ಯಥಾ ||

ಜಗತ್ತಿಗೆ (ಚೇತನ-ಅಚೇತನರಿಗೆ) ಸೃಷ್ಟಿ -ಸ್ತಿತಿ-ಲಯ-ಜ್ಞಾನ-ಅಜ್ಞಾನ-ನಿಯಮನ-ಬಂಧ-ಮೋಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕೊಡುವವನು ವಿಷ್ಣುವೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ಧೃಡವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಜಗತ್ತನ್ನು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ 'ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮ' ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಹೇಗೆ ? ಅಂದಮೇಲೆ ಚೇತನರು-ಅಚೇತನರು, ಭಾವ ವಸ್ತುಗಳು, ಅಭಾವ ವಸ್ತುಗಳು, ನಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಅನಿತ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಅವಾಂತರ ಪ್ರಭೇದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆತ್ಮದ್ಭುತವಾದ ಜಗತ್ತನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದದ್ದು ಮುಮುಕ್ಷುವಾದವನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಈ ಭೇದಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ.

ಇಂತಹ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಜಗತ್ತನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿರುವ ಆ ಭಗವಂತನು ಸರ್ವಜ್ಞನು, ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತನು, ಅನಂತಗುಣ ಉಳ್ಳವನು, ಅವನದೇ ಆದ ಅನೇಕ ಕ್ರಿಯಾ ರೂಪ ಶಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವನು ಆಗಿರುವನೆಂದು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವುದೇ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ.

ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಮೊದಲು ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು ?

ಇದಕ್ಕೆ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಸ್ಮೃತಿ ಯಲ್ಲಿ ,ಶಂಖಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭೋಧಾಯನ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇರೆ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಒಂದೇ ಇದೆ. ವೃದ್ಧ , ಬಾಲಕರು, ರಾಜ, ಕುಡುಕ, ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತವನು, ಸನ್ಯಾಸಿ, ಗರ್ಭಿಣಿ ಸ್ತ್ರೀ, ದುರ್ಬಲನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಗೋವು, ರೋಗಿ, ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊರಟವನು , ಇವರಿಗೆ ಮೊದಲು ದಾರಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ.

- ಸಂಗ್ರಹ ಸ್ಮೃತಿಮುಕ್ತಾವಳಿ

ವಾದಿರಾಜರು ಲಕ್ಷಾಲಂಕಾರ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥ ಬರಿಯಲು ಉದ್ದೇಶ್ಯವೇನು ? ವಾದಿರಾಜರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ವಾದಿರಾಜರ ತಾಯಿ, ಗಂಡು ಮಗುವಿಗೋಸ್ಕರ ದೇವರಗೆ ಲಕ್ಷಾಭರಣ ಹರಿಕೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಬೆಲೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅನಿಸುತ್ತೆ. ವಾದಿರಾಜರು ಹುಟ್ಟಿ, ಸನ್ಯಾಸ ದೀಕ್ಷತೊಗಂಡ ಬಳಿಕ, ಆ ಬಡ ತಾಯಿ ತಾನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹರಿಕೆಯನ್ನು ವಾದಿರಾಜರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಾದಿರಾಜರು ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಸಂಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ, ಪ್ರಯಾಗನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ, ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸರ ಆದೇಶವಾಗುತ್ತದೆ, ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬರಿಯಬೇಕೆನ್ನು. ವಾದಿರಾಜರು ಮಹಾಭಾರತದ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬರೆದು ವೇದವ್ಯಾಸರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಿನ ದಿನವೇ ಅವರ ತಾಯಿಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ ಆಭರಣಗಳ ಧರಿಸಿದ ಭೋವರಾಹ ದರ್ಶನ ವಾಗುತ್ತದೆ.

ವಾಯು ದೇವರ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನದೇವರ ರೂಪಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಪೂಜೆ ಇಲ್ಲ ?

' ಜಾತ: ಪುನ: ವಿಪ್ರತನು: ಸ ಭೀಮೋ ....' ಎಂದು ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನನೇ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವರಾಗಿ ಅವತರಿಸುವರೆಂದು ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ವಾಯುದೇವರ ಒಂದು ಅಂಶ ಹನುಮಂತ, ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಭೀಮರಾಗಿ ಜನಿಸಿದ ಅಂಶವೇ ಮತ್ತೆ ಮಧ್ವರಾಗಿ ಬಂದ ಪ್ರಯುಕ್ತ, ಶ್ರೀ ಮಧ್ವರ ಪೋಜಯೇ ಭೀಮನ ಪೂಜೆ ಎನಿಸುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭೀಮನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪೂಜೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ.

- ಸಂಗ್ರಹ 'ಸೂರಸೇನ'ನಾಮದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಕೃಷ್ಣನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಯಾವ ರೂಪಗಳಿಂದ ದರ್ಶನ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ?

1. ಅವತಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಾಸುದೇವ ದೇವಕಿಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಚತುರ್ಭುಜನಾಗಿ ದರ್ಶನ
2. ಕೃಷ್ಣ ಮಣ್ಣು ತಿಂದು, ಯಶೋದಗೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ದರ್ಶನ
3. ಅಕ್ರೂರನಿಗೆ ಸಹಸ್ರಫಣಿಉಳ್ಳ ಶೇಷನಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವ ದರ್ಶನ
4. ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವರೂಪ ದರ್ಶನ (ಸಂಜಯನಿಗೆ ಕೂಡ)
5. ರಾಯಬಾರಿಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ, ದುರ್ಯೋಧನ ಕೃಷ್ಣನ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲು ಬಂದಾಗ ವಿದುರನಿಗೆ,

ಭೀಷ್ಮ,ದ್ರೋಣ,ಕೃಪಾ ಮತ್ತು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗೆ(ದಿವ್ಯಚಕ್ಷು) ದರ್ಶನ.

6 ಭೀಷ್ಮ ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಧರ್ಮ ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ದರ್ಶನ.

7. ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದನಂತರ ತನ್ನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ನೇಹಿತ ಉತಂಗಗೆ ದರ್ಶನ.

8. ಪರಿಕ್ಷಿತ್ರಾಜ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ದರ್ಶನ.

ಭೀಷ್ಮಕನಿಗೆ ಕೃಷ್ಣ ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಭೀಷ್ಮಕ, ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸ್ವಯಂವರವನ್ನು ಶಿಶುಪಾಲನಿಗೊಸ್ಕರ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೃಷ್ಣ ಅವನಿಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ತಾನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ನಾರಾಯಣ , ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಇಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹವಾದ ರೂಪ ಅಲ್ಲ. ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿವಿಧವಾದ ರೂಪಗಳು ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ದರ್ಶನ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

..|ಶುನಿಚೈವ ಶ್ವಪಾಕೇ ಚ ಪಂಡಿತಾಃ ಸಮದರ್ಶಿನಃ || - ಗೀತೆ

ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮದೃಷ್ಟಿ ಅಂದರೆ ಏನು? ಎಲ್ಲವೂ ಸಮವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಇದನ್ನೇ ಉಪನಿಷದ್ 'ಏಕಮೇವ ಅದ್ವಿತಿಯಂ ಬ್ರಹ್ಮ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ . ಅಂದರೆ, ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ , ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಇರುವದರಿಂದ ಅವನು 'ಸಮ' ಯೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಗೋ, ನಾಯಿ , ಆನೆ , ಚಂಡಾಲ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಉಚ್ಚ ನೀಚ ಅಧಿಷ್ಠಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮ ನಿರ್ದೋಷಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಜಡವಾದ ಕಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ,ಲೋಹಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು, ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿ ಮತ್ತು ಕೂಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ತಾರತಮ್ಯ ಸಹಜವಾದದ್ದು. ಈ ತಾರತಮ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ , ಎಲ್ಲರ ಚೇತನರಲ್ಲಿ ದೋಷಗಲಿದ್ದರೂ, ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನ ರೂಪಗಳು ಒಂದೇ ಎಂದು

ಕಾಣುವುದೇ ಪಂಡಿತರ ಲಕ್ಷಣ. ಇಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರು ಅಂದರೆ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ವಿಷ್ಣು ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ 'ಸಮತ್ವ ಮಾರಾಧನಮಚ್ಚುತಸ್ಯ' ೧-೧೭/೯೦ , ಅಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಒಳಗೂ ಸಮಯೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಅವನಲ್ಲಿ ರೂಪ ಭೇದ , ಅವನ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯ ಕಾಣದಿರುವುದೇ ಅಚ್ಚುತನ ಆರಾಧನೆ ಎಂದು ನಾವು ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಇಂದಿನ ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಗಳು, ಅದ್ವೈತ ಮತದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಐಕ್ಯ ಭಾವನೆ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲವೇ?

ಅದ್ವೈತ ಸಂದೇಶದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಐಕ್ಯಭಾವನೆ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಾದರೆ ಪಾಂಡವರ ಕೌರವರ ನಡುವೆ ಯುದ್ಧ ಆಗಬಾರದಿತ್ತು. ಶಂಕರ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಭೋದಿಸಿದ್ದು ಅದ್ವೈತವನ್ನು ಅಂತ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕೃಷ್ಣ ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಧುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳಿಗೆ ಎಂದು ಅದ್ವೈತವನ್ನೇ ಉಪದೇಶಿಸದನೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಅರ್ಜುನನಿಗೂ, ಧುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳಿಗೂ ಅದ್ವೈತವನ್ನು ಭೋದಿಸಿದರೋ ಐಕ್ಯ ಭಾವನೆ ಏಕೆ ಮೂಡಲಿಲ್ಲ? ಐಕ್ಯ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಯಾಕೆ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ?. ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು ಅಂದ ಮೇಲೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಏಕತಾಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಅದರಿಂದ ಶಂಕರರ ಪ್ರಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಅದ್ವೈತದ ಉಪದೇಶ ದೊರಿಕಿದರೂ ಅದರಿಂದ ಏಕತಾಭಾವನೆ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅದ್ವೈತ ಸಂದೇಶ ಏಕತಾಭಾವನೆಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ.

ಕೃಷ್ಣ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ , ಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಣವಾಯು ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಓಂ ಎಂದು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ, ಯೋಗದಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಹೋದರೆ ಮೋಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗ ಅಲ್ಲವೇ ?

ಕೆಲವರು ಹರ ಯೋಗ ಪದ್ಧತಿ ಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದುಂಟು. ಅದು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ. ಕೃಷ್ಣ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಗಿ ಓಂ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿ ಎಂದು ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗ ಬೇಕಾದರೆ 'ಓಂ' ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ನಾರಯಣನನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ವಾಯುದೇವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಸಾರಾಂಶ. ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಖಂಡಸ್ಮೃತಿ ಬೇಕು ಅಂತ ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳಿದ್ದು. ಶ್ರೀಹರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣರ ಸ್ಮೃತಿ, ಚಿಂತನೆ, ಮನನ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬೇಕು. ನಿರಾಕಾರವಾದ ಧ್ಯಾನ ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ವ್ಯಾಸಯೋಗದಲ್ಲಿ, ' ಪ್ರಾಣ ಯೆಲ್ಲಿರುತ್ತನೋ ಜೀವನು ಮನಸ್ಸು ಅಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತೆ' ಯೆನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ, ಪ್ರಾಣ ಸಿಷುಮ್ನಾನಾಡಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ವಾಯುದೇವರ ಪೂರ್ಣಅನುಗ್ರಹ ಖಂಡಿತಬೇಕು. ಇದನ್ನೇ ನಾವು ದಿನನಿತ್ಯ 'ಭಾರತಿ ರಮಣ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಾನ್ತರ್ಗತ' ಎಂದು ಸ್ಮರಿಸಿ ಅವನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕು. ಧ್ಯಾನ ಒಂದೇ ಸಾಕು ಜ್ಞಾನ ಯಾಕೆ ಬೇಕು ಅಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣ 'ಬಹೂನಾಂ ಜನ್ಮನಾ ಅಂತೆ ಜ್ಞಾನವಾನ್ ಮಾಮ್ ಪ್ರಪದ್ಯತೆ' ಅಂತ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನೇ ಜಯತೀರ್ಥರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ 'ಜ್ಞಾನ ನಿಶ್ಚಯ ವಾಗುವತನಕ ಧ್ಯಾನ ಫಲಕಾರಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು. ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ, ಅಂತಃಕರಣಶುದ್ಧಿ ಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮಾಚರಣೆ, ಗುರು ಮುಖೇನ ಶ್ರವಣ, ಮನನ ,ಯಥಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಹರಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿ, ಯೋಗ್ಯವಾದ ಗುರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ಕಾರುಣ್ಯ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತೋರುವ ನಾರಾಯಣನನ್ನು, ನಿರಾಕಾರಿ, ಕಾರುಣ್ಯ ಎಂಬುವ ಗುಣ ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲದ ನಿರ್ಗುಣ ಎಂದು ಅಖಂಡವಾಗಿ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿದರೆ ನಿತ್ಯ ನರಕಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದೂ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಂಕಲ್ಪ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು.

ಕೃಷ್ಣ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ' ಪ್ರಕೃತ್ಯೇವ ಚ ಕರ್ಮಾಣಿ ಕ್ರಿಯಮಾಣಾನಿ ಸರ್ವಶಃ | ಯಃ ಪಶ್ಯತಿ ತಥಾಸ್ಸತ್ಮಾನಾಮಕರ್ತಾರಂ ಸ ಪಶ್ಯತಿ | ' ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದು ಪರಮಾತ್ಮ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಶಕ್ತಿರೂಪಳಾದ ಪ್ರಕೃತಿನೇ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ಅಲ್ಲವೇ?

ಎಲ್ಲಾ ದಾರ್ಶನಿಕಕಾರರು ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಏಡಿವಿದ್ದಾರೆ. ಆಚಾರ್ಯರು ಇದಕ್ಕೆ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ 'ಆತ್ಮಾನಂ ಚ ಆಕರ್ತಾರಂ ಪಶ್ಯತಿ ಸಃ ಪಶ್ಯತಿ' ಭಾಷ್ಯ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಂದು ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ.ಅಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕತೃವಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೋ ಅವನು ಭಗವಂತನ್ನು ಕಾಣುವನು ಎಂದು. ಮುಂದೆ ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರಾಘವೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇದನ್ನು ಇನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಂದರೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ, ಆ ವಿಕಾರಗಳು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು ಪರಮಾತ್ಮ ಅವಿಕಾರಿಯಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಲ್ಲಿ ದೋಷಗಲಿದ್ದರೂ ತಾನು ದೋಷದೂರನಾಗಿ, ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿ ಇರುವವನು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಶ್ಲೋಕ

ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿ ಎನ್ನುವ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭವೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ದರ್ಶನಕಾರರು ಅವರವರ ಮತವನ್ನು ಪುಷ್ಟಿ ಮಾಡಲು ತಪ್ಪಾಗಿ ಬಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು , 'ಪ್ರಕೃತ್ಯ ಏವ ಚ' ಎಂದು ಬಿಡಿಸಿ ಅಂದರೆ ಜೀವ ಪೂರ್ವಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತಾನು ಅವರವರ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಹೊರತು ತಾನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದವನು ಆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ ಅನ್ನುವ ಅರ್ಥ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಥ ಗರ್ಭಿತವಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲವೇ. ಇದಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿ ಕೊಡಲು ಆಚಾರ್ಯರು ಸ್ಕಂದ ಪುರಾಣ ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಕೃತ್ಯ ಭಗವಾನ್ ಕರೋತಿ ನಿಖಿಲಂ ಜಗತ್ | ನೈವ ಕರ್ತಾ ಹರಃ: ಕಶ್ಚಿದ ಕರ್ತಾಕೇಶವಃ | ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಎಂದು ಏಕೆ ಗ್ರಹಿಸಬಾರದು ಎಂದು ವಿತಂಡ ಮಾಡಿದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಜಡ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಕರ್ತಾ ಶಬ್ದ ನಿರರ್ಥಕ ಎಂದು ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ 'ಅಹಂ ಬೀಜಃಪ್ರದಃ ಪಿತಾ' ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಕತ್ಯತ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ವಿರುದ್ಧ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಆಗುತ್ತದೆ....ಎಂದು ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ನಮಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

|ಆಚಾರ್ಯಾ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯ ಸಂತುಮೆ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮನಿ |

ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನ ಗಧಾ ಯುಧಾಭ್ಯಾಸ ನಡೆಸಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಭೀಮಸೇನನಿಗೆ ಗಧಾಯುಧದ ಕೌಶಲ ಹೇಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ?

'ಗಧಾ ತು ವಾಯುರ್ಬಲಸಂವಿದಾತ್ಮಾ ....' ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ವಾಯುದೇವರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಗರ್ಭೆಗೆ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ. ಭೀಮಸೇನ ವಾಯುದೇವರ ಅವತಾರ ಎಂದಮೇಲೆ ಗಧಾಯುಧದ ಕೌಶಲ ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾದುದು .

ಕೃಷ್ಣನ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ಧರ ತತ್ತ್ವವಾದ ಅಡಗಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀಮದ್ಧರ ತತ್ತ್ವವಾದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಪೂರ್ಣಸಮ್ಮತಿ ಇದೆ. ಆಚಾರ್ಯ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಪ್ರಮೇಯ	ಶ್ಲೋಕ ನಂಬರ್
ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ : ಸರ್ವಲೋಕಮಹೇಶ್ವರಂ	5 .29 , 7.4,7.24,9.11,10.12,11.43,12.20
ಬ್ರಹ್ಮ , ರುದ್ರಾದಿಗಲಿಂತಲೂ ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ	11.15, 11.22,11.37, 14.27,7.5, 3.22,10.8 ,15 .15
ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತಾ :	7.6, 10.8, 7.12, 8.18,11.2, 11.43, 4.13, 9.7, 9.18, 13.17
ಸ್ಮಿತಿ ಕರ್ತೃತ್ವ	8.9, 9.4, 9.17, 9.18 , 11.38, 11.15, 13.14, 13.22, 15.17, 15.13,15.14, 7.12, 9.4 , 4.7, 9.22, 9.31, 7.6, 8.18
ಸಂಹಾರ ಕರ್ತೃತ್ವ	9.18, 9.7, 11.32, 11.33.34, 10.8, 18.61 , 7.8.11,9.16, 15.12, 10.22-40
ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನಪ್ರದ	7.10, 7.21, 10.4-5, 10.10,10.11, 7.21,7.22, 9.23,11.22,10.15, 15.15
ಬಂಧ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದ	18.56, 8.15, 8.21,8.20, 15.6, 18.62, 7.20- 23,8.15,12.17,14.27
ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪ್ತಿತ್ವ	7.19, 11.40, 9.4, 10.20, 10.42, 11.16, 11.20, 10.40, 13.14, 13.15. 16.17, 15.15, 18.61, 11.6.7, 11.13, 11.15
ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಗೂ ಅಧಾರ	ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ಹಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಹಂ , ಮಯಾಧ್ಯಕ್ಷೇಣ ಪ್ರಕೃತಿ:....., ಮಮ ಯೋನಿರ್ಮಹದ್ಯ ಹ್ಯ.. , ಮತ್ತ: ಸರ್ವಂ ಪ್ರವರ್ತತೆ...
ಪುರುಷಸೂಕ್ತ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಕೃಷ್ಣನೆ	31.12, 11.5, 11.9.11, 11.16.19-23, 12.13, 15.15, 15.18, 13.4 ,13 .13 .8 .13
ಪ್ರಣವ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಕೃಷ್ಣನೇ	8.13,9.17

ವಿಷ್ಣುವನ್ನೇ ತಿಳಿಯದ ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಒಲಿಯುತ್ತಾಳೆ?

ವಿಷ್ಣುವನ್ನೇ ತಿಳಿಯದ ಇತರ ದೇಶಸ್ತರು ಕೂಡ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಇದ್ದು ದೇವರೇ ಸ್ಮರಣೆ, ಸಂಕಲ್ಪ ಇರುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅದು ತಮಾಸ ದಾನ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ (ಯೋಗ) ಆದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಕ್ಷೇಮ (ರಕ್ಷಣೆ) ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಸುಖ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೋಹದಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಯ

ಮತ್ತು ಇನ್ನಷ್ಟು ಗಳಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮನಸ್ಸು ಬರುತ್ತದೆ. ಧುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸಂಪತ್ತು ಇತ್ತು ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಸ್ಮರಣೆ ಇಲ್ಲದೇ ವ್ಯತಿರೇಕವಾಗಿ ವಿಷ್ಣು ಧ್ವೇಷನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆದರೂ ಸಂಪತ್ತು ದೇವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣ ಅವರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಪಾಂಡವರು ದಿನ ನಿತ್ಯ ಮಾಡಿದ ಸಾವಿರಾರು ಋಷಿಗಳಿಗೆ ದಿನನಿತ್ಯ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿ ಅದನ್ನು ಅನಂತ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ ವಾಪಾಸು ಕೊಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ದಾನ ಧರ್ಮಗಳು ಪಾತ್ರರಿಗೆ ಅಂದರೆ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಪೂರ್ವಕ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ 'ಕೃಷ್ಣ ಯೋಗ ಕ್ಷೇಮಮ್ ವಹಾಮ್ಯಹಂ' ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಅವನು ಸಜ್ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ತೋರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ.

ಕರ್ಮಗಳು ಪ್ರವೃತ್ತ ಕರ್ಮ ಎಂದು, ನಿವೃತ್ತ ಕರ್ಮ ಎಂದು ಇದೆ. ಪ್ರವೃತ್ತ ಕರ್ಮಗಳು ಅಂದರೆ ಯಜ್ಞ ಯಾಗಾದಿಗಳು ಸ್ವರ್ಗ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವಂತದ್ದು. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರು ದೇವರು ಸಂಪತ್ತನ್ನು, ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಅನುಗ್ರಹ ಆಗಬೇಕಿಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು ಪಡೆಯುವುದು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆಯುವುದು ದೊಡ್ಡದು. ಇತರರು ನಾಸ್ತಿಕರಾಗಿ ಸಂಪತ್ತುನಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ಅದು ದಾನದ ಫಲದಿಂದ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಹೊರೆತು ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹ ಸರ್ವಥಾ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ನಮಗೆ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಅವನ ಅನುಗ್ರಹ ಆಗಬೇಕಾದಲ್ಲಿ, ದಾನಾದಿಗಳನ್ನು ನಿವೃತ್ತ ಕರ್ಮಅನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾವಣ ಮನನ ನಿಧಿಧ್ಯಾಸನೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಇಹ ಮತ್ತು ಪರಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇದನ್ನೇ ಈಶಾವಾಸ್ಯೋಪನಿಷಾದ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ 'ತೇನ ತ್ಯಕ್ತೇನ ಭುಂಜೇಥ' ಎಂದು, ಅವನು ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಸ್ವೀಕರ ಮಾಡು ಮತ್ತು 'ಕರ್ಮಣ್ಯೇ ಅಧಿಕಾರಸ್ತ' ಕರ್ಮ ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿನಗೆ ಅಧಿಕಾರ, ಫಲದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ನನ್ನ ಅಧೀನ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳು ಮಾಡದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದರ ತಕ್ಕಂತೆ ಫಲಗಳು ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಲೇಬೇಕು. ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಮಾಡುವದ ಮೂಲಕ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುವುದು

ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಶಾಸ್ತ್ರದ ತಿರಸ್ಕಾರ ಅದು ದೇವರ ತಿರಸ್ಕಾರವೇ. ಅದರಿಂದ ಅನರ್ಥವು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಬುತ್ತಿ. ಆದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ , ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಸಜ್ಜನನಾದವನು ಗರ್ವಿಷ್ಟನಾದರೆ 'ಯಸ್ಯಾನುಗ್ರಹಮಿಚ್ಛಾಮಿ ತಸ್ಯ ವಿತ್ತಂ ಹರಾಮ್ಯಹಂ' ಎನ್ನುವಂತೆ ಗರ್ವದ ಉಪಶಮನಕ್ಕಾಗಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಾರುಣ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

'ಇಚ್ಛಾ ಮಾತ್ರಂ ಪ್ರಭೋ ಸೃಷ್ಟಿ:..' ಇಚ್ಛೆ ಇಂದ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ದೀರ್ಘ ಸೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಯಾಕೆ ಬೇಕು ?

'ಇಚ್ಛಾ ಮಾತ್ರಂ' ಎಂದರೆ ಪ್ರಯಾಸ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನ ನಮ್ಮಂತೆ ಅಲ್ಲ, ಅದು ಒಂದು ಕ್ರೀಡೆ , ಅದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಯಕೆ ಏನು ಇಲ್ಲ. ಇಚ್ಛೆ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿನೂ ಮಾಡಲೋ ಬಲ್ಲ ಆದರೆ ಯೋಗ್ಯ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅವರದೇ ಆದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದು ದೇವತೆಗಳ ಉನ್ನತಿಗೆ ಭಗವಂತ ಕೊಡುವ ಒಂದು ಅವಕಾಶ.ತನ್ನ ರೂಪಗಳ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಚಿಂತ್ಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, ತಾನು ಸರ್ವೋತ್ತಮ ತತ್ವವನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಲವರು ಆ ಒಂದು ರೂಪಗಳ ಉಪಾಸನೆ ಇಂದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಧುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳನ್ನು, ಕಂಸ, ರಾವಣ ಮೊದಲಾದ ಅಸುರರನ್ನು ವೈಕುಂಠದಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಇಚ್ಛೆ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಅವರ ಸಂಹಾರ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು ಆದರೆ ಅವನು ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ತನ್ನ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ತೋರುವಿಕೆ, ಕೆಲವೊಂದು ಭಕ್ತರನ್ನು ತನ್ನ ಸಾನಿಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಲು ಭುವಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಪರಮಾತ್ಮ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದರೆ , ಅವನ ಗುಣಗಳು ಇಷ್ಟು ಅಂತ ಅವನು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು, ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅನಂತ ಗುಣಗಳು ಇವೆ ಅಂದರೆ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಕ್ಕೆ ಭಂಗ ಬರುತ್ತೆ ಅಲ್ಲವೇ ?

ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಖ್ಯೆ 'X ' ರೂಪಗಳು ಇವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ ಅವನು 'X +1 ' ರೂಪ ತೋರುವ ಅಚಿಂತ್ಯ ಶಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವನಾದ್ದರಿಂದ , ಪರಮಾತ್ಮನೇ 'ತನ್ನ ರೂಪಗಳು ಅನಂತ' ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ. ರೂಪಗಳು ಹೇಗೂ ಹಾಗೆ ಗುಣಗಳು,

ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಕೂಡ ಅರ್ಥೈಸಬೇಕು. ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲದರ ಬಗ್ಗೆ ಜ್ಞಾನ ಇರುವವನು. ಯಾವುದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಗುಣಗಳು ಇವೆಯೋ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದವನಾದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಸರ್ವಜ್ಞ. ಹಾಗಾಗಿ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ ಇದರಲ್ಲಿ ಭಂಗ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಅವನನ್ನು ಅಪ್ರಮೇಯ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. 'ಪ್ರಮಾತುಂ ಸಂಖ್ಯಾತುಂ ಅಯೋಗ್ಯಃ ಅಪ್ರಮೇಯಃ ' . ಅವನ ಅಸಂಖ್ಯ ರೂಪ , ಗುಣ , ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕಗಳು ಅವನ ಸ್ವರೂಪ ಭೂತವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೂ ಅವುಗಳು ಅಸಂಖ್ಯ ಎಂದೇ ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ

ತರ್ಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷಗಳಿಂದ ವಾಕ್ಯಗಳು ಅಪ್ರಮಾಣ ಆಗುತ್ತವೆ ?

ಆತ್ಮಾನ್ಯೋನ್ಯಾಶ್ರಯ ಚಕ್ರಕಾನವಸ್ಥಾಕಲ್ಪನಾಗೌರವ ಶ್ರುತದೃಷ್ಟ ಹಾನಾದಯೋ ದೂಷಣಾನುಮಾ | - ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆತ್ಮಾಶ್ರಯ (self dependency) : ನೀರಿದ್ದರೆ ನೀರು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ಅನ್ಯೋನ್ಯಾಶ್ರಯ (mutual dependency): ಉಪಾದಿ ಅಜ್ಞಾನ ಕಲ್ಪಿತ. ಈ ಅಜ್ಞಾನ ಉಪಾದಿ ಇಂದ ಕಲ್ಪಿತ (ಮಾಯವಾದ ಖಂಡನ)

ಚಕ್ರಕಾಪತ್ತಿ (circular reasoning) : ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಜೀವೆಶ್ವರ ಭೇದ ಕಾರಣ. ಭೇದಕ್ಕೆ ಉಪಾದಿ ಕಾರಣ. ಉಪಾದಿಯು ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ(ಮಾಯವಾದ ಖಂಡನ)

ಅನಾವಸ್ಥೆ (endless): ಸ್ಥ ಅಂದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಲ್ಲುವುದು. ಅನಾವಸ್ಥೆ ಅಂದರೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುತ್ತುವುದು. ಹೇಗೆ ಅಂದರೆ, ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇದ್ದಾಳೆ, ಅವಳಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣ ಇದ್ದಾನೆ , ಆ ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇದ್ದಾಳೆ ..... (ಇದು ಮುಂದಿನ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ)

ಕಲ್ಪನಾ ಗೌರವ (Respect for imagination): ಕಲ್ಪನೆ ಇಂದ , ಸಿದ್ಧವಾದುದನ್ನು ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವುದು. ಹೇಗೆ ಅಂದರೆ, 'ಈಶ್ವರನ ಜ್ಞಾನ ಶಾಶ್ವತ. ಅವನಿಗೆ ಮರೆವು ಇಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ , ಅವನಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಕಲ್ಪದ ವೇದವೇ ತಿಳಿದಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯೇ ವೇದವನ್ನು ಈ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದು ಕಲ್ಪನಾ ಗೌರವ.

ಶ್ರುತ ಹಾನಿ (neglect of shruti): ಶ್ರುತಿ ವಾಕ್ಯಗಳ ವಿರುದ್ಧ : ಈಶ್ವರ ಜೀವ ಅಭಿನ್ನ ಆದರೆ ಧುಖಿ: ಆಗಬೇಕಿತ್ತು. ಇದು ವಿರುದ್ಧ. ಈಶ್ವರನಿಗೆ ದುಖ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ,ಈಶ್ವರ ಮತ್ತು ಜೀವ ಭಿನ್ನರೆ.

ದ್ರುಷ್ಟಹಾನಿ (neglect of pratyaksha): ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಿರುದ್ಧ : ಕುಡಿದ ನೀರು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುಡುವುದಾದರೆ, ನನಗೂ ಸುಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಇಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿವೆ. ಆದರೆ, ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಮುಖನನ್ನು: ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅವನನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಚ್ಛಿಸಿದಾಗ , ಬ್ರಹ್ಮ ತನ್ನನ್ನು ತಿನ್ನ ಬಾರದೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗ , ಪರಮಾತ್ಮ ಅವನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಲು ಆದೇಶಿಸಿದನು ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಜಗತ್ತನ್ನು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ತನ್ನ ಭೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಚನ ಸಮನ್ವಯ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದು ?

ಉಪನಿಷತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಬರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದು, ಆದರೆ ಗೂಢವಾದ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮ ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತ, ಅವಿಕಾರಿ ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಜಗತ್ತನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು ಅಂದರೆ ಲಯ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಅವನು ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಬೇಕಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವುದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಆದೇಶದಿಂದ. ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಧೀನದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದಾನೆ ಹೊರತು, ಅವನೇ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತನಲ್ಲ ಎಂಬುವ ಪ್ರಮೇಯವೂ ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಆಚಾರ್ಯರು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ ಅದಿತಿ ಎಂದು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

'ಯುದ್ಯದ್ ಬ್ರಹ್ಮಾಸೃಜತ್ ಪೂರ್ವಂ ತತ್ತದತ್ತಿ ಜನಾರ್ದನ: | ಅದಿತಿನಾಮ ತೇನಾಸೌ ಭಗವಾನ್ ಪುರುಷೋತ್ತಮ: | - ಇತಿ ಮಾನಸಂಹಿತಾಯಾಂ

ಕಲ್ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಯಾವುದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೋ, ಪರಮಾತ್ಮನು ಕಲ್ಪಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ(ಲಯ). ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಅದಿತಿ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಸೃಷ್ಟಿ , ಸ್ತಿತಿ , ಲಯ ಅವನ ಸ್ವರೂಪಭೂತವಾದ ಸ್ವಭಾವವೇ ಹೊರತು, ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಏನು ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೇ 'ತ್ರಿಸರ್ಗೋ ಮೃಷ' ಎಂದು ಭಾಗವತ ಹೇಳಿದ್ದು. ಮತ್ತೆ 'ತ್ರಿಸರ್ಗ: ಅಮೃಷ' ಎಂದು ಪದಚ್ಛೇದ ಮಾಡಿದರೆ , ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಲಾಭವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ಮೋಕ್ಷಬಯಸುವನು ಜೀವನಾದ್ದರಿಂದ. ಅವನು ಮೋಕ್ಷಕೊಡುವನಾದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಏನು ಲಾಭವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶೇಷದವರು ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಮನಿಗೆ ತಮ್ಮನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಅಣ್ಣನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇದೆಯಾ ?

ಆಚಾರ್ಯರು ಇದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಣಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 'ಅಧಿಕಂ ಯೈ: ಕೃತಂ ತತ್ರ ತೈರೂನಂ ಕೃತಮತ್ರ ತತ್' ತಮ್ಮನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮಾಡಿದ ರಾಮನ ಸೇವೆ, ಅಧಿಕ ಪುಣ್ಯ ವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಯೋಗ್ಯತೆ ಮೀರಿ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯ. ಅದನ್ನು ಹ್ರಾಸ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬಲರಾಮನಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಅಣ್ಣನಾದ. ಹಾಗಾಗಿ, ತಮ್ಮನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಯ್ತು. ಇದರಿಂದ ಪುಣ್ಯ ಹ್ರಾಸ ವಾಯಿತು.

ವಿಷ್ಣುಸಹಸ್ರನಾಮದಲ್ಲಿ 'ನಿರ್ಗುಣ' ನಾಮಕ್ಕೆ ಗುಣಇಲ್ಲದವನು ಅಂತ ಹೇಳಬಹುದಲ್ಲವೇ ?

'ಯಾನಿ ನಾಮಾನಿ ಗೌಣಾನಿ' ಎಂದು ವಿಷ್ಣು ಸಹಸ್ರನಾಮಗಳು ಭಗವಂತನ ಗುಣಗಳು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಈ ನಾಮಗಳು 'ನಿರ್ಗುಣ' ಎನ್ನುವುದೂ ಒಂದು ಗುಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಪರಮಾತ್ಮಗೆ ಪ್ರಾಕೃತ ಗುಣಗಳಾದ ಸತ್ಯ ರಾಜಸ ತಮಸ್ಸು ಗುಣಗಳು ಇಲ್ಲದವನು ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಇವುಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಅಪ್ರಾಕೃತ ಮತ್ತು ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ನ ಎಂದು ಇದರ ಹಿಂದಿನ ನಾಮ 'ಗುಣ ಬೃತ್' ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಕೂಡ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಶ್ಲೋಕ 'ನಿರ್ಗುಣಂ ಗುಣಭೋಕ್ತುಂಚ' ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವಾಗ 'ನಿರ್ಗುಣಂ ಸತ್ವರಜಸ್ತಮಾಂಸಿ ಗುಣಾ: ತೈವರ್ಜಿತಂ' ಎಂದು ಅವನು ಪ್ರಾಕೃತ ವಾದ ಗುಣಗಳು ಇಲ್ಲದವನು ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

'ಗಹನಾ ಕರ್ಮಣೋ ಗತಿ:' ಕರ್ಮಗಳ ಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿಯಲು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹೇಳಲು ಅಂತರಾರ್ಥವೇನು ?

ಕರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಮೋಹಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ , ಮೂರು ತರಹದ ಕರ್ಮಗಳು ಇವೆ . ಕರ್ಮ , ಅಕರ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಕರ್ಮ ಎಂದು. ಈ ಮೂರು ಕರ್ಮಗಳು ಬೇರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಕರ್ಮ : ಭಗವಂತನೇ ಕರ್ಮ ಕರ್ತನು. ನಾನು ಸ್ವಾತಂತ್ರನಲ್ಲ. ಅವನು ಕೊಟ್ಟ ಕರ್ತೃತ್ವ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವನ ಪ್ರೇರಣೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನೆಂದು ವಿಹಿತ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಮಾಡುವ ಅನುಷ್ಠಾನವೇ 'ಕರ್ಮ' ('ನಾಹಮ್ ಕರ್ತಾ ಹರಿ: ಕರ್ತಾ ..') ಈ ಕರ್ಮದಿಂದ ಸಂಸಾರ ಬಂಧನ ಇಲ್ಲ.

ಅಕರ್ಮ : ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಅನುಸಂಧಾನ ವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ 'ಅಕರ್ಮ' ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ಕರ್ಮದಿಂದ ಸಂಸಾರ ಬಂಧನ ಇದೆ.

ವಿಕರ್ಮ : ನಿಷಿದ್ಧ ಅಥವಾ ಕರ್ಮ ಹೀನತೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ದುಷ್ಕರ್ಮವನ್ನು 'ವಿಕರ್ಮ' ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ಕರ್ಮದಿಂದ ಘೋರ ಸಂಸಾರ ಬಂಧನ ಇದೆ.

ಈ ಮೂರು ಕರ್ಮಗಳು ನನ್ನಿಂದಲೇನೆ ಆಗುವಂತದು ಮತ್ತು ಅವು ನನ್ನ ಅಧೀನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳು ತುಂಬಾ ಗಹನ, ಅದರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳುಕೂಡ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ನರಸಿಂಹದೇವರು ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದಾಕ್ಷಣ ಯಾರೆಲ್ಲ ಬಂದು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದರು ?

ನರಸಿಂಹ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪಿನ ಉದರವನ್ನು ಸೀಳಿ ಕರುಳನ್ನು ಮಾಲೆಯಾಗಿ ಧರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ರಾಜಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ. ದೇವತೆಗಳು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಗಂಧರ್ವರು ಹಾಡಿದರು. ಅಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಯರು ಕುಣಿದರು. ಬಳಿಕ, ಬ್ರಹ್ಮ, ರುದ್ರ, ಇಂದ್ರ, ಋಷಿಗಳು, ಪಿತೃಗಳು, ಸಿದ್ಧರು, ವಿಧ್ಯಾಧರರು, ನಾಗರು, ಮನುಗಳು, ಪ್ರಜಾಪತಿಗಳು, ಗಂಧರ್ವರು, ಚಾರಣರು, ಯಕ್ಷರು, ಕಿಂಪುರುಷರು, ಬೇತಾಳರು, ಕಿನ್ನರರು ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣು ದೂತರು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಅವರ ಕ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ತಾರತಮ್ಯವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ವಿಷ್ಣುದೂತರವರೆಗೂ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ವಾಯುದೇವರನ್ನು ಮತ್ತು ಭಾರತಿದೇವಿಯರನ್ನು ನಾವು ದೈನಂದಿನದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು ?

ವಾಯುದೇವರು ಮತ್ತು ಭಾರತಿದೇವಿಯರು ನಿಯತ ಪತಿಪತ್ನಿಯರು. ಅವರು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವರು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಷಟ್ಪಶೋಪನಿಷತ್ ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

- ವಾಯುದೇವರು : ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
ಭಾರತಿದೇವಿ : ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
- ವಾಯುದೇವರು : ಉತ್ತರಾಯಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
ಭಾರತಿದೇವಿ : ದಕ್ಷಿಣಾಯಣ ನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
- ವಾಯುದೇವರು : ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
ಭಾರತಿದೇವಿ : ಚಂದ್ರ ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇನೆ ಔಷಧ ಸಸ್ಯಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಚಂದ್ರನ ಕಿರಣಗಳು ಔಷಧಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ
- ವಾಯುದೇವರು : ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷ ಇದ್ದು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
ಭಾರತಿದೇವಿ : ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ ಇದ್ದು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಬಹುಶ ಮಂಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳು ವಾಯುದೇವರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ಉತ್ತರಾಯಣ, ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷ, ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಯಮದೇವರ ಅವತಾರಗಳು ಯಾವುದು?

ಯುಧಿಷ್ಠಿರ, ಜಾಂಬವಂತ (ಕರಡಿ ರೂಪ), ವಿದುರ, ಸತ್ಯಜಿತ್ (ಎಂಬ ಇಂದ್ರ). ಈ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಗಳು ಯಮದೇವರ ಅವತಾರಗಳು. ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಲ್ಲಿ ವಾಯುದೇವರ ಆವೇಶ ಇದೆ. ಜಾಂಬವಂತ ರೂಪ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆರಂಭದಲ್ಲೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆದಕಾರಣ ಜಾಂಬವಂತನನ್ನ 'ಚಿರಂಜೀವಿ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಜಿತ್ ಎನ್ನುವ ಅವತಾರ ಉತ್ತಮ ಮನ್ವಂತರದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರ ಪದವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಯಮದೇವರ ರೂಪ.

ಗಯಾ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಸದ್ಗತಿ ಇಲ್ಲವೇ?

ನ ದದಾತಿ ಗಯಾಂ ಗತ್ಯ ಪಿಂಡಂ ಪುತ್ರೋ ಮಹಾಮುನೇ |
ತುಲಸೀಕಾನನೇ ಶ್ರಾದ್ಧಂ ದತ್ವಾ ಸಂತಾರಯೇತ್ಪಿತೋನ್ ||

ಅದಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಗಯಾದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರು ತುಳಸಿವನದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಇದೆ. ಇದು ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಹೋಗದವರಿಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಅಲ್ಲ.

ದ್ವಾಸುಪರ್ಣಾ ಶ್ರುತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ದಾಸರು ಏನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ?

ಜೀವ ಮತ್ತು ಈಶ್ವರ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸಖರಾಗಿ ದೇಹವೆಂಬ ವ್ಯಕ್ತವನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ವ್ಯಕ್ತದ ಹಣ್ಣುಗಳು ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳು. ಅದರ ಭೋಗ ಜೀವನಿಗೆ ಹೊರತು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಈ ಶ್ರುತಿಯ ಅರ್ಥ. ಇದನ್ನು ಮಾಯವಾದಿಗಳು ಈ ಜೀವ ಮಾಯಕಲ್ಪಿತ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿರೋಧ.

ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರು ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ದೇಹವ್ಯಕ್ತದೊಳೆರಡು ಪಕ್ಷಿಗಿ-

ಳೀಹವೆಂದುಗು ಬಿಡದೆ ಪರಮಸ್ನೇಹದಲಿ

ಕರ್ಮಜ ಫಲಗಳುಂಬ ಜೀವವಿಗಿ |

ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ತಾ ಸಾರಭೋಕ್ತನು ದ್ರೋಹಿಸುವ ಕಲ್ಯಾದಿ ದೈತ್ಯಸ-
ಮೂಹಕೀವ ವಿಶಿಷ್ಟಪಾಪವ ಲೇಶ ಎಲ್ಲರಿಗೆ |

ತತ್ತ್ವಸುವ್ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

'ದ್ವಾಸುಪರ್ಣಾ' ಎಂಬ ಈ ಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಮಾಡದಲೆ ಜೇವೇಶ |

ಜೇವೇಶರೈಕ್ಯೋಪದೇಶ ಮಾಡಿದವ ಚಂಡಾಲ

ಇದನ್ನೇ ಪುರಂದರ ದಾಸರು ಜಾನಪದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಜಯವದೆ ಜಯವದೆ

ಮುಂಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದೇ ಹಕ್ಕಿ ಹಣ್ಣೆಂತೈತೆ | ಮತ್ತೊಂದ್ ಹಕ್ಕಿ ನೋಡುತದಪ್ಪ | ಹಣ್ ತಿಂದ್ ಹಕ್ಕಿ
ಬಡವಾಗೈತೆ | ತಿನ್ನದ ಹಕ್ಕಿ ಬಲಿತೈತಣ್ಣ | ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ನೀ ಕೇಳೋ ತಮ್ಮ |
ದ್ವಾಸುಪರ್ಣದ ಶೃತಯಲ್ಲೈತೆ ಒಂದೇ ಕುಲದ ಹಕ್ಕಲ್ಲಣ್ಣ | ಒಂದೇ ಕುಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿ
ಬೇಡ ತಿಳಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಕೆಡಾದೀತು |

ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಮಾಡುವ ಗರ್ಭ ಸ್ತುತಿ ಪರಮಾತ್ಮ ದೇವಕಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇರುವ
ಸೂಚಕವಾದರೆ , ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಹುಟ್ಟುವ ಜೀವರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಜೀವನ ಜೊತೆಗೆ
ಹುಟ್ಟುವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸುಖ ಯೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಸುಪರ್ಣವ್ ಎತೌ ಸದ್ರ್ಛೌ ಸಖಾಯು - ಭಾಗವತ 11.11.6

ದುರ್ಗಂಧದ ಅನುಭವವು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಇದೆಯೇ? ಇಲ್ಲದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅವನು ಸರ್ವಜ್ಞ
ಹೇಗೆ?

ಇದನ್ನು ಶ್ರೀ ಟೀಕಾಚಾರ್ಯರು ಪ್ರಮೇಯದೇಶಿಕ ನಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ.

'ನನು ದುರ್ಗಂಧಂ ಭಗವಾನ್ ಅನುಭವತಿ ನ ವಾ | ನೇತಿ ಪಕ್ಷೆ ಸಾರ್ವಜ್ಞಾಭಾವಃ | ಅಧ್ಯೈ
ಕಥಂ ಭೋಗಾಭಾವಃ | ಉಚ್ಯತೇ , ಅನುಭೂಯಮಾನಾ ಅಪಿ ದುರ್ಗಂದಾದಯಃ ನ ಫಲ
ಹೇತವಃ ಇತ್ಯಭಿಪ್ರಾಯಃ ಸುಗಂದಸ್ತು ಸುಖ ಹೇತುಃ ಅತ್ಯಭಿಪ್ರಾಯಃ |'

ಶುಭ ಅಶುಭ ಭೋಗ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿಲ್ಲ.
ಅಶುಭ ಭೋಗದಿಂದ ದುಃಖ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸುಗಂಧದ ಅನುಭವದಿಂದ ಸುಖ ಇದೆ.
ಆದ್ದರಿಂದ ಶುಭವನ್ನೇ ಭೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಏಕೆ ಶುಭವನ್ನೇ ಭೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ ಅಂದರೆ ಕೃಷ್ಣ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ 'ಪುಷ್ಯೋಃ : ಗಂಧಃ
ಪುಥಿವ್ಯಾಂ' ನಲ್ಲಿ 'ಪುಥಿವ್ಯಲ್ಲಿರುವ ಶುಭ ಗಂಧವು ನನ್ನಿಂದಲೇ ಜನಿಸಿರುವದರಿಂದ
ನಾನೇ ಆ ಗಂಧವೆಂದೆನಿಸುವೆನು'

ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರು ತತ್ತ್ವ ದೀಪದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

'ನ ಚ ತನ್ನಿಮಿತ್ತ ಉಚ್ಛನೀಚಿತ ವಿಷ್ಣೋಃ |

ಕಿಂತು ಜೀವಸಮವೇತೆ ಭೋಗೇ ಸ್ವೀಕಾರಮಾತ್ರಮ್ |'

ಶುಭ -ಅಶುಭ ಭೋಗಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ಅದರಿಂದಾಗಿ ಉಚ್ಚತ್ವ ನೀಚತ್ವಗಳು ಅವನಿಗೆ ಇಲ್ಲ.

ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗಾಚರಣಕ್ಕೆ ಹಣಇಲ್ಲವೆಂದಾಗ ರುದ್ರದೇವರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಯಜ್ಞೋಚ್ಚಿಷ್ಟ ಬಳಿಸಬಹುದು ಎಂದು ವೇದವ್ಯಾಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರ್ಯಾರಿಗೋ ಸೇರಿದ ಹಣದಿಂದ ಯಾಗ ಮಾಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಅನುಚಿತ ?

ಭಗವಂತನ ಪರಶುರಾಮ ರೂಪ ಧನದೇವತೆ. ಇದನ್ನು ಭೀಮಸೇನ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಯಜ್ಞೋಚ್ಚಿಷ್ಟಧನ ಮೂಲತಃ ಪರಶುರಾಮನಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ರುದ್ರ ದೇವರ ಸ್ವಾಮಿತ್ವನೂ ಕಿಂಚಿತ್ ಇರುವುದರಿಂದ, ರುದ್ರನ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಪರಶುರಾಮನಿಗೆ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಧನವನ್ನು ಸ್ವೇಕರಸಬೇಕು ಎಂದು ವೇದವ್ಯಾಸರ ಮಾತನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಆಚಾರ್ಯರು ಈ ಮಾತನ್ನು ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಧನಸ್ಯದೇವತಾ ವಿಷ್ಟುರ್ಜಮದಗ್ನ್ಯೋಽಽಽ ಖಿಲೇಶ್ವರಃ |

ಸ ಶಂಕರಶರೀರಸ್ಥೋ ಯಜ್ಞೋಚ್ಚಿಷ್ಟಧನಾಧಿಪಃ ||

ನಾವೂ ಕೂಡ ಯಾರಿಂದಾದರೂ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವಾಗ ಅದನ್ನು ಪರಶುರಾಮನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಏನಾದ್ರೂ ಅಪವಿತ್ರ ಅಥವಾ ದೋಷ ಇದ್ದಾರೆ ನಿವಾರಿಸಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ಕಷ್ಟ ಹಣ ಬಳಿಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ದೋಷ ಖಂಡಿತ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮುಕ್ತರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಭೇದ ಇದೆಯಾ ?

ಮುಕ್ತರಲ್ಲಿ ಭೇದ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಉಪನಿಷದ್ ಪ್ರಮಾಣ ಇದೆ.

ಋಚಾಂ ತ್ವಃ ಪೋಷಮ್ ಆಸ್ಮಿ ಪುಪುಷ್ವಾನ್ ..... ಋಕ್ಸಂಹಿತಾ ೮-೨-೨೫

ಇದನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಶತ್ಪುಷ್ಪ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಒಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮನು ಪುಷ್ಪನಾಗಿ ಋಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿರುವವನು. ಒಬ್ಬ ಉದ್ಗಾತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮನು ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯ ಗಾಯತ್ರ ಎಂಬ ಸಾಮವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮನು ಪೌರುಷೆಯ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮ ಯಜ್ಞನಾಮಕನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಮುಕ್ತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಭಿನ್ನರಾಗಿಯೇ ಇರುವರು ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಭೇದ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಇದು ಜೀವಕೋಟಿಗೆ ಜೀವ-ಈಶ . ಜೀವ-ಜೀವ ಭೇದ ಕೈಮುತ್ಯ ಸಿದ್ಧ.

ಇದನ್ನೇ ಶ್ರುತಿ ಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ

ಒಬ್ಬ ಮುಕ್ತ ಬ್ರಹ್ಮ ಪುಷ್ಪನು

ಉಬ್ಬುದನಿಯಲಿ ಪರಿಪ ವೇದವ

ಒಬ್ಬ ಗಾಯತ್ರಿಯನು ಪಾಡುವ ಚ್ಚಂದಕನುಗುಣ ವೇ

ಒಬ್ಬ ನುಡಿವನು ಜಾತವಿದ್ಯಯ

ಒಬ್ಬ ತಾ ಧೇನಿಪನು ವಿಷ್ಣುವಿ-

ನಬ್ಬರದ ವಿವಿಧಾಂಶ ರೂಪವ ತಬ್ಬು ನಿಬ್ಬಾಗಿ ||

ಜ್ಞಾನ ದೊಡ್ಡದೋ ಅಥವಾ ಭಕ್ತಿ ದೊಡ್ಡದೋ ?

ನಾವು ಹೇಳುವಾಗ ಜ್ಞಾನ-ಭಕ್ತಿ-ವೈರಾಗ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಅಂದರೆ, ಗುರುಗಳ ಮೂಲಕ ಪಡೆದ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಬೇಕು. ಭಕ್ತಿಪಕ್ವಾವಾದಮೇಲೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಬರಲೇಬೇಕು. ಭಕ್ತಿಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಪಡೆದ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.ಮೂಢ ಭಕ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ.

ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

ತದಶ್ಮಸಾರಮ್ ....ನೇತ್ರೈಜಲಂ ಗಾತ್ರ ರುಹೇಷು ಹರ್ಷಃ |

ಶೌನಕರು ಸೂತರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ : ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಗುಣಕರ್ಮ ಪ್ರತಿಪಾದಕ ಮಂಗಳ ನಾಮಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಯಾರ ಮನಸ್ಸು ಭಕ್ತಿಉದ್ರೇಕವಾಗಾದೆ ಹರ್ಷಇಲ್ಲದ ಶೂನ್ಯವಾದ ಮುಖ, ಅನಂದಾಶ್ರುಗಲಿಲ್ಲದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ರೋಮಾಂಚನ ವಿಲ್ಲದ

ದೇಹ ,ಇವುಗಳು ಭಕ್ತಿ ಶೂನ್ಯನಾದವನ ಲಕ್ಷಣಗಳು. ಅವನ ಹೃದಯ ಪಾಷಾಣ ಸದ್ಭಾವು .ಅವನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಧಿಕ್ಕಾರವಿರಲಿ.

ಇದನ್ನೇ ದಾಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ 'ಪರಿ ಪರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಓದಿದರೇನು ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು ಭಕ್ತುತಿ'

ಏಕೆ ಜೀವನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಅಂತಃರ್ಮುಖ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿವೆ ?

ಅಂತಃರ್ಮುಖ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕಾರಕೋಪನಿಷದ್ ಈ ಮಾತು ಬರುತ್ತೆ.

ಪರಾಂಚಿ ಖಾನಿ ವ್ಯತ್ಯುಣಾತ್ ಸ್ವಯಂಭೂ :

ತಸ್ಮಾತ್ ಪರಾಕ್ ಪಶ್ಯತಿ ನಾಂತರಾತ್ಮನ್ |

ಸ್ವಯಂಭೂ (ಸ್ವಯಂ ಎನ್ನುವ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನು ಬ್ರಹ್ಮ) ಯೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವಾಗ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಹೊರಮುಖವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಆದುದರಿಂದ ಜೀವನು ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಹೊರಗಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನೊಳಗೆ ಇರುವ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವೈರಾಗ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಗಾಯತ್ರಿ ಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಭರ್ಗಃ ಶಬ್ದ ರುದ್ರ (ಭರ್ಗೋವೈರುದ್ರಃ - ಕೋಶ) ದೇವರನ್ನು ಏಕೆ ತಿಳಿಯಬಾರದು ? ಈ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಏಕೆ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು ?

ಕೃಷ್ಣ ಗೋವರ್ಧನ ಪರ್ವತವನ್ನು ಎತ್ತಿ, ಗೋ ಮತ್ತು ಗೋಪಾಲಕರನ್ನು ಮಳೆಯಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಮೂಲಕ ಇಂದ್ರನ ಗರ್ವಭಂಗವಾಯಿತು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರ ಹೇಳಿದ ಸ್ತೋತ್ರ :

ತದ್ವೈದೇವಸ್ಯ ಸವಿತುರ್ವರೇಣ್ಯಮ್ ಭರ್ಗ ಉತ್ತಮಂ |

ಸದಾ ಧೀಮಹಿ ತೇ ರೂಪಮ್ ಧಿಯೋ ಯೋ ನಃ ಪ್ರಭಾತಿಃ ||

ಭರ್ಗ ಶಬ್ದದಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ. ಇದನ್ನೇ ಶ್ರುತಿಯು 'ಭರ್ಗಾಖ್ಯಂ ವಿಷ್ಣುಸಂಜ್ಞಂ ತು ಯಂ ಜ್ಞಾತ್ವಾಽಮೃತಮಶ್ನುತೆ ' ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಭರ್ಗ ಹೆಸರನ್ನು ಸಾಬಿತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕೊಶಕ್ರಿಯೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯ ಸ್ವಾತಿ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.

ಇಲ್ಲ ರುದ್ರನನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ, 'ರುದ್ರೋ ಬಹುಶಿರಾ' ಎಂದು ರುದ್ರನಿಸಿರುವ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆ ಎಂದರೆ ದೇವ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದ ರುದ್ರನಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಥರ್ವಣೋಪನಿಶಾದ್ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ನಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣಸಂಹಿತಾ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಗ್ರಹ : ಗಾಯತ್ರಿ ಹೃದಯ (ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯೇಶ ತೀರ್ಥರು - ಭಂಡಾರಕೇರಿ)

ಅಧಿಕಮಾಸದಲ್ಲಿ (2015) ಮೂಡಿದ 33 ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗಳು:

ವಿಷ್ಣುವಾರು ?

ಆಚಾರ್ಯರು ಶ್ರುತಿ ಆಧಾರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಪರೋ ಮಾತ್ರಯಾ ತನ್ವಾ ವೃಧಾನ ನ ತೇ ಮಹಿತ್ವಂ ಅನ್ವಶ್ನುವಂತಿ | - ಶ್ರುತಿ

'ವಿಷ್ಣುವೇ, ನೀನು ಎಲ್ಲಾ ಅಳಿತೆಗೋಲನ್ನು ಮೀರಿನಿಂತಿರುವೆ. ನೀನು ಕೇವಲ

ಕೀರ್ತಿಯಿಂದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ರೂಪ ,ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಪೂರ್ಣನಾಗಿರುವೆ. ನಿನನ

ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಹೊಂದಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ'

'ತಸ್ಯೈ ವಾ ಯತಸ್ಯೈ ಸಮ್ವಿತಾಯೈ ಣಕಾರೋ ಬಲಂ ಸಹಕಾರಃ ಪ್ರಾಣ ಆತ್ಮಾ..'-

ಐ .ಉ - ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಬಲ ಪ್ರೇರಕತ್ವ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ

ಪಡೆದಿರುವವನು.

'ವಿಷಲ್ ವ್ಯಾಪ್ತೌ' - ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಉಳ್ಳವನು

'ಸರ್ವಂ ವಿಶತೇತಿ ವಿಷ್ಣುಃ' - ಎಲ್ಲವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವವನು ,

'ವೇತಿ ಕ್ರಮತೇ ಇತಿ ವಿಷ್ಣುಃ' - ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಿರುವವನು

'ವಿ ಪ್ರಜನೇ' - ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವವನು.

'ವಿ ಖಾದನೆ' - ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುವವನು.

.... ಹೀಗೆ ಅನಂತ ಶಬ್ದಗಳು ವಿಷ್ಣುವನ್ನೇ ಕೊನ್ನಾಡುತ್ತವೆ.

ಇದನ್ನೇ ಏಕೋ ವಿಷ್ಣು:ಮಹತ್ ಭೂತಂ' ಅಂತ ಭೀಷ್ಮರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಏಕಮೆವಾದ್ವಿತೀಯಂ- ಛಾ.ಉ ಎಂದು ಅವನ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ.

ದೇವರಿಗೆ 'ಜಯ'ವಾಗಲಿ ಅಂದರೆ ಏನು?

ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರು 'ಜಿಷ್ಣು' ಅಂತ. ಅಂದರೆ ಅವನು ಸದಾ 'ಜಯ'..

ಅವನನ್ನು ನಿ:ರ್ದುಃಖ ಎಂದು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲ.ಆದರೆ ನಮಗೆ ಪಾಪ ಕಳೆದು ದು:ಖ ದೂರ ಆಗುವ ಪ್ರಯೋಜನ ಇದೆ. ಹಾಗಿಯೇ, ಅವನು ಜಯ ಎಂದು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ನಮಗೆ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಿಗುತ್ತದೆ.

'ಜಯತಿ ಅಮಿತ ಸತ್ ಜ್ಞಾನ ಸುಖ ಶಕ್ತಿ ಪಯೋನಿಧಿ' ಎಂದು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವಾಗ ನರಸಿಂಹನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಭಗವಂತನಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ "ಜಯ ಜಯ...ಜಯತಿ..." ಮುಂತಾದ ಶಬ್ದಗಳ ಬಳಕೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ, ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಹೀಗೆ " ಹರಿಯು ಉತ್ಕೃಷ್ಟನಾಗಿದ್ದಾನೆ"....ಜಯ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕು...ಪರಾಜಯದ ಹೆಸರೇ ಇಲ್ಲವದನಿಗೆ ಯಾರ ಮೇಲೆ ಯಾವುದರಿಂದ 'ಜಯ' ಅಂತ ಹೇಳುವುದು??....

ಟೀಕಾಕೃತ್ವಾದರು ಜಯತಿ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿ ಉಪಕರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು....ಬೇರೆ ದೇವತೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಜಯಶಾಲಿ ವಿಜಯಶಾಲಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು.

ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಉತ್ಕೃಷ್ಟನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಮೇಯ.

ದೈವೀಮ್ ಸರಸ್ವತೀಮ್ ವ್ಯಾಸಂ ತತೋ ಜಯಮುದೀ ರಯೇತ್ - ಭಾಗವತ
ಭಾಗವತವನ್ನು ಯಾರು ಪಠನ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಜಯ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆ
ಜಯ ಸಿಗಬೇಕು ಅಂದರೆ, ಜಯ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರು ಉಳ್ಳ ನಾರಾಯಣನ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ
ಗ್ರಂಥ ಭಾಗವತ, ಯೆನ್ನುವಕಾರಣ.

'ಯತ್ರ ಯೋಗೇಶ್ವರ: ಕೃಷ್ಣ:..ತತ್ರ ಶ್ರೀ ವಿಜಯೋಭೂತಿ ' - ಭಗವದ್ಗೀತೆ
ಎಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಅರ್ಜುನ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ವಿಜಯ ಆಗುತ್ತದೆ.
ಇನ್ನೊಂದು ನನಗೆ ತೋಚಿದ ಅರ್ಥ 'ಧನುರ್ಧರ:' ಧನು ಎಂದರೆ ಓಂಕಾರ ಎಂದು
ಅರ್ಥವು ಉಪನಿಷತ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಓಂಕಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು/ಉಪಾಸನೆ
ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಉಳ್ಳವನು ಅಂದರೆ ವಾಯು ದೇವರು. ಯಾರು ವಾಯುದೇವರನ್ನು
ಮತ್ತು ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೆನೆಯುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ವಿಜಯ ಲಭ್ಯ.

ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಚಿಂತನ.ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಅಂದರೆ ಯಾರು?

ಮಹಾವಿಷ್ಣು, 'ದೋಷ' ಎನ್ನುವ ಅಷ್ಟವಸು ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ. ಮಹೋದಧಿ ಅಂದರೆ
ದೊಡ್ಡದಾದ ಸಮುದ್ರ. ಅದು ಒಂದು ವಿಶೇಷಣ. ಆದರೆ ವಿಷ್ಣು ಎನ್ನುವ ಪದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣ
ಬೇಡ ಏಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ವಸ್ತು ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಹಾ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ
ಮೀರಿ , ಆ ಮಹಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೂ ನಿಲುಕದವನು ಎಂದು ಒಂದು ಅರ್ಥ. ಆದಕಾರಣ ಅವನನ್ನು
ಬೃಹತ್ ಎಂದು , ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಉಪನಿಷತ್ ಹೇಳುತ್ತೆ
'ಅಣೋರಣೇಯಾನ್ ಮಹತೋ ಮಹೀಯಾನ್'. ಅವನು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತ್ತು
ದೊಡ್ಡದಾದ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡವನು ಮತ್ತು ಮೀರಿ ನಿಂತವನು.

ಹರಿ ಎಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಅರ್ಥ?

ಹರಿ, ಅರ್ಕ ಎನ್ನುವ ಅಷ್ಟವಸು ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ಹರತಿ ಸಂಹರತಿ ಇತಿ ಹರಿ:. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಹರತಿ ಎಂದರೆ ಸಂಹಾರ ಮಾಡುವುದು
ರುದ್ರದೇವರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ರುದ್ರ ದೇವರು ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನಗಿಂತ
ಕನಿಷ್ಠರಾದ ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದವರನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಉತ್ತಮರಾದ

ಬ್ರಹ್ಮ , ಸರಸ್ವತಿ ಮೊದಲಾದವರನ್ ಸಂಹರಿಸಲಾರನು. ಅವನು ಹರ ಅಷ್ಟೇ. ಆದರೆ ಭಗವಂತ ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ದೇವರನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನೇ ಅ ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಕಾರ ಸೇರಿದರೆ ಹರ , ಹರಿ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆ ತ್ರುತೇಯೋಽತಿಶಯ: ಎನ್ನುವ ವೈದಿಕ ಸೂತ್ರ ದಂತೆ ಅ ಕಾರಕ್ಕೆ ಇ ಕಾರ ಅತಿಶಯಾರ್ಥ. ಇದರಿಂದ ಹರ ಗಿಂತ ಹರಿ ಉತ್ತಮ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ಹರಿ ಎನ್ನುವುದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ವಿಷ್ಣು ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಗ್ರಹ : ಶ್ರೀವಿಶ್ವಪ್ರಿಯತೀರ್ಥರ ಪ್ರವಚನ ಮಾಲಿಕ. ದೇವರ ಯಾವ ರೂಪನೂ ನಮಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಲ್ಲ ಆದರೆ ಹರಿ ಎನ್ನುವ ರೂಪ ಉಪಾಸನೆ ಬಿಂಬ ರೂಪ ಉಪಾಸನೆ ಅಷ್ಟೇ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು. - ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಂಜನಆಚಾರ್ಯರ ಪ್ರವಚನ

ಕೃಷ್ಣ ಎಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಅರ್ಥ ?

ಕೃಷ್ಣ ಅಗ್ನಿ ಎನ್ನುವ ಅಷ್ಟವನು ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

'ಕರ್ಷತೀತಿ ಕೃಷ್ಣ: ' ಆಕರ್ಷಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸುವವನು. ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಯತಿಗಳು ಅದೆಷ್ಟು ತರಹ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಇನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಕರ್ಷಣೆ ಜಡ ಪ್ರತಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವತಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕೃಷ್ಣನ ರೂಪ 'ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಮನ್ಮಥ ಮನ್ಮಥ'.

ಯತ: ಕರ್ಷಸಿ ದೇವೇಶ ನಿಯಮ್ಯ ಸಕಲಂ ಜಗತ್ |

ಅತೋ ವದಂತಿ ಮುನಯ: ಕೃಷ್ಣಂ ತ್ವಾಂ ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನ:||

- ಇತಿ ಮಹಾಕೌರ್ಮೆ BG 5.1 ಭಾಷ್ಯ

ದೇವೇಶ! ನೀನು ಸಕಲ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಮುನಿಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ಎನ್ನುವರು. ಮೂಲರೂಪಿಯಾದ ಪದ್ಮನಾಭನು ನೀಲವರ್ಣ ಇರುವುದರಿಂದ ಕೃಷ್ಣ ಎಂದು ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾಗವತ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಅಧೋಕ್ಷಜ ಅರ್ಥ ಏನು ?

ಅಧೋಕ್ಷಜ 'ದ್ಯು' ನಾಮಕ ವಸು ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

'ಅಕ್ಷ' ಎಂದರೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು. ಅಂತಹ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದ ಜ್ಞಾನ 'ಅಕ್ಷಜ'.

ಇಂತಹ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಭಗವಂತ ಕಡೆಗೆಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಅಧೋಕ್ಷಜ.

ನಮಗೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನ. ಆದರೆ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ

ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಜ್ಞಾನ ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ ಅನಂತ ಕಾಲದತನಕ ಇರುತ್ತದೆ.

ಕೇಶವ ಅರ್ಥ ಏನು ?

ಕೇಶವ, 'ಪ್ರಾಣ'ನಾಮಕ ವಸು ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ಕೇಶಿವಧಾತ್ ಕೇಶವ: - ಕೇಶಿ ಎಂಬ ಅಸುರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದವನು.

ಕ - ಬ್ರಹ್ಮ, ಈಶ- ರುದ್ರ 'ರನ್ನು ವ - ನಿಯಮನ ಮಾಡುವವನು.

ಕೇಶ+ವ - ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಪ್ಪು ಕೂದಲಿನಿಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತಾರ ಮಾಡಿದವನು.

ಕ -ದಕ್ಷ ಪ್ರಜಾಪತಿ ಈಶ-ರುದ್ರ' ವ- ವರ್ತಯತಿ : - ದಕ್ಷ ಪ್ರಜಾಪತಿ ಯಜ್ಞವನ್ನು

ಮಾಡುವಂತೆ ಮತ್ತು ರುದ್ರರನ್ನು ಆ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡುವಂತೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವನು.

ಮಾಧವ ಅರ್ಥ ಏನು ?

ಮಾಧವ , 'ವಿಭಾವಸು' ಎಂಬ ಅಷ್ಟ ವಸುವಿನ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

'ಮಾ ವಿದ್ಯಾ ಹರೇ: ಪ್ರೋಕ್ತ ' ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ ಮಾ ಎಂಬ ವಿದ್ಯೆ ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ

ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಧರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯರಾದವರು 'ಮಾಧ'. ಅಂತವರಿಗೆ ವ- ವಮನ ಅಂದರೆ

ಓದಿಗಿಸಿ ಕೊಡುವವನು. ಅಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿ,

ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಷ್ಟೇ ಯೋಗ್ಯತೆ

ಉಳ್ಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಪದೇಶಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಧರಿಂದ ಮಾಧವ.

ಮಾ : ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿಯನ್ನು , ಧ : ಸದಾ ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ವ-ಪ್ರವರಿತಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ 'ಮಾಧವ'ನ ಸ್ಮರಣೆ ಇನ್ನಲೇನೆ ಪಾಪಗಳು
 ಕಳೆಯುತ್ತವೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಮಾಧವನ ಸ್ಮರಣೆ ಇಂದ ಪಾಪಗಳು
 ಭಸ್ಮವಾಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವದರಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಇಲ್. ಅಥವಾ ಮಾಧವ ಎಂದು
 ಹೆಸರು ಉಳ್ಳವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳು ಅನೇಕ ಇದ್ದರೂ , ಅವನಿಗೆ ಸದ್ಗತಿ
 ಕೊಟ್ಟ ಮಾಧವ , ಸಜ್ಜನ ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಮತ್ತು ಜೀವ ಯೋಗ್ಯತೆ ನೋಡಿ ಉದ್ಧಾರ
 ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮಧು ನಾಮಕ ದೈತ್ಯನನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದವನು ಮಾಧವ.

ರಾಮ ಶಬ್ದ ಎಷ್ಟು ಗರ್ಭಿತ ?

ರಾಮ, ಭೀಮ ಎಂಬ ಏಕಾದಶರುದ್ರ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

'ರಾಮ ಎಂಬುವ ಎರಡು ಅಕ್ಷರದ ಮಹಿಮೆಯನು ಪಾಮರರು ತಾವೇನು ಬಲ್ಲರಯ್ಯೆ ?'
 ಎಂದು ದಾಸರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ 'ಆನಂದರೂಪತ್ವಾತ್ ಪೂರ್ಣತ್ವಾತ್ ಲೋಕರಮಣತ್ವಾಚ್ಚ
 ರಾಮ: |

ಆನಂದ ರೂಪನಾದ್ದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮ 'ರ' ಯೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪೂರ್ಣನಾದ್ದರಿಂದ 'ಅಮ'.
 ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ' ರಾಮ: ಶಸ್ತ್ರಭೃತಾಮಹಂ' - 'ಶಸ್ತ್ರ ಧಾರಿಗಳಲ್ಲಿ
 ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ರಾಮನೇ ನಾನು'.

ಸ್ವತ ಏವ ರಮತಿ ಇತಿ ರಾಮ: - ಸ್ವರಮಣನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಆಪದ: ಮಾರಯತೀತಿ ರಾಮ: - ಆಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವನು.

ರಮಣೀಯಾತ್ಮಾತ್ ರಾಮ: - ಸುಂದರನಾಗಿರುವವನು.

ವಿಶೇಷೇಣ ರಮಯತೀತಿ ವಿರಾಮ: - ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಆನಂದ
 ಪಡಿಸುವವನು ವಿ-ರಾಮ.

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಪರಾಯಣ ತೀರ್ಥರು , ಸಮಗ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಎಂದು

'ರಾಮಶಬ್ದಾರ್ಥಭಿತ್ತಿಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಾರ್ಥರತ್ನಮಾಲ' ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಣೆ
ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಮೊದಲನೆಯ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಮಾಡಬೇಕು
ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ಯಾರು ? ಅವನು ರಾಮನೇ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ರಾ: - ತ್ರಿವಿಧ ಜೀವರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವ

'ಅ' ಇತಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಪೂರ್ಣ - ಐತರೇಯ.ಉಪ

'ಆ' ಗುಣ ಪರಿಪೂರ್ಣ: ಬ್ರಹ್ಮ ಪದವಾಚ್ಯೇ ವಿಷ್ಣು:

'ಅಮೃತ' ಜಿಜ್ಞಾಸಯತೆ - ಇತಿ ರಾಮ:

ಮತ್ತೆ ವಿರಾಮ ಅಂದರೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀವಿಶ್ವಪ್ರಿಯ ತೀರ್ಥರು ಸೊಗಸಾಗಿ

ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹುಟ್ಟುವುದು ,ಸಾಯುವುದು ಎಂಬ ಪುನರಾವರ್ತನ ನಿರಂತರವಾಗಿ

ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತ ವಿರಾಮ ಅಂದರೆ ಮೋಕ್ಷ ಬೇಕು ಎಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಟ್ಟರೆ

ಅದು 'ವಿರಾಮ' ಆದ ರಾಮನು ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ವಿರಾಮ ಕೊಡಬಲ್ಲನು. ಮತ್ತೆ ಆಯುಷ್ಯ

ಬೇಕು ಎಂದರೆ ರಾಮನ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅಚ್ಯುತ'ನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎಷ್ಟಿದೆ?

ಅಚ್ಯುತ , ರೈವತ ಎಂಬ ಏಕಾದಶರುದ್ರ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮ ಸತ್ಯಲೋಕಾಧಿಪತಿ ಆಗಿದ್ದರೂ, ತಮ್ಮ ಕಾಲಾವಧಿ ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ

ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹಿಂದಿನ ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ತೆರವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತೆ

ಇಂದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ ರಾಕ್ಷಸರ ದಾಳಿ ಇದ್ದು ಪದವಿ'ಯ ಸ್ಥಾನ ಚ್ಯುತಿ ಭಯ. ಹೀಗಾಗಿ

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ದಿವಸ ಸ್ಥಾನ ಚ್ಯುತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಚ್ಯುತಿ

ಅನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲ ಆದದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಅಚ್ಯುತ.. ಇವತ್ತು ಜ್ಞಾನ ಇದ್ದು , ನಾಳೆ ಇಲ್ಲದೆ

ಹೋಗಬಹುದು. ಗೌತಮರ ಶಾಪದಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಕೆಳೆದುಕೊಂಡ ಋಷಿಗಳೂ ಉದಾಹರಣೆ. ಈ ತರಹ ಜ್ಞಾನ ಚ್ಯುತಿ ಇಲ್ಲದವನು ಭಗವಂತ ,ಆದ್ದರಿಂದ ಅಚ್ಯುತ. ಈ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಚ್ಯುತಿ ಇಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವಂತ ಅಚ್ಯುತ. ನಮಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪದವಿ ಚ್ಯುತಿ, ಗೌರವ ಚ್ಯುತಿ,ಪತ್ನಿ ಪುತ್ರಾದಿಗಳ ಚ್ಯುತಿ ಬರಬಾರದು ಎಂದರೆ ಭಾಗವತನನ್ನು 'ಅಚ್ಯುತ' ಎಂದು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ದ್ವಾದಶ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು 'ಅಚ್ಯುತೋ ಯೋ ಗುಣೈಃ ನಿತ್ಯಮೇವಾಖಿಲೈಃ' ಎಂಬುದಾಗಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ,ಸುಖ ಮುಂತಾದ ಯಾವುದೇ ಗುಣಗಳ ಚ್ಯುತಿ ಸರ್ವದಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ಗೋವಿಂದ ನಾಮೋಚ್ಚಾರನಭೆಷಜಾತ್ |

ನಶ್ಯಂತಿ ಸಕಲಾ ರೋಗಾಃ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ವದಾಮ್ಯಹಂ ||

ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ನ್ಯೂನತೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಫಲ ಚ್ಯುತಿ ಆಗಬಾರದೆಂದು 'ಅಚ್ಯುತ ಅನಂತ ಗೋವಿಂದ' ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಅಂದರೆ ಏನು ಅರ್ಥ ?

ಪುರುಷೋತ್ತಮ , ಓಜ ಎಂಬ ಏಕಾದಶರುದ್ರ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ. ಈ ರೂಪವು ಅಧಿಕಮಾಸದ ಅಧಿ ದೇವತೆ. ಆದಕಾರಣ ಅಧಿಕಮಾಸಕ್ಕೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮಮಾಸ ಎಂದು ಹೆಸರು ಇದೆ.

ಪೂರ್ಣತ್ವಾತ್ ಪುರುಷಃ : ಗುಣ ಪೂರ್ಣನಾದ್ದರಿಂದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ.

ಸರ್ವ ಜೀವಾಭಿಮಾನಿ ಚತುರ್ಮುಖ ಪುರುಷಃ | ತಸ್ಮಾದಪಿ ಉತ್ತಮಸ್ವ

ಪುರುಷೋತ್ತಮಃ | - ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮ ಪುರುಷ ಯೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ಭಗವಂತ.

ಯಸ್ತಾತ್ ಕ್ಷರಮತೀತೋಽಹಮ್ ಅಕ್ಷರಾದಪಿ ಚೋತ್ತಮಃ |

ಅತೋಽಸ್ಮಿ ಲೋಕೇ ವೇದೇಚ ಪ್ರಥಿತಃ ಪುರುಷೋತ್ತಮಃ ||

ಕ್ಷರ - ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸಕಲ ಜೀವರಿಗಳಿಗಿಂತ, ಅಕ್ಷರ - ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮನು
ನಾನು ಎಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.
ಹರುಷದಿಂದ ನಿನ್ನ ನಾಮ ಸ್ಮರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು ಪ್ರೇಮ
ಇರಿಸು ನಿನ್ನ ಚರಣದಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ - ಕನಕದಾಸರು

ಗೋವಿಂದ'ನ ಮಹಾತ್ಮೆ ಎಂತದ್ದು ?

ಗೋವಿಂದ 'ಅಜೈಕಪಾತ್ ಎಂಬ ಏಕಾದಶರುದ್ರ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ಗೋ ಎಂದರೆ ಗೋವುಗಳು - ಗೋವುಗಳನ್ನು ಸಾಕಿದವನು ಗೋವಿಂದ.

ಗಾಂ - ಯೆಂದರೆ ವಾಮನನಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಇಂದ ಪಡೆದವನು
ಗೋವಿಂದ.

ಗಾಂ - ಯೆಂದರೆ ವರಾಹ ರೂಪದಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದವನು ಗೋವಿಂದ.

ಗೋ ಎಂದರೆ ವೇದಗಳು. ವೇದಗಳು ಗೋವಿಂದನನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಚಯ
ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು.

ಗೋವಿದರು ಅಂದರೆ ವೇದವನ್ನು ಬಲ್ಲವರು. ಅವರಿಗೆ ಪಾಲಕನಾಗಿ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವನು
ಗೋವಿದಾಂ ಪತಿ.

ಭೀಷ್ಮರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನೀನು ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನ ತಿಳಿಯಲು ವೇದಗಳೇ
ಬೇಕು. ಇದು ಭಗವಂತನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ.

ದಾಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

- 'ಗೋವಿಂದ ಸಲಹೆನ್ನ ನಿಗಮ ಗೋಚರನೆ ನಿನ್ನ ಸೇವಕ'ರಡಿಯ ಸೇವಕನಯ್ಯ
ಹರಿಯೇ '

-ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು ಗೋವಿಂದ ಎನ್ನಿ ನಮ್ಮ ಅಂಜಿಪ ದುರಿತವು ದೂರವೆನ್ನಿ' ಎಂದು,

-ಬಂದದೆಲ್ಲ ಬರಲಿ ಗೋವಿಂದನ ದಯ ನಮಗಿರಲಿ' ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹಿಂದನೇಕ ಯೋನಿಗಳಲಿ

ಬಂದು ಬಂದು ನೊಂದೆನಯ್ಯು.

ಇಂದು ಭವದ ಬಂಧ ಬಿಡಿಸು ತಂದೆ ಗೋವಿಂದ - ಕನಕದಾಸರು

'ಇಂದು ಎನಗೆ ಗೋವಿಂದ ನಿನ್ನಯ ಪಾದಾರವಿಂದವ ತೋರೋ ಮುಕುಂದನೇ ' -

ರಾಯರು

ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನ ಗೋವಿಂದ ಎಂದೇ ಕೂಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಉಟದ ಆದಿ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯ

ಗೋವಿಂದನೆಂದೆ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಹದಿಮೂರನೇ ದಿನದ ಶ್ರೀವಾಮನ'ನ ಚಿಂತನೆ

ವಾಮನ ಅಂದರೆ ಅರ್ಥ ಏನು ?

ವಾಮನ 'ಮಹಾನ್' ಎಂಬ ಏಕಾದಶರುದ್ರ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ಅದಿತಿ ಕಶ್ಯಪರಿಗೆ ಮೊದಲು ಚತುರ್ಭುಜಧಾರಿಯಾಗಿ ತೋರಿ, ಮರು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
ವಾಮನನಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಅಂತ ಭಾಗವತ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ದುಷ್ಟರಿಂದ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಅದಕ್ಕೇ ತಕ್ಕಂತೆ ಫಲವನ್ನು
ಕೊಡುವವನು ಇವನೇ.

ಶಿವನಲ್ಲಿ ಶಿವರೂಪದಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡುವವನು ವಾಮನ. ಕಾಮನನ್ನು
ಪ್ರೇರಿಸುವವನು.

ಆಚಾರ್ಯರು ಕಾರಕೋಪನಿಶದ್ ದೇವತೆಯಾದ ವಾಮನನ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

'ನಮೋ ಭಗವತೇ ತಸ್ಮೈ ಸರ್ವತಃ ಪರಮಾಯ ತೇ|

ಸರ್ವಪ್ರಾಣ ಹೃದಿಷ್ಠಾಯ ವಾಮನಾಯ ನಮೋ ನಮಃ ||

ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ಕೃಷ್ಟನಾದ, ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಮತ್ತು ಸರ್ವರಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಇದ್ದು
ಪ್ರೇರಣೆಮಾಡುವ , ಷಡ್ ಗುಣೈಶ್ವರ್ಯ ಶೋಭಿತನಾದ ವಾಮನನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ.

ಪ್ರಯಾಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವ ರೂಪ ವಾಮನ ರೂಪ. 'ಕಾಮಜನಕ ನಿನ್ನ

ನಾಮ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಪಾಡುವಂಥ ನೇಮವೆನಿಗೆ ಪಾಲಿಸಯ್ಯ ಸ್ವಾಮೀ ವಾಮನ' -
ಕನಕದಾಸರು

ಶ್ರೀಶ ಅಂದರೆ ಯಾರು ?

ಶ್ರೀಶ 'ಬಹುರೂಪ' ಎಂಬ ಏಕಾದಶರುದ್ರ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ಶ್ರೀ - ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿ , ಈಶ - ಅವಳಿಗೆ ಪತಿ ಅಥವಾ ಒಡೆಯ ಭಗವಂತ ನಾರಾಯಣ.

ಶ್ರೀ - ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿ , ಈಶ - ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯಳಾಗುವಂತೆ
ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವವನು ಭಗವಂತ ನಾರಾಯಣ. ಅಚ್ಯುತರಾಯ ತಮ್ಮ ಕೋಶದಲ್ಲಿ
ಹಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗ, ವಾದಿರಾಜರು ಶ್ರೀಶಗುಣದರ್ಪಣ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು
ರಚನೆಮಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಿದ್ದರಂತೆ. ಶ್ರೀವಿಶ್ವಪ್ರಿಯ ತೀರ್ಥರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.
ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ 'ಶ್ರೀ' ಬರಬೇಕಾದರೆ ಆಕೆಯ ಗಂಡನನ್ನು ಕರೆಯಬೇಕು. ಎಂದಿಗೂ
ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಯನ್ನು ಕರೆದರೆ ಅವಳು
ಸಿರವಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬಂದ ಹಣ ನಮ್ಮದಿಯೂ ತರೋದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಅಂದರೆ,
ಕಂಸನ ಮನೆಗೆ ದುರ್ಗೆ ಬಂದಂತೆ. ದುರ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಾರಿ
ಹೋದಳು.. ನಾವು ಶ್ರೀಶ'ನ ಕರೆಯುವುದರಿಂದ ಸಂಪತ್ತು ಸುಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.
ವಿಷ್ಣು ಸಹಸ್ರನಾಮದಲ್ಲಿ, 'ಶ್ರೀದಃ' ಆದಮೇಲೆ 'ಶ್ರೀಶ' ಬಂದಿದೆ. ಅಂದರೆ, ಶ್ರೀಯಂ
ದಯತೆ ಇತಿ ಶ್ರೀದಃ - ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಯನ್ನು ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವ ನಾದ್ದರಿಂದ
ಅವನು ಶ್ರೀದಃ. ಆದಕಾರಣ ಅವನು ಶ್ರೀಶ - ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪತಿ.

ಶ್ರೀಕಂಠ ಅಂದರೆ ಯಾರು ?

ಶ್ರೀಕಂಠ 'ಭವ' ಎಂಬ ಏಕಾದಶರುದ್ರ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ಶ್ರೀಕಂಠ ಅಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೆಸರು ರುದ್ರ ದೇವರಿಗೆ ಇದೆ ಆದರೆ ಅವನು ವಿಷ-ಕಂಠನೋ
ಹೌವದು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಕಂಠ ಅಂದರೆ ನಾರಾಯಣನೇ. ವೇದಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿನಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ
ದೇವಿ(ಶ್ರೀ) . ಅವಳು ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಂಠದಿಂದ ಅಪಾರುಷೆಯವಾದ ವೇದಗಳ
ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಆಗುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ . ಆದ್ದರಿಂದ
ಅವನು ಶ್ರೀಕಂಠ. ಮತ್ತು ಅವನು ಶೋಭಿಸುವ, ಸುಂದರವಾದ ಕಂಠ

ಉಳ್ಳವನು. ಅವನು ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ 'ವನಮಾಲ' ಎಂಬ ಆಭರಣಕ್ಕೆ ಶ್ರೀದೇವಿ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವನು ಶ್ರೀಕಂಠ.

ವಿಶ್ವಸಾಕ್ಷಿ ಅಂದರೆ ಯಾರು ?

ವಿಶ್ವಸಾಕ್ಷಿ 'ವಾಮ ದೇವ' ಎಂಬ ಏಕಾದಶರುದ್ರ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಘಟನೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನ ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ ವಿಶ್ವಸಾಕ್ಷಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ, ಅವನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಣ್ಣಾರಾ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ನಮಗೆ ಗಾಳಿ , ಆಕಾಶ, ಪುಣ್ಯ, ಪಾಪ ನೋಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಅವನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಇದ್ದು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಾನೇ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಇವನೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಇದನ್ನು ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಅದಕ್ಕೆ ದಾಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

'ಕಂಡ ಕಂಡಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ರೂಪವ ಕಾಂಬರೋ

ಉಂಡು ಉಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಯಜ್ಞ ಎಮ್ಮರೋ' ||

'ಯೆಲ್ಲಿರುವನೋ ರಂಗ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಬೇಡ

ಎಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಕರೆದರೆ ಅಲ್ಲೇ ಬಂದು ಒದಗುವನೋ ರಂಗ ||

ನಾರಾಯಣ ಅರ್ಥ ಏನು ?

ಉತ್ತರ:

ನಾರಾಯಣ 'ಉಗ್ರ' ಎಂಬ ಏಕಾದಶರುದ್ರ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ನಾರಾಯಣ ಅಂದರೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅರ್ಥ ನೀರಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿದವನು ಮತ್ತು ದೋಷದೂರ.

ನ ರೀಯತೆ 'ರೇಜ್ಜ್ ಕ್ಷಯ' - ಚತುರ್ವಿದ ನಾಶ ಇಲ್ಲದವನು.

ಬಿದರೆಹಳ್ಳಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ತೀರ್ಥರು 'ನಾರಾಯಣ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ವಿವರಣೆ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ

72 ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆಚಾರ್ಯರ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ವಿಷ್ಣು ಸಹಸ್ರನಾಮಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ಅಂದರೆ 100 ಅರ್ಥ ಇದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ನಾರ - ಅಂದರೆ ಜೀವರ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ , ಅಯನ - ಆಶ್ರಯ. ನಾರಾಯಣನೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ರಯ. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪಾಪವನ್ನು ಕಳೆದು ಯೋಗ್ಯ ಗುರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ನಾರಮ್ - ನರ ಅಂದರೆ ಶೇಷ. ನಾರ ಎಂದರೆ ಶೇಷದವರನ್ನೇ ಅಯನಂ-ಶಯನವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು.

ನಾರಮ್ - ನರ ಅಂದರೆ ಗರುಡ. ನಾರ ಎಂದರೆ ಗರುಡದವರನ್ನೇ ಅಯನಂ-ವಾಹನವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು.

ನಾರಮ್ - ಸಮಸ್ತ ಜೀವ ಸೃಷ್ಟಿ ಅಯನ - ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಾರಾಯಣ. ಇವನೇ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಆಶ್ರಯ. ಇವನಿಲ್ಲದೆ ಜೀವ ಸೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲ. 'ನಾರಾಯಣಾಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ... ವಿಶ್ವೋದಯಸ್ತಿತಿಲಯೋನಿಯತಿ ಪ್ರದಾಯ'

ಬ್ರಹ್ಮಶಬ್ದೋಽಪಿ ಹಿ ಗುಣಪೂರ್ತಿಮೇವ ವದತ್ಯಯಂ |

ಅತೋ ನಾರಾಯಣಸ್ಯೈವ ಜಿಜ್ಞಾಸಾಽತ್ರ ವಿಧೇಯತೆ | - (ಅ.ವ್ಯ)

ನಾರಾಯಣಂ ಗುಣೈಃ ಸರ್ವೈರುದೀರ್ಣಮ್ ದೋಷವರ್ಜಿತಂ |

ಜ್ಞೇಯಮ್ ಗಮ್ಯಂ ಗುರೂಂಶ್ಚಾಪಿ ನತ್ವಾ ಸೂತ್ರಾರ್ಥ ಉಚ್ಯತೇ || (ಬ್ರ.ಸೂ.ಭಾ)

ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ 'ಬ್ರಹ್ಮ'ನ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಅಂದರೆ ನಾರಾಯಣನೆ 'ಬ್ರಹ್ಮ' ಶಬ್ದ ಮುಖ್ಯಾರ್ಥ ಅಂತ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆ ಎಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮವು ಎಂದರೆ ಗುಣಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ನಾರಾಯಣ ಶಬ್ದವೂ ಗುಣಪೂರ್ಣತ್ವ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ.

ನರಾಯಾಃ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಃ ಅಯನಂ ಜ್ಞಾನಂ ಯಸ್ಮಾತ್ಸಃ ನಾರಾಯಣಃ - ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವವನು. ಇದನ್ನೇ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ 'ಯಸ್ಮಾತ್ ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರ ರುದ್ರಾದಿ ದೇವತಾನಾಂ ಶ್ರೀಯೋಪಿಚ ಜ್ಞಾನ ಸ್ಫೂರ್ತಿಃ .....'

ಸರ್ವಂ ನೀಯತೆ ರೀಯತೆ ಏನ ಸಃ ನರಃ - ಸರ್ವರನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸುವನು ನಾರಾಯಣ.

ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಗೀತ ಭಾಷ್ಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ

ನಾರಾಯಣಃ ಪರೋಽಪಿ ಅವ್ಯಕ್ತಾತ್ ಅಂಡಮವ್ಯಕ್ತಸಂಭವಂ | ... ಎಂದು ನಾರಾಯಣ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗೀತ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ದಾಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - '

ಶರಣು ಹೊಕ್ಕನಯ್ಯ ಎನ್ನ ಮರಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ

ಚರಣ ಸ್ಮರಣೆ ಕರುಣಿಸಯ್ಯ ನಾರಾಯಣ - ಶ್ರೀಕನಕ ದಾಸರು (ಈ ಚರಣ

ಅಜಾಮಿಳನ ಕಥೆ ನೆನಪು ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ)

ನಾರಾಯಣ ನಿನ್ನ ನಾಮದ ಸ್ಮರಣೆಯ ಸಾರಾಮೃತವು ಎನ್ನ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಬರಲಿ -

ಶ್ರೀಪುರಂದರ ದಾಸರು

ನಾರಾಯಣ ನಾರಾಯಣ ನಾರಾಯಣ, ನಳಿನೋದರ ನಾರದ ಪ್ರಿಯ ...

ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರು

ಮಧುರಿಪು ಅಂದರೆ ಯಾರು ?

ಮಧುರಿಪು 'ವೃಷಾಕಪಿ' ಎಂಬ ಏಕಾದಶರುದ್ರ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ಮಧು ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನ , ರಿಪು - ವೈರಿ. ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದವನು.

ಆದಕಾರಣ ಮಧುಸೂದನ ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಹೆಸರು.

ಮಧು ಎಂದರೆ ಅಮೃತ. ಸಮುದ್ರಮಥನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಬಂದ ವಿಷವನ್ನು

ತ್ಯಜಿಸಿ, ತದನಂತರ ಬಂದ ಅಮೃತವನ್ನು ಕದ್ದು ವಂಚನೆ ಮಾಡುವ ದೈತ್ಯರ (ರಿಪು)

ವೈರಿ ಮಧುರಿಪು .

ದಾಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :

ನಿನಗೆ ಅಂಜುವಳಲ್ಲೋ ಮುರಾರೆ ಮಧುರಿಪು ಪ

ಮಲ್ಲರ ಗೆಲಿದಿಹ ಗೊಲ್ಲ ಗೋಪಾಲ ಬಾ ಪರಿಪಾಲಿಸು -

ಶ್ರೀತಂದೆವರದಗೋಪಾಲವಿಠಲ

ಮಧುರಾಪುರಿ ನಿಲಯ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ

ಸದಮಲ ಸುಮನಸಗೆಯ

ಸದಾ ನಮಿಪರ ಹೃದಯಸ್ತ ಚಕ್ರನಾಥ

ಸದೆ ಪಾಪ ಕೊಡು ಅಭಯ

ಸದಾಶಿವ ಜಾನ್ವವಿಧರ ಕೃತಮಾಲಾ

ನದಿತೀರದಿ ವಾಸವಾಗಿಪ ಸೌಂದರ್ಯ

ಮಧುರಿಪು ವಿಜಯವಿಠಲ ಪದಾಬ್ಜಕೆ

ಮಧುಪನೆನಿಪ ಪಂಚವದನ ಕೈಲಾಸ - ಶ್ರೀವಿಜಯದಾಸರು

ಪಾಕಶಾಸನ ಪೂಜ್ಯ ಚರಣ ಪಿನಾಕಿ ಸನ್ನತ ಮಹಿಮ

ಸೀತಾ ಶೋಕ ನಾಶನ ಸುಲಭ ಸುಮುಖ ಸುವರ್ಣವರ್ಣ ಸುಖಿ

ಮಾಕಳತ್ರ ಮನೀಷಿ ಮಧುರಿಪು ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯ ರೂಪ

ಪ್ರತೀಕ ದೇವಗಣಾಂತರಾತ್ಮಕ ಪಾಲಿಸುವುದೆಮ್ಮ - ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ

ಅನಿರುದ್ಧ ವೈಶಿಷ್ಟ ಏನು ?

ಅನಿರುದ್ಧ 'ಅಹಿರ್ಬುಧ್ನಿ' ಎಂಬ ಏಕಾದಶರುದ್ರ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ತಡೆಇಲ್ಲದವನು ಅನಿರುದ್ಧ. ಅನಿರುದ್ಧ, ಓಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅ-ಕಾರ ವಾಚ್ಯ

ವಿಶ್ವನಾಮಕ ಪರಮಾತ್ಮ.ಅಂದರೆ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞವನ್ನು ಸತತ ವಾಗಿ ಕೊಡುವವನು

ಅನಿರುದ್ಧ.

ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪಂಚಪ್ರಾಣಗೆ ಶಕ್ತಿ ಕೊಡುವನು ಅನಿರುದ್ಧ.

ಅನ್ನದಲ್ಲಿ ಅನಿರುದ್ಧ ರೂಪ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮ ಅನಂತ ರೂಪಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರ
ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಗಳಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿ ಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಾರಾಯಣ
ಮೊದಲನೇ ರೂಪ.

ವಾಸುದೇವ (ಮೋಕ್ಷ ಕೊಡುವ ರೂಪ)

ಸಂಕರ್ಷಣ (ಸಂಹಾರ ಕ್ರಿಯೆ)

ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ (ಸೃಷ್ಟಿ ಕ್ರಿಯೆ)

ಅನಿರುದ್ಧ (ಸ್ಥಿತಿ, ಪಾಲನ ಕ್ರಿಯೆ)

ಇದನ್ನೇ ದಾಸರು 'ಪಂಚ ರೂಪಾತ್ಮಕ ಪ್ರಪಂಚಕೆ ಪಂಚ ರೂಪಾತ್ಮಕನೆ ದೈವತ ..."

ಅನಿರುದ್ಧ ಜೀವರ ಕರ್ಮ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನೋಡಿ ಅನಿರುದ್ಧ ದೇಹವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ಅನಿರುದ್ಧ ದೇಹ ಬಂದಮೇಲೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಸ್ಥೂಲ ದೇಹಕೊಟ್ಟು ಜೀವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಗೆ

ತರುತ್ತಾನೆ. ಈ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಗಳು ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತವೆ. ಯೋಗ್ಯ

ಗುರುಗಳಿಂದ ಆ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ತಿಳಿದು ಅನಿರುದ್ಧಾದಿ ರೂಪಗಳ

ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಜನನಿಜನಕ ನೀನೆ ಎಂದು

ನೆನೆವನಯ್ಯ ದೀನ ಬಂಧು

ಎನಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಪಾಲಿಸಯ್ಯ ಅನಿರುದ್ಧನೇ - ಶ್ರೀಕನಕದಾಸರು

ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ ಅರ್ಥ ಏನು ?

ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ 'ವಿವಸ್ವಾನ್' ಎಂಬ ದ್ವಾದ್ವಾದಿತ್ಯ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ತ್ರಿ - ಮೂರನ್ನು , ವಿ - ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕ್ರಮ: - ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದವನು.

ಯಾವುದು ಅಂದರೆ ಮೂರು ಕಾಲಗಳು, ಮೂರು ಲೋಕಗಳು, ಮೂರು ಗುಣಗಳು,

ಮೂರು ವೇದಗಳು ಮೊದಲಾದ ವನನೆಲ್ಲ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಂತವನು. ಇದೆ ಕಾರಣ ವೇದಗಳು

ಅವನನ್ನ 'ಯತೋ ವಾಚೋ ನಿವರ್ತಂತೆ...' ಎಂದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ತಿಳಿಯಲು

ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಮೂರು ವಿಕಾರಗಳು ಬಾಲ್ಯ , ಯವ್ಯನ ಮತ್ತು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲದವನು.
ಸತ್ತ ರಾಜಸ ತಮಸ್ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನಿಂತವನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನ ಅಗುಣ ಎಂದು
ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

(ಶ್ರೀವಿಶ್ವಪ್ರಿಯ ತೀರ್ಥರ ಪ್ರವಚನ ಸಂಗ್ರಹ)

ವಾಸುದೇವ ಅರ್ಥ ಏನು ?

ವಾಸುದೇವ 'ಅರ್ಯಮಾ' ಎಂಬ ದ್ವಾದ್ವಾದಿತ್ಯ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ವಾಸು - ವಸತಿ - ಇರುವವನು. ಅನಂತ ಕಾಲದಿಂದ ಅನಂತ ಕಾಲದ ತನಕ
ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಇರುವವನು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾಕಡೆ ಇರುವವನು. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಇದ್ದಾರೆ ಶ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬ
ಸಂದೇಹ ಬಂದರೆ, ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಈ ಹೆಸರೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ. 'ದಿವು ಕ್ರೀಡಾಯಾಂ' ಎಂಬ
ಕ್ರಿಯಾಪದದಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡದ್ದು ದೇವ ಶಬ್ದ. ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಕ್ರೀಡಾ ಮಾತ್ರದಿ
ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿ ಇರುವವನು ವಾಸುದೇವ.

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ 'ವಸುದೇವಃ ಸರ್ವಂ ಇತಿ ಸ ಮಹಾತ್ಮಾ ಸು-ದುರ್ಲಭಃ' ಎಂಬ ಮಾತು
ಅರ್ಥ ಪೂರ್ಣ.

ಯೇಸು ಜನುಮ ಬಂದರೇನು

ದಾಸನಲ್ಲ ವೇನೊ ನಾನು

ಘಾಸಿ ಮಾಡಿದಿರು ಎನ್ನ ವಾಸುದೇವನೇ | - ಶ್ರೀಕನಕದಾಸರು

(ಶ್ರೀವಿಶ್ವಪ್ರಿಯ ತೀರ್ಥರ ಪ್ರವಚನ ಸಂಗ್ರಹ)

ಜಗದ್ಯೋನಿ ಅಂದರೆ ಯಾರು ?

ಜಗದ್ಯೋನಿ 'ಪೂಷಾ' ಎಂಬ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣನಾದವನು ಜಗದ್ಯೋನಿ. ಅದು ಯಾರು ಅಂದರೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ
ಹೇಳುತ್ತಾನೆ 'ಅಹಂ ಸರ್ವಸ್ಯ ಪ್ರಭಾವಃ' ನಾನು ಎಲ್ಲರ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣನಾದವನು.

ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಕೂಡ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ ಮುಂದೆ 'ಮತ್ತಃ ಪರತರಂ

ನನ್ನತ್...! ನನಗಿಂತ ಉತ್ತಮರು ಯಾರು ಇಲ್ಲ , ನಾನೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಭಾಗವತ ಮೊದಲನೇ ಶ್ಲೋಕ ' ಜನ್ಮಾದ್ಯಸ್ಯ ಯತಃ ..' - ಯಾರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ತಿತಿ ಲಯ ನಿಯಮನ ಜ್ಞಾನ ಅಜ್ಞಾನ ಬಂಧ ಮೋಕ್ಷ ಮೊದಲಾದ ಅಷ್ಟ ಕರ್ತೃತ್ವ ಯಾರಿಂದನೋ ಅಂತಹ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬೇಕು.

ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ ಕೂಡ ಹೇಳುತ್ತದೆ 'ಓಂ ಜನ್ಮಾದ್ಯಸ್ಯ ಯತಃ ಓಂ ' ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದನೆ ಜನ್ಮಾದಿ ಅಷ್ಟ ಕರ್ತೃತ್ವ.

ಇದನ್ನೇ ತೈತ್ತಿರಿಯ ಉಪನಿಷದ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ 'ಯತೋ ವಾ ಇಮಾನಿ ಭೂತಾನಿ ಜಾಯಂತೆ' ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೆ ಈ ಸೃಷ್ಟಿ ಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ಲಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ.

ಅನಂತ ಅಂದರೆ ಯಾರು ?

ಅನಂತ 'ತ್ವಷ್ಟು' ಎಂಬ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ಅಂತ ಅಂದರೆ ಕೊನೆ. ಕೊನೆ ಇಲ್ಲದ್ದು ಅನಂತ. ಪರಮಾತ್ಮ ಅನಂತ ಎಂದು ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ಕರೆಸುಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ದೇವರು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗು ಇದ್ದಾನೆ ? ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ

ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ದೇವರು ಇದ್ದಾನೆ ? ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ

ದೇವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಗುಣಗಳಿವೆ ? ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ

ಯಾರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅವನೇ ಅನಂತ. ಸಾವಿರ ಹೆಡೆ ಇರುವ ಶೇಷನ

ಸಾವಿರ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಎಣಿಸಿ ಮುಗಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಗುಣಗಳು ಅನಂತ ನಲ್ಲಿ ಇವೆ.

ಇದನ್ನೇ ಉಪನಿಷದ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ 'ಅಂತಃ ಬಹಿಶ್ಚ ತತ್ ಸರ್ವಂ ವ್ಯಾಪ್ತ ನಾರಾಯಣ ಸ್ತಿತಃ' - ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ತುಂಬಿ ಅನಂತ ನಾಗಿ ಇದ್ದಾನೆ ನಾರಾಯಣ.

ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥ :

ಅನ - ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಣ , ಅಂತ - ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಇರುವವನು. ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ದೇವರಿಲ್ಲ.ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನನ್ನ ಕಾಣುವಾಗ ದೇವರ ತೊಡೆಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಂತೆ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾಕೆ ಅವರಿಬ್ಬರು ಬಿಟ್ಟು ಇರೋದಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ, ಅವರು ಬಿಟ್ಟು ಇದ್ದಾರೆ ನಾವು ಜೀವಂತ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಿಂಬ ಇದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಉಸಿರು ಕೊಟ್ಟು ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಬ್ಬರಿಂದ ನಾವು ಇದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಅನಂತ.

ಅನಂತ ಜನುಮದೊಳೊಂದೆ ಜನುಮ

ಅನಂತ ಕ್ಷಣಗಳೊಂದೆ ಕ್ಷಣ

ಅನಂತ ನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ನಾಮವ

ಮನ ಮುಟ್ಟಿ ನೆನೆದರೆ ಬೆನ್ನೆತ್ತಿ ಬಿಡನಯ್ಯ |

ಅನಂತ ರೂಪದೊಳೊಂದೆ ರೂಪ

ಅನಂತ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಗುಣ

ಅನಂತ ಜೀವನೊಳಗಾವನಾದರು

ಕನಸಲಿ ನೆನೆದರೆ ಋಣಿಯಾಗಿಪ್ಪನಯ್ಯ ಅನಂತ - ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜರು

ಶೇಷಶಾಯಿ ಚಿಂತನೆ ಏನು ?

ಶೇಷಶಾಯಿ 'ಸವಿತೃ' ಎಂಬ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ರುದ್ರ ದೇವರು ವಾಯುದೇವರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕತ್ತು ಕಲ್ಪ ಶಿಷ್ಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಸಕಲ

ಆಗಮ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಮುಂದೆ ಶೇಷ ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಪಸ್ಸಿಗೆ

ಫಲವಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅತ್ಯಂತ ಹತ್ತಿರ ಮತ್ತು ಅವನ ಹಾಸಿಗೆ ಆಗುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ

ಶೇಷದೇವರಿಗೆ ಒದಗಿದೆ. ಶೇಷನಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಧನೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು ದೇವರು

ಶೇಷನನ್ನೇ ಹಾಸಿಗೆ ಮಾಡಿ ಶೇಷಶಾಯಿ ಆದನು. ಶೇಷ ದೇವರು ವೇದಗಳಿಗೆ

ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳು ಹೌದು.

ದೋಷ ಗಂಧ ವಿದೂರ ನಾನಾ- |

ವೇಷಧಾರಿ ವಿಚಿತ್ರ ಕರ್ಮ ಮ- |

ನೀಷಿ ಮಾಯಾರಮಣ ಮದ್ವಾಂತಃಕರಣರೋಧ ||

ಶೇಷಶಾಯಿ ಶರಣ್ಯ ಕೌಸ್ತುಭ |

ಭೂಷಣ ಸುಕಂಧರ ಸದಾ ಸಂ- |

ತೋಷ ಬಲ ಸೌಂದರ್ಯಸಾರನ ಮಹಿಮೆಗೇನೆಂಬೆ || - ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರು

ಸಂಕರ್ಷಣ ಯಾರು?

ಸಂಕರ್ಷಣ 'ಭಗ' ಎಂಬ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ನಾರಾಯಣ ತಾಳಿದ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಕರ್ಷಣ ರೂಪವು

ಸಂಹರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಂದ ರೂಪವು.

ಸಂಕರ್ಷಣ ಅಂದರೂ ನರಸಿಂಹ ಅಂದರೂ ಒಂದೇ. ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು

ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಣ ಮಾಡುವ ರೂಪ. ರುದ್ರನ ಉಪಾಸನಾ ರೂಪ ನರಸಿಂಹ

ಆದಕಾರಣ ರುದ್ರ ಸಂಹಾರ ಕರ್ತ. ಯಮನೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೆ

ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಅಲ್ಲವೇ ಅಂದರೆ, ಅದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಆದೇಶ ಎಂದು ಯಮ

ಮಾಡುವುದು, ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ (ಕ್ಷರ)

ಲಯ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಯಾರು?

ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ, 'ಧಾತು' ಎಂಬ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ದ್ಯುಮ್ನ ಅಂದರೆ ಸಂಪತ್ತು. ಪ್ರ ಅಂದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದ ಸಂಪತ್ತು ಉಳ್ಳವನು

ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಮತ್ತು ಕೊಡುವವನು ಇವನೇ. ನಮ್ಮ ದೇಹ ನಿಜವಾದ ಸಂಪತ್ತು. ಇದನ್ನು

ಕೊಟ್ಟವನು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ. ಇವನೇ ಕಾಮನೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಪಂಚಭೌತಿಕ ಶರೀರ ಎಂಬ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೇ ಕೊಡುವುದು. ಮತ್ತು ಪ್ರ ಅಂದರೆ ಪ್ರಕೃಷ್ಟತೆ - ಎಲ್ಲ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ದೇಹ ತ್ಯಜಿಸುವವರೆಗೂ ಪ್ರಕೃಷ್ಟ ವಾಗಿ ಇರಬೇಕು ಅಂದರೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ದೈತ್ಯಾರಿ, ವಿಶ್ವತೋಮುಖ , ಜನಾರ್ಥನ , ಧರಾವಾಸ , ದಾಮೋದರ ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳ ಚಿಂತನ

ದೈತ್ಯಾರಿ 'ಪರ್ಜನ್ಯ' ಎಂಬ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ವಿಶ್ವತೋಮುಖ 'ವರುಣ' ಎಂಬ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ಜನಾರ್ಥನ 'ಮಿತ್ರ' ಎಂಬ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ಧರಾವಾಸ 'ಶಕ್ರ' ಎಂಬ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ದಾಮೋದರ 'ಉರುಕ್ರಮ' ಎಂಬ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ಅಘಾರ್ಥನ 'ಪ್ರಜಾಪತಿ' ಎಂಬ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ಶ್ರೀಪತಿ 'ವಷಟ್ಕಾರ' ಎಂಬ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯ'ರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪ.

ದೈತ್ಯಾರಿ - ಅರಿ - ಶತ್ರು ; ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಶತ್ರು. ಯಾಕೆ ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಶತ್ರು ಅಂದರೆ ಅವರು

ಸಜ್ಜನರನ್ನು ದೇವರನ್ನು ದ್ವೇಷ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವೇದಗಳನ್ನು ನಿಂದೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶ್ವತೋಮುಖ - ಇದರ ಅರ್ಥ ಗೋಪಾಲ ದಾಸರು ಸೊಗಸಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶ್ವತೋಮುಖ ನೀನೆ ವಿಶ್ವತಶ್ಚಕ್ಷು ನೀನೆ

ವಿಶ್ವತೋಬಾಹು ನೀನೆ ವಿಶ್ವತೋ ಹಸ್ತ ನೀನೆ

ವಿಶ್ವತಃ ಶ್ರಾವಣ ನೀನೆ ವಿಶ್ವಾಧಾರಕ ನೀನೆ

ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕ ಸರ್ವವಿಶ್ವಮಯನು ನೀನೆ

ವಿಶ್ವನಾಮಕಹರಿ ಗೋಪಾಲ ವಿಟ್ಟಲ

ವಿಶ್ವಾಸ ಕೊಡು ನಿನ್ನ ವಿಶ್ವಚರಣದಲಿ

ಜನಾರ್ಥನ: 'ಜ' ಅಂದರೆ ಹುಟ್ಟು. 'ನ' ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲದವನು. ಅಂದರೆ ಜನ - ಎಂದೆಂದು

ಹುಟ್ಟದವನು. ಅರ್ಥನ ಅಂದರೆ ಸಜ್ಜನರ ಹುಟ್ಟನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸಂಸಾರದಿಂದ

ತಪ್ಪಿಸುವವನು. ಅಂದರೆ ಮೋಕ್ಷ ಕೊಡುವವನು.

ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನ

ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಯಿಟ್ಟು ಸದಾ

ಹೀನ ಬುದ್ಧಿ ಬಿಡಿಸು ಮುನ್ನ ಶ್ರೀ ಜನಾರ್ಥನ - ಶ್ರೀ ಕನಕದಾಸರು

ಧರಾವಾಸ : ಧರಾ ಅಂದರೆ ಭೂದೇವಿ. ವಾಸ - ಅವಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಧರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಧರಾಧರ:

(ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವವನು) ಎಂದು ವಿಷ್ಣುಸಹಸ್ರನಾಮ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ದಾಮೋದರ : ದಾಮ+ಉ+ದರ. ದಾಮ - ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ ಉಳ್ಳವರಿಗೆ, ಉ -

ಉತ್ತಮವಾಗಿ ದರ - ದುಃಖ: ನಾಶ ಮಾಡುವವನು. ಅಂದರೆ ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ

ಉಳ್ಳವರಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ದುಃಖ:ದ ನಾಶ ಮಾಡುವವನು. ಇದಾನೆ ಕನಕದಾಸರು

ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಬಿಡಿಸು ಎಂದು ದಾಮೋದರನನ್ನ ಬೇಡುತ್ತಾರೆ . ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ.

ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಬಿಡಿಸಿ ನಿನ್ನ

ನಾಮ ಜಿಹ್ವೆಯೊಳಗೆ ನುಡಿಸೋ

ಶ್ರೀ ಮಹಾನುಭಾವನಾದ ದಾಮೋದರ - ಶ್ರೀ ಕನಕದಾಸರು.

ಅರ್ಥಾರ್ಥನ : ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುವವನು. ಅನರ್ಥ ಎಂದು ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ ಹೆಸರು.

ಎಂದೂ ಪಾಪಗಳು ಅವನಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆ ಅಂದರೆ, ಅವನಿಗೆ ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳು

ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮೀರಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ.

ಶ್ರೀಪತಿ : ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪತಿ. ಅಂದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಒಡೆಯ. ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು.

ಅಧಿಕಮಾಸದ 33 ರೂಪಗಳ ಚಿಂತನೆ ಗುರ್ವಂತರ್ಗತ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಾದ

ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆ. ಯಾಕೆ ಈ 33 ದೇವತೆಗಳು ಈ ಮಾಸದಲ್ಲಿ

ನೆನೆಯಬೇಕು ಅಂದರೆ, ಈ 33 ದೇವತೆಗಳು ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ

ಸನ್ನಿಹಿತರಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆ ಈ

ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಶ್ರೀಹರಿ ಆಜ್ಞೆ.

ಜೀವ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಡುವಾಗ ಈಶ್ವರ ವ್ಯಾಪಾರ ಏನು?

ಜೀವನು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪಂಚ ಭೂತಗಳು ಮತ್ತು

ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಒಂದು ಅಂಶದಿಂದ ಅವನೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಶರೀರದ

ಇಂದ್ರಿಯಾಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಒಂದು ಅಂಶದಿಂದ ತಮ್ಮ ಮೂಲ ರೂಪಕ್ಕೆ

ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಜೀವ'ನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಸೇರಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೆ ಜೀವ ಶರೀರ ಪಡೆಯುವಾಗ, ಇಂದ್ರಿಯ ಅಭಿಮಾನದೇವತೆಗಳು ಮರಳಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವರು ಮೂಕರಾಗಿ, ಅಂಧರಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ಮ ಇದ್ದರೆ, ಆಯಾ ಇಂದ್ರಿಯ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳು ಜೀವ ಶರೀರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಈಶ್ವರ ಮತ್ತು ವಾಯುದೇವರ ವ್ಯಾಪಾರ.

ಉಪ್ಪುನಿಂದ ಹಲ್ಲು ಉಜ್ಜಬಹುದೇ?

ದಂತಧಾವನಮಂಗುಲ್ಯಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಲವಣಿನಚ |

ಮೃತ್ತಿಕಾಭಕ್ಷಣೆ ಚೈವ ತುಲ್ಯಂ ಗೋಮಾಂಸಭಕ್ಷಣಂ || ವಂಶಪಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯಕೃತ
ಸದಾಚಾರಸ್ಮೃತಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಉಪ್ಪುನಿಂದ ಹಲ್ಲನ್ನು ತಿಕ್ಕುವುದು ಗೋಮಾಂಸ ಭಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಮವಾದದು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದಿಂದ ಉಪ್ಪುನಿಂದ ಹಲ್ಲು ತಿಕ್ಕಬಾರದು

ದೀಪ ಹಚ್ಚಿಡುವ ಪಾತ್ರೆಗಳು ಯಾವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಫಲವೇನು ?

ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ, ಕಬ್ಬಿಣದ ಪಾತ್ರೆ, ಕಂಚಿನ ಪಾತ್ರೆ, ತಾಮ್ರ , ಬೆಳ್ಳಿ ಹಾಗೂ ಬಂಗಾರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪಾತ್ರೆಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತ.

ಮೃಣ್ಮಯಿನ ತು ಪಾತ್ರೆಣ .... ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯ ಸ್ಮೃತಿ

ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ : ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸುಖ

ಕಬ್ಬಿಣದ ಪಾತ್ರೆ : (ದೇವರಿಗೆ) ಒಂದು ನೂರು ದೀಪಗಳು ಹಚ್ಚಿದ ಫಲ

ಕಂಚಿನ ಪಾತ್ರೆ : ತೇಜಸ್ಸು ಮತ್ತು ಸೌಭಾಗ್ಯ

ತಾಮ್ರದ ಪಾತ್ರೆ : (ದೇವರಿಗೆ) ಒಂದು ಸಾವಿರ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿದ ಫಲ

ಬೆಳ್ಳಿ ಪಾತ್ರೆ : (ದೇವರಿಗೆ) ಒಂದು ಲಕ್ಷ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿದ ಫಲ

ಬಂಗಾರದ ಪಾತ್ರೆ : (ದೇವರಿಗೆ) ಅನಂತ ದೀಪಗಳು ಹಚ್ಚಿದ ಫಲ.

ನೀರಾಜನ ದರ್ಶನ ಫಲವೇನು ಮತ್ತು ಮಂಗಳ ನೀರಾಜನ ಹೇಗೆ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು? ನೀರಾಜನ ಸ್ವೀಕರ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನು ಫಲ?

ಕೊಟಿಯೋ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿ ಅಗಮ್ಯಾಗಮಕೋಟಿಯ :|

ದರ್ಶನಾದೇವ ಗಚ್ಛಂತಿ ವಿಷ್ಣೋರಾರಾತ್ರೀಕಂ ಮುಖಮ್ ||

ನೀರಾಜನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮುಖದರ್ಶನ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಹತ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೋಟಿ ಅಗಮ್ಯಗಮನ ದೋಷಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಆರಾತ್ರಿಗ್ರಹಣೇ ಕಾಲೇ ಏಕಹಸ್ತೇನ ಯೋಜಯೇತ್ |
ಯದಿ ಹಸ್ತ ಧ್ವಯೇನೈವ ಮಮ ದ್ರೋಹೀ ನ ಸಂಶಯಃ ||

ನೀರಾಜನವನ್ನು ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಬಾರದು. ಆರತಿಯನ್ನು ಬಲಕೈಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವರಾಹದೇವರು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಆರತಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ತಲೆಗೆ ತೊಗಂದು ಆಮೇಲೆ ಹೃದಯ ಆಮೇಲೆ ನಾಭಿ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ತೊಗಳಬೇಕು. ಶಿರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಮೃತವನ್ನು ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತಂದು, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ನಾಭಿ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪಾಪವುರುಷನ ಸುಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಹ ಶುದ್ಧ. ಈ ಅನುಸಂಧಾನ ಮುಖ್ಯ.

ಜೀವಕರ್ಮವನ್ನು ನೋಡಿ ದುಃಖ ಮತ್ತು ಸುಖ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ದೇವರು ಕ್ಷಮಾಸಮುದ್ರ ಎಂದು ಏಕೆ ಕರೆಯ ಬೇಕು ?

ದೇವರು ನಮ್ಮ ಕರ್ಮವನ್ನು ನೋಡಿ ದುಃಖ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ನಮಗೆ ಸುಖನೇ ಇಲ್ಲವೆಂತಾಗಬೇಕು. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ, ನಾವು ದಿನ ನಿತ್ಯ ಮಾಡುವ ಅಪರಾಧಗಳು ಏಣಿಸುವುದಾದರೆ ನಮಗೆ ಅನಂತ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ದುಃಖವೇ ಇರಬೇಕು. ದೊಡ್ಡ ಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ 'ಸಹಿಷ್ಣು' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ರಾಯರು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ 'ಭಕ್ತಾಪರಾಧ ಸಹಿಷ್ಣು' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಪುರಂದರದಾಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :

ಬಿನ್ನಹಕೆ ಬಾಯಿಲ್ಲವಯ್ಯ
ಅನಂತ ಅಪರಾಧ ಎನ್ನೊಳಗೆ ಇರಲಾಗಿ ||

೧.ಶಿಶು ಮೋಹ ಸತಿ ಮೋಹ ಜನನಿ ಜನಕರ ಮೋಹ .....

೨.ಅನ್ನ ಮದ ಅರ್ಥ ಮದ ಅಖಿಲ ವೈಭವದ ಮದ
ಮುನ್ನ ಪ್ರಾಯದ ಮದವು ರೂಪ ಮದವು

ತನ್ನ ಸತ್ತದ ಮದ ಧಾತ್ರಿ ವಶದ ಮದ
ಇನ್ನು ತನಗೆ ಎದುರಿಲ್ಲವೆಂತೆಂಬ ಮದದಿಂದ .....

೨. ಇಷ್ಟು ದೊರಕಿದರೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬೇಕೆಂಬಾಸೆ
ಅಷ್ಟು ದೊರಕಿದರೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟರಾಸೆ
ಕಷ್ಟ ಬೆಡೆಮ್ಮಾಸೆ ಕಡುಸುಖವ ಕಾಂಬಾಸೆ
ನಷ್ಟ ಜೀವನದಾಸೆ ಪುರಂದರ ವಿಠಲ ||

ಪರಮಾತ್ಮಕ್ಷಮಾಸಮುದ್ರ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಮಗೆ ಅನಂತ ಪಾಪಗಳಿದ್ದರೂ, ನಮಗೆ ದೇಹ ಕೊಟ್ಟು ವೈಷ್ಣವ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟು, ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವ ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಮಾಗಮ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗುರುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಪಾಪ ಕಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಸುಖ, ದುಖ ಗಳನ್ನೂ ತುಲನೆ ಮಾಡಿ ನಾವು ನಿರಾಶಹೊಂದದೆ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ತಾನೇ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಮೋಕ್ಷದ ಹಾದಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನಮಗೆ ಬೆಳಕು ತೋರುತ್ತಾನೆ. ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನವಾದಮೇಲೆ ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮ ಪಾಪವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಕೊನೆಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವರೂಪ ಸುಖ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ನಮಗೆ ದೇಹವೇ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ತರದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಏನು ಸಾಧಿಸ ಬಲ್ಲೆವು ?

ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಧನ್ಯ ಎಂದು ಯಾವಾಗ ಕರೆಸುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ?

ಶಿರಸ್ತು ತಸ್ಯೋಭಯಲಿಂಗಮಾನಮೇ -
ತ್ತದೇವ ಯತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ತಧಿ ಚಕ್ಷುಃ|
ಅಂಗಾನಿ ವಿಷ್ಣೋರಥ ತಜ್ಜನಾನಾಂ
ಪಾದೊದಕಂ ಯಾನಿ ಭಜಂತಿ ನಿತ್ಯಂ ||

ಹೀಗೆ ಪರೀಕ್ಷಿತ ರಾಜ ಶ್ರೀಶುಕರಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಭಗವದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವ ನಾಲಿಗೆಯು, ಭಗವತ್ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವ ಕೈಗಳು, ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವ ಮನಸ್ಸು, ಶ್ರೀಹರಿ ಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಕಿವಿಗಳು, ಭಗವದ್ಭಕ್ತತೆಯನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ಶಿರವೂ,

ಭಗವದ್ರೂಪಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಕಣ್ಣುಗಳು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪಾದೋದಕವನ್ನು ಧರಿಸುವ ಅಂಗಗಳು ಕ್ರುತಕೃತ್ಯಗಳೇ (ಧನ್ಯಗಳೇ) ಸರಿ.

ಇದನ್ನೇ ಶ್ರೀಅಕ್ಷೋಭ್ಯ ತೀರ್ಥರು ತಮ್ಮ ವೇದನಾರಮ್ ಎನ್ನುವ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

ಶ್ರುಣು ಶೌರಿಕಥಾ: ಪುಣ್ಯಾ: ಪಶ್ಯ ಶ್ರೀಪತಿವಿಗ್ರಹಂ |

ಜಿಘ್ರಿ ಶ್ರೀಪಾದತುಳಸಿ: ಸ್ಪೃಶ ವೈಕುಂಠವಲ್ಲಭಮ್ |

ಭುಂಕ್ಷ್ಯ ಕೇಶವನ್ಯೈವೈದ್ಯಂ ತಿಷ್ಠ ಮಾಧವ ಮಂದಿರೇ |

ಜಪ ನಾರಾಯನಮನುಂ ಪಠ ತನ್ನಾಮ ಮಂಗಳಂ |

ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ ಷಟ್ಕಾಲನಿಯಾಮಕ ಅಂತ ಏಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ?

ರಾಯರು ಸರ್ವಸಮರ್ಪಣಗದ್ಯಮ್ (ದಿನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದು) ನಲ್ಲಿ 'ಷಟ್ಕಾಲನಿಯಾಮಕ' ಎಂದು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಷಟ್ಕಾಲ ಪಟ್ಟಿ:

ಪ್ರಾತಃಕಾಲ :	6 AM to 8.24 AM
ಪೂರ್ವಾಹ್ನಕಾಲ :	8.24 AM to 10.48 AM
ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಲ :	10.48 AM to 1.12 PM
ಅಪರಾಹ್ನ ಕಾಲ :	1.12 PM to 3.36 PM
ಸಾಯಂಕಾಲ :	3.36 PM to 6.00 PM
ರಾತ್ರಿ ಕಾಲ :	6.00 PM to 6.00 AM

ಈ ಆರು ಕಾಲಗಳಿಗೆ ನಾರಾಯಣ ನಿಯಾಮಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ದಿನದ ಇಷ್ಟು ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಒಂದು ಮಾನಸಿಕ ವಿಧಿ 'ಸರ್ವಸಮರ್ಪಣಗದ್ಯಮ್'.

ಮತ್ತು ಷಟ್ಕಾಲನಿಯಾಮಕ ಅಂದರೆ ಕೃತಯುಗ, ತ್ರೇತಾಯುಗ, ದ್ವಾಪರಯುಗ, ಕಲಿಯುಗ, ಸಂಧಿಕಾಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಳಯಕಾಲ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ನಿಯಮನ ಮಾಡುವ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ದೇವರನ್ನ ಎಲ್ಲರೂ ನೆನೆಯಬೇಕು.

ಉತ್ತರೀಯ ಇಲ್ಲದೆ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಆಚರಿಸ ಬಹುದಾ?

ಉತ್ತರೀಯಮ್ ಸದಾ ಧಾರ್ಯಂ ತದ್ವಿನಾ ನಾಚರೇತ್ ಕ್ರಿಯಾಂ | ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಂತೆ
ಗೃಹಸ್ಥನು ಯಾವಾಗಲೂ ಉತ್ತರೀಯವನ್ನು ಧರಿಸಿರಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಕರ್ಮಗಳು
ಮಾಡುಹಾಗಿಲ್ಲ

ಕೃಷ್ಣ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಏಕೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ?

ಭಾಗತದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಇದೆ.

ತಪಸ್ವಿನೋ ದಾನಪರಾ ಯಶಸ್ವಿನೋ

ಮನಸ್ವಿನೋ ಮನ್ತ್ರವಿದಃ ಸುಮಙ್ಗಲಾಃ|

ಕ್ಷೇಮಂ ನ ವಿಂದಂತಿ ವಿನಾ ಯದರ್ಪಣಂ

ತಸ್ಮೈ ಸುಭದ್ರಶ್ರವಸೇ ನಮೋ ನಾಮಃ ||

ಶ್ರೀಶುಕರು ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ .

ತಪಸ್ವಿಗಳಾಗಲಿ , ದಾನಪರರಾಗಲಿ , ಬಹುಕೇರ್ತವಂತರಾಗಲಿ, ವೇದಾಧ್ಯಯನಗಳಿಂದ
ಸಕಲವನ್ನು ತಿಳಿದವರಾಗಲಿ, ಕರ್ಮಾಚರಣೆ ಮಾಡುವರಾಗಲಿ, ಭಗವದರ್ಪಣ ಬುದ್ಧಿ
ರಹಿತರಾದರೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಅರ್ಪಿಸಲು , ತಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಮಂಗಳರೂಪಿ ಯಾದ
ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಪುನಃ ಪುನಃ ನಮಸ್ಕಾರವು.

ರಾಯರು ಸರ್ವಸಮರ್ಪಣ ಗದ್ಯ ರಚಿಸಿ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಮಹದುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.
ದೇವತೆಗಳು ಪ್ರತಿಬಂಧು ಕರ್ಮವೂ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆ ಎಂದು ಅಥವಾ ಅವನ
ಸೇವಾರೂಪವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಅಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ನಾವು ಎಂತಹ
ಕರ್ಮಗಳು ನಾವು ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಬಹುದು ಅಂದರೆ ಕೃಷ್ಣ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ
ಸ್ವವರ್ಣಾಶ್ರಮ ತಕ್ಕಂತೆ ಉಚಿತವಾದ ಅವರವರ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಕಾಮನೆ ಇಂದ
ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವಿಹಿತ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮೆ
ಯಾಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬೇಕು.ಆಚಾರ್ಯರು ಸದಾಚಾರಸ್ಮೃತಿ
ಬರೆದು ನಮಗೆ ಎಂತಹ ಕರ್ಮಗಳು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮರ್ಪಣೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಕ್ರಿಯೆ. ಇದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧ ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಏನು ಆಗುತ್ತೆ ?

ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ನಾವು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕರ್ಮ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಇರಿಸುತ್ತದೆ .ಇದರಿಂದ ಅನಿಷ್ಟ ನಿವೃತ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಭಗವದ್ ಪ್ರಸಾದ ಇಲ್ಲ ತದ್ವಾರ ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಇಲ್ಲ.

ಭೂಮಿಗೆ ಪೃಥ್ವಿ ಅಥವಾ ಪೃಥವೀ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬರಲು ಕಾರಣವೇನು?

ವಕ್ರವಾಗಿದ್ದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಧನು:ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಮವಾಗಿಸಿ ಪುರ ಗ್ರಾಮಾದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ವಾಸಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿದವನು ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪೃಥುಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಪೃಥುವಿನಿಂದಾಗಿ ಈ ಭೂಮಿ ವಾಸಯೋಗ್ಯವಾದುದರಿಂದ 'ಪೃಥ್ವಿ' ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು.

ನಾಸ್ತಿಕರು ಮೃತರಾದರೆ ಅಶೌಚ ಆಚರಣೆ ಎಷ್ಟು ದಿನ ?

ಸ್ನಾನ ಮಾಡದೆ ಉಟ ಮಾಡುವ, ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮಾಡದವ, ಹೋಮಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿರುವ, ಧರ್ಮವಿರುದ್ಧ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ 'ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತೆ' ಅಂತ ಎನ್ನುವ ನಾಸ್ತಿಕ ಸತ್ತರೆ ಅವನ ಶರೀರ ಭಾಸ್ಮವಾಗುವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಶೌಚ. 'ತೇಷಾಂ ಭಾಸ್ಮಾಂತಿಸೂತಕಂ' ಅವನ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಅಶೌಚ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಿಲ್ಲ.

ಸಂಗ್ರಹ: ಡಾ .ಹೆಚ್. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯ

ಮಹಾಪ್ರಳಯ ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ?

ಮಹಾಪ್ರಳಯ ಎಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ೧೦೦ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆಯುವ ಸಮಯ. ಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯನ 100 ವರ್ಷಗಳ ಅನಾವೃಷ್ಟಿ. ನಂತರ ಸತತ ಮನುಷ್ಯನ 100 ವರ್ಷಗಳ ಉರಿಯುವ ಬಿಸುಲು. ಸಂಕರ್ಷಣ ರೂಪ ಪರಮಾತ್ಮ ತನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಭಸ್ಮಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ಮನುಷ್ಯನ 100 ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಸತತ ವಾಗಿ ಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತದೆ. ಸುಟ್ಟಿದ ಬೂದಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಮನುಷ್ಯನ 100 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮಳೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಮಳೆ ಇಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡುತ್ತದೆ. ಈ ಮಳೆ ಪ್ರಳಯದ ಮಳೆ. ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಪಂಚ ಮತ್ತು ಲೋಕಗಳು ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ . ಇದೆ ಮಹಾಪ್ರಳಯ.

ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಗಳು ಈಗ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಬಹುದೇ ?

ನಮ್ಮ ಅನಂತ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಶು ಜನ್ಮಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದೇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿರುವ ಸಂಭವ ಇದೆ. ಆನೆ ಆಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ದೇವರ ಅಂಬಾರೆ, ಯತಿಗಳ ಅಂಬಾರೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಹಸು ಜನ್ಮ ಬಂದಾಗ ಹಾಲು ದೇವರಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಅಥವಾ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಿರುವ ಸಂಭವ ಇದೆ. ಹುಲಿ ಅಥವಾ ಜಿಂಕೆ ಆಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅದರ ಚರ್ಮ ಯತಿಗಳಿಗೆ , ಸಾಧಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿರುವ ಸಂಭವ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಭಗವದರ್ಪಣ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಇವೆರಡು ಇದೆ. ಆದಕಾರಣ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸೇವೆ ಇಂದು ನಾವು ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ, ಅಜ್ಞಾತ ವಾದ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮ, ಸಮರ್ಪಣ ಮೂಲಕ ಫಲ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಗರ್ಭಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಮಗುವಿಗೆ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮ ಸ್ಮೃತಿ ಇರುತ್ತೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣ ಏನು?

ಕಾಶ್ಯಪಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಕಶ್ಯಪರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ನವಮಾದಿಷು ಮಾಸೇಷು ಜನ್ಮ ಚಾಸ್ಯ ಯಥಾಕ್ರಮಮ್ |

ಪೂರ್ವ ದೇಹಕೃತಂ ಕರ್ಮ ಗರ್ಭಿವಾಸಸುಖಾಸುಖಮ್ ||

ಜಾತಃ ಸ್ಮರತಿ ತಾವಙ್ಕ ಯಾವನ್ಮೋಘೈಕೀ ಜೀವಿಕಾಮ |

ಇತಿ ಹ ಸ್ಮಾಹ ಭಗವಾನ್ ಕಶ್ಯಪಃ ||

ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿದ ನಂತರ ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಗರ್ಭಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಮಗುವಿಗೆ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಗಳು , ಸುಖ ದುಃಖ ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜನನ ವಾದ ಮೇಲೆ , ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಮರಣೆಗಳು ಮಾಯವಾಗಿ ಹೊಸ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಜೀವ ಹುಟ್ಟುವ ಯೋನಿ(ಪಶು ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯ, ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ) ಜ್ಞಾನ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ವ್ಯಥೆ ಕೂಡ ಜೀವನಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ.

'ಸರ್ವ ಧರಮಾನ್ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ' ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮ ಬಿಡಬೇಕೇ ?

ಸರ್ವಧರ್ಮಾನ್ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಮಾಮೇಕಂ ಶರಣಂ ಬ್ರಜ |

ಅಹಂ ತ್ವಾ ಸರ್ವ ಪಾಪೇಭ್ಯೋ ಮೋಕ್ಷಯಿಷ್ಯಾಮಿ ಮಾ ಶುಚಃ || - 18 Chap - 66

ಆಚಾರ್ಯರು ಈ ಶ್ಲೋಕಕ್ಕೆ 'ಶ್ರೀಮಹಾವಿಷ್ಣುಪುರಾಣ ' ಪ್ರಮಾಣ ಕೊಟ್ಟು 'ರಕ್ಷಿತೀವ ವಿಶ್ವಾಸ:' ಎಂಬ ಮಾತಿನಂತೆ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿಯೇ ದಾಸ ಭಾವ, ಶರಣಾಗತಿ ತೋರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಾಯರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, 'ಸರ್ವಧರ್ಮಾನ್ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ' ಅಂದರೆ ಏನು ? ಎಂದು ತಾವೇ ಪ್ರಶ್ನಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ 'ಮನ್ಮನಾ ಭವ ಮದ್ಯಕ್ಶೋ' - ನನ್ನಲ್ಲೇ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇಡು, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡು, ನನ್ನನ ಆರಾಧಿಸು, ನನ್ನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನೀನು ನನ್ನನು ಹೊಂದುವಿ. ಇಡು ನನ್ನ ಶಪಥ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗಾಗಿ, 'ಸರ್ವಧರ್ಮಾನ್ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ' ಅಂದರೆ ಇತರ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮಾಮೇಕಂ ಶರಣಂ ವ್ರಜ - ನನ್ನಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗು ಎಂದು.

ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 'ಸರ್ವಧರ್ಮಾನ್ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ' ಅಂದರೆ ಅವೈಷ್ಣವ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಥವಾ ಕಾಮ್ಯ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ರಾಯರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಧರ್ಮ, ಅದನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡು ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗಿ, ಯುದ್ಧ ಎಂಬ ಕರ್ಮವನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡು ಎನ್ನುವುದು ಕೃಷ್ಣನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಂದು ರಾಯರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷಯ ಆಚಾರ್ಯರು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರೆ, ರಾಯರು ಅದನ್ನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಪ್ರಶ್ನ ಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದ ಬಂದ ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರ ಪದ " ಏಕೆ ಮೂಕನಾದೋ ಗುರುವೇ ಏಕೆ ಮೂಕನಾದಿ' ಸಂದರ್ಭ ಏನು? :

ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರು ಹಿಂದಿನ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದಗೆ ತಮ್ಮನಾದ ಸಹ್ಯಾದ ನಾಗಿದ್ದ ಎನ್ನುವುದು ಇತಿಹಾಸ. ಹಾಗಾಗಿ ದಾಸರು ರಾಯರ ಮೇಲೆ ಅದೇಷ್ಟೋ ಪದಗಳನ್ನ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರು ವೃಂದಾವನಸ್ಥ ಶ್ರೀ ರಾಯರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನೂ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಬೇರೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳನಂತರ ಈ ವಿಷಯ ಬಹಿರಂಗ ವಾಯಿತು. ಆಗ ರಾಯರು ಸಂಭಾಷಣೆ

ಮಾಡುವುದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಇದು ದಾಸರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಸರವಾಗಿ ' ಏಕೆ ಮೂಕನಾದೋ ಗುರುವೇ ಏಕೆ ಮೂಕನಾದಿ' ಎಂದು ಆರ್ತರಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರು ಶ್ರೀಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮರನ್ನ ತನ್ನ ತಂದೆ , ತಾಯಿ , ಬಂಧು ಬಳಗ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು.ರಾಯರು ನೀಡುವ ವಾತ್ಸಲ್ಯವೇ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತೆಯೆಂದು ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತರೆಂದು ಅಚಲವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದರು.

ಸಂಗ್ರಹ : ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ (ವಸಂತ ಕುಷ್ಟಗಿ)

ಶಿಶುಪಾಲ ಕೃಷ್ಣನ ನಿಂದಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನ ಏಕೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ ?

ಭೀಮಸೇನ ಸುಮ್ಮನಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುಪಿತನಾಗಿದ್ದ. ಭೀಮಸೇನ'ದು ಒಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಇದೆ.

ದೋರೇಽಪಿ ಕೇಶವವಿನಿಂದನಕಾರಿಜಿಹ್ವ -

ಮುಚ್ಛೇತ್ಯ ಇತ್ಯುರುತರಾಽಸ್ಯಯ ಸದಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞ |

ಪರೋಕ್ಷದಲ್ಲಿಯಾದರು ಕೂಡ ಕೇಶವನನ್ನ ನಿಂದಿಸುವ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವನೆಂಬುದು ಸದಾ ಭೀಮನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೇ ಕೇಶವನಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶಿಶುಪಾಲನ ಕೊಲ್ಲಲು ಕುಪಿತನಾಗಿ ಭೀಮ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಭೀಷ್ಮ , ಭೀಮಸೇನ ಕಯ್ಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, 'ಇವರು ಮೂರು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಹರಿ ಯಿಂದ ಹತರಾಗಬೇಕು ಎಂದು ವರಪಡೆದರು. ನೀನು ಅವನ ಕೊಲ್ಲಲು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ತಡೆದರು.

ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಇದು ಭೀಮನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ?. ಶ್ರೀಹರಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಎಂದು ಭೀಮಸೇನ'ಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರು, ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾದ ಕೋಪವನ್ನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಹಾಳು ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ಎದ್ದು ನಿಂತು, ಭೀಷ್ಮನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದಂತೆ ನಟನೆ ಮಾಡಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಜೂಜು ಮುಗಿದನಂತರ ದುಃಶಾಸನ ಏನು ನುಡಿದ ಮತ್ತೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಯ್ತು?

ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ರಾಜ್ಯ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ಬಂದು ದುಃಶಾಸನ ಹೀಗೆ ನುಡಿತಾನೆ. 'ದ್ರೌಪದಿ ನೀನು ಇನ್ನು ದುರ್ಯೋಧನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗು. ನಿನ್ನ ಪತಿಗಳು

ನಪುಂಸಕರು. ಅವರು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.' ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಭೀಮನನ್ನು ತನ್ನ ನಡೆಯಿಂದ ಅಣಕಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕೌರವರು ನಗುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. 'ನಾನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆ.'

ಈ ಭೀಮಸೇನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲ ಕೌರವರು ತತ್ತರಿಸಿ, ದ್ರೋಣನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ದ್ರೋಣ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. 'ನನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಷ್ಟು ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೀಮಸೇನನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು ನಾನು ಶಕ್ತನಲ್ಲ. ಇದು ಸತ್ಯ'

ಇದು ದುಷ್ಟರು ತಾವೇ ತಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಪರಿಣಾಮ.

ಹೆಂಡತಿ, ಪತಿಯ ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ?

'ಗುರೋರ್ನಾಮ ನ ಗ್ರುಣ್ಣೀಯಾತ್ ಶೀಷ್ಯೋ, ಭಾರ್ಯಾ ಪತೇರಪಿ'

ಶಿಷ್ಯ, ಗುರುವಿನ ಹೆಸರು, ಹೆಂಡತಿ ಪತಿಯ ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

'ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ಪತಿನಾಮಗ್ರಹಣಂ ಅನುಚಿತಂ'

ಈ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಟೀಕಾರಾರ್ಥಿ ಒಂದು ಕಡೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪಿತೃ ಶ್ರಾದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಾಯಸ ಬಾಲಿ ಎಂದು ಕಾಗೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ನ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಗೆಗಳಿಗೂ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಏನು ಸಂಬಂಧ ?

ಯೇ ಚ ಮದ್ವಿಷಯಸ್ಥಾವೈ ಮಾನವಾ ಕ್ಯುಧಯಾದ್ಧಿತಾ : |

ತ್ವಯಿ ಭುಕ್ತೇ ಸುತೃಸ್ತಾಪ್ತೇ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಸಭಾಂಧವಾ : ||

ಯಮದೇವರು ಕಾಗೆಗಳಿಗೆ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, 'ನನ್ನ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪಿತೃಗಳು ನಿನ್ನ ಮೂಲಕ ಉಂಡು ತೃಪ್ತರಾಗಲಿ' ಎಂದು ಯಮದೇವರು ಕಾಗೆಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ ವರ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಾಯಸ ಬಲಿ ರೂಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇ.

ಈ ವಿಷಯ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ರಾವಣನ ಕಾಲ. ಅವನಿಗೆ ಹೆದರಿ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳು ಒಂದು ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಪಕ್ಷಿಗಳ ರೂಪದಿಂದ ಬಂದರು. ಆ ಯಜ್ಞ ಸುರ್ಯ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮರುತ್ ಎಂಬ ರಾಜ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ದೇವೇಂದ್ರ

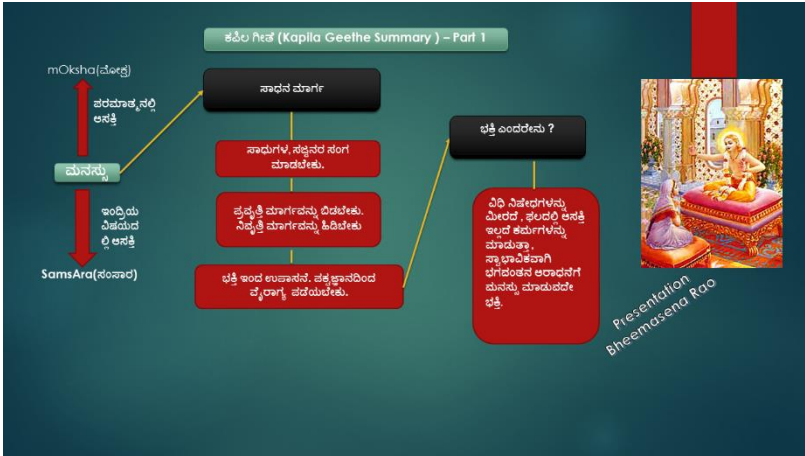
ನವಿಲಾದ.ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಹಂಸನಾದ. ಯಮ ಕಾಗೆಯಾದ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗೋಪ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಕಪಿಲ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತ ಅವತಾರಮಾಡಿ,ದೇವಹೂತಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗೀತೆಯ ಸಾರ ಏನು ?

ಕರ್ಮಪ್ರಜಾಪತಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ದೇವಹೂತಿಗೆ ಶ್ರೀಹರಿ ಕಪಿಲನಾಗಿ ಅವತಾರಮಾಡಿದ. ಮುಂದೆ ಕರ್ಮಮರು, ತನ್ನ ಮಗನಾಗಿ ಅವತಾರ ಮಾಡಿದ ಕಪಿಲನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಸನ್ಯಾಸ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡುವುದಾಗಿ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕಾಡಿಗೆ ಹೊರಟನು. ದೇವಹೂತಿ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಸಾಧನೆ ಹೇಗೆ ಹಾಗು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಕಪಿಲ'ನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಳು. ತನ್ನ ತಾಯಿ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಧನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಪಿಲ ಪರಮಾತ್ಮ ಸಾಂಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ (ಶುದ್ಧವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರ)ವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ.

★ಮನಸ್ಸು ಇಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದರೆ ಅದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಅದೇ ಮನಸ್ಸು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದರೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. (ಮನ ಯೇವಹಿ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಕಾರಣಂ ಬಂಧ ಮೋಕ್ಷಯೋ: - Mind alone is responsible for both bondage and freedom.)

★'ಅಹಂ' ಮತ್ತು 'ಮಮ' ಎಂಬ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಾಮ, ಲೋಭ, ಮದ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಸಂಸಾರದಿಂದ ಮೊಚನೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ಇನ್ನಷ್ಟು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೇ

★ದುಷ್ಟ ಸಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಧು ಸಂಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಧುಗಳ, ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗ ಮಾಡಬೇಕು

★ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕರ್ಮ ತೊರೆದು ನಿವೃತ್ತಿ ಕರ್ಮ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕು.

★ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಗೋಳಿಸಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಜನಿತ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಂಧಕ ಶಕ್ತಿ ಸಡಳಿ ಬೀಳುವುದು. ಇದರಿಂದ ತಾಪತ್ರಯ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಹರಿ ಪ್ರಸಾದವಾಗುವುದು.

ಮತ್ತೆ ಸಾಧುಗಳ ಲಕ್ಷಣವೇನು ? ಕಪಿಲ ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ :

*****

★ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವರೇ ಸಜ್ಜನರು. ಇಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಲ್ಲ. ಗಾಢವಾದ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಇತರ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಗಾಢವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರುವುದೇ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿ. ಇದನ್ನೇ ಗೀತಾ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಅನನ್ಯಾಃ ಚಿಂತಯಂತೋ ಮಾಂ ' ಅನನ್ಯರು ಯಾರು ಎನ್ನುವುದು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಗಿದೆ. ಈ ಜ್ಞಾನ ದಿಂದ ಸಂಸಾರ ದಾಟಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಕಪಿಲ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

★ದುಃಖ ಸಹನಶೀಲರು

★ಕರುಣಾಯುಕ್ತರು

★ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆ

★ಸರ್ವಕರ್ಮವನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವರು

★ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಚಿಂತನೆ ಉಳ್ಳವರು.

★ನನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಬೇಸರದ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಸುಖಿಸುವರು. ಹೆಚ್ಚು ದೇವರ ಕಥೆಗಳನ್ನ ಶ್ರವಣ ಮಾಡುವರು

[ದೇವಹೂತಿ ಪ್ರಶ್ನೆ] ಭಕ್ತಿ ಎಂದರೇನು ? ಅದು ದೃಢವಾಗುವುದು ಹೇಗೆ ? ಸಾಧನ ಏನು ? ..... ಭಗವಂತನ ನುಡಿಯುತ್ತಾನೆ:

★ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳನ್ನು ಮೀರದೆ , ಫಲದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ , ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಆರಾಧನೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವದೇ ಭಕ್ತಿ. ಇಂತಹ ಭಕ್ತಿ ಉಂಡ ಅನ್ನವನ್ನು ಜಠರಾಗ್ನಿ ಜೀರ್ಣ ಮಾಡುವಂತೆ, ಈ ಲಿಂಗ ದೇಹವನ್ನು ಬೇಗನೆ ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಅಪರೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹಾದಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ 'ಸತ್ಯ' ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಗುಣಪೂರ್ಣ ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸದಾ ಸರ್ವಗುಣಾಡ್ಯತ್ವಾತ್ ಸತ್ಯೋ ವಿಷ್ಣುರುದೇರ್ಯತೇ - ಇತಿ ಕಾಪಿಲೇಯೆ

★ನಿಷ್ಕಾಮ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮೋಕ್ಷ ಕೂಡ ಬೇಡ ಎನ್ನುವ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಕ್ತಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

★ದೇವತೆಗಳು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಎಕಾಗ್ರಚಿತ್ತವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ

★ತತ್ತ್ವ ದೇವತೆಗಳು ವಿಶೇಷ ಭಕ್ತರು

★ಕೆಲವು ಭಕ್ತರು ಕಲೆತು ಕೂತು ಭಗವಂತ ಪರಾಕ್ರಮ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಋಷಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

★ನಾನೇ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಸುತ ಸಖ ಗುರು ದೈವ ಸರ್ವವು ನಾನೇ ಆಗಿರುವೇನು

★ನನ್ನ ಭಯದಿಂದ ವಾಯು ಬೀಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಭಯದಿಂದ ಸೂರ್ಯ ತಪಿಸುವೇನು.

ನನ್ನ ಭಯದಿಂದ ಇಂದ್ರ ಮಳೆಕೊಡುವನು.

ತಾಯಿ, ಆದಕಾರಣ, ನನ್ನ ಭಕ್ತಳಾಗು. ಭಕ್ತಿಯೇ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ತಾರಕವು.

ಕವಿಲರೂಪ ಪರಮಾತ್ಮ ದೇವಹೋತಿಗೆ ತತ್ತ್ವ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಯಾರು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ ಮನನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಸಂಸಾರ ನಾಶಹೊಂದಲು ಒಂದು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿದಂತೆ.

★ಜೀವನು ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮ ಅನಾದಿ ನಿತ್ಯ.

★ಜೀವನು ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಧೀನ

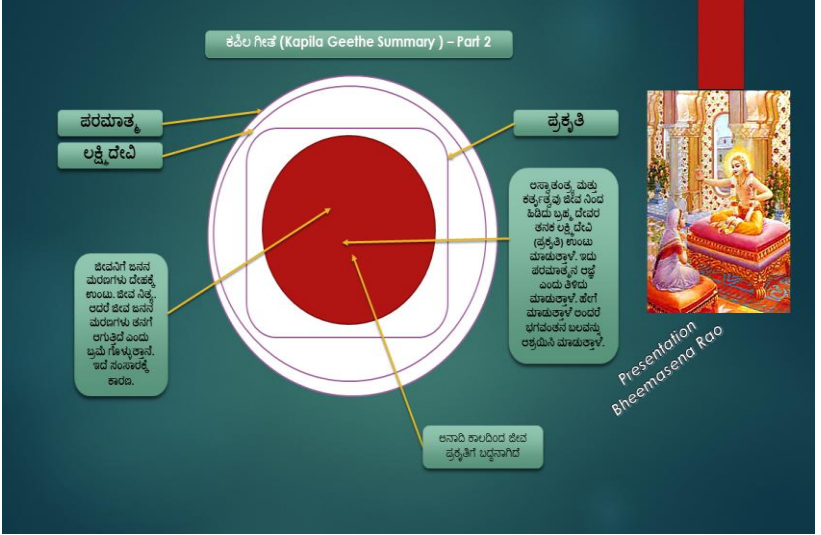
★ಜೀವನಿಗೆ ಜನನ ಮರಣಗಳು ದೇಹಕ್ಕೆ ಉಂಟು. ಜೀವ ನಿತ್ಯ. ಆದರೆ ಜೀವ ಜನನ ಮರಣಗಳು ತನಗೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮ ಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದೆ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣ.

★ಪರಮಾತ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ. ಅಂದರೆ ಸತ್ವ ರಾಜಸ ತಮೋ ಗುಣಗಳಿಂದ ರಹಿತ. ಜೀವ ತ್ರಿಗುಣ ಬದ್ಧ. ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ ಜೀವ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಬದ್ಧನಾಗಿದೆ.

★ಪ್ರಕೃತಿ ಬದ್ಧನಾದ ಜೀವ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳು ತಾನೇ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮ ಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಪ್ರಕೃತಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ಬಂದ ಮೋಹ. ಈ ಮೋಹದಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬಿಳುತ್ತಾನೆ ಜೀವ.

★ಇದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕರ್ತೃತ್ವವನ್ನು , ಜೀವ ತಾನು ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಸಿ ಮೋಹ ಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಬಂದ ಮೋಹ. ಇದು ಭಗವಂತನ ಲೀಲೆ.

★ಆಕರ್ತೃ ಎಂದು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ' ಆಕರ್ತೃರೀಶಸ್ಯ..' - ಭಾಗವತ 3 ಸ್ಕಂದ 27 ಅಧ್ಯಾಯ. 8 ಶ್ಲೋಕ .. ಆಕರ್ತೃ ಅಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ನಿಯಮನ ಮಾಡುವ ಕರ್ತ ಇಲ್ಲ ಎಂದು. ಅಥವಾ ಅವನು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನೇ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಯಲ್ಲಿ 'ಕರ್ತಾರಮಪಿ ಮಾಂ ವಿದ್ಧಿ ಆಕರ್ತಾರಂ ಅವ್ಯಯಂ 2.14 ' ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯ ನೆನಪಿಸಬೇಕು.

★ಅಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಮತ್ತು ಕರ್ತೃತ್ವವು ಜೀವ ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರ ತನಕ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿ (ಪ್ರಕೃತಿ) ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ಅಂದರೆ ಭಗವಂತನ ಬಲವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.

ದೇವಹೂತಿ, ಕವಿಲ ರೂಪಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ, ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಪರಮಾತ್ಮ ಮೊದಲು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

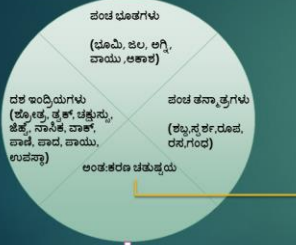
★ಪುರುಷ ಎಂದರೆ ಮುಖ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನೇ.. ಅಮುಖ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದ ಜೀವೋತ್ತಮರಿಂದ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಜೀವ ವರೆಗೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

★ಪ್ರಕೃತಿ ಅಂದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿ. ಇದು ಮುಖ್ಯಾರ್ಥ. ಅಮುಖ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಜಡ ಪಕೃತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

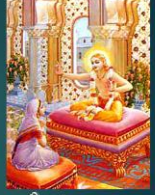
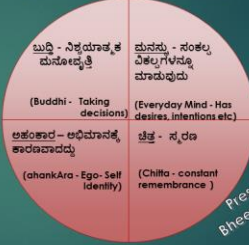
★ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಜೀವನಿಗೆ (ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ) ಶರೀರಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಅದರ ಮೂಲಕ ಕರ್ಮಗಳು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ..

ಪ್ರಕೃತಿ ಲಕ್ಷಣಗಳು

24 ತತ್ವಗಳು (24 Tattvas)

ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರಭೇದಗಳು(Mind)

Presentation
Bheemasena Rao

25 ನ ತತ್ವ (25th Tattva) – ಕಾಲ(kAla) - ವಿಷ್ಣು(Vishnu)

- ★ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಕರ್ತೃತ್ವವೂ ಪುರುಷನಿಂದ. ಆದ ಕಾರಣ ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷನಿಗೆ ಅಧೀನ. ಪ್ರಕೃತಿ ಮೂರು ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವ್ಯಕ್ತ , ವ್ಯಕ್ತ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತ.
- ★ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಕ್ತ. ಅಂದರೆ ಅವಾಗ ಸೃಷ್ಟಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ.
- ★ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತ ಮತ್ತು ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.
- ★ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಆದಮೇಲೆ ವ್ಯಕ್ತ ವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ.
- ★ಪ್ರಕೃತಿ ಅಭಿಮಾನಿ ಯಾದ ಶ್ರೀದೇವಿ ಕೂಡ ಆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತ, ಅವ್ಯಕ್ತ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಇರುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.
- ★ಅಂತಃಕಾರಣದ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಭೇದಗಳನ್ನು ಕಪಿಲ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವುದು ಮನಸ್ಸು. ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಬುದ್ಧಿ ಎಂದು.ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದದ್ದು ಅಹಂಕಾರ ಎಂದು. ಸ್ಮರಣ ರೂಪಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.
- ★ಸಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದರೆ ಮೂರು ಗುಣಗಳ (ಸತ್ಯ ರಾಜಸ ತಮಸ್) ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕ ವಾದದ್ದು(ಅಭಿಮನ್ಯವಾದದ್ದು) ಪ್ರಕೃತಿ ಎಂದು. ನಿರ್ಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೂರು ಗುಣಗಳು ಮೀರಿ ನಿಂತ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

★24 ತತ್ತ ಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಧೀನ. ಪಂಚ ಭೂತಗಳು , ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರಗಳು, ದಶ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು, ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳು ಪ್ರಧಾನ ತತ್ತ ಗಳು.

★25 ನೆ ತತ್ತ ಕಾಲ. ಕಾಲ ಅಂದರೆ ಬೇರೆ ಯಾರು ಅಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮನೆ ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ರುದ್ರ ದೇವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹರಿಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಕಾಲ ಎಂದು ಹೆಸರು ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮ ಪುರಾಣ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

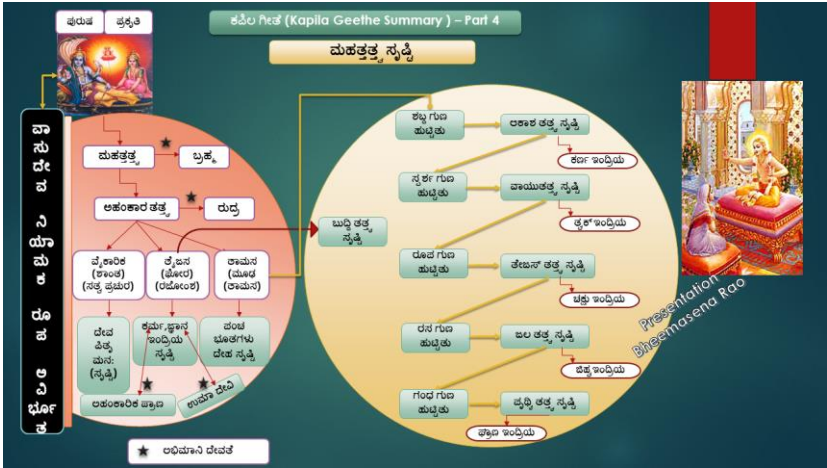
ಪ್ರಕೃತಿ ಯಿಂದ ಮಹತ್ತತ್ತ ಸೃಷ್ಟಿ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದು ಕವಿಲ ರೂಪಿ ಪರಮಾತ್ಮ ದೇವಹೂತಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

★ಪರಮಾತ್ಮ ತನ್ನವಳಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ಅಭಿಮಾನಿ ಯಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯಲ್ಲಿ ವಿಯಾಧಾನವನ್ನು ಮಾಡಲು ಹಿರಣ್ಮಯವಾದ ಮಹತ್ತತ್ತವು ಉದ್ಭವಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಮಹತ್ತತ್ತ ಅಭಿಮಾನಿ ಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ.

★ಪರಮಾತ್ಮ ವಾಸುದೇವ ರೂಪನಾಗಿ ಆವಿರ್ಭಾವ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.ವಾಸುದೇವನೆ ಮಹಾತತ್ತಕ್ಕೆ ನಿಯಾಮಕ ರೂಪ.

★ಮಹತ್ತತ್ತ, ಸತ್ತ ರಾಜನ ಮತ್ತು ತಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು. ಮಹತ್ತತ್ತದಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಗುಣ ಬಹಳ. ಒಂದು ಅಂಶ ರಾಜನ ಗುಣ ಮತ್ತು 1 /10 ಅಂಶ ತಾಮಸ ಗುಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು.

★ಮಹತ್ತತ್ತದ ತಾಮಸ ಅಂಶದಿಂದ ಅಹಂಕಾರ ತತ್ತ ಹುಟ್ಟಿತು.

★ಅಹಂಕಾರ ತತ್ವ ಮೂರು ವಿಧ. ಶಾಂತ, ಘೋರ ಮತ್ತು ಮೂಢ. ಇದುವೇ ವೈಕಾರಿಕ, ತೈಜಸ ಮತ್ತು ತಾಮಸ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

★ವೈಕಾರಿಕ ಅಹಂಕಾರ ಸತ್ತ ಗುಣ ಉಳ್ಳದ್ದು. ಇದರಿಂದ ದೇವ, ಪಿತೃ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

★ತೈಜಸ ಅಹಂಕಾರ ರಾಜಸ ಗುಣ ಉಳ್ಳದ್ದು. ಇದರಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು, ಬುದ್ಧಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಹಂಕಾರಿಕ ಪ್ರಾಣ. ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ ಇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಉಮಾದೇವಿ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ.

★ತಾಮಸ ಅಹಂಕಾರ ತಮಾಸ ಗುಣ ಉಳ್ಳದ್ದು. ಇದರಿಂದ ಪಂಚ ಭೂತಗಳು, ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ದೇಹವು ಸೃಷ್ಟಿ ಆಯಿತು.

★"ಆಕಾಶಾತ್ ವಾಯು: ವಾಯೋರಗ್ನಿ: ಅಗ್ನೇರಾಪಃ..."
 ಎಂದು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ನಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಕಪಿಲ
 ಪರಮಾತ್ಮ ಇಲ್ಲಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ತತ್ವ ಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು
 ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

★ತಮಾಸ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮೊದಲು ಶಬ್ದ ಗುಣ ಹುಟ್ಟಿತು. ಶಬ್ದ ಗುಣ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಆಕಾಶ ತತ್ವ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಯಿತು. ಹಾಗೆ ಕರ್ಣ ಇಂದ್ರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಯಿತು.

★ಆಕಾಶ ತತ್ತ್ವ ದಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶ ಗುಣ ಹುಟ್ಟಿತು. ಇದರಿಂದ ವಾಯು ತತ್ತ್ವ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಯಿತು. ಹಾಗೆ ತ್ವಕ್ ಇಂದ್ರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಯಿತು.

★ವಾಯು ತತ್ತ್ವ ದಿಂದ ರೂಪ ಗುಣ ಹುಟ್ಟಿತು. ಇದರಿಂದ ತೇಜಸ್ (ಅಗ್ನಿ) ತತ್ತ್ವ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಯಿತು. ಹಾಗೆ ಚಕ್ಷು ಇಂದ್ರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಯಿತು.

★ತೇಜಸ್ ತತ್ತ್ವ ದಿಂದ ರಸ ಗುಣ ಹುಟ್ಟಿತು. ಇದರಿಂದ ಜಲ ತತ್ತ್ವ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಯಿತು. ಹಾಗೆ ಜಿಹ್ವ ಇಂದ್ರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಯಿತು.

★ಜಲ ತತ್ತ್ವದ ದಿಂದ ಗಂಧ ಗುಣ ಹುಟ್ಟಿತು. ಇದರಿಂದ ಪೃಥ್ವಿ ತತ್ತ್ವ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಯಿತು. ಹಾಗೆ ಘ್ರಾಣ ಇಂದ್ರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಯಿತು.

★ಕ್ರಮವಾಗಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಯಿತು.

★ವಾಯು ತತ್ತ್ವ ದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ ತತ್ತ್ವ ಸೇರುತ್ತದೆ. ತೇಜಸ್ ತತ್ತ್ವ ದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ , ವಾಯು ತತ್ತ್ವ ಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ. ಜಲ ತತ್ತ್ವ ದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ, ವಾಯು, ತೇಜಸ್ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಪೃಥ್ವಿ ತತ್ತ್ವ ದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ, ವಾಯು, ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತು ಜಲ ತತ್ತ್ವ ಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸೇರುತ್ತವೆ

★ದೇಹ ಪಂಚಭೌತಿಕವಾದರೆ ದೇಹವನ್ನು ಪಾರ್ಥಿವಶರೀರ ಎಂದು ಏಕೆ ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ ? ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಜಲ ಅಂಶ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ ಹಾಗಾಗಿ ಜಲೀಯ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದಲ್ಲವೇ ? ಆಚಾರ್ಯರು ಕಾಪಿಲೇಯ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇಹ ಪಂಚಭೌತಿಕ ಆಗಿದ್ದರು. ಪೃಥ್ವಿ ಅಂಶವೇ ಬಹು ಭಾಗ. ಆದಕಾರಣ ಪಾರ್ಥಿವ ಶರೀರ ಎಂದು ಕರೆಸುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಜಲೀಯ. ಅದರಲ್ಲಿ ಜಲ ಅಂಶ ಇದೆ. ಜರರಾಗ್ನಿ ತೈಜಸ. ಅನ್ನದಿಗಳು ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಆಕಾಶ. ಪ್ರಾಣಗಳು ವಾಯುದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು.

★ಹೀಗೆ ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ, ತತ್ತ್ವ ಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇಂದ ಅಚೇತನ ವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಉದಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದುದರಿಂದ ಅಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ವಾಯಿತು.

★ವಿರಾಡ್ರೋಪಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ.

★ಬ್ರಹ್ಮನ ಹೃದಯದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಹುಟ್ಟಿತು. ಅದರ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ ಚಂದ್ರ ಹುಟ್ಟಿದ.

★ಮನಸ್ಸಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಭೇದ ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅದರ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಹುಟ್ಟಿದ.

★ಮನಸ್ಸಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಭೇದ ಅಹಂಕಾರ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅದರ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ ರುದ್ರ ಹುಟ್ಟಿದ.

★ಮನಸ್ಸಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಭೇದ ಚಿತ್ತ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅದರ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ ಬ್ರಹ್ಮ, ಚೈತ್ಯರು ಹುಟ್ಟಿದರು.

★ಚೈತ್ಯನೆಂದರೆ ಭಗವಂತ ವಿಷ್ಣು. ಇದು ಚತುರ್ಮುಖ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಆದ ರೂಪ. ಇವರು ಬ್ರಹ್ಮ ನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರೆಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

★ತ್ವಗಿಂದ್ರಿಯದಿಂದ ರೋಮಾದಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು. ಚಕ್ಷಸ್ಸು ನಿಂದ ಸೂರ್ಯ. ಕಿವಿಗಳಿಂದ ದಿಕ್ವೇದಿಗಳು, ಶಿಶ್ನದಿಂದ ರೇತಸ್ಸು ಮತ್ತು ಜಲಗಳು, ಹಸ್ತದಿಂದ ಇಂದ್ರ, ಪಾದದಿಂದ ಯಜ್ಞನು (ಆಕುತಿ ಮಗ ಅಲ್ಲ), ನಾಡಿಗಳಿಂದ ರಕ್ತ ಮತ್ತು ನದಿಗಳು, ಉದರದಿಂದ ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು.

★ಎಲ್ಲ ತತ್ತ್ವಗಳು ವಿರಾಡ್ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಶರೀರ ಏಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಪಿಲ ದೇವಹೂತಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

★ಕೊನೆಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನಾದ ಪರಮಾತ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮನ ಹೃದಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮ ನೀರಿನಿಂದ ಎದ್ದ.

ಇಲ್ಲಿ ಕಪಿಲನಾಮಕ ಪರಮಾತ್ಮ ತನ್ನ ಸ್ವತಂತ್ರತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳ ಅಧೀನತ್ವವನ್ನು ಉಪದೇಸಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯಲು ಇಚ್ಛೆ ಇರುವ ಸಾದಕ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಮತ್ತು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಪ್ರಮೇಯ.

ಸಂಸಾರದಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಬಗೆಯನ್ನು ದೇವಹೂತಿಗೆ ಮಗನಾದ ಕಪಿಲ ರೂಪಿ ಪರಮಾತ್ಮ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ.

★ಜೀವ ಪರಮಾತ್ಮರು ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು, ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಜೀವನಿಗೆ ಇರುವ ಸುಖ-ದುಃಖ ಭೋಗಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

★ಸುಖ ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನಿಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಇರುವದರಿಂದಲೇನೆ ಮತ್ತು ತಾನು ಸ್ವಂತಂತ್ರ ಕರ್ತಾ ಎನ್ನುವ ಬ್ರಾಂತಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಜೀವ ತಾನು ಸಂಸಾರದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ.

★ವಿಷಯಗಳ ಧ್ಯಾನದಿಂದ, ದುಷ್ಟ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಮಾಗಮದಿಂದ ಸಮಸಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ.

★ಈ ವಿಷಯಗಳು ಸ್ವಪ್ನ (ಬ್ರಾಂತಿ) ದಂತೆ, ಮತ್ತು ಸುಷುಪ್ತಿ (ಅಜ್ಞಾನ)ದಂತೆ ಅನಿತ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ತಾನು ಜಾಗ್ರದವನೆ (ಯಥಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನದ ಕಡೆಗೆ) ಹೊಂದಬೇಕು. ನಿದ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.

★'ಶ್ರವಣಾದಿ ವಿನಾ ನೈವ ಕ್ಷಣಂ ತಿಷ್ಟೇದಪಿ ಕ್ವಚಿತ್ | ಅತ್ಯಶಕ್ಯೇ ತು ನಿದ್ರಾದೌ ಪುನರೇವ ಸಮಭ್ಯಸೇತ್ ||

ಶ್ರವಣಾದಿಗಳು ಇರದೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕೂಡ ಇರಬಾರದು. ಅಶಕ್ಯ ಎನಿಸಿದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಪುನಃ ಅಭ್ಯಾಸ ಮುಂದು ವರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಅನುವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

★ಜೀವ ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ಹರಿ ಭಕ್ತಿ ಯಿಂದ ಮನೋಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಳು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕು.

★ಜ್ಞಾನಿಯು ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಭಂಗ ಹೊಂದಿ ವಾಯುದ್ವಾರ ಹರಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಕಪಿಲ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

★ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಪರೋಕ್ಷಆಗಬೇಕಾದರೆ ಜೀವನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪರಮಾತ್ಮ ತನ್ನಿಂದ ಭಿನ್ನನು ಮತ್ತು ಜೀವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಧೀನ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಕಪಿಲ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

★ಯಮ ನಿಯಮ ಆಸನ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ ಧಾರಣ ಧ್ಯಾನ ಸಮಾಧಿ - ಯೋಗ ಎಂಟು ವಿಧ

★ಯಮ ನಿಯಮ ಆಸನ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ ಅಭ್ಯಾಸ ಬಲದಿಂದ ಕೂಡುತ್ತದೆ.

★ಪರಮಾತ್ಮನ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮನಸ್ಸನಿಟ್ಟು ಏಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಧಾರಣ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಬಳಿಕ ಪೂರ್ಣರೂಪದಿಂದ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಅದು ಧ್ಯಾನ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

★ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ತಿಳಿಸಿದ ಯೋಗ ಅಂಗಗಳು ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡುವಂತದ್ದು. ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಅಪ್ರಯತ್ನಕ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದು ಸಮಾಧಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

★ಭಗವಂತನ ಅವಯವ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಗದೆ, ವನಮಾಲೆ , ಕೌಸ್ತುಭ ಮಣಿಗಳ ಚಿಂತನ ಕ್ರಮ ಕಪಿಲ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ

★ಶತ್ರುಸಂಹಾರ ಮಾಡಿ ನೆತ್ತರಿನಿಂದ ವಧೆ ಆಗಿದ ಗದೆ, ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಕೌಮೋದಕಿ, ದುಂಬಿಗಳ ಜ್ವೀಂಕಾರದಿಂದ ತುಂಬಿದ ವನಮಾಲೆ, ಚತುರ್ಮುಖನೆ ಅಭಿಮಾನಿ ಯಾದ ಕೌಸ್ತುಭ ಮಣಿ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತದೆ.

★ಭಗವಂತನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಮುಂಗುರುಳು, ಕಮಲದಂತೆ ಉಳ್ಳ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಸುಂದರವಾದ ಹುಬ್ಬುಗಳು ಉಳ್ಳ ಮನೋಹರವಾದ ಮುಖಕಮಲವನ್ನು ನಿರಂತರ ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು.

★ಭಗವಂತನ ಮಂದಹಾಸ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ನಂತರ ಚಿಂದುಟಿ ದಂತಪಂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೆ ಸರ್ವಾನ್ಲಯುಕ್ತವಾದ ಆನಂದಮಯ ಶರೀರವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು

★ಹೀಗೆ ಹರಿಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಪಡೆದವನು, ಚಿತ್ತ ಭಕ್ತಿ ರಸದಿಂದ ಮೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ರೋಮಂಚ ಗೊಂಡು, ಕಣ್ಣುಗಲಲಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಭಾಷ್ಪ ಕೂಡಿ, ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದೇ ಸಮಾಧಿ. ಭಗವಂತನನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದು ಒಂದೇ ದಾರೆ ಎಂದು ಕಪಿಲ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಭಕ್ತಿಯೋಗ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ದೇವಹೂತಿ ಕಪಿಲನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಪಿಲ ಹೀಗೆ ಉಪದೇಶ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾನೆ.

★ಯಾರು ತನ್ನ ಪಾಪ ಸಂಚಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಆ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಭಗವಂತನ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಅಭೇದ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವವನು ಸಾತ್ವಿಕ ಭಕ್ತ.

★ಲೌಕಿಕ ಕಾಮನೆ ಇಂದ ಫಲಾಪೆಕ್ಷೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಭಗವದ್ರೂಪಗಳಿಗೆ ಭೇದವನ್ನು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಪ್ರತಿಮಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸುವವನು ರಾಜಸ ಭಕ್ತ.

★ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನ ಆಗುವತನಕ ಪ್ರತಿಮಾ ಪೂಜೆ ಸಾತ್ವಿಕರು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ಕಪಿಲ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಪರೋಕ್ಷವಾದಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಮಾಪೂಜೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ಮಾಡಿದರೆ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಾಪಿಲೆಯ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಆಚಾರ್ಯರು ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

★ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಬಿಂಬರೂಪ , ಮತ್ತೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಬಿಂಬರೂಪಕ್ಕೆ ಭೇದ ತಿಳಿದರೆ ನರಸಿಂಹ ಅವರಿಗೆ ತಮಸ್ಸನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

★ಜೀವ ದೇಹದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಅವರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುವ ತಾರತಮ್ಯ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ತಿಳಿದು ಅವರು ಭಗವಂತನ ಪ್ರತಿಮೆ ಎಂದು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಆ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೀಗೆ ನೀಚದಿಂದ ಉಚ್ಚಸ್ಥಾನ ತಿಳಿಯ ಬೇಕು.

★ಸ್ಥಾವರ → ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ → ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ → ಮನಸ್ಸು+ ಸ್ವರ್ಶ ಉಳ್ಳವು ಶ್ರೇಷ್ಠ → ಮನಸ್ಸು+ ರಸ ಉಳ್ಳವು ಶ್ರೇಷ್ಠ (ಮೀನು) → ಮನಸ್ಸು+ ಗಂಧ ಉಳ್ಳವು ಶ್ರೇಷ್ಠ(ಬ್ರಹ್ಮರ) → ಮನಸ್ಸು+ ಶಬ್ದ ಉಳ್ಳವು ಶ್ರೇಷ್ಠ(ಸರ್ಪ) → ನಾನಾ ರೂಪಗಳನ್ನ ತಿಳಿಯುವ ಕಾಗೆ ಮೊದಲಾದವು ಶ್ರೇಷ್ಠ → ಎರಡು ಸಾಲು ಹಲ್ಲುಗಳು ಉಳ್ಳವು ಶ್ರೇಷ್ಠ → ಬಹು ಕಾಲು ಉಳ್ಳವು ಶ್ರೇಷ್ಠ → ನಾಲ್ಕು ಕಾಲು ಉಳ್ಳವು ಶ್ರೇಷ್ಠ → ಎರಡು ಕಾಲು ಉಳ್ಳ ಮಾನವರು ಶ್ರೇಷ್ಠ → ಮಾನವರಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಉಳ್ಳವರು ಶ್ರೇಷ್ಠ → ವರ್ಣಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶ್ರೇಷ್ಠ → ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ವೇದವನ್ನು ಬಲ್ಲವರು ಶ್ರೇಷ್ಠ → ಅದರಲ್ಲಿ ವೇದಾರ್ಥಬಲ ಋಷಿಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ → ದೇವತೆಗಳು → ದೇವೇಂದ್ರ → ಶೇಷ ಗರುಡ → ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮ

★ಬೃಹ್ಮನಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜೀವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇಲ್ಲ.

★ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿರುವ ತಾರತಮ್ಯ ಪ್ರಕಾರ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸನ್ನಿಧಾನ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

★ಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ಭಕ್ತಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಇದ್ದರೆ ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಪಿಲ ತಿಳಿಸಿದ. ಆಚಾರ್ಯರು ಇಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ ಜೊತೆಗೆ ಇರುವಂತವು, ಜ್ಞಾನ ಇದ್ದರೆ ಭಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ, ಭಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಜ್ಞಾನ ಇದೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

★ಕಾಲ ರೂಪಿ ಪರಮಾತ್ಮ ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೆ ಜನನ ಮರಣ ಭಯ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

★ಕಾಲ ರೂಪಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಯಾರು ಪ್ರಿಯರು ಅಪ್ರಿಯರು ಭಂದವರು ಯಾರು ಇಲ್ಲ, ಸದಾ ಎಚ್ಚರ ದಿಂದ ವಿಷಯಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತ ಜನರನ್ನು ರೋಗ ರುಜಿನಿ ಇಂದ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಸಂಹಾರಕನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಕಾಲ ನಾಮಕ ಪರಮಾತ್ಮನ ಬಗ್ಗೆ ಕಪಿಲ ಇನ್ನಷ್ಟು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

★ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಅಪಹರಿಸುತ್ತಾನೆ

★ಶರೀರ ನಶ್ವರವಾದರೂ ಸಂಪತ್ತು ಶಾಶ್ವತ ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ.

★ಕೆಟ್ಟ ಶರೀರ ಬಂದರೂ ವೈರಾಗ್ಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

★ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಯಾತನಾ ಶರೀರದಲ್ಲೂ ಮೋಹ ತಾಳುತ್ತಾನೆ.

★ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಪಾಪ ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

★ಗೃಹಸ್ಥ ನನ್ನ ಎತ್ತುಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಪಿಲ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಗೃಹಸ್ಥ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಕುಟುಂಬ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಕಾಲ ಅವನಿಗೆ ಆದರ. ಅಸಮರ್ಥನಾದಮೇಲೆ ಆದರ ಇಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಮುದಿ ಎತ್ತನ್ನು ಬೆಸಾಯಿಗಾರ ಆದರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ. ಇದು ಕಾಲದ ಮಹಿಮೆ.

★ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾವು ಸಮೀಪಿಸಿದಾಗ ಮೆಲುಸಿರಿಂದ ಮೇಲೆಬರುವ ಕಫದಿಂದ ಮೂಗು ಕಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಕೆಮ್ಮು ಉಬ್ಬಿಸ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಗಂಟಲು ಗೊರಗೊಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಾಲದ ಮಹಿಮೆ.

★ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಯಮನ ಪಾಶ ಭಿಗಿದಾಗ ಸುತ್ತಲೂ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೂ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತು ಹೊರಡುವುದಿಲ್ಲ (ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ).

★ಯಮ ದೂತರ ದರ್ಶನದಿಂದ ಭಯ. ಮಲ ಮೂತ್ರ ಸುರಯುತ್ತದೆ.

★ಪಾಷಿಯು ನರಕಕ್ಕೆ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನು ಮಹಾ ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ಎರಡೆ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ನರಕ ಲಭ್ಯ ಎಂದು ಕಪಿಲ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ನರಕ ಇರೋದು 99000 ಯೋಜನ ದೂರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಇಷ್ಟು ವೇಗದಿಂದ ಹೋಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಜೀವಕ್ಕೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

1 ಮುಹೂರ್ತ = 48 ನಿಮಿಷಗಳು

99000 ಯೋಜನ ದೂರ ನರಕ = 96 ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯ

★ಆದರೆ ಅವರವರ ಪಾಪ ತಕ್ಕಂತೆ ಕೆಲವರು 10 ದಿನ, 15 ದಿನ, 1 ತಿಂಗಳು ಕಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಪಯಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

★"ಅತ್ಯವ ನರಕ: ಸ್ವರ್ಗ" ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನರಕ ಸ್ವರ್ಗಗಳು ಇವೆ ಅಂದರೆ ರಾಜ್ಯ ಭೋಗ ಮತ್ತು ರಾಜದಂಡನಾದಿಗಳು ಕಂಡಿವೆ ಎಂದು ಕಪಿಲ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

★ಪುಣ್ಯ ಪಾಪ ಕಳೆದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾಲಚಕ್ರ ತಿರುಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಇವೆಲ್ಲ ಕಾಲ ನಾಮಕ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಾರ್ಯಗಳು.

ಜೀವ ನರಕದಲ್ಲಿ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾಪಶೇಷದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಪಯಣ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜೀವ ಹೇಗೆ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಬಳುುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಕಪಿಲ ರೂಪಿ ಪರಮಾತ್ಮ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಜೀವನು ದೈವವಶ ದಿಂದ ತಂದೆ ರೆತಸ್ಸಿನ ಮೂಲಕ ತಾಯಿ ಗರ್ಭವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ದಿನಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಜೀವನನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾನೆ ಅನ್ನುವುದು ಒಂದು ಸುಂದರ ಸೃಷ್ಟಿ.

★ ಮೂವತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ (0 - 30 days growth)

ಮೊದಲನೆಯ ರಾತ್ರಿ ಎರಡು ಕಣಗಳು ಸೇರಿ ಒಂದು ಕಣವಾಗುವುದು. ಐದು ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ನೀರು ಬುಗ್ಗೆ ಆಕರದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮ ಆಗುತ್ತದೆ .ಹತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಣಗಿದ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಯಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದಮೇಲೆ ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದೆ ಪಕ್ಷಿಯ ಗುಡ್ಡು ಆಕಾರದಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

★ 1 - 3 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ :

ಮೊದಲನೆಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಶಿರ, ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಗೆ ಕೈಗಳು ಕಾಲುಗಳು, ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಗೆ ಉಗುರು, ರೋಮಗಳು, ಅಸ್ಥಿಚರ್ಮಗಳು, ಲಿಂಗ ಚೈದ್ರಗಳು.

★ 4 - 6 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ :

ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಧಾತುಗಳು, ಐದರಲ್ಲಿ ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕೆಗಳು ಹುಟ್ಟುವವು. ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಂಸವು ಮುಚ್ಚುವುದು. ತಾಯಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಲಗಡಿ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವುದು ತಾಯಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು.

★ 6 ತಿಂಗಳ ನಂತರ:

ತಾಯಿ ತಿಂದ ಆಹಾರದಿಂದ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನಿಂದ ಶಿಶು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ತಾಯಿಯ ಮಲಮೂತ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜೀವ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಕ್ರಿಮಿಗಳು ಸುಕುಮಾರವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಕಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಆ ಜೀವ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ತಡಿಯಲಾರದೆ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಮೂರ್ಚೆ ಹೊಂದುವನು.

ತಾಯಿ ತಿನ್ನುವ ಕಾರ,ಲವಣ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಜೀವಿಗೆ ತಡೆಯಲಾರದ ನೋವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರಸಗಳು ತನ್ನ ಮೈಯ್ಯೆಲ್ಲಾ ಹಚ್ಚಿದಂತಾಗಿ ದುಃಖ ಹೊಂದುವವನು.

ತಾಯಿ ಕರುಳಿಂದ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಸುತ್ತಲೂ ಬಿಗಿಯುವವು. ತಲೆಕಳೆಗೆ ಮಾಡಿ, ಬೆನ್ನು ಬಾಗಿ, ಮೊಣಕಾಲಿನ ಒಳಗೆ ತಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ತಾನು ಅಲುಗಾಡಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾಗದೆ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಇರುವವನು.

ದೈವಶರದಿಂದ ನೂರು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳ ಸ್ಮೃತಿ ಬರುವುದು. ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ನೆನೆದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ದುಃಖ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಗರ್ಭವಾಸದಲ್ಲಿ ಏನು ಸುಖವಿರಲು ಸಾಧ್ಯ ?

ಏಳನೇ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತತ್ತರಿಸಿ, ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಏನಾಗುವುದೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯದಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿ ಕ್ರಿಮಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವು ಋಷಿಗಳಿಗೆ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ ಗರ್ಭದಲ್ಲೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ತತ್ತರಿಸಿದ ಜೀವ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಭೀತನಾಗಿ, ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸೆಂದು ಬೇಡುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳ ಅನುಸರಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮ ತನಗೆ ಈ ಗರ್ಭದುಃಖ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾ ಸ್ತುತಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ತಿಂಗಳಾಗಲು ಹರಿ ಆಜ್ಞೆ ಯಂತೆ ಸೂತಿ ಮಾರುತ(ಪ್ರಸವ ವಾಯು) ತಲೆ ಕಳಗೆ ಮಾಡಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವನು. ಹೊರಗೆ ಬಂದ ತತ್ಕ್ಷಣ ದೆಹಾಭಿಮಾನವು ಹುಟ್ಟಿ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತು ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಹೊರಳಾಡಿ ರೋದಿಸುವನು.

ಕಪಿಲ ರೂಪಿ ಪರಮಾತ್ಮ ತನ್ನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮುಂದೆವರಿಸುತ್ತ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಾಧಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

★ ಜೀವ ಹುಟ್ಟಿದಮೇಲೆ ದೇಹವು ಬೆಳೆದಂತೆ ಕ್ರೋಧ, ಲೋಭ ಕಾಮವೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಯವನ ಹೊಂದಿ ಕಾಮಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ವಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ.

★ ಅಸಜ್ಜನ ಸಂಗವು ಮಹಾಅನರ್ಥಕಾರಿ ಎಂದು ಪರಿ ಪರಿ ಯಾಗಿ ಕಪಿಲ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಸಂಗದಿಂದ ಸತ್ಯ, ಶೌಚ, ದಯಾ, ಮೌನ, ಪುರುಷಾರ್ಥ ಬುದ್ಧಿ, ಭಕ್ತಿ, ಅಕಾರ್ಯಲಜ್ಜ, ಕೀರ್ತಿ, ಸುಜನವೈಷ್ಣವ ಕೃತಾಪರಾಧ ವಿಸ್ಮೃತಿ, ಅಂತಃಕಾಂಕ್ಷೆಯು, ಐಶ್ವರ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಸುಗುಣಗಳಲ್ಲ ನಶಿಸಿ ಹೋಗುವವು.

★ ದುಷ್ಟ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಸೃಜಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವರ ಸಹವಾಸ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಅಧೋಗತಿಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ದುಷ್ಟರ ಸಂಗ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಮಾಡಬಾರದು.

★ ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಹರಿ ಆಜ್ಞೆ ಯಿಂದ ಪಂಚಭೂತಗಳು ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿತ್ವ ಸರ್ವಥಾ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

★ ವಿಷ್ಣು ವೈಷ್ಣವರನ್ನು ದ್ವೇಷಮಾಡಿದವರು ತಮಸ್ಸನ್ನೆ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಕಪಿಲ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

★ ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಸೇರಲಿಚ್ಛಿಸುವನು , ನನ್ನ ಕಥಾಶ್ರವಣ ಚಿಂತನೆ ಧ್ಯಾನಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸುಖಪಡಬೇಕು ಎಂದು ಕಪಿಲ ದೇವಹೂತಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು

ಕರ್ದಮಪತ್ನಿ ದೇವಹೋತಿ ಮಗನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಪಿಲ ರೂಪಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ವಚನಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.

★ ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ನೀನು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗಿದ್ದೆ ? ನನಿಗೆ ಭಾರವಾಗದೇ ಅದು ಹೇಗೆ ಇದ್ದೆ ? ನಾನು ಧನ್ಯಳಾದೆ.

★ ನಿನ್ನ ಈ ರೂಪವು ಜೀವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನರೂಪವಾಗಿದೆ.

★ ನಿನ್ನ ಸಂಕೀರ್ತನೆ, ನಿನ್ನ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಡಿದ ಚಂಡಾಲ ಕೂಡ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಜನಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದಮೇಲೆ ನನಿಗೆ ಉಂಟೆ ಭಯವು ?

★ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತನಲ್ಲದ ಸೊಮಯಾಜಿಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭಕ್ತನಾದ ಚಂದಾಲನೆ ಲೇಸು.

ನಿನ್ನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಿನ್ನ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿರಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹ ಬೇಕು.

★ ನೀನು ಪೂರ್ಣಗುಣ ನಾರಾಯಣ ಎಂಬ ಅರಿವು ನನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ದೊರೆಯಿತು. ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆ , ವೇದವೇದ್ಯನೆ ನಿನಗೆ ಅನಂತ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

★ ತಾಯಿ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಪಿಲ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಅಮ್ಮ ! ನಾ ಹೇಳಿದ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವು ಅನುಸರಿಸು. ನೀನು ಬೇಗನೆ ಆನಂದದಿಂದ ಮುಕ್ತಳಾಗುವೆ.

★ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಸ್ತುತಿಸಿ ಮುಕ್ತರಾದರು.

★ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನರಕ ಅಥವಾ ತಮಸ್ಸು ಸೇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ದೇವಹೋತಿ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ , ಜ್ಞಾನ ಬಲದಿಂದ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನ ಹೊಂದಿದಳು. ತಪೋಬಲದಿಂದ ವಾಸುದೇವನಲ್ಲಿ (ಮೋಕ್ಷ ಕೊಡುವ ರೂಪ)

ಬುದ್ಧಿಯನಿತ್ತು ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಪಾದಮೂಲ ಸೇರಿದಳು.

ದೇವಹೂತಿಯ ದೇಹವು ನಡಿರೂಪವಾಗಿ ಹರಿಯಿತು. ಅದು ಸಿದ್ಧರು ಸೇವಿದರು.

ಕಪಿಲ ಪಿತ್ರಾಶ್ರಮ ಬಿಟ್ಟು ಈಶಾನ್ಯ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೊರಟನು.

ಹೀಗೆ ಮೈತ್ರಿಯಿ ವಿದುರನಿಗೆ , ಕಪಿಲ ದೇವಹೋತಿ ಸಂವಾದವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಯಾರು ಇದನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಂದ ಕೇಳುವರೋ, ಓದುವರೋ, ಮನನ ಮಾಡುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೀಹರಿ ಪೂರ್ಣ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ರೀಭಾರತೀರಮಣ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಾಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು